

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

قه‌ده‌ر

له پرووناکیی "قورئان" و "سوننه‌ت" دا

محمد فتح الله گولهن

دایناوه

فاروق کریمی

کر دوویه به کوردی

نەم کتێبه:

- ☐ زانای پایه‌بەرز مامۆستا (محمد فتح الله گولەن) بە زمانی تورکی داڕێژاوه.
- ☐ مامۆستا (ئەحسان قاسم صالحی) لە تورکی یەوه وەری گێژاوه بۆ عەرەبی.
- ☐ (فاروق رسول یحیی) لە عەرەبی یەوه کردووێه بە کوردی.
- ☐ چاپی یەكەم: (١٤٢١ك - ٢٠٠١ز).
- ☐ مافی لەچاڵدانی هی وەرگێژە.

قه‌ده‌ر

له‌ر‌ووناکیی "قورئان" و "سوننه‌ت" دا

زانای پایه‌به‌رز

محمد فتح‌الله گولهن

دایناوه

فاروقا کوسو بیجی

کردوویه به‌کوردی

به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

وته‌یه کی پیوست

سوپاس و ستایشی هه‌تاه‌تایی و شایان بۆ خوای گه‌وره و، دروودی نه‌پراوه‌ی ئه‌و
خواوه‌نده‌ش بۆ سه‌ر گیانی پیغه‌مه‌ری خۆشه‌ویست و سه‌روه‌رمان جه‌زرتی محمدی
ئه‌مین ﷺ و بۆ گیانی سه‌ر جه‌م ئال و یاران و شوینکه‌وتوانی.

چه‌ند سالتیک پێش ئیستا مامۆستای به‌رپێز (ئیحسان قاسم سالتی) ئهم کتێبه‌ی له
تورکی یه‌وه کردبوو به‌ عه‌ره‌بی و، پاشان به‌و په‌ری له‌خۆبۆرده‌یی و ته‌وازه‌وه‌ داوای
لێ کردم پێش چاپکردنی کتێبه‌ که به‌ داڕشتنی وه‌رگیرانه‌ عه‌ره‌بی یه‌که‌ی دا برۆمه‌وه و
له‌و لایه‌نه‌وه پێشنیاره‌ کانم بجه‌مه‌ پروو. منیش به‌لێنم دا که خواسته‌ که‌ی به‌ئێمه‌دی و
کتێبه‌ که‌ی بۆ بخۆنمه‌وه.

لێتان ناشارمه‌وه که یه‌که‌م جار به‌و نیازه‌وه ده‌ستم به‌ خویندنه‌وه‌ی کرد. به‌لام
دوایی که هه‌ر جاره‌و لاپه‌ریه‌ که‌ی نوێم لێ ده‌خوینده‌وه پتر نرخ و به‌های کتێبه‌ که‌م بۆ
ده‌رده‌که‌وت و زیاتر وه‌لامی پر سياره‌کانی خۆم به‌ پروونی تێدا ده‌بینی یه‌وه که له‌ میژه
له‌ناو کتێبه‌کاندا به‌ دوایاندا عه‌ودال بووم! بۆیه ئهم کتێبه‌ سه‌رنجی راکیشام و،
پوخسه‌تی وه‌رگیرانیم له‌ مامۆستای ناوبراو وه‌رگرت و، به‌ پشتیوانیی خوای گه‌وره
داوای که‌متر له‌ سالتیک ده‌ستنووسی ئهم وه‌رگیرانه‌ کوردی یه‌شمان هینایه‌ به‌ره‌م. به‌لام
له‌و ساته‌ وه‌خته‌وه هه‌ر بۆ ده‌رفه‌تیک ده‌گه‌رێم له‌چایی بده‌م و خوینه‌رانی به‌رپێزیش به‌
زمانی کوردی سوود و به‌هره‌ی لێ وه‌ربگرن. وا ئیستا خوای گه‌وره ئه‌و ده‌رووه‌شی
کرده‌وه و، به‌م شیوه‌یه‌ خستمانه‌ به‌ر دیدی ئێه‌ی خوینه‌ری به‌رپێزه‌وه، به‌و هیوایه‌ی که
سوودی چاوه‌پوان کراوی بۆ ئێه‌ش تێدا بیست و، دوعای وه‌رگرتن و لێخۆشبوونیش
بفه‌رموون بۆ دانه‌ری کتێبه‌ که و وه‌رگیری هه‌ردوو زمانه‌ که و هه‌ر که‌سیکی تریش که
رۆلی ئێجایی له‌ ئاماده‌کردنی ئهم به‌ره‌مه‌دا بووه.

وصلی الله علی سیدنا محمد النبی الأمی وعلی آله وصحبه وسلم.

والحمد لله رب العالمین.

فاروق رسول یحیی

بسم الله الرحمن الرحيم

پیشه کی

هر له دیر زه مانه وه مه سه له ی "قهدهر" به جینی بڼه لخلیسکان دانراوه. بویه زانایانی ئیسلام ته نه ها گرنه گرتینی بناغه کانی "قهدهر" یان به ثایهت و فهرمووده پیروزه کان و به چه شنیکي پوخت و کورت خستووته ږوو، بڼه وه ی خویان له قهره ی لایه نه قوول و پهرش و بلاوه کانی بدهن، تا کو خه لکی عوام و نه شاره زاله و ږنگا پیچا و پیچانه ی قهدهر دا سرگردان و ون نه بن کاتی بیر له دریژه پیدانه ورده کانی قهدهر ده که نه وه یان لییان ده کولنه وه.

به لام ږوژ له دوا ی ږوژ "بیری مادی" له سرانسه ری جیهان دا به راده یه که پهره ی سهند که بوو به بناغه ی سیستهم و ږژمی هندی ده ولت و، به ردی بناغه ی خویندنیس له ناستی سهرتاسه ری جیهان دا. هر له م کاته دا زهنگی مه ترسی و ئیستزایش لای خومان ده ستی به لیدان کرد؛ چونکه هم بیر، ورده ورده، مه لبه نده کانی فیر کردنی ناو جیهانی ئیسلامیشی گرتوه و به چه شنیک ته شه نه ی کرد وه که بلنیت شیوازی که بیت که پیویست بیت چاوی لښ بکړیت! نه وه بوو هم بیر له ږنی بلاو کردنه وه ی گومان و دوو دلی یه کانه وه، گیانی ږه خنه ی له ناوه نده گشتی و تایه تی یه کان دا که شه پندا و، مادی یه کانیش بابه ته کانی قهدهریان قوزته وه و وه که بواریککی له بار و زهوی یه کی نهرمونول و به که لک بوئو مه به سته به کاریان هیئا و، به هممو هیژیکه وه هیژشه کانیا ن له ویوه ئاراسته کرد، له کاتی که دا که موسلمانان خویان له تاوتوئی کردن و لیدوانی نه و چه شه باس و بابه تانه ده پراست و دووره پریزی یان لښ ده کرد.

خو هم وه چه نوی یانه ی ئیستا که له خویندنی ثایینی بڼه ش کراون و لښی دابراون، تابلیت لاواز و بڼه چه که و بڼه ږاریز گارین له بهرامهر هم هیژشه سخته و چرانه دا. بویه به سرسامی و سرگردانی مانه وه، ته نانهت به شیکي زوړیشیان نه یاتوانی هینده خویان ږابگرگن که ږاریز گاری له خویشیان بکه ن و نه که ونه خواره وه بوئو ناو گيژاوی ئینکاری و سرسه ختی!

دیاره حالی بهره (جبهه) ی ئیمش له شوینه کانی تر باشر نه بوو، چونکه پیشت خوی بوئو زوړاننازی و ململانی یه ناماده نه کردبوو، هر وه که نه و زانباری یانه ش که هر له

میژه له لامان که ته که بوو بوون هیچ سوو دیکیان تیدا نه بوو له پروو پروو نه وهی چه که نوپکانی هیرشی نیستادا. نه مه جگه له وهی که بهر هی بهرامه برمان: (به کهم) به چه شنیک ریڅخرای ورد و به که سایه تی به کی معنه ویی جیهانی به وه هاتووه پیشه وه .. (دوو هه میش) نامانجی نهو تنها پروو خاندن و کاولکاری بوو له بریسی ناوه دانگردنه وه، که ته مه بیان کارنکی قورس و دژواره و .. (سئ هه میش) ته وژمی نیلحد هینده به هیز و پهره سین بوو که به وینهی په تا بلاو ده بوو وه و به خیرایی ته شه نهی ده کرد.

که واته نهو دوو "بهره" دژ به په که له م ململانی په دا هاو تای په کتری نه بوون، به لکو بهر هی نهو لا خاوه نی کیش و قورسایی په کی له بهر چاو بوو، نه میش هانی غیره تمه ندان و که سانی خاوه و یزدانی دا که خه می چاره نووسی نه ته وه که مان بخون، به تایهت کاتی که نه م بیر به وینهی گر گرتنی پووش و په لاش له ناو چینه کانی خه لکی دا پهر هی سهند و ته نانهت چایخانه و کۆره گشتی په کانیسی گرتوه.

تا له م کاته ناسک و سهخته دا، زانای مه زن و پایه بهر ز ماموستا "محمد فتح الله گولهن" له شپوهی پرسبار و وه لام و گفت و گودا دهستی دایه ناموز گاری و پیشکمش کردنی وانه و رینمایی په کانی و، له گۆره پانیکي په کجار فراوانی کار کردن دا بۆ نه م مه بهسته لئ برا، هر له کورسی و عز و ناموز گاری مزگه و ته کانه وه بۆ چایخانه گشتی په کان که له هه موو شوینه جیا جیا کانی شاردا بلاون و، تا ده گاته ناوه نده کانی زانکو و چینه کانی رۆشنبران. نیمه لهو شایه تانهین که نه م کاره سهرومپ و خزمه ته مه زن همان به چاوی خومان بینی، چونکه هر پرسبار ښک له هر که سینکه وه و به هر شیوازیڼک و بی دوو دلی ناراسته بکرایه، په کسه و وه لامی تیر و ته سهل و شیفابه خشی نهو پرسبار هی دهرایه وه، به تایهت نهو پرسبارانهی که له بابته کانی قه دهر وه ناراسته ده کران و به هوی نهو تم و مژهی که به سهریان وه به، ده بن به مایه ی بی هه لخلیسکانی نهوانه ی لینی ددوین. هه موو نهو وه لامانهش هینده پروون و ناشکرا بوون توانی یان چلکی نهو گومان و دوو دلی پانه لایه بن که له ژیری و زهینه کان نیشتوون، هه روه ک بیره کانیشیان له چه په لی په سر لئ شوینه کانی گشت جزره کانی "گومرایی" خاوین ده کرده وه. به چاوی خومان نهو نال و گۆرانه مان ده بینی که لهو خه لکه دا بهر چاو ده که وت، چونکه سه رجهمی نه م دانیشتنانه به گوئی بی نه دان و پشت گوئی خستی باسه کان له لایه بن دانیشتون وه، به تایهت له چایخانه کان دا، ته نانهت هه ندی جار به دهر برینی ریز لئ نه نان و گوئی پانه گرتن، یان بهر پر چدانه وهی ده ستر کرد و غلبه غلب

دروست کردن، نه‌و کۆرپانه ده‌ستی پێ ده‌کرد، به‌لام پاش ماوه‌یه‌ك و ورده ورده دانیش‌توان ده‌بوون به‌ گۆئی ییستی جی‌ددی و ئینجا کش‌ومات بۆ گۆی پراگرتن له‌و گفت‌و‌گۆیانه داده‌نیشتن، ده‌ت‌وت با‌ئنده به‌سه‌ریان‌وه نیش‌تووه‌ته‌وه!

نه‌و پرس‌یار و وه‌لامانه‌ش له‌سه‌ر ش‌رینی کاس‌یت تۆمار ده‌کران و پاشان ده‌ستاوده‌ستیان پێ ده‌کرا و، له‌م پێ‌یه‌وه خ‌وای گه‌وره گه‌لێ که‌سی سه‌رگه‌ردانی له‌ زۆنگاوی گوم‌پایی ده‌ره‌ینا و، تن‌جا نه‌وانیش بوون به‌ه‌زی ر‌زگار‌بوونی ها‌وه‌له‌کانیان. چون‌که نه‌و قسه و گو‌فتارانه‌ی که له‌و گفت‌و‌گۆیانه‌دا ئاراسته ده‌کران چه‌ند وشه‌یه‌کی سارد و س‌پ و ته‌عیری و ش‌کی مه‌تیقی و پێ‌گیان نه‌بوون، به‌ل‌کو چه‌ند "به‌ر" ی‌ك بوون که ده‌ر‌ه‌ختی د‌لێکی خه‌مه‌بار گرت‌بوونی و به‌فرم‌سکه‌کانی چا‌وێك ئاو‌د‌یری کرا‌بوون که له‌ناو‌چوونی ته‌وا‌وه‌تیی "جیل" ی‌کی به‌ده‌به‌ختی ی‌نی‌بوو، نه‌و جی‌له‌ی که ته‌س‌لیم‌بوون و مل‌که‌چی له‌ده‌ست دا‌بوو، هه‌روه‌ك بنا‌غه‌کانی ر‌یز و ئی‌ح‌ترام‌یشی لێك هه‌له‌وه‌شا‌بوون و له‌هه‌لد‌یره‌کانی ئی‌ن‌کاری و سه‌ر‌سه‌ختی‌دا که‌وت‌بووه‌ خ‌واره‌وه!

به‌ل‌ن، نه‌و وشانه‌ گه‌رم‌و‌گور‌ی و حه‌یه‌ویه‌ت و سۆز و می‌ه‌ره‌بانی‌یه‌کی ته‌وت‌زیان له‌گه‌ل خۆ هه‌ل‌گرت‌بوو که بوون به‌ه‌زی گ‌ی‌را‌نه‌وه‌ی زۆر ک‌س بۆ لای هه‌ست و شع‌وری راست و در‌وستی خ‌ویان، ته‌نانه‌ت هانی دان ئی‌مانی که‌سانی ن‌زیکی خ‌و‌ش‌یشان - به‌ ئی‌زنی خ‌وا - ر‌زگار ب‌که‌ن.. هه‌روه‌ها نه‌و وشانه‌ له‌ری‌نه‌وه و ر‌ا‌چ‌له‌ ک‌ینی و ی‌زدانی‌ك بوون که له‌ ده‌رمان‌خانه‌ی قورئانی حه‌کیم‌دا ده‌رمان‌ی‌کی ته‌وت‌زی هه‌له‌ب‌ژارد کار‌ی‌گه‌ری ئاش‌کرای بۆ چاره‌سه‌ری ژیری‌ی نه‌و که‌سانه ت‌یدا ی‌یت که گو‌فتاری ئاراسته ده‌کردن له‌وانه‌ی که هه‌ند‌یک‌یان ته‌نانه‌ت داب و پ‌ی و شو‌ن‌ی پرس‌یار کرد‌نی‌شان نه‌ده‌زانی! ئی‌تر به‌و‌ینه‌ی پ‌زیش‌کی شاره‌زا و کارامه‌ مه‌له‌مه‌ی ساری‌ز‌کاری له‌سه‌ر زامه‌کانیان داده‌نا و به‌ سۆز و می‌ه‌ری‌کی له‌را‌ده‌به‌ده‌ری‌شه‌وه ده‌رمانی ش‌ی‌فا‌به‌خشی پێ ده‌ن‌وش‌ن، به‌فه‌زلی خ‌وای گه‌وره‌ش چه‌ند‌ین ته‌نجامی جوان و په‌نگ‌ینی له‌ "جیهانی ر‌ۆح" ی‌گۆی ی‌ستان‌دا به‌ره‌م ده‌ه‌ینا.

ئه‌م ک‌تیبه‌ی به‌رده‌ستمان "بابه‌تی قه‌دەر" له‌ ر‌وخساره‌ پ‌ن‌اسه‌یی‌یه‌که‌ی‌دا و له‌ ر‌و‌به‌ری‌کی فراوانی به‌ ئه‌ندازه‌ی گه‌ردوون‌دا پ‌یش‌چا‌وی گۆی ی‌ستان ده‌خات، چون‌که نه‌و ر‌ی‌سا‌یه‌ ک‌جار ورده ده‌ره‌خات که له‌ سه‌ر‌تاسه‌ری گه‌ردوون‌دا هه‌یه، هه‌ر له‌ گه‌ردی‌له‌ و ناو‌ك و تۆوه‌کان‌وه تا ده‌گاته‌ هه‌ساره و گه‌له‌ست‌یره‌کان و، ر‌وونی ده‌کاته‌وه که هه‌موو بو‌ونه‌وه‌رێك هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای در‌وست‌بو‌ونه‌وه ته‌ص‌م‌یم و نه‌خشه‌ی بۆ ک‌یش‌راوه. هه‌روه‌ها ده‌ری‌ده‌خات که: ر‌وون‌بو‌ونه‌وه‌ی "واتای قه‌دەر" له‌ ناخی

مرؤف دا و شی کردنه وهی نهیئی به کانی - یه ک له دوای یه ک - خالیکی تری بنه رته یه له م مه سه له یه دا. ههروه ک سه رنجیش بو جیاوازی یه کانی چه مکی "قه ده ر" راده کیشیت له لای نهو که سه ی که له سه رته ی رینگادایه و نهو که سه ش که چه ند قوناغیکی دووری له قوولایی نیمان و نهیئی ئیخلاص و نقوم بوونی له خوا به رستی دا برپوه تا گه یشتو وه ته دوا پله کان.

جگه له مانه، خوینهر له وهش ئاگادار ده کاته وه که زانیی هه ندئ له ورده کاری یه کانی عیلمی قیافه ت و شی کردنه وهی هه ندئ له نهیئی و نه ر که کانی ماهیه تی پوچ له رپی روخسار و سه روسیمای مرؤفه وه، نهویش هه ر له بابته ی قه ده ره. له لایه کی تریشه وه بواری به به شی "ویستی مرؤف" ده دات که شتیکی هه نده کی و لاواز و گویره یی یه. له هه مان کات دا ته هلی به صیره ت له پیسه ر و حه قیه تی شایه تی دانی "ویجدان" تی ده گه یه نیئ، هه ر له به ر پر سیاری مرؤف له کرده وه کانیه وه - بی نه وهی مافی له خو بایی بوونی بیئ - تا ده گاته کی شه ی: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾؟ له راستی دا به نه رخیی وه لاهه کان جوانی یه کی تر ده هاوینته سه ر بابته که.

سی به شی یه که می نه م کتیه، زنجیره په ند و ئاموژگاری و وانه و رینمایی یه کیان له خو دا کو کرده وه ته وه که دانه ری به رپز به سه ری بی یه وه ئاراسته ی کردوون و راسته وخو له سه ر شریتی کاسیت تو مار کراون و ئنجا له به ر کاسینه کان نوو سه راو نه ته وه و، پاشان خراو نه ته وه به رده ستی مامو ستای دانه ر، ئنجا دوای بوخته کاری و پیداجو نه وه، ئایه ت و فه رموده په روزه کانی شی ته خریرج کراون. به لام به شی چواره می نه م کتیه، وه لامی نهو پر سیارانیه که له رپی چه ند هۆکاریکی جیا جیا و له چه ند بابته کی جو راو جو ردا ئاراسته ی مامو ستای به رپز کراون.

پاشان دوای رینگخستنی بابته کانی نه م کتیه به م شیوه یی که باس کرا، پزسته کانی شی بو دانراو، به ته واو ته تی بوو به کتینیکی سه رچاوه یی. هه ر چه ند ئیستا واده رده که ویت که هیر شه چر و پر و رینگخراوه کان پاوه ستان، به لام چر په چر په کانی نه فس و وه سه وه کانی شه یان گه لی جار هیمنی و خاوینی جیهانی ناوخوی دل و ده روونمان ده شیوین و لیلی ده که ن، نه مهش کاریک ده کات که پیوستی یه کاغان به م ده رمانه شیفا به خشانه هه رده م زیاد بکه ن.

له راستی دا نه م کتیه (قه ده ر له رووناکیی قورئان و سونه ت دا) ته نها وه لامی چه ند پر سیاریکی ئاراسته کراو نی یه، به لکو بریتی یه له چه ند تیشکیکی ئیمانیی نهو تو که "دل" و "زیری" و "ویجدان" دنیایی خو یانی تیدا ده بیننه وه.

ئالیره‌وه‌یه که پئو‌یستی گهرم و گور و به‌رده‌وام به‌م کتێبه‌هه‌میشه‌هر ده‌مینیت، له‌ راستی‌دا کار کردن له‌ ئاستیکی جیهانی‌دا بۆ ئیمان و قورئان، دوا‌ی ئەمه‌ ده‌ست پئی ده‌کات. چونکه‌ سه‌رتاسه‌ری جیهان به‌ تابه‌ت ئەه‌رو پا و ئەم‌ریکا پئو‌یستیان به‌م حه‌قیقه‌تانه‌یه که هیچ شتیکی له‌ باره‌وه‌ نازانن. بۆیه - پشت به‌خوا - ئەم راستی‌یانه‌ بۆ زمانه‌کانی تر وه‌رده‌گیرین، تا کو سوود به‌ پروو‌به‌ریکی فراوانتری گرژی ئاده‌میزاد بگه‌یه‌نن.

ئیمه‌ش ئەم بۆنه‌یه به‌ هه‌ل ده‌زانین که سوپاسی گهرم و گور پێشکه‌شی مامۆستای به‌ڕێزمان بکه‌ین و، ن‌زای خیر بۆ گشت ئەو که‌سانه‌ش بکه‌ین که بوون به‌ مایه‌ی به‌رهمه‌هینان و به‌ئ‌نجام گه‌یاندنی ئەم کاره‌ پێرۆزه. هه‌روه‌ك له‌ خوا‌ی گه‌وره‌ی به‌توانا ده‌پاریمه‌وه که تەمدنیکی به‌پیت و به‌ره‌کەت به‌ مامۆستامان بیه‌خشیت و له‌ ته‌واو کردنی بانگه‌وازه‌ که‌ی‌دا سه‌ری بخات. ئامین.

صدف‌ه‌ت سه‌نیح

* * *

قه‌ده‌ر و لایه‌نه جیاجیاکانی

ده‌روازه‌یه‌ک

"قه‌ده‌ر" بریتی یه له: ته‌قدیر و ده‌ست‌نیشانکاری خوی گه‌وره‌ی خاوه‌ن زانیاریی ره‌ها سه‌باره‌ت به "رابوردوو" و "ئیس‌تا" و "داهاتوو". ئه‌و خوایه‌ی که هه‌موو ئه‌و شتانه به وینه‌ی خالیکی بچووک وان له پیش‌چاوی‌دا، به‌لکو هه‌ر هیچ شتی‌ک نی یه که سه‌باره‌ت به خوی گه‌وره‌ی ناوی: "رابوردوو" و "ئیس‌تا" و "تاینده" ی لئ بنریت..

"قه‌ده‌ر" بریتی یه له‌م زانین و بیننه‌و، پاشان تۆمارکردنی ته‌واوه‌تی هه‌رچی بووه و ده‌بیئت، پیش ئه‌وه‌ی بیئت، له "کیتابی موین" دا^(۱). چونکه هه‌ر ته‌نها خاوه‌نده که به زانست و ته‌قدیری خوی ده‌ورانده‌وری بوونی هه‌موو شتیکی ناو بوونه‌وه‌ری داوه و ناگای له هه‌موو ئه‌و شتانه‌یه که دینه "وجود" هه‌ر له بچوو‌کترین گه‌ردیله‌وه تا ده‌گاته گه‌وره‌ترینی گه‌له‌ستیره‌کان و ته‌نانه‌ت مرؤفیش، پاشان رینکخستنی هه‌موو شتیکی به‌پینی "وجودی عیلمی" یان و ده‌ستیشان‌کردن و پۆلین‌کردن و تۆمار‌کردن و ته‌قدیر‌کردن لایه‌ن خوی گه‌وره‌وه، به‌وه‌ی که له بازنه‌ی "زانست" ی خۆیه‌وه ده‌ریان‌ده‌هینیئت و ده‌یانخاته بازنه‌ی "توانست" و "ویست" ی خۆی. به‌م کاره‌ش ئه‌و بوونه‌وره ده‌هینیته‌پوو له جیهانی ده‌ره‌کی واته له جیهانی "وجود" دا.

"باوه‌ر به‌قه‌ده‌ر" یه‌کینکه له شەش پایه‌کانی ئیمان، چونکه هه‌روه‌ک مرؤف به‌بێ گومانی و به‌چه‌شنیکی به‌دیهي باوه‌ری به "خوی گه‌وره‌و مه‌لائیکه‌تانی و کتیه‌کانی و پیغه‌مه‌رانی و زیندوو بوونه‌وه‌ی پاش مردن" هه‌یه، به‌هه‌مان بێ گومانی و به‌لگه‌ن‌ه‌ویستیش باوه‌ری به "قه‌ده‌ر" هه‌یه. که‌واته ناگونجی ته‌سه‌ووری باوه‌ر به‌قه‌ده‌ر له ده‌ره‌وه‌ی بازنه‌ی باوه‌ر به‌پایه‌کانی تری ئیمان دا بکریت.

قه‌ده‌ریش ته‌نها له‌و شتانه‌دا ده‌کریت بیئت به‌بابه‌تی باس و لیکۆلینه‌وه که تایه‌تن به‌مرؤفه‌وه، وه‌ک ئه‌و بیر‌کردنه‌وه و هه‌لس و که‌وت و جم‌و‌ج‌و‌ولانه‌ی که کاریگه‌ریی

(۱) بۆ ټینگ‌ه‌ستن له "کیتابی موین" به‌م بۆ‌ج‌و‌ونه‌ی تیره، ب‌روانه: سه‌رجمی پهمانه‌کانی نوور - به‌رگی یه‌که‌م (وته‌کان) ل ۷۸۳-۷۸۴ یان پهمانی: (من) په‌راوێزی ل ۴۱ - ۴۳.

"ويست"ی مروفيان تيدايه. دياره هموو نمو باباته‌نهي که په‌يوه‌ندي يان به قدهره وه هيه گرنگي و بهايان له‌وه‌دايه که له‌مهر "ويستی مروف" ده‌دوين، دهناهر شتيك له باره‌ی قدهره وه بوتريت و هك پينا‌ساندني شتي ناسراوی لي ديت. واته کاتي که بير له مروف و ويستی مروف ناکينه‌وه نه‌وا هموو گوفتاريکمان سه‌بارت به قدهر له واتا و ناوهرؤك به‌تال ده‌ييت. چونکه هه‌روهك "بووني مروف" واتا و په‌نگيکي به‌هر بوونه‌وه رپوشيوه، به ههمان جور "ويسته جوزئي" به "کشي گرنگي به مه‌سه‌له‌ی "قدهر" داوه و په‌نگيکي تايه‌تي بي به‌خشيوه.

له‌هر نمو، ئيمه له‌م کتيه‌دا له‌و قدهره ده‌کوليته‌وه که په‌يوه‌ندي به "ويستی مروف" وه هيه و، له ههمان کات‌دا به دواي وه‌لامی نمو پرسيارانه‌ش‌دا ده‌گه‌رپين که هه‌ر له ميژه سه‌بارت به "جوزئي نيختياري" به زه‌يني مروف‌دا هاتوون.

له‌خواي گه‌وره‌ی به‌توانا ده‌پارينه‌وه که تيگه‌يشتن و تيگه‌ياندني قدهره‌مان ئيله‌هام بکات له پروناکي نمو رپه‌روه‌ی که ئه‌هلي سونه‌ت و جه‌ماعه‌تي له‌سهره، هه‌ر ته‌وفيق‌نيکيش له‌م چه‌شنه‌ باس و ليکوليته‌وانه‌دا ديته ريمان هه‌ر ته‌نها به‌خشش و چاکه‌ی خواي گه‌وره‌يه، هؤ کاريشمان بو ده‌ست‌کوتني نمو ته‌وفيقه‌ی خواوه‌ند ته‌نها ده‌سته‌وساني و هه‌زاريمانه.

۱- واتاکاني قدهر له "زمان" و "زاراوه"‌دا..

قدهر له زماني عه‌ره‌بي‌دا به واتاي "التقدير" واته ده‌ست‌نيشان کردن ديت. ئه‌وه‌تا ده‌لین: "قَدَّرَ الشَّيْءَ بِالْشَّيْءِ". واته: ئه‌و شته‌ی به‌وی تر هه‌لسه‌نگاند و به ئه‌ندازه‌ی ئه‌وی لي کرد. هه‌روه‌ها ده‌وترئي: "قَدَّرَ الْأَمْرَ". واته: کاره‌که‌ی سازاند و به‌رپي کرد و برپاري له‌سهر دا. هه‌روه‌ك به واتاي هيژ و وزه‌ش به‌کار ديت. خو کاتي که ئه‌م وشه‌يه به فراوانتر به‌کار ده‌هيترت، نه‌وا واتاي: برپار له‌سهر دان و، جي به‌جي کردني برپار، ده‌گرته‌خو.

ئجا له‌کزي هه‌موو ئه‌م واتايانه‌وه بزمان ده‌رده‌که‌ويت که قدهر له "زاراوه"‌ی ئيمان‌دا برتي به‌له: هه‌موو ئه‌و قه‌زا و حوکمانه‌ی که خواي گه‌وره ده‌ست‌نيشانيان ده‌کات و برپاريان له‌سهر ده‌دات.

ئه‌م ئايه‌ته مه‌زنانه‌ی خواوه‌ه پшти ئه‌م پينا‌سه‌يه‌ی سه‌روه‌ه ده‌گرن:

﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ (الانعام: ۵۹).

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ، لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ (یونس: ۴۹).

﴿وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ (الزلزال: ۷۵).

﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ﴾ (یس: ۱۲).

﴿بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ ﴿۱﴾ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ﴾ (البروج: ۲۱-۲۲).

﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱﴾ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ (الملک: ۲۵-۲۶).

قه‌زا و قه‌ده‌ریش له پروویه که‌وه به یه‌ک و اتا دین، که‌چی له پروویه کی تره‌وه و له و اتایه کی دیکه‌دا "قه‌ده‌ر" هه‌موو نه‌و شتانه ده‌گریته‌وه که‌خواوه‌ند ته‌قدیری کردوون، به‌لام "قه‌زا" بجی به‌جی کردنی نه‌م ته‌قدیره‌یه و نه‌نجامدان و رای‌ی کردنی فه‌رمانی نه‌و ده‌ست‌نیشانکاری یه‌یه.

هه‌روه‌ها "قه‌ده‌ر" بریتی یه‌له‌ گپ‌رانه‌وه‌ی هه‌موو شتیک له‌ پیش بوونی‌دا، واته‌ گپ‌رانه‌وه‌ی "وجوده‌ عیلمی" یه‌که‌ی بو‌خوای گه‌وره له‌ نه‌خشه‌یه کی "زانست" ی نه‌ودا. چونکه‌ نه‌و شتانه‌ی که‌ ناماده‌ کراون بی‌نه‌ ناو و جوو‌ده‌وه و هه‌ول ده‌ده‌ن جینی خو‌یان له‌ زنجیره‌ی بوو‌نه‌وه‌ر ان‌دا بگرن، هه‌موویان له‌ له‌وحی "کوژانه‌وه و نووسین" (اخو و الإنبات) دا ده‌نووسرین، که‌ له‌وحیکه‌ له‌ لایه‌ن مه‌لائیکه‌تانه‌وه و له‌ پرووی نووسینه‌کانی "له‌وحی مه‌حفوظ" وه‌ ده‌گریته‌وه و ده‌نووسریته‌وه، که‌ نه‌ویش له‌ ناوه‌ندی زانستی هه‌مه‌لایه‌نگیری خوای گه‌وره‌دایه. که‌واته "قه‌ده‌ر" پینکه‌وه‌هاتی "به‌دی‌هینانه‌کانی" خوای گه‌وره‌یه له‌ گه‌ل "ده‌ستکه‌وت" ی مرؤف‌دا. واته‌ کاتی که‌ مرؤف ده‌ست ده‌داته هه‌ر کاریک نه‌و کاره به‌ ویستی خو‌ی نه‌نجام ده‌دات و خوای گه‌وره‌ش به‌ ویستی خو‌ی نه‌و کاره‌ی بو‌به‌دی ده‌هینیت. که‌واته قه‌ده‌ر بریتی یه‌له‌ ته‌قدیری خوای گه‌وره به‌هوی زانستی نه‌زهل و نه‌به‌دی خو‌ی سه‌باره‌ت به‌ بوونی هه‌موو شتیک پیش بوون و دوا‌ی بوو‌نیشیان و چاره‌نووسی ناینده‌شیان. نه‌مه‌ش نه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که‌ نه‌و بو‌چوونه‌ی پینی وایه: "قه‌ده‌ر ته‌نها ناو‌نیشانی زانستی خوا‌یه" بو‌چوونیک‌ی راست و دروست نی‌یه. چونکه‌ واتای قه‌ده‌ر جگه‌ له‌وه‌ی که‌ ته‌قدیر و ده‌ست‌نیشان‌کردنی شتان ده‌گه‌یه‌نیت له‌ رینی "زانست" ی خواوه‌نده‌وه، نه‌وه‌ش ده‌گه‌یه‌نیت که‌ هه‌موو نه‌و شتانه له‌ لایه‌ن سیفه‌ته‌کانی تری وه‌ک "بیستن و بینین و ویست و نیراده" ی خوای گه‌وره‌شه‌وه ته‌قدیر و ده‌ست‌نیشان کراون. جا مادهم وایه،

ئەوا ئینکاری کردنی قه‌دهر له راستی‌دا ئینکاری هه‌موو سیفه‌ته‌کانی خ‌وای گه‌وره ده‌گه‌یه‌نیت. هه‌ر له‌به‌ر ئەمه‌شه که به‌شیک‌ی زۆری لیکۆ‌ته‌ران باب‌ه‌تی قه‌ده‌ریان له ناوه‌ندی باسی خ‌وایه‌تی خ‌وای گه‌وره‌دا پروون کردووه‌ته‌وه و توو‌پانه: پ‌نویست ناکات باس‌یک‌ی سه‌ره‌خۆ بۆ قه‌ده‌ر ته‌رخان بک‌ریت، چونکه زه‌رووره‌ت داخ‌وای ئه‌وه‌یه مه‌سه‌له‌ی "قه‌ده‌ر" له ناوه‌ندی باسی "ئولووه‌یه‌ت"‌دا پ‌یش‌چاو ب‌خ‌ریت.

به‌لام ئیمه وه‌ك ئەوان نارووانینه مه‌سه‌له‌که، چونکه ئەم گۆشه‌ی رووانینه له‌وانه‌یه له پروویه‌که‌وه بۆنی ئەوه‌ی لێ بیت که "قه‌ده‌ر" له ناوه‌ندی پایه‌کانی ئیمان‌دا دانه‌ن‌ریت. له‌به‌ر ئەوه‌یه که ده‌لێن: هه‌روه‌ك باوه‌رمان به "خ‌وای گه‌وره و مه‌لائیکه‌تانی و ک‌تیبه‌کانی و پ‌یغه‌مبه‌رانی و زیندووبوونه‌وه‌ی پاش مردن" هه‌یه، به‌هه‌مان جو‌ر باوه‌ریشمان به "قه‌ده‌ر" هه‌یه. ئەمه‌ش بۆ ئەوه‌ی گو‌فتاری‌کمان له زار ده‌رنه‌چیت که چ به‌پوختی و چ به‌دووردر‌ئ‌ژی و چ به‌هه‌ر شیوه‌یه‌ك ناما‌زه‌ی ت‌یدا بیت بۆ ئینکاری "ئیمان به‌ قه‌ده‌ر" وه‌ك پایه‌یه‌ك له پایه‌کانی ئیمان.

خۆ ئەگه‌ر ئەس‌لی مه‌سه‌له‌که ره‌چاو ب‌که‌ین، ئەوا ده‌بینن ئیمامی ئەحه‌دی کو‌ری حه‌ن‌ب‌ل ده‌فه‌رمو‌ی: "القدر من القدرة". که‌واته ئەو که‌سه‌ی ئینکاری قه‌ده‌ر ب‌کات ئەوا ئینکاری گه‌لێ کاروباری ئەوتۆ ده‌کات که تاپه‌تن به‌ ئولووه‌یه‌تی خ‌وای گه‌وره‌وه. واته عه‌قیده‌ی ئولووه‌یه‌ت له‌ دل‌دا له‌ق ده‌بیت و سیسته‌م و به‌ر و بناغه‌ی چه‌مکه ئیمانی‌یه‌کانیش یه‌ك له‌ د‌وای یه‌ك له‌ بن هه‌ل‌ده‌وه‌شین.

ئالیه‌زه‌یه‌ که "قه‌ده‌ر" به‌ باب‌ه‌ت‌یک‌ی گرنگ دانراوه. ئەوانه‌ش که له‌ ناوه‌ندی چه‌مکه‌کانی ئەه‌لی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت‌دا له‌ قه‌ده‌ر نه‌کۆلیونه‌ته‌وه، له‌ ر‌ئ‌ ترازاون و دوو‌چاری گو‌م‌راب‌ی بوون. عه‌قلانی‌یه‌تی مو‌عه‌زه‌یله‌کان و حه‌تمیه‌تی جه‌بری‌یه‌کان هه‌ندیک‌ن له‌و گو‌م‌راب‌ی و له‌ ر‌ئ‌ ترازانه.

۲- ئەو قه‌ده‌ره "جه‌بری"‌یه‌ی که به‌سه‌ر گه‌ردوون‌دا زاله.

ئەو فه‌رمانه‌وه‌یه‌ی که فه‌رمانی له‌ سه‌رتاسه‌ری گه‌ردوون‌دا زاله، بریتی‌یه‌ له‌ قه‌ده‌ر و ته‌قدیر و ر‌ئ‌سا و پ‌نکه‌وه‌ گو‌ن‌جان و نه‌خشه‌ و ته‌رازوو و هاوسه‌نگی و ر‌نکی.

ئایه‌ته مه‌زنه‌کانی قورئان ئەم "قه‌ده‌ر" ه‌ر ی‌ک‌خه‌ره‌ی گه‌ردوونمان تی ده‌گه‌یه‌ن:

﴿اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامَ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ۝ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ۝ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ﴾ (الرعد: ۸-۱۰).

﴿وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ﴾ (الحجر: ۲۱).

﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ (الرحمن: ۷).

به‌ئێ، قه‌دەر هێنده فراوانه که هه‌موو گه‌ردوون ده‌گرێته‌وه و شموولی هه‌موو شتیکی ناوی ده‌کات، به‌را‌ده‌یه‌ک که ناتوانرێت ته‌سه‌ووری هیچ شتیک بکری‌ت که له‌ده‌ره‌وه‌ی قه‌دەر دا بی‌ت. چونکه‌خوا‌ی گه‌وره‌ی به‌ده‌یه‌ته‌ری گه‌ردوون به‌زانی‌ی هه‌مه‌لایه‌نگری خۆی ته‌رازوو و پینکی و پینسا و پینک‌خستن و نه‌ندازه‌یه‌کی دیاری کراوی له‌هه‌موو شتیک‌دا دان‌وه، هه‌ر له‌چه‌که‌ره‌کردنی ناوک و ده‌غل و دانه‌کانه‌وه تا ده‌گاته‌ بووژانه‌وه‌ی به‌هاری به‌نگین و، هه‌ر له‌نه‌خشان‌دنی شیوه و رو‌خساری مرؤف له‌ناو به‌حی‌ی دایکان‌دا تا ده‌گاته‌له‌دایک‌بوونی ته‌ستیره‌کان له‌گه‌له‌ستیره‌(بحره) مه‌زنه‌کان‌دا. ته‌نانه‌ت هه‌موو نه‌و کتیبه‌انه‌ی که له‌سه‌دان هه‌زار دانه‌تی‌یه‌ر ده‌بن و زانا‌لی‌کۆله‌ره‌کانی سه‌رتاسه‌ری جیهان دایان‌ناون، له‌راستی‌دا، ته‌رجه‌مه و روو‌نکه‌ره‌وه‌ی ته‌م پینسا و پینک‌و‌پینکی و ته‌قدیره‌هه‌مه‌لایه‌نه و گشتگیره‌ن.

ته‌م قه‌دەر‌ه‌ی که به‌سه‌ر گه‌ردوون‌دا زāl و فه‌رمان‌به‌وا‌یه، شتی‌که‌دوو‌ر و نزیک.. دو‌ست و دو‌ژمن.. ئی‌مان‌داری با‌وه‌ردار و کافری سه‌ر‌سه‌خت با‌وه‌ری پێ ده‌که‌ن، ته‌نانه‌ت "مارکس"یش کاتی که له‌"حه‌میه‌ت" ده‌دو‌یت له‌راستی‌دا ته‌م قه‌دەر‌ه فه‌رمان‌به‌وا‌یه‌ی گه‌ردوون پێش‌چاو ده‌خات!

هه‌ر چه‌ند هه‌ندێ له‌زانیانی موس‌لمان‌ی وه‌ک "ابن‌خلدون" دان به‌جو‌ره‌حه‌میه‌تیک‌دا ده‌نێن، ته‌نانه‌ت ژبانی کۆمه‌لایه‌تیش ده‌خه‌نه‌ژێر پ‌کیفی نه‌و حه‌میه‌ته، به‌وینیه‌ی چه‌مکی "حه‌میه‌تی‌می‌ژوویی" که له‌خۆ‌را‌وا‌دا با‌وه، که‌چی ئی‌مه له‌نا‌وه‌ندی چه‌مکی "نه‌هلی سونه‌ت و جه‌ماعه‌ت" دا ته‌م حه‌میه‌ته به‌چه‌ند مه‌رجی‌کی تایه‌تی‌یه‌وه ده‌به‌ستینه‌وه و به‌شی‌وه‌یه‌کی به‌ها(مطلق) وه‌ری‌نا‌گرین، مه‌گه‌ر له‌گه‌ل نه‌و مه‌رجانه‌دا. ده‌بی‌ییش‌زانرێت که ئی‌مه دان به‌بوونی قه‌ده‌ریک‌دا ده‌نێن که فه‌رمان‌به‌وا و زاله‌به‌سه‌ر هه‌موو شتیک ته‌نانه‌ت به‌سه‌ر ویستی مرؤفیش‌دا.

بی‌گو‌مان ئی‌مه کاتی که ده‌ست به‌بنیاتنانی پ‌ژه‌یه‌ک بیان دروست‌کردنی کات‌ژمی‌ریک‌ده‌که‌ین، یه‌که‌م هه‌نگاو‌مان به‌دانانی نه‌خشه و ته‌صمیم ده‌ست‌پێ‌ده‌که‌ین. بۆیه له‌پێش‌دا به‌ته‌قدیری خۆمان حساب بو‌هه‌موو نه‌و شتانه‌ده‌که‌ین که له‌وانه‌یه له‌دوا‌ڕۆژ و قۆناغه‌کانی نه‌و کاره‌دا بینه‌پیمان. جاله‌کاتی‌ک‌دا که ته‌م ته‌صمیم و نه‌خشه‌کی‌شانه له‌بینایه‌کی ئاسایی و ئامی‌ریکی ساده‌دا نا‌وا پ‌نویست بی‌ت، ئی‌تر چۆن ده‌کرێ ته‌م هه‌موو سیسته‌م و پینسا‌ورد و ها‌وسه‌نگی‌یه سه‌رسو‌ر‌ه‌یه‌نه‌رانه به‌ی نه‌خشه‌و پلان و به‌رنامه ته‌سه‌و‌ر بکری‌ن که به‌هه‌موو بو‌نه‌وه‌رانه‌وه هه‌ر له‌گه‌ردیله‌کانه‌وه تا

دەگاتە مەرووف بە ئاشکرا دەبیین و لە بەرچاودان؟ ئایا بلیت ئەم رێسا ناوازیەیی که به گەردوونەوه دەبیریت شان و شکۆی لە رێسای بینا و سیستەمی کاترەمیرە که کەمتر بێت؟!

ناوک و تۆوه کان - لە راستی دا - چەند وردیلە سەندوو قێکی پەر لە "قەدەر" نا! ئەو هەتا لاپەرەکانی ژبانی هەموو تۆوێک، بە لکو ژبانی درەختێکی تەواوەتی لەو تۆویدا دانراوە. تەنانت گەر ئەو ناوک و تۆوانە بخرێنە ناو خاکەوه ئەوا دەمیان بە هەزار جۆری ڕووهک و گۆلی ڕەنگاو ڕەنگ دەپشکوێت، هەرچەندەش لە ڕووی پێکھاتن و دروستبوونیانەوه لە یەک دەچن و لە هەمان ماددە و کەرەسە سادە دروست کراون. کەواتە هەموو تۆوێک که چە کەرە دەکات و دەمی دەپشکوێت، لە بەردەم چاوی سەرنجدا ئەو پۆشاکە پێش چاودەخات که قەدەر بە ئەندازە و بالایی ئەوی بپوێ، یاخود بە پێی ئەو شێوە و ڕوخسارە عیلمی و مەعنەوی یە پێک دێت که قەدەر بۆی دەست نیشان کردووه. خۆ ئەگەر هەزاران کەسی بەرگدروو بە درێزایی چەندین سالی دوورودرێژ کار بکەن، هێشتا هەر ناتوانن تەنانت بەرگ و پۆشاکێ تەواوەتی تەنها یەک دانە درەخت بدوورن و ئامادە بکەن، کەچی گشت درەخت و ڕووه کە کان، هەر لە سەرەتای دروستبوونیانەوه تانیستا، بەرگ و پۆشاک بۆ خۆیان بەرھەم دێنن. کەواتە چارەنی یە دەبێ ئەم کارە بۆ قەدەری فەرمانبەرەوا و زالی ناو گەردوون بگێڕێنەوه، دەنا جگە لە "قەدەر" بە چی دەکریت ئەم کارە لێک بدریتەوه؟

بیر لەم کۆشکە مەزنەیی گەردوون بکەرەوه. ئەو هەتا ئەو کەسە که لە بەردەم تەلەسکۆبدا راوەستاوه، هەموو ئەو دووری یە یە کجار زۆرانی دەبیریت که ماوەی پێنج ملیۆن سالی ڕووناکی لێمانەوه دوورن! واتە گەر ئەستیرەیی "نیبلووز" بکوژیتەوه ئەوا تەنها دواي پێنج ملیۆن سال دەتوانیت کۆژانەوه کەیی بیرییت! یان گەر تۆ بۆ خۆت بییت بە "ڕووناکی" و بتهویت بڕۆیت بۆ ئەوی، ئەوا دواي پێنج ملیۆن سال دەتوانیت بگەیتە ئەوی! جا ئایا ئەم گەردوونە مەزن و رێسا وردە، مەرووف تووشی سەرسوورمان و سەرسامی ناکات؟!

لە لایەکی ترەوه دەبینن که ئەم جیهانە فراوانە پەيوەندی یەکی بەتینی لە گەل ئەم مەروفەدا هەیه که جیهانیکی بچوو که و جی نشینی سەرزەوی یە، بە رادەیهک که ئەم پەيوەندی یە خەست و خۆلەیی نیوانیان "تەقدیری مۆتەلق" و "زانستی هەمەلایەنگر"ی ئەو خواوەندە ڕوون دەکاتەوه که بە وردترین رێسا و ناوازیەترین تەرازوو و ڕەنگینترین تەقدیر و کارسازی، زەوی و ئاسمانەکانی راگیر کردووه. ئەو هەتا ئەو پێکەوه گونجانی

ورد و ئاشکرایەى نێوان ئەندامەکانى جەستەى مرۆف دەتوانرێت لە گشت بەشەکانى گەردوونیش دا ببینرێت.

"جین"^(۱) لەسەر حەق بوو کاتى که وتووێهێ:

(ئەو کەسەى جیهانى گەردیله کان و جیهانى مرۆف و گشت جیهانەکانى تری رێکخستوو، بەپێى چەندین پێوهى ئەندازەیی ورد دایناو و نەخشەى بۆ کێشاو. چونکە ئەندازىاری یەکی فەرمانبەر و بە سەرتاسەرى گەردوونەو دەبینرێت).

جا ئایا ئەم ئەندازىاری یەهەستیار و وردهی کە بەسەر گەردوون دا زال و فەرمانبەر وایە، سەر و زیاد نی یە بۆ چەسپاندنى بوونى ئەو خواوەندە ئەزەلی یە کە گەردوونى بەپێى ئەو نەخشە یە بەدى هیناو؟

با ئەم مەسەلە یە بە گوێرەى تینگە یشتنى عوامى خەلکى پێش چاو بخرین :

گەر ئێو خۆتان بۆ بنیاتنانى خانوویەك نامادە کردبێت، با ئەو بینایە ساکارىش بێت، ئەو بێ گومان یە کەم هەنگاوتان بەو دەست پێ دەکات کە سەردانى ئەو کەسانە دەکەن لەو کارەدا جێنى متمانە و برواتان و پرس و رایان پێش هەموو شتێك دەخەن. چونکە هەر هەلە یەك لە تەقدیر کردنى ئەو بینایەدا هەبێت - با کەمیش بێت - لەوانە یە بێت بەهۆى پروو خاندنى خانوو کە لە کاتى تەواو بوونى دا. بۆ یە تەقدیر کردنى ئەو حسابانە بۆ ئەو بیناکارى یە، کارىکى گەلنى پێویستە.

کەواتە ئەم "بینا" سادە و ئاسایى یە، پێویستى بە: تەقدیر و تەصمیم و نەخشە یە کى ئەو تۆ یە کە لە گەلێ دا بگوجێت، خۆ ئێو ش هەتا پێداویستى یە بەرپەرە تى یە کانى بۆ نامادە نەکەن دەست نادەنە بنیاتنانى. تەنانت دەبێ - زیاد لەو ش - چاودێرى ئەو نەخشە و پلانە بکەن کە بۆ ئاوەدان کردنەو ی ئەو شارەى ئێو دارپێژراو، هەر وەك دەبێ شوێنى بنیاتنان و شیو و دیکۆرى دەر وەو خانوو کەش رەچاو بکەن.. ئەمانە و شتانی تری جگە لەمانەش کە بۆ بنیاتنانى هەر خانوویەك پێویست - با خانوو کە سادە و ساکارىش بێت - دەبێ لە سەرەتارە رەچاو بکړن.

لە کاتیك دا کە ئەم تەقدیرانە بۆ ئەم بینایە پێویست بێت رەچاو بکړن، دەبێ بینای گەورەى فراوانى گەردوون پێویستى بە وردترین حساب و پێو و تەقدیر هەبێت. ئایا نموونەت لەسەر ئەمە دەوێت؟

(۱) (جین): زانایە کى ئینگلیزە لە بواریه کانى: گەردووناسى و بیر کارى و فیزیادا. لە نێوان سالا کانى: (۱۸۷۷-۱۹۴۶ز) دا ژیاو. چەند کینیکی دواى خۆ ی بەجى هیشوو، هەر وەك چەندین پاس و لیکۆلینەو ی جیاجیا شى ئەنجام داو و بەرەى چۆ نیتی پێکھاتنى بۆ شایى ئاسمان و گەردوون و ئەستێرە کان. (وەرگێر)

سەیری قاشیک "سینو" بکەن کە دەبێتە ناو دەمتان و سەرنج لەو پەیوەندییە وردەیی نیوان خۆتان و ئەو قاشە سینو بەدەن: تامی سینو کە و، دەمی ئێوە.. فیتامینەکانی ناوی و، جەستەیی ئێوە.. تەنانت سەیری درەختە کە و، پێوستیی ئێوەش بە سینو کە و.. پێوستیی درەختە کە و بەو گەزە ژەهراوی یە و کە لە گەل هەناسەدا دەری دەدەن و، پاکژ کردنی هەواش لە لایەن ئەو درەختە و، پاشان هەوا هەلمژین و هەناسەدانان لە پێی ئەم هەوا پوخت و پاکژ کراوە و.. ئەمانە و سەدان پەیوەندیی تر کە - بۆ نمونە - لە نیوان "ئیمە" و "سینو"دا هەبێ و لێرەدا چەردەبە کمان لێ پێش چاوە خستن.

خۆ ئەگەر بێتەوێت ئەم مەسەلەبە لە بازەبە کە تەسکی وەک ئەم نمونەبەدا، یان لە مەیدانیکی فراوانی نیوان ئەستێرەکاندا وەر بگرن، ئەوا لە هەر هەموویاندا جگە لە: سیستەمیکی ناوازه و.. هاوسەنگی یە کە ورد و.. تەقدیر کاری لە هەموو شتیکدا، هیچی تر نابین.

گەر سەرنج لە هەر "زیندەتوو" (حیوان منوی) یەک بەدەیت دەبینیت هەر گەزێ درۆ ناکات، چونکە بە پێی سیستەم و پلانیکی دیاری کراوە دەجووتێتەوه. خۆ ئەگەر بێت: "دەم بە مەرۆف" راست دەکات دەبێت بە مەرۆف، چونکە ئەو گوشتارە لە خۆرا و بە هەبەمە کە نالێت، بەلکو بە زمانی کرۆمۆسۆمەکان و ئەو کارمەندییە دوور لە هەلەبە (DNA و RNA) دەبێت کە خانەکان ئاراستە دەکەن بۆ پێکھێنانی دەمی مەرۆف و لێوەکانی و چاوەکانی و لووت و گۆنچەکە و سیمای و روخسار و هەموو شتیکی تری.

هەروەها دووری یەکانی ناو بۆشایی ئاسمانیش لە لای گەردووناسە فیزیای یەکان ئاشکرایە و، لە هێزە موگناتیسییەکان و مەوداکانیشیان لەو دووری یە ئەندازەیی یە فراوانەدا و لە توندیی هێزەکانی ناویشیان شارەزا و ئاگادارن. دۆزینەوهی "کۆمپیوتەر" گەلێ یارمەتی مەرۆفی دا کە بزانی هەموو بەدبەتوویەک لەم گەردوونەدا لە سەرەتای دروستبوونی هەو بە پێی نەخشە و پلانیکی دارپێژراو یەک دەخریت، ئەم نەخشە و پلانی لە هەموو شتیکی گەردووندا بە چاوە کراوە، هەر لە گەردیلەکانەوه تا دەگاتە گەلەستێرەکان، چونکە هەموو شتیک لە "لەو حەمەحفوظ"دا تۆمار و دەست نیشان کراوە. ئەمەش بریتی یە لەوێ کە پێی دەلێن: "قەدەر".

لەوانەبە باشتر وایێت ئەم مەسەلەبە پێر روون بکەینەوه.

ئەوێ کە تائێستا باسمان کرد لە بارە "قەدەری جەبری" یەوهیه، واتە ئەو قەدەری کە دەستەلات و کاریگەری مەرۆفی تێدا نییە، ئەم قەدەرە شتیکی گەردوونی یە و

"ویستی مرۆف" ره‌چار ناکات، به‌لکو خوای گه‌وره به "ویستی" ی خۆی هه‌رچی به‌کی بویت به‌دی ده‌هینیت و هه‌ر کارێکی بویت ده‌یکات. له‌سه‌ر ئه‌و کارانه‌ش که‌س پرسیاری لێ ناکات، چونکه هه‌ر خۆی قاهیر و جه‌بیار و زال و به‌ده‌سته‌لاته. خۆ هه‌ر چه‌ند هه‌موو به‌دیها توو یه‌ك حیکمه‌تی تیندا ره‌چار کراوه، به‌لام ئه‌م حیکمه‌ته پابه‌ند (موقه‌بییه‌) نی‌یه، چونکه خوا وه‌ند خۆی **فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ**. ئه‌و تا گۆی زه‌وی له سه‌ره‌تای دروست بوو نیه‌وه و به‌فه‌رمان و دانه‌به‌ری ئه‌م قه‌ده‌ره جه‌بری‌یه، به‌ده‌وری خۆی دا ده‌خوولیتوه و له‌هه‌مان کاتیش دا به‌ده‌وری خۆریش دا ده‌سووریت، بێ ئه‌وه‌ی که‌س مافی ئه‌وه‌ی هه‌بیت پێی بلتیت: رابووه‌سته و مه‌ج‌وولتی .. هه‌روه‌ها خۆر و مانگ له‌پێش‌پ‌ک‌نی دان و که‌س ناتوانیت رێ له‌م پێش‌پ‌ک‌نی به‌یان بگریت، چونکه هه‌ر ته‌نها قه‌ده‌ری جه‌بری‌یه که‌ به‌سه‌ر ئه‌م بزووتن و پێش‌پ‌ک‌نی به‌دا زال و ده‌سته‌لاتدا ره. که‌واته هه‌موو شتێک به‌ناچاری سه‌ری بۆ ئه‌م قه‌ده‌ره نه‌وی کردوه.

۳- قه‌دەر مه‌سه‌له‌یه‌کی "ویجدانی"یه.

ده‌توانیت به‌چه‌نده‌ها به‌لگه‌ی زانستی جۆراوجۆر "بوون" ی خوای گه‌وره و، پێغه‌مه‌ربه‌یتی چه‌زه‌رتی "محمد المصطفی" ﷺ، ته‌نانه‌ت زیندوو بوونه‌وه‌ی پاش مردنیش بجه‌سه‌پنریت، به‌لام "قه‌دەر" وانی‌یه؛ چونکه مه‌سه‌له‌یه‌کی حاڵی و ویجدانی‌یه، نه‌ك زانستی و نه‌زه‌ری!

ئه‌و تا مرۆف به‌ئهن‌دازه‌ی پله‌ی ئیمانه‌که‌ی خۆی، ئیمایش به‌"قه‌دەر" ده‌هینیت و به‌ئهن‌دازه‌ی فراوانی و قوولیی هه‌سته ئیمانی‌یه‌کانیشی ته‌سدیقی ده‌کات. زۆر که‌س هه‌ن که‌ ژیا‌نیان له‌چه‌نده‌ها مه‌سه‌له و باب‌ه‌تی قوول‌دا بردووه‌ته سه‌ر، که‌چی هه‌شتا له‌بج‌وو کترین مه‌سه‌له‌ی قه‌ده‌ر تینه‌گه‌شتوون. ئه‌وانه - به‌راستی - بێ‌به‌ختن، چونکه "قه‌دەر" هه‌یج جینگایه‌کی له‌ناخی ویجدانی ئه‌وان دا نه‌گرتوه، که‌واته شایانی به‌زه‌یی پێداهاتنه‌وه‌ن. به‌لام ئه‌و که‌سه‌ی که‌ به‌ویستی خۆی رازی‌یه‌زیانی لێ بکه‌ویت، شایسته‌ی ئه‌وه‌ نی‌یه به‌چارێ سۆز و به‌زه‌یی‌یه‌وه سه‌یر بک‌ریت. ئه‌و جۆره که‌سانه کاروباره‌کانی خوای گه‌وره‌یان بۆ روون نه‌بووه‌ته‌وه که‌ له‌پشت کاروباره‌کانی خۆیا نه‌وه ده‌سته‌به‌کاره، چونکه چاوه‌کانیان داخراوه و هه‌یج شتێک نابینیت، هه‌روه‌ك رواینیشیان هه‌نده کورت و کۆتایه که‌ ناگاته حه‌قیقه‌تیکی مه‌زن که‌ بریتی‌یه‌له‌وه‌ی: هه‌ر کرداری‌ك ده‌ک‌دن پێش‌تر به‌تقدیر و کارسازی‌یه‌کی زانستی‌یا نه‌له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه نه‌خشه و پلانی بۆ داری‌ژراوه. جا ئه‌و جۆره که‌سانه به‌شیوه‌یه‌کی سه‌ره‌تایی ژیا‌نیان به‌سه‌ر ده‌بن و، گه‌لێ دژواره‌ گرفتاری هه‌ندێ له‌چه‌مه‌که ئیعتی‌زالی‌یه‌کان نه‌بن.

هەرچی کردووی چاڭ هه ن هه هه موویان ته نه ا "کار" و "ته قدير" ی خوای گه وره ن، که واته مرو ف ناتوانیت خو ی بکات به خاوه نیان، دها گرفتاری شیر کی په نهان ده بیت، چونکه هه ته نه ا خوای گه وره به که راسته وخو کردو ه چا که کان به مرو ف ده به خشیت، نایینیت دهروونی به دخوازی مرو ف (النفس الامارة بالسوء) هه رگیز داوای کردو ه ی چاڭ ناکات؟ ناشکرایه که مه به ست به کردو ه ی چاڭ لیزه دا ئه و کردو ه ان که له زاتی خو یان دا چاڭ و جوانن، دها مه به ست ئه و شتانه نه به که

ئارەزووی دەروونی بەدخواز بە جوانیان دەزانیت! بەلێ، رقی بوونمۆه لە "جوانی"ی راستەقینە لە سروشتی دەروونی بەدخوازدا ریشکی دا کو تاوێ و دوژمنایەتی کردنیشتی بەرامبەر کردووی چاک ھەروا بەردەوام دەبییت، چونکە لەسەر ئەو سروشتە بەدیھێنراوێ.

"دەروونی بەدخواز" خۆی داوای کردووە خراپەکان دەکات، بۆیە بەرپر سیاری ئەو کردووانە دەکەوێتە ئەستۆ. ئەم ئایەتە پێرۆزە ی خوارووە ئەم دوو بناغەییە لە خۆدا کو کردووە تەو و بە جوانی پرونیان دەکاتووە:

﴿مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ﴾ (النساء: ۷۹).

لەبەر ئەوە، ھەر گێز مافی ئەوەت نییە بەو کردووە چاکانە لە خۆت بابی ببیت کە ناگەڕێنەووە بۆتۆ، چونکە ئەو کردووە چاکانە راستەوخۆ ھی تۆ نین. خۆ ھەرشیتێک "باش و جوان" بیست تەنھا چاکە کاریی خوای گەورەییە لە گەڵ تۆدا کردوویەتی، ئاشکرايشە چاکە کاریی خواوێند داخوای شوکرانە بژیری و تەوازوو، ئەک لەخۆبابی بوون!

سەبارەت بە کردووە خراپەکان و گوناھەکانیشت ئەوا "ویستە جوژنی"یە کەت مەرجیکێ ئاسایییە لە بەدیھێنانیاندا، بۆیە بەرپر سیاری ئەو کردووانە دەکەوێتە ئەستۆی نەفسەووە. چونکە تۆ بۆ خۆت ئارەزووت لە چ کردووەیەک بوو و نەفسیشت مەیلی بەلادا رۆشتوو یان بیری لێ کردووە تەو کە ئەنجامی بدات یاخود ھەر ھەلس و کەوتێک لە مەیل و ئارەزووە کانتدا، خوای گەورە ئەوێ بەدیھێناو.

ئەم جوژە شتانە مەگەر لە ناخی خۆماندا و بە ھەست پێکردنی "ویجدانی" و "حالی" واتە: بە کردووە، دەنا ناتوانین لێیان تی بگەین. واتە تەنھا یەک شایەت ھەیە لەسەر ئەو مەیلە کە بە دلت دا ھاتوو یاخود بەسەر ئەو ھەلس و کەوتە لێو مەیلەدا ئەنجامت داو، ئەویش "ویجدان"ی خۆتە. جا خوای گەورە ئەم ویجدانە ی خۆتی کردووە بە شایەت لەسەر زانیاریی خۆی سەبارەت بە کردووە کانت.

مرۆفی سەرەتایییش لە بابەتەکانی ئیماندا، بە ھەمان جوژ باوێری بە "قەدەر" ھەیە، بەلام بەو جوژە کە لە گۆشە ی "قەدەر" ھو دەروانیشتە پروداو کانی کاتی "رابوردو" و ئەو "گێر و گرتانە"ش کە دینە رینی، ئەو ھەتا دەلێت: (ئەو بەلا و موسیبەتانە کە دوو چاریان بووم تەقدیری خوای گەورەن). بەم جوژە رزگاری دەبیست.. بەلام کاتی سەیری ئایندە و گوناھەکان دەکات لە گۆشە ی "ویستی جوژنی"ی خۆیووە بۆیان دەروانیشت و دەلێت: (ھەر چۆن بوو خوای گەورە چیی بۆ تەقدیر کردووم، بەدەستی دەھێنم). بەم جوژە، خۆی ناھاوێتە ناو باوێشی تەمبەلییووە و

"قه‌دەر" ناکات به بیان و یه‌ك بۆ پاساودانی ئه‌و کرده‌وه خراپه‌ی نییه‌تی لسی هیناوه بی‌کات. چونکه‌ خ‌وای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ (النجم: ۳۹). به‌ئێ، خ‌وای گه‌وره به‌دیهینه‌ری هه‌موو چا‌که و خراپه‌یه‌که، چونکه "به‌دیهینه‌ان" ته‌نها تایه‌ته به‌ خ‌واوه‌نده‌وه، به‌لام به‌رپر‌سیاری کرده‌وی خراب له‌ ته‌ستۆی ئه‌و که‌سه‌دا‌یه که "ویست‌و‌یه‌تی" بی‌کات. ئه‌و چه‌شنه ئیمانه، بناغه‌ی ئیمانی مرۆفی سه‌ره‌تایی‌یه..

به‌لام د‌وای ئه‌مه، نایه‌ت مرۆفی سه‌ره‌تایی له‌م ته‌ندازه‌یه زیاتر ده‌م له‌ مه‌سه‌له‌ی قه‌دەر بدات و مافی ئه‌وه‌ی نی‌یه‌ قسه‌ له‌ مه‌سه‌له و بابه‌ته‌ ف‌ه‌رع‌ی‌یه‌کانی بکات، چونکه‌ قه‌دەر جینی پێ‌هه‌ت‌خ‌لیس‌کانه و بابه‌تیکی گه‌لێ ورد‌ه. ئیمامی ته‌عه‌زه‌م حه‌زه‌ره‌تی ته‌بوو حه‌نیفه‌ی نو‌عه‌مان - خ‌واله‌ی رازی بی‌ت - ر‌پ‌یی به‌ ق‌وتایی‌یه‌کانی خ‌وی نه‌ده‌دا که له‌م چه‌شنه بابه‌تانه بد‌وین. کاتێ که‌ لی‌یان پر‌سی: ته‌ی خ‌وت بۆچی لی‌یان ده‌دوین؟ وه‌لامی دانه‌وه: (کاتێ که‌ من قسه‌ی تێدا ده‌که‌م هینده به‌ ترس و له‌زه‌وه ده‌دوین ده‌لێی با‌ئنده به‌سه‌ر سه‌رمه‌وه نیشته‌وه‌ته‌وه). مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه که: ئی‌وه کاتێ له‌ قه‌دەر ده‌دوین نیازتان سه‌ر که‌وته به‌سه‌ر به‌رامبه‌ره‌که‌تان‌دا، بۆیه ر‌یتان پێ‌ ناده‌م قسه‌ی تێدا بکه‌ن. ده‌بی ئه‌وه‌ش بزان‌یت که‌ وردی له‌را‌ده‌به‌ده‌ری ته‌م بابه‌ته و مه‌تر‌سی لی‌دوانی، هه‌ر گ‌یز خ‌ا‌و‌ینی مه‌نتیقه‌یه‌تی مه‌سه‌له با‌س‌کرا‌وه‌که‌ لی‌ل ناکات، چونکه‌ مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که‌ نابێ ته‌م چه‌شنه بابه‌تانه، به‌ تایه‌ت مه‌سه‌له‌ با‌س‌کرا‌وه‌که‌ لی‌ل ناکات، چونکه‌ مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که‌ نابێ ده‌بی که‌سه‌یک قسه‌یان تێدا بکات که‌ به‌ وینه‌ی شاره‌زایی مرۆفی کیمیاگه‌ر و کارامه‌یی زه‌ه‌نگه‌ر، له‌و مه‌سه‌له و بابه‌تانه‌دا کارامه و شاره‌زا بی‌ت.

۵ - "قه‌دەر" و "ویستی جو‌زئی" د‌ژایه‌تی‌یان له‌ نی‌وان‌دا نی‌یه.

"قه‌دەر" و "ویستی مرۆف" له‌ بناغه‌دا نه‌ك هه‌ر پ‌نجه‌وانه‌ی یه‌که‌تر نین، به‌لك‌و شان‌به‌شانی یه‌که‌تریشن. خ‌و ته‌گه‌ر ر‌زشتنی مرۆف به‌ کرده‌وه چا‌که‌کانی بۆ ناو به‌هه‌شت و به‌ کرده‌وه خراپه‌کانیشی بۆ ناو د‌ۆزه‌خ به‌ "مه‌سه‌له" یه‌ك دابه‌ریت، ئه‌وا مه‌سه‌له‌ که‌ ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که‌ خ‌واوه‌ندی په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانه‌کان به‌ زمانی "قه‌دەر" ته‌سدیقی ده‌کات، هه‌روه‌ك له‌ لایه‌کی تریشه‌وه پشتگ‌یری خ‌واوه‌ند ده‌گه‌یه‌نیت بۆ "ویستی مرۆف"..

به‌و واتایه‌ی که‌ مرۆف ه‌یزیک‌ی تێدا‌یه‌ هانی ده‌دات بۆ کرده‌وه باش و جوانه‌کان و پاشان بۆ چ‌وونه به‌هه‌شت. هه‌روه‌ها به‌ پ‌نجه‌وانه‌شه‌وه، واته‌ ه‌یزیک‌ی ئه‌و ت‌وشی تێدا‌یه‌ که‌ به‌ره‌و کرده‌وه خراپه‌کان و گ‌ونا‌ه‌باری ده‌یداته به‌ر و له‌ ته‌نجام‌دا ده‌یخاته ناو د‌ۆزه‌خ. جا ته‌م "ه‌یز"ه‌ بناغه‌ی "ته‌قدیر" پ‌نك ده‌ه‌ینیت که‌ ته‌ویش جگه‌ له‌ "ویستی مرۆف" ه‌یچ

شتیکى تر نی یە. خۆ بوونی ئەم "ویست" هەش نه پینچەوانەى تەقدیری خواوەنده و نه ریشی لى ده گرىت.

له راستى دا ده توانين سه بارهت به هه موو كرده وه كانمان بهم جۆره بىر بكهينه وه. بۆ نموونه: گهر بمانه ویت ده ستمان بهرز بكهينه وه ئەوا ده توانين به رزى بكهينه وه گهر هیچ رینگريگ له گۆرئى دا نه بێت. ههروهها دهشتوانين بدوين گهر بمانه ویت. واته نه نجامدانى كرده وه كانمان ده یچه سپينيت كه ئيمه "ويست" يكمان ههيه. گهر بته ویت ده توانيت ناوى: "جوزئى ئیختيارى" يان "ئارهزوو" يان "خواست" ى لى بئييت، نه نجام ههريه كينكه با ناوه كانيشى جيا بن، چونكه ئەو "ويست" هى كه ماهييه ته كه شى نازانين جى يه، به وينهى خۆرى ئاسمان، پروون و ههست پى كراوه.

به لئى، گهر له پرووى "تەقدیری خواوەند" وه پرواينه مه سه له كه، ده بينين وهك ئەوه وایه كه خواى گهوره به مروؤف بليت: (من ده زانم كه تو له فلان كات دا وىستى خۆت لهو كاره ديارى كراوه دا ده خهيتە كار، بۆيه ئەو كارەت بهو شكل و شيوه يه بۆ تەقدیر ده كه م). ئەمەش له ناوه رووك دا پشتگيرى "قەدەرى خواوەند" ه بۆ "ويستى مروؤف"!

به لئى، خواى گهوره هه ر خۆى به ديهينه رى هه موو شتيكه. جا ماده م به هه موو شتيك ناگاداره ئەوا "تەقدیر" ى خۆى بۆ ئەو شوينه ئاراسته ده كات كه مروؤف وىستى خۆى بۆ ئاراسته كرده وه. واته "قەدەر" پشتى "ويستى مروؤف" ده گرىت و به تالى ناكاته وه. به واتايه كى تر ده ورانده و رى "ويست" ى مروؤفى داوه و پشتى ده گرىت و هه رگيز پينچەوانەى نى يه.

٦ - "قەدەر" جۆريكه له "زانستى خواى".

قەدەر بریتی یە لەو نه خشه و پلان و رينكخستهى كه خواى گهوره له زانستى خۆى دا بۆ هه موو شتيكى دارشتوه. خۆ ئاشكرائشه كه هه ر شتيك زانرا، ئەوه ناگهيه نييت كه تنها بهو زانينه ها تو وه ته و جود و به دى هينراوه. چونكه گهر نه خشه ى ههزار خانوو به ره بزانيت و پلانى كارى سه دان كار گه له بهر بكهيت، ئەوا هه رگيز بهم زانينەت و بهم نه خشه و پلانه ى كه له زهينى تۆدا هه ن، هه يچ شتيك نايه ته و جود. چونكه دروست كردنى ئەو خانوو به ره و كار گانه پيوستيان به: "ويست" و "توانست" هه يه. ده نا به پينچەوانەى ئەم وه، گشت ئەو پلان و نه خشه جۆراو جۆرانه ته نها چه ند زانيارى يهك ده بن كه تايه تن به خۆ ته وه و، به ئەندیشه ى خۆت به ناويان دا ده گه ر نييت و، هه ر رينگريگ رى له ئەندیشه ت بگريت، به هۆيه وه هه موو ئەو خانوو به ره و كارانه ش تيا ده چن، ته نانه ت گهر هيزى ئەندیشه ت له كار بكه ویت ئەوا وهك ئەوه وایه كه هه ر هه يچ زانست و نه خشه و پلانيك پرووى نه دا ييت!

هەر وەها ئەو هەش دەخەینە پروو کە "قەدەر" لە جۆری "زانستی خۆای گەورە" یە. خۆ
 ھەمیشە "زانین شوینکەوتە زانراوە". واتە "زانراو" لەسەر ھەر چۆنیتی یەک بێت بەو
 چۆنیتی یە "زانین" دەورە دەدات و پەیوەندیی پێوە دەکات. نەک بە پێچەوانەو
 "زانراو" شوینکەوتە "زانست" بێت!

جا مادەم ئەمە وایە، ئەوا خۆای گەورە ھەموو ئەو کردارانە و چۆنیتی یە کانیشیان
 "دەزانیت" کە ئێمە بە "ویست" ی خۆمان ئەنجامیان دەدەین و، "تەقدیر" ە کەشی بە پێی
 ئەو زانییە دادەنێت. چونکە زانستی خۆای گەورە ھەمەلایەنگەر و دەوراندەوری
 ھەموو شتێکی داوہ. تەنانت دەستەواژە ی: (ئەم شتە دەگەرێتەو بۆ زانستی خوا) بێ
 ئەدەبی یە بەرامبەر بە خۆای گەورە! چونکە ھیچ شتێک نی یە لە زانستی خواوەند بەدەر
 بێت. کەواتە ئەنھا بۆ نزیک خستەوہ ی ئەم مەسەلە یە لە ژیری یەوہ و بە مەبەستی
 تێگەیاندن دەتوانین ئەم دەستەواژە یە بە کار بھێنین.

با - بۆ ئغو نہ - بێر لە شەمەندەفەرێک بکەینەوہ کە ماوہ ی نێوان دوو وێستگای
 دەستیشان کراو بە کاتیکی زانراو دەبریت. ئەم ئەنجامە زۆر لە پێش کەوتە پێی
 شەمەندەفەر کە حساب کراوہ و زانراوہ، ئەو زانیاری یانەش ھەندێ جار لە چەند
 لیستە و تۆمارێکدا چاپ دەکرین. جا ئەم ئەنجامە "زانراو" ە بریتی یە لە: نەخشە و پلان.
 خۆ ئەگەر ئەم ئغو نہ یە بۆ سەر مەسەلە کە ی خۆمان قیاس بکەین، دەلێین: ئەم ئەنجامە
 بریتی یە لە قەدەر، یاخود "قەدەر" ئەم ئەنجامە یە. بەلام دەبێ بزانی کە ئەم
 "زانیاری" یانە ی پێشترمان ھەر گیز ھیزیکی جەبری نین شەمەندەفەر کە بۆخەنە گەر و
 بیجوولێن. بەو واتایە ھۆی رۆشتنی شەمەندەفەر کە بەرەو وێستگا دیاری کراوہ کە
 ئەوہ نی یە کە ئەم نەخشە و پلانە وادارێژراوہ! بەلکو بە پێچەوانەوہ: لەبەر ئەوہ ی
 شەمەندەفەر کە لەو کاتانەدا دەگاتە ئەو وێستگایانە ی کە لەم نەخشە و پلانەدا - واتە لە
 قەدەر ی شەمەندەفەر کەدا - ناویان ھەمە، ئەوا بەو جۆرە لە نەخشە و پلانەکاندا ماوہ ی
 گەیشتی بۆ ئەو وێستگایانە تۆمار کراوہ، چونکە "زانین شوینکەوتە زانراوہ" کەواتە
 ھەر شتێک لە سەر ھەر چۆنیتی یەک بێت بەو جۆرە "دەزانیت" و ھەر بەو پێ یەش
 تەقدیری بۆ دادەنریت.

ئەوہندە ھەمە دەبێ بزانی کە "زانین" ی خۆای گەورە لە بەرزایی یەوہ و لە یەک
 کاتدا دەروانیتە ھەموو ئەو شتانە ی کە پرویان داوہ و ئەوانەش کە پروو دەدەن، وەک
 ئەوہ ی کە پروانیتە یەک خال. کەواتە ھۆکار و ئەنجام.. عیللەت و مەعلول.. سەرەتا و
 کۆتایی، ھەموویان لە یەک خالی زانستی ئەودان، بۆیە لە زانستی خوادا: سەرەتا و

کو‌تایی.. پاش و پیش.. نی‌یه. واته زانستی خوای گه‌وره ده‌ورانه‌وری هه‌موو شتیکی داوه، له هه‌موو لایه‌کی ئه‌و شته‌وه.

جا خوای گه‌وره "ته‌قدیری خۆی" به‌پیی ئهم "زانست" هه‌مه‌لایه‌نگره داده‌پ‌یزیت. له‌به‌ر ئه‌وه، ئهم ته‌قدیر و ده‌ست‌نیشانکاری‌یه‌ی خوا‌ه‌ند حسایی بۆ "ویستی مرۆف" کردووه له‌و کردارانه‌ی‌دا که مرۆف به‌ ویستی خۆی ته‌نجامیان ده‌دات. واته "ته‌قدیر" ی خوای گه‌وره "ویستی مرۆف" له‌ حسایی خۆی ده‌رناکات و به‌تالی ناکاته‌وه.

کر‌داره‌کانی مرۆف هه‌ر هه‌موویان پیشتر له "له‌وحی مه‌حفوظ" دا تۆمار کر‌اون. ئه‌نجا دوا‌ی ئه‌وه هه‌ر شتیکی بۆ ته‌قدیر کر‌اوه و به‌ ته‌ستۆی‌دا هه‌لواسراوه بریتی‌یه له‌و کردارانه‌ی که له‌به‌ر ئهم له‌وحی مه‌حفوظه‌دا گیر‌اوه‌ته‌وه و نووسراوه‌ته‌وه، وه‌ک به‌ ڕوونی لهم ئایه‌ته‌ پ‌ی‌رۆزه‌وه ده‌رده‌که‌و‌یت:

﴿وَكُلُّ إِنْسَانٍ لَّزَمَتُهُ طَائِفَةٌ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا﴾ (الإسراء: ۱۳).

به‌لێ، هه‌ر کر‌داریک که مرۆف ده‌یکات، پیشتر نووسراوه. ئه‌وه‌نده هه‌یه مرۆف به‌ کردووه‌کانی ئه‌و شتانه ده‌خاته دۆخی جێ‌به‌جێ کردنه‌وه که له‌ باره‌یه‌وه نووسراون. ئهم قه‌ده‌ره نووسراوه‌ش بریتی‌یه له‌و زانسته‌ی خوای گه‌وره که پیشتر زانیویه‌تی ئهم مرۆفه چ کردووه‌یه‌ک ده‌کات. دیاره ئهم زانیشه‌ش هه‌یزیک نی‌یه که مرۆف ناچار ی ته‌نجامدانی کردووه‌کان بکات. خۆ ته‌گه‌ر به‌راوردیک بک‌ری‌ت له‌ نێوان ئه‌و نووسراوه‌ی که به‌ ته‌ستۆی مرۆف‌دا هه‌لواسراوه و ئه‌و نووسینه‌ش که مه‌لایه‌که‌تان کردووه‌کانی مرۆفی یێ تۆمار ده‌که‌ن، ده‌رده‌که‌و‌یت که مرۆف سه‌رجه‌می ئه‌و کردووانه‌ی ته‌نجام داوه که له‌ نووسینی یه‌که‌م‌دا تۆمار کر‌ابوون. جا خوای گه‌ره‌ش ئهم کتێبه نووسراوه به‌ مرۆف ده‌خوینێته‌وه و به‌پیی ئه‌وه لێ‌به‌ر سینه‌وه‌ی له‌ گه‌ل‌دا ده‌کات.

به‌م بۆ‌نه‌یه‌وه ده‌مه‌و‌یت ئاماژه بۆ ئه‌مه‌ی خوا‌ه‌وه بکه‌م:

ئه‌وانه‌ی که به "جیددی" مامه‌له له‌ گه‌ل مه‌سه‌له‌کانی "رۆح" دا ده‌که‌ن، ده‌لێن: رۆح هاو‌ڕێی جه‌سته‌یه. به‌و واتایه‌ی که هاو‌ده‌م له‌ گه‌ل جه‌سته‌ی میسالی‌دا ڕوویه‌کی تر له‌ مرۆف‌دا هه‌یه تایه‌ته به‌و ته‌قدیر و ده‌ست‌نیشان‌کردنانه‌ی که تایه‌تن به‌ ژیا‌نی‌یه‌وه. که‌واته هه‌ر کات تو‌ان‌را ماهیه‌یت و ئه‌ر‌کی رۆح به‌ ته‌واوه‌تی بزان‌ری‌ت، ئه‌وا ده‌شتوان‌ری‌ت - تا ڕاده‌یه‌ک - ئه‌و شتانه بزان‌ری‌ن که بۆی ته‌قدیر کر‌اون.

ئه‌نجا ئه‌وانه‌ش که به "عیلمی قیافه‌ت" هه‌و سه‌رقا‌لێن - واته ئه‌و ناوه‌رۆ‌که‌نه‌ی که له‌ پشت لایه‌نی ماددیی مرۆفه‌وه‌ن، وه‌ک هه‌له‌کانی ناو‌له‌یه‌ی ده‌ستی - ده‌لێن: ئهم جو‌ره شتانه بریتی‌یه له‌ شکانه‌وه (ئعکاسات) ی قه‌ده‌ر به‌سه‌ر جه‌سته‌ی مرۆفه‌وه. واته ده‌توانن -

تا ڕادەیهک - با ئەو ڕادەیه "جوزئی" ش بێت ئیددیعای ئەو ڕووداوانە بکەن کە دێنە ڕێی مەرۆف. تەنانت ئەوانەی کە بەسەرەتیکێ تیژ و فیراسەتیکێ بەهێزیان پێ دراوه، هەر تەنھا بەوهی کە سەیری سیما و ڕوخساری مەرۆف بکەن، دەتوانن پەی بە هەندێ موقەددەراتی مەرۆف بپەن. ئەم جۆرە زانیانەش هەرگیز بە زانیی "غەیب" دانانرێت، چونکە هەموو ئەو جۆرە کەسانە لەو باوەڕەدان کە سەرجهمی نەینی یەکانی قەدەر لە شێوی چەند نیشانە و ئاماژەیهک لە جەستەی مەرۆفدا دانراون، چونکە "غەیب" بە واتا راستەقینە کە ی خۆی هەرگیز بەم چەشنە مەعلووماتانەو نەبەستێتەوه. بەو واتایە کە ئەو شتانە ی باسما کردن هەرگیز پێچەوانەی دەستووری "لا یعلم الغیب إلا الله" نین. چونکە هەولدانێ زانیی قەدەری مەرۆف لە ڕێی ئاماژە و نیشانەکانی جەستەیهوه زانستیک بووه تەنانت لە سەردهمی پێغەمبەریش ﷺ برهوی بووه و ئەو کەسە ی شارەزای ئەم زانستە بووه پێی و تراوه "قائف". بە ڕادەیهک کە پێغەمبەریش ﷺ ئینکاری ئەم زانیی نە کردووه، تەنانت هەر بۆ خۆی "قائف" یکێ هینا و ئنجا "ئوسامە" و باوکی کە ناوی "زەیدی کورێ حاریشە" بوو بە ڕاکشای پێشانی ئەو قایفە ی دان دوای ئەوهی کە پێغەمبەر ﷺ هەردوو کیانی داپۆشی و تەنھا پێیان بەدەرەوه بوو. لەبەر ئەوهی ئوسامە وەک باوکی سێ پێست نەبوو، خەلکیش مونا قەشەیان لەم جیاوازی یەدا دەکرد:

"عوروه" لە حەزرەتی عائیشەوه - خاویان لێ ڕازی بێت - دەگێرێتەوه کە فەرموویەتی: جارێکیان پێغەمبەر ﷺ خۆی ئامادە بوو کە قایفیک هاتە ماله کەمان و ئوسامە ی کورێ زەید و زەیدی کورێ حاریشە ڕاکشایوون. قایفە کە وتی: ئەم پێیانە لەیه کترن. پێغەمبەریش ﷺ زۆر دلخۆش بوو بەمە و سەری لێ سوورما و ئەم هەوالەشی بە عائیشە دا^(١).

٧ - ئەرکی سەرشارانی "ویست" ی مەرۆف.

ئیمە وانا ڕوانینە "ویست" ی مەرۆف کە خاوهنی "بوون" (وجود) بێت. ئەمەش بیروباوەری ئەهلی سوننەت و جەماعەتە کە نوێنەری بیروباوەری زۆربە ی نەتەوهی ئیسلامە.

ئیمە باوەڕمان وایە کە: هەموو ئەندامێکی جەستەمان لە راستی دا هەیه و خاوهنی "بوون" و خاوی گەورە ی بەدیهینەر بەدی هیناوه. بۆنموونە: من "سەر" م هەیه، کەواتە دارای وجودە و لە لایەن خاوی گەورەوه بەدی هینراوه.. هەرۆهە "لووت" م هەیه و

ئەویش لە لایەن خواوەندەوه بەدی‌هێنراوه.. بە هەمان جۆر "دەست"م هەیە.. دوو "چاو"م هەیە.. بە هەمان جۆر هەموو ئەندامەکانی جەستەم دارای و جوودن و لە لایەن خواى گەورەوه بەدی‌هێنراون.

بەلام ناتوانین بەو جۆرە لە "ویست" بدوین. بەلێ، راستە ئێمە خواوەنی "ویست"یکین، بەلام ئەم ویستە "و جوودی خاریجی"ی نییە. کەواتە بەدی‌هاتوویش تێیە، هەر لەبەر ئەوەشە کە ناتوانین ویستی خۆمان وەك شتیکی خواوەن و جوود بینین..

چونکە ئەو شتانەى کە "نەبوو" (واتە: نامەو جوود)ن ئەوانەن کە بەدی‌نەهێنراون بەلام لە "زانین"ی خواى گەورەدا "زانراو"ن، واتە تەنها و جوودی عیلمی‌یان هەیە، ئەوەندە هەیە ویست و توانستی خواوەند پەيوەندى‌یان پێوە نەکردووە (تا و جوودی دەرە کیشیان بێت).

خۆ ئەگەر لە راستى دا ئەمە بە پێچەوانەوه بوايە، واتە ویستی مەرۆف کت و مت وەك ئەندامەکانی جەستەمان خواوەنی "بوونی دەرەکی" بوايە، ئەوا ئەم کارە سەرى لە "جەبر"هوه دەر دەچوو. واتە ئەگەر ویستی ئێمە بە وێنەى ئەندامە کاغەمان بەدی‌هاتوو بوايە و خواوەند لە بەدی‌هێنانى دا پرس و رای پێ نەکردینایە و سەر بەستى تێدا پێ نەبەخشینایە، ئەوا هیچ کردارىکی مەرۆف بەرپر سيارتى روى تێ نەدەکرد و کەسێش مافی داواکردنى پاداشتى نەدەبوو لەسەر کردووه چاکەکانی، چونکە بە ناچارەکی کردوونی و لە هەلێژاردنى کردووه‌ى چاک‌ یان خراب‌دا سەر بەست نەدەبوو. کەچی کاتى لە ویستی خۆمان ورد دەبینەوه، دەزانین وانییە.

کەواتە "ویستی مەرۆف" خۆى لە خۆى دا بەدی‌هێنراو نییە و بوونی دەرەکی نەدر اوەتێ، بەلکو بوونىکی گوێره‌یى (وجود اعتبارى)ى پێ دراوه، بە وێنەى هێلەکانى زانستى "ئەندازىارى" کە تەنها خواوەنى بوونىکی گوێره‌یى و گریمان کراون. واتە ویستی مەرۆف و جۆز ئە ئىختیارى یەكەى خواوەنى و جوودىکی گوێره‌یى گریمان کراون، خۆ ئەم چەشنە و جوودەش هەر گێز ناتوانرێت بە هیچ پێوهر و کیشانەیهك پێوانە بکریت.

بەم جۆرە دەر کەوت کە: "ویستی مەرۆف" خواوەنى بوونىکی گوێره‌یى بێ کیش و قورسایى یە، کەچی مەرجىکی عادەتییە بۆ کاروبارەکانى خواوەند و بەدی‌هێنانى شتان لە لایەن خواى گەورەوه. واتە هەر کات مەرۆف لە سنوورى ویستی خۆى دا ئەو کارەى راپەراند کە تايیدتە بە خۆیەوه - ئیتر ئەو کارە چ بریتى بێت لە "مەیل" یان "هەلس و کەوت لەو مەیلەدا"^(۱) - ئەوا خواى گەورە ئەو کارە بەدی‌دەهێنێت کە

(۱) لە پەنجامى "قه‌دەر"ی مامۆستا نوورسى دا ئەم باسە بە پوختى هێنراوه. (وەرگێڕ)

مروڤه که "ویستوویه تی". ئالیریه ویه که "ویستی مروڤ" گرنگی یه کی مه زنی به دهست هیناوه، چونکه کاری به دیهینان - که هی خوای گه وریه - بهم "مهیل" ه یان بهم "ههئس و کهوت کردنه لهو مهیله دا" به سزاوه تهوه، هه رچه ندهش ئهم مهیل و ههئس و کهوته بۆ خویان خاوه نی "بوونی دهره کی" نین.

با نمو و نیدیك بۆ ئهمه بهیینهوه:

ئهو نهخشه و پلانی بیناسازی یه کی له بهرده ستماندایه، هه رگیز کار ناکاته سه ر دروستکردنی ئهو بینایه. خو ئه گه ر ئیوه به رۆژ و به شهو ئهم نهخشه به هه لبگرن و له بهرچاوتان دا داینین، هه رگیز کاری بنیاتنانه که رانا په رینیت، واته له م لایه نه وه ئهو نهخشه و تهصمیمه هیچ نرخ و گرنگی یه کیان نی یه. به لام هه ر ئهو نه وه دهستان دایه کاری بنیاتنان یه کسه ر نهخشه و تهصمیمه که گرنگی به دهست دههین، چونکه کاری بیناسازی یه که به یی بوونی ئهو نهخشه یه بهر ئی ناکریت!

ویستی مروڤیش وه کو ئهم نهخشه ی بیناسازی یه وایه، چونکه له راستی دا بریتی یه له چه نه د هیلکی گریمان کراو. ئهو شتهش که ئیمه ناوی: "جوزئی ئیختیاری" یان "ئیراده ی جوزئی" مان لئ ناوه، له راستی دا بریتی یه له م نهخشه و هیله گریمان کراو انه. به لام ها نه دی و بهرجهسته بوونی ئهم نهخشه یه - واته به دیهینانه که ی - ته نها به دهستی خوای گه وریه، واته ئهو به دیی دههینیت. بهو واتایه ی به دیهینانی کاره که له لایه ن خوا وه نه ده وه به پئی ئهو نهخشه یه ته نجام ده دریت. له راستیش دا "بهر په سیاریتی مروڤ له کرده وه کانی" لدم ئدرک و کار مه ندی یه ی "ویستی مروڤ" وه سه رچاوه ده گریت.

خو هه ر چه نه ده ویستی ئیمه نرخ و گرنگی یه کی ئهو تو ی نی یه، که چی خوای گه وریه کاره کا ئمان به پئی نهخشه ی، ئهو ویسته مان بۆ به دی دههینیت. هه ر له بهر ئهو شه ئیمه "هو کاریتی" ی خۆ مان بهو شته ده به خشین که له لایه ن خوا وه نه ده وه به دی دههینیت. ئهو هه تا پاداشتی ئهو کرده وه چا کانه ده درینه وه که ئیمه بووین به "هو کار" ی به دیهینانیان، هه ر وه ک سزاش ده درین له سه ر ئهو کرده وه خراپانه ی که ئیمه بووین به "هو کار" ی به دیهینانیان. ئالیریه ویه که گه لئ ته نجامی مه زن و گرنگ ده درنه پال ئهم "ویست" ه ی که خو ی له خو ی دا شتیکی نه زه ری و گریمان کراوه و ته نها مه ر جیکی عادی یه بۆ به دیهینانی شتان. که واته هه رگیز به چه شینیکی ره ها و مو تله ق "جه بر" له گو ڤر ئی دا نی یه. چونکه به دیهینه ر هه ر ته نها خوای گه وریه، به لام ویستی مروڤی کرده وه به مه ر جیک بۆ ئهو به دیهینانه. له بهر ئهو، ده بی مروڤ به وردی بیر له م خاله بکا ته وه، هاو سه ندگی نیوان "قه ده ری خوا" و "ویستی مروڤ" له پینش چا و دا رابگریت.

له راستی دا ئیمه لیڤه‌دا یه کێك له مه‌سه‌له ئالۆزه‌کانی قه‌ده‌رمان خستوو‌ه‌ته‌ ڤوو، که‌واته‌ با هه‌ول بده‌ین به‌ چه‌ند ئموونه‌یه‌ك ئهم باب‌ه‌ته‌ ڤوون بکه‌ینه‌وه‌:

وا دابنی ئیوه‌ په‌نجه‌تان دا له‌ سویچی مه‌ کینه‌یه‌ کی گه‌وره‌ی کاره‌با، له‌ کاتیك‌ دا که‌ ده‌زانن که‌سانیک‌ی تری غه‌یری ئیوه‌ ئهم مه‌ کینه‌یه‌ی به‌ سیسته‌مینکی هینده‌ ورد ئاماده‌ کردوو‌ه‌ که‌ هه‌ر ته‌نها به‌ ده‌ست‌لێدانی ئیوه‌ هه‌موو ده‌رووبه‌ر ڤووناك‌ ده‌کاته‌وه‌. جا ئهم کاره‌ جوژنی‌یه‌ی ئیوه‌ و ئه‌و ئه‌نجامه‌ مزنه‌ش که‌ له‌و کاره‌ جوژنی‌یه‌وه‌ ده‌رکه‌وت، به‌ ڤواله‌ت هه‌یچ په‌یوه‌ندی‌یه‌ کی ئه‌و تو‌ویان له‌ نیوان‌ دا نی‌یه‌ که‌ ژیری په‌سه‌ندی بکات. واته‌ هه‌یچ په‌یوه‌ندی‌یه‌ کی وا له‌ نیوان‌ "هۆکار" و "ئه‌نجام" دا نی‌یه‌ که‌ به‌ لای عه‌قله‌وه‌ په‌سه‌ند بیت، به‌ وینه‌ی مو‌عجیزاتی پیغه‌مه‌ران، دروودیان له‌سه‌ر بیت.

ده‌توانین ئه‌مه‌ به‌و شتانه‌ قیاس بکه‌ین که‌ په‌یوه‌ندی‌یان به‌ جیهانی ماددی ئیمه‌وه‌ هه‌یه‌. بۆ ئموونه‌: سه‌یری ئه‌و ڤاروو‌ه‌ بکه‌ که‌ ده‌یخه‌یه‌ ناو ده‌مه‌وه‌، پاشان بۆ ئه‌نجامه‌کانی ڤروانه‌ له‌ جه‌سته‌ی خۆت‌ دا..

ئیوه‌ ده‌لێن: (خۆراکمان خوارد). به‌لام من ده‌لێم: (نه‌خه‌یر نه‌مان خوارد، به‌لکو‌ خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌ر خواردی داین). له‌وانه‌شه‌ هه‌ر له‌ ڤووی ڤیژه‌وه‌ قسه‌ که‌ی من په‌سه‌ند بکه‌ن. به‌لام گه‌ر ئیمه‌ به‌ وردی له‌ مه‌سه‌له‌ که‌ بکۆلینه‌وه‌ ده‌بینین قسه‌ که‌ی من راسته‌.. ئایا چۆن؟.. با بزانین:

ئیمه‌ ڤاروو‌ه‌ که‌ له‌ ده‌مان نزیک ده‌خه‌ینه‌وه‌. ده‌با بزانین کێ ئهم ڤاروو‌ه‌ی به‌ ئیمه‌ به‌خشی؟ ئه‌و قۆناغانه‌ی که‌ ئهم ڤاروو‌ه‌ ڤیونی چین، تا‌وای لێ هاتوو‌ه‌ بۆ خواردن بشیت؟ چۆن خۆر بووه‌ به‌ کولێنه‌ر و پینگه‌یه‌نه‌ری؟ ئه‌و هه‌ل و مه‌رجانه‌ چین که‌ وای له‌ زه‌وی کرد به‌م جوژه‌ بیهیتیه‌ ده‌ره‌وه‌؟ به‌ ئاو و هه‌وای کێ هه‌ناسه‌داتان بۆ مسۆگه‌ر کرد؟.. هتد.

پاشان هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ڤاروو‌ه‌ که‌ به‌ر ده‌مان ده‌که‌ویت یه‌ کسه‌ر کاره‌کانی ئه‌و‌ی ده‌ست پێ ده‌کات، له‌ کاتیك‌ دا که‌ ئیوه‌ هه‌یچ زانیاری و ئاگا و خه‌به‌ریکتان له‌و کارلیکانه‌ی دوا‌ی ئه‌وه‌ نی‌یه‌. خۆ ئه‌گه‌ر بتانه‌ویت ئه‌و کارلیکانه‌ خۆتان ئه‌نجامی بدن و ئه‌و خواردمه‌نی‌یه‌ به‌ ویستی خۆتان ئاماده‌ بکه‌ن، ئه‌وا له‌وانه‌یه‌ گه‌لێ کاری گه‌وره‌ و کارلیکی گرنگان له‌ ڤیر بجیت.. له‌وانه‌یه‌ زمانی خۆتان بگه‌زن.. له‌وانه‌یه‌ خواردنیک‌ی ئاماده‌نه‌بوو به‌ره‌و گه‌ده‌ و له‌و‌پشه‌وه‌ به‌ره‌و ڤیخۆله‌ کان ڤه‌وانه‌ بکه‌ن. که‌چی ئهم ڤاروو‌ه‌ خواردنه‌ هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ده‌گاته‌ ناو ده‌م، ته‌نانه‌ت که‌ هه‌شتا نه‌ گه‌یشتوو‌ه‌ته‌ ئه‌و‌یش، یه‌ کسه‌ر لیکه‌لوو (غده‌)ه‌ کان لیک‌ ده‌رده‌دن و ئهم ڤژینه‌ لیکانه‌ش گه‌لێ کاریکی گرنگ ئه‌نجام ده‌ده‌ن که‌ به‌پێی جو‌ری خواردنه‌ که‌ ئه‌وانیش جیاجیان، چونکه‌

لیکەلەووە کان بە پێی جۆر و چۆنییەتی خواردنە کە ئەم ڕژێنانە دەر دەر دەن. بێ گومان کاری گەدە لە مەش ئالۆز ترە. ئەوە تا بە تەواوترین شێوە، کاری خۆی ڕادەپەرێنیت و پاشان دوازدە گری و گڵاندەکانی پەنکریاس و جگەر کاری خۆیان دەگرێت و ئەستۆ و بەم چەشنە هەریە کەیان ئێشە کە خۆی جێ بە جێ دەکات. تەنانت جگەر هەر بە تەنها خۆی نزیکی سێ سەد ئەرک ڕادەپەرێنیت! بەم جۆرە هەموو یەکیەک لەوانە، بە بێ دەنگی و بێ هیچ قەرە و غەلبە غەلبە، کاری سەر شانی جێ بە جێ دەکات، بە ڕادەبەکە کە خۆی شەمان هەست بەو کارانە ناکەین و ئاگامان لێ یان نییە.. ئنجای ڕیخۆلە کان کاری خۆیان دەگرێت و ئەستۆ و بە جوانترین شێوە جێ بە جێ دەکەن، چونکە کاری هەرس و هەلمژێن دەگرێت و ئەستۆ لە ڕێی ئەو مژولانە کە خۆراکی هەرس کراو بۆ ناو خۆی دەگوێزێت، شان بە شانی ئەمەش ماددە زیانبەخشەکان جیا دەکەن و فریایان دەدەن دەروە، کە ئەمەش لەو گورچیلەدا بەرێ دەکرێت کە لە نیوان حەوانە و کارکردن ئێشی بە نۆرە تێدا بەرێوە دەچێت، چونکە نیوێ کرێکارەکانی وەک سپێر (احتياط) دادەنێت و نیوێ کە تریشی لە کارێکی سەر و مێردان. وایستای پارووە کەمان خستە ناو دەمان، دەبینین هەر کارلێکیکی - هەر لە سەر تاوە تا کۆتایی - بە سەردا دێت هیچ دەست تێوەردانیکی ئێمە تێدا نییە، تەنانت گەر بە تەواویش ئەو کارلێکانە بزانن. دیارە هەر تەنها خۆی گەورە کە بە دیهێنەری هەموو ئەو کارانە.

لەبەر ئەوە، پرسیارە کەمان دوو پات دەکەن و دەلێن: ئەم دوانە کامیان راستە: (خواردنە کەم خوارد) یان (خۆی گەورە دەر خواردی دام)؟! ئەوەندە هەیه ئێمە لە گوشتارە کاماندا ڕینگای "مەجاز" دەگرێت و دەلێن: خواردنە کەمان خوارد. دەنا گەر ئەم وشەیه بە واتا "حەقیقی" یە کە خۆی بە کار بهێنێت دەبێت بلێن: خۆی گەورە دەر خواردی داین.

بەم جۆرە گەر بێت و لەم گۆشەیه وە ڕوانینە مەسەلە کەمان، دەبینین جیاوازی یەکی ئەوتۆ لە نیوان ئەم مەسەلەیه و ئەو کارانەماندا نییە کە بە ویستی خۆمان ئەنجامیان دەدەین. هەر لەبەر ئەوەش بوو کە ئەم مەسەلەیه مان لە ڕوویە کەو شوبهاند بە "موعجیزە"، چونکە بواری لەیه کچوونی هەردوو مەسەلە کە نەبوونی پەيوەندی یەکی وەهایه کە "زیری" پێی قبوول بێت لە نیوان "هۆکار" و "بەهۆکراو" دا. واتە "تەناسوبی عیلمییهت" بۆ هیچ کامیان لە گۆڕی دا نییە. وایستای ئێمە مەسەلەیه بەمە خوار وە دەکەین: گریمان میروولەیه کی بچووک لە تەنیشتی کۆشکیکی مەزندا بیهێنیت، و یەکیکیشت بلێت: ئەم کۆشکە مەزنە ئەم میروولەیه بنیاتی ناو! دیارە ناگونجی باوەر بەم

گوفتاره بکرت، چونکه یاسای "ته‌ناسوی عیلبیه‌ت" ی تیدا نه‌هاتوو ته‌دی. جا ئه‌و موعجیزانه‌ی که پیغه‌مه‌ران - دروودیان له‌سه‌ر بی‌ت - پیش‌چاویان خستوون هه‌موویان له‌م جۆره‌ن، بۆیه‌ ده‌بن به‌ به‌لگه‌ له‌ سه‌ر پیغه‌مه‌ربیتی ئه‌وان. واته‌ ده‌زانین که هه‌ر گیز نا‌گونجی ئه‌م کاره‌ ده‌راسایانه‌ له‌سه‌ر ده‌ستی مرۆف پروو بده‌ن، بۆیه‌ ناچارین ب‌لێین - که‌ له‌ راستیش‌دا هه‌ر وه‌هایه‌ - : ئه‌م موعجیزانه‌ له‌ لایه‌ن خواوه‌نده‌وه‌ به‌و پیغه‌مه‌رانه‌ به‌خشراون. جا به‌م پی‌یه‌ هه‌موو ئه‌و کردارانه‌شمان که له‌سه‌ر هیله‌ گریمان‌کراوه‌ که‌ی ویستی جوزئیمان بنیات‌نراون، وه‌ک ئه‌مه‌ی پیشوو وان.

بۆ نمونه‌: به‌ ئاماژه‌ کردنی په‌نجه‌ی پیروزی پیغه‌مه‌ر ﷺ "مانگ له‌ سه‌رده‌می پیغه‌مه‌ردا ﷺ بوو به‌ دوو له‌ته‌وه‌ و پیغه‌مه‌ربیش ﷺ فهرمووی: بروان" (۱). هه‌روه‌ک ده‌بینن په‌نجه‌کانی هه‌مان ده‌ستی پیروز، ده‌بی‌ت به‌ ده‌کانیاوی ئه‌وتۆ که‌ به‌ خوڕ ئاویان لێ هه‌لده‌قولیت: "ئه‌نه‌س - خوای لێ رازی بی‌ت - ده‌فه‌رموی: به‌ چاوی خۆم بۆ ئه‌و ئاوهم ده‌روانی که‌ له‌ نیوان په‌نجه‌کانیه‌وه‌ هه‌لده‌قولا" (۲).

جا هه‌روه‌ک ناتوانین ئه‌م ئه‌نجامانه‌ بۆ ئه‌و شتانه‌ بگێڕینه‌وه‌ که‌ له‌ برووی پروا ته‌وه‌ به‌ "هۆکار" داده‌نرین، به‌ هه‌مان جۆر ناشتوانریت هه‌موو کرداره‌ کانمان، که‌ له‌سه‌ر بناغی ویستی ئیمه‌ بنیات‌نراون، بگێڕینه‌وه‌ بۆ خۆمان. که‌واته‌ بکه‌ر و به‌دیه‌نه‌ر له‌ هه‌ردوو حاله‌ته‌که‌دا هه‌ر ته‌نها خوای گه‌وره‌یه‌. خۆ ئه‌مه‌ش ئایه‌تی پیروزی: ﴿وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ مان بیر ده‌خاته‌وه‌.

ئیمان به‌م مه‌سه‌له‌یه‌یه‌ کێکه‌ له‌ پێداویستی و داخوازی‌یه‌کانی ئاین. پیغه‌مه‌ری خۆشه‌ویستمان ﷺ ئاماژه‌ی بۆ ئه‌م پێویستی‌یه‌ کردوو و، ئه‌و که‌سانه‌ش که‌ پێیان به‌ره‌و فیکری "ئیعتیزال" ده‌خزیت به‌ "مه‌جوس" ی ئه‌م نه‌ته‌ویه‌ ناوی بردوون. ئه‌وه‌تا فهرموویه‌تی: "هه‌موو نه‌ته‌ویه‌ک مه‌جوسی تێدایه‌، مه‌جوسی نه‌ته‌وه‌ که‌ی منیش ئه‌وانه‌ن که‌ ده‌لێن: قه‌ده‌ر نی‌یه‌" (۳). چونکه‌ ئه‌وانه‌ خه‌یر و شه‌ر بۆ خوای گه‌وره‌ ناگێڕنه‌وه‌ و پێیان وایه‌ که‌ مرۆف به‌دیه‌نه‌ری کرداره‌کانی خۆیه‌تی.

یه‌ که‌م جار و شه‌ی "القَدَرِیَّة" به‌وانه‌ ده‌وترا که‌ باوه‌ریان به‌ "جه‌ر" هه‌یه‌، به‌لام دوا‌یی به‌وانه‌ وترا که‌ "ئینکاری قه‌ده‌ر" ده‌که‌ن، که‌ له‌ راستی‌دا ئه‌مه‌یان له‌ گه‌ل واتای فهرمووده‌ پیروژه‌که‌دا ده‌گونجی. به‌م جۆره‌ ئه‌م "ناو"ه‌ خواوه‌نه‌ راسته‌قینه‌ که‌ی خۆی

(۱) (البحاری، المناقب ۲۷). (مسلم، صفات المنافقین ۴۳ - ۴۷).

(۲) (البحاری، الوضوء ۴۶، ۳۲. المناقب ۲۵. الأثرية ۳۱). (مسلم، الزهد ۷۴، فضائل ۴-۶).

(۳) (المسند ۸۶/۲، ۱۲۵ و ۴۰۷/۵). (ابن ماجه: مقدمة ۱۰).

دۆزی یەوە! لەم سەردەمەى خۆشمان دا ئەم ناوە بە پێرەوى موعتەزىلە دەوترىت، كە مەگەر چەند جىاوازی یەكی كەم، دەنا هەر لەسەر مەفهوومى پېشوووى خۆى ماوەتەو. شان بەشانی ئەمەش پێرەوى "جەبرى" یە كان هەیه، كە "ئىنكارى وىستى مرۆف" دەكەن. خۆ وەك بە پرونى ئاشكرايه، ئەم بیرەش راستى نەپىكاو.

بەلام پێرەوى ئەهلى سونەت ناوەندەپێ دەنوێنیت و، لە زیادەرەوى و كەمەرەوى هەردوولا پارێزراو و، ئەو ئەندازەیهى كە راست و دروستە لە هەردوو پێرەو كەى تردا لەمیش دا هەیه و دەلێت: خۆای گەورە بەدیھێنەرى كردهوە كانمان، بەلام داواكەر و داخواز ئێمەین. بۆیە بەرپر سيارى كردهوە كانمان لە ئەستۆى خۆماندايه.

۸ - وىستى خۆای گەورە و.. وىستى مرۆف.

هەرچەندە مرۆف خواھەنى وىست و ئىختىيار بێت، كەچى هەر "خەلق" و "ئەمر" بە دەستى خوايه و، گەر هەر شتێك فەرمانى خۆای لەسەر نەبێت هەر گىز نایەتە و جووود.. گەر نەيوستايە بەدیھاتووانى بەردەوام بن و ئىبنەو، هەموو شتێك هەپروون هەپروون دەبوون..

كەواتە هەر خواھەند خۆى ملوانكەى گەوھەرى "جووود" ی بە گەردنى "عەدەم" دا هەلواسیو و دەرگاكانى ئاسمانى لەسەر تارىكستانى عەدەم خستوو تە سەرپشت و سەرانسەرى گەردوونى بە وێنەى كۆتیب و پىشانگا پىش چاو خستوو و پروناكیشى ئاراستە كردوون، تاكو ئەو كۆتیبە بخوێنرێتەو و پىشانگا كەش بپىنرێت..

هەموو كانیاوە كان بە فەرمانى ئەو دەتەقینەو و.. لافاوە كانیش بە فەرمانى ئەو خۆر دەبنەو و.. چیا كانیش بە فەرمانى ئەو شەق دەبن و بەردە كانیشى دێنە خوار و دەبن بە گل و باوێش بۆ ناوك و تۆوە كان دەگرنەو.. دەشتایى و شىوە كانیش بە فەرمانى ئەو كالای رەنگاو رەنگ دەپۆشن و سەرنجى زەوى و ئاسمان بۆ لای خۆیان رادە كێشن و.. هەر بە سروەى فەرمانى ئەویش سەرتاسەرى زەوى وەك بەهەشتى لى دێت و باخچە و بىستانە كان بە میو و بەروبوومە كان پێ دەبن و.. مەل و وردیلە بالێدە كانیش بە فەرمانى ئەو بە خەمبارى دەخوێنن و.. تەنانتە هەموو زىندەوەرێك و گشت بى گىيانكیش، هەریە كەیان بە زمانى خۆى، لە خۆای گەورە دەلالیتەو و ستایشى دەكات.

كەس ناتوانیت لافى خواھەنیتى ئەم گەردوونە بپەى و فراوانە لى بدات كە لىواری دیار نى یە. ئەم گۆى زەوى یە بە مەزنى یەكەى و پروبار و لافاو و دەر یا كانیەو، تەنها چەند دڵۆپىكى مېھرەبانى ئەون.. هەموو بوونەوەرانى گىاندار و بى گىانیش تەنها گەردیلە یەكەى لە گەنجینە كانى سامانى ئەو، چونكە نىعمەتە كانى ئەو خواھەندە لە ژمارە

نایه‌ن و له ره‌نووس‌دا جی‌یان نایته‌وه. که‌واته شو‌کرانه و سو‌پاس و پی‌زانین ته‌نها بۆ
ئه‌وه، له‌سه‌ر ئه‌م هه‌موو نیعه‌تانه‌ی که به هه‌موانی به‌خشیوه..

هه‌روه‌ها ته‌نها هه‌ر ئه‌و خوا‌وه‌نده‌یه که خوا‌ه‌نی کار‌سازی و هه‌لس و که‌وتی فراوان و
بی‌نراوه له هه‌موو به‌شیک‌ی گه‌ردوون‌دا و، به‌خه‌ری سه‌رجه‌می ئه‌و نیعه‌تانه‌شه که به
هه‌موو بو‌نه‌وه‌ریکی به‌خشیوه..

هه‌روه‌ها هه‌موو ئه‌و کرده‌وه چا‌ک و پی‌رو‌ز و به‌یتانه‌ی که به کرده‌وه‌ی مرۆف
هاتو‌نه‌ته‌دی، هه‌موویان هی خوا‌ی گه‌وره‌ن، چون‌که به‌خشیینی دلتیایی به دلانی
ئیماندار و، زانین و تیگه‌یشتنیش به ژیری پیشه‌وایانی حه‌قیقه‌ت و، پرشتی ره‌وشتی
به‌رز و حیکمه‌تی راست. دروست به‌سه‌ریان‌دا و، ریتمایی سه‌رانی عاشق بۆ سو‌جده
بۆ‌بردنی.. هه‌موو ئه‌م کارانه، تایه‌تن به خوا‌ی گه‌وره‌وه..

هه‌موو کار و کۆششیک‌ی ئه‌و که‌سه‌ش که عینایه‌تی خوا نانا‌سیت و ریزی شایانی
لی ناگریت، هه‌مووی بێ ئه‌نجامه و ته‌نانه‌ت هه‌ر شتیک خوا‌ی گه‌وره عینایه‌تی خۆی
ئاراسته نه‌کات، سه‌را‌ینکی فانی‌یه. چون‌که کرده‌وه‌کانی مرۆف ته‌نها به بیر‌کردنه‌وه‌ی
له ره‌زامه‌ندی خوا‌ی گه‌وره ده‌بن به‌سیاده‌ت و، ئه‌م عیبا‌ده‌تانه‌ش له پێ‌ی چاو‌دی‌ری و
پاریز‌گاری خوا‌وه‌نده‌وه هینده فراوان و گه‌وره ده‌بن که ده‌بن به‌هۆی رز‌گار‌بوونی ئه‌و
که‌سانه‌ی بو‌نه‌ته هۆ‌کاری په‌یدا‌بو‌نیان. به‌پنجه‌وانه‌ی ئه‌مه‌شه‌وه هه‌ر‌گیز ناتوان‌ریت
مرۆف بگاته هیچ شتیک و به‌سه‌ر راسته شه‌قام‌دا تی‌په‌ریت. واته‌ پنجه‌وانه‌ی ئه‌مه
ئه‌ندیشه‌یه‌کی دو‌ور له حه‌قیقه‌ته..

ده‌سته‌واژه‌کانی: "من فلا‌نه کارم کرد" و "من ئه‌و کاره‌م رێ‌ک‌خست" و "من فلا‌نه
که‌سم ئاراسته‌ی فلا‌نه کار کرد".. ئه‌م چه‌شنه و تانه‌ که شانازی و له‌خۆ‌بایی‌بوونی
مرۆف ده‌نۆین، هه‌ر ته‌نها ده‌ر‌چوونیان له زاری مرۆف، کارێ‌ک ده‌کات شه‌یتان پێ‌ی
ئه‌و مرۆفه‌یان پێ‌هه‌لبه‌خلیس‌کێ‌نیت و له‌پێ‌ی بی‌راز‌نیت!

ئه‌و خوا‌وه‌نده به‌رز و به‌توانایه‌ی که به‌چو‌و‌ک‌ترین شت ده‌خاته‌گه‌ر بۆ ئه‌نجام‌دانی
گه‌وره‌ترین ئه‌رك و کارمه‌ندی.. ئه‌و که‌سه‌ی که به‌می‌رووله‌یه‌ک کۆشکی فیرعه‌ونی
دارماند.. ئالای مولکی ئه‌و خوا‌وه‌نده له هه‌موو گۆشه‌یه‌کی گه‌ردوون‌دا ده‌شه‌کێ‌ته‌وه.
ده‌سا‌زه‌ره‌رمه‌ندی بۆ ئه‌و که‌سه‌ی که ناچیته ژێ‌ر ئالا‌که‌یه‌وه. له خوا‌داوا‌کارین سایه‌ی
ئه‌و ئالایه‌مان هه‌ر له‌سه‌ر به‌هێ‌لیته‌وه.

به‌لێ، ئاسمان و زه‌وی له ژێ‌ر فەرمانی ئه‌ودان. ئیمه‌ش به‌ده‌ست و پێ‌ی و چاو و
گو‌ی و زمان و دل و وێ‌زدان و هه‌نا‌وما‌نه‌وه، مولکی ئه‌وین. ئه‌م ئه‌ندامانه‌ی جه‌سته‌مان

تەنھا چەند پارچە گۆشتیکن لە مولکی یە کجار فراوانی ئەودا و چەند هۆکاریکی خاوەن هەستی تەواو بچووکن.

جا هەر وەک هەموو ئەمانە تەنھا هی خوای گەورەن، بە هەمان جۆر هەموو ئەو بەروبووم و سوودانەش کە لەم ئەندامانەو پەیدا دەبن، هەموویان تایبەتن بە خواوەندەو. چونکە ئێمە چۆن دەتوانین بڵێین: "زماغان، دەنگمان، چاومان، گوێمان" گەر خۆی ئەم ئەندام و هەست و نەستانی پێ نەبخشینایە و ئەم بەروبوومانەشی لەو هەست و نەستانەو نەهێنایەتە بەر؟ ئایا ئەو کاتە بەشی ئێمە لەو بەروبوومانە کە لافی خاوەنپێی یان لێ دەدەین چەند دەبوو؟ خۆ سەرانسەری دنیا بە فەرمانی ئەو دەجووڵیتەو و سەر تاسەری گۆی زەویش لە رێژنەی بەخششی ئەو پڕ بوو.

کەواتە گێڕانەوێ "رجوود" بۆ لای غەیری خوای گەورە کوفرێکی هێندە ستمە کە لێخۆشبوونی بۆ نییە و، چاوانووقاندنیش سەبارەت بە بینینی دەستی چاکە کە ئەو لە پشتی هەموو بەخششیکەو، شیرکیکی ئابروو بەرە.

دەسائە خاوەنی ئەو سۆز و میهرەبانییە فراوانە کە تەنانەت شەیتانیش تەماعی تی دەکات!

پەردە لەسەر چاوی ئەوانە لابە کە دەڵێن: "من.. من". هەر وەها درەوشانەو کانی خۆت بۆ ئەو کەسانەش دەرخە کە بە رێز لێنان و پێزانینەو دەروانە کاروبارە کانت و.. دلانی خالی و بەتالیش بە ناسینی خۆت پڕ بکە! ئامین.

۹ - قەدەر لە رووناکیی ئایەتەکانی قورئان و فەرموودە پیرۆزەکاندا.

گەر لە رووناکیی ئەو ئایەت و فەرموودانە کە لەمەولا باسیان دەکەین مەسەلە "قەدەر" شی نەکریتەو، ئەوا باسە کە لە گەڵ مەزھەبی ئەهلی سوننەت و جەماعەتدا یەک ناگریتەو، و ناتوانین پارێزگاری لە خۆمان بکەین و بەرەو چەمکەکانی "تبعیتزال" یان "جەبر" نەتەرازیین. بۆیە لەم بەشە باسە کەماندا هەول دەدەین ئەو ئایەت و فەرموودە پیرۆزانە شی بکەینەو و بیاخەیتە بەر باس و لیکۆلینەو کە پەيوەندی یان بەم بابەتەو هەیە.

خوای گەورە فەرموویەتی:

﴿مَّا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ (الحديد: ۲۲).

بەلێ، هەموو شتێک پێش ئەو پەیدا بێت تۆمار کراوە و هیچ شتیکیش نییە کە بەپێی ئەو تۆمارە ئال و گۆزی بەسەردا نەیت.

شارینگاکەى حەزەرەتى محمد ﷺ داخواری ئەم باوەرەیه، بەلام هەموو لادانیك لەم راستە شەقامە لە راستى دا، بەپێى گەرەبەى و بچوو کىى ئەو لادانە، بە: پێى ترازان و گومرایی دادەنریت.

لە سەرەتای ئەم کتێبەدا ئایەتە پەرۆزە کائەمان خستە پێش چاو، وا ئیستاش هەندى فەرموودەى پەرۆز دەهینین کە تەفسیری ئەو ئایەتە دەکەن.

(۱) عبداللهى كوربى عەمرى كوربى عەاص - خوایان لى رازى بێت - دەگێرێتەو: کە پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتى:

(كُتِبَ لِلَّهِ مَقَادِيرُ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ. قَالَ: وَعَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ)^(۱).

لە راستى دا ئێمە ئەو پێوهر و تەرازوو نازانین کە ئەم پەنجە هەزار سالتەى پێى حساب دەکریت. لەواندیه پەنجە هەزار سالت یان پەنجە ملیۆن سالتى زەمانى ئەم دنیاىەى ئێمە بێت، لەواندەشە کینایە بێت لە "زۆرى". ئێمە ناتوانین هیچ کام لەو واتایانە دەست نیشان بکەین. ئەواندە هەیه کە دەزانین پەنجە هەزار سالت پێش بەدیھێنانى ئاسمانەکان و زەوى و پێش بەدیھێنانى بەرى درەختە کەشیان کە مەوۆ، هەموو شتیك تەقدیر و دەست نیشان کراوە.

لەبەر ئەوەى لە کتێبىکى تردا ئەم بڕگەیهى فەرموودە کەمان پوون کردووەتەو کە دەفەرموئ: "وكان عرشه على الماء"، ئەوا پێویست بە دوو پات بوونەوێ ناکات. بەلام سەبارەت بە وشەى: "الماء" لە فەرموودە کەدا دەلێین: لەواندیه وەك هەندى و توویانە: مەبەست "العشاء"^(۲) بێت. لەواندەشە ماددەى "ئەئیر" بێت. واتە عەرشی خوای گەرەبە لە سەر "ئەئیر" بوو کە ئەصلى ماددەى هەموو بەشەکانى گەردیلەیه. لەواندیه هەموو بوونەوهران لە شەکل و شێو و دۆخى بوونیکى ئەئیری دا بووبن. ئێمە هیچ زانیاریە کەمان لەم بارەیهو بە هیچ جۆرىك نىیە و ناشتوانین بمانبێت. چونکە ئە خویمان و ئە باو کە ئادەمان، تەنانت سەرانسەرى گەردوونیش، ئەو کاتە بەدى ئەهاتبوون.

(۱) رواه مسلم. القدر ۱۶. (واتە: خوای گەرەبە پەنجە هەزار سالت پێش ئەوەى ئاسمانەکان و زەوى بەدى بھێنیت، تەقدیراتی هەموو بەدیھاتووانى نووسێو، عەرشە کەى خۆشێى لەسەر ئاو بوو).

(۲) العماء: السحاب. واتە دەور. لەواندەشە - وەك وتراوە - "العمى" بێت ئەو کاتەش واتاکەى بریتى دەبێت لەوەى کە: "هیچ شتیکی سابت و چەسپاو نەبوو" چونکە لەبەر ئەوەى "شت نەبوو" لە بەدیھاتووان نادیار بوو. بەو واتایە کە خوای گەرەبە هەر بوو پێش ئەوەى مەخلووقاتیش بەدى بھێنیت و کەسى تر غەیری ئەو نەبوو. بڕوانە "تفسیر ابن کثیر" ۲/۴. (وەرگێری چاپى عەرەبى)

(۲) عوباده‌ی کوری صامت - خوای لئی رازی بیئت - کاتئی له سه‌ره‌مه‌ر گ‌دا مناله‌ کانی ده‌وره‌یان دابوو، وه‌سیه‌تی بۆ ده‌کردن و "ئیمان به‌ قه‌ده‌ر"ی وه‌ك ئه‌مانه‌ ئیك بیئ ده‌سپاردن و ده‌یوت:

يا بني! إنك لن تجدَ طعمَ حقيقة الإيمان حتى تعلمَ أن ما أصابك لم يكن ليخطبك وما أخطأك لم يكن ليصيبك. سمعتُ رسولَ الله ﷺ يقول: (إنَّ أوَّلَ ما خَلَقَ اللهُ القَلَمَ، فقال اكتب. قال: رَبِّ وماذا أَكْتُبُ؟ قال: اكتبَ مقاديرَ كلِّ شيءٍ حتى تقومَ الساعةُ). يا بني! إني سمعتُ رسولَ الله ﷺ يقول: (مَنْ ماتَ على غيرِ هذا فَلَيْسَ مِنِّي).^(۱)

(۳) ئەو حه‌دیه‌ی که هه‌زه‌تی عبدالله‌ی کوری عه‌بیاس - خویان لئی رازی بیئت - رپویه‌تی ده‌کات، گه‌لئی گرنگه‌ بۆ ئەم باسه‌مان که باسی "قه‌ده‌ر"ه‌ و، ته‌فسیری ئەو ئایه‌ته‌ش ده‌کات که نه‌ختیك پینش ئیستا باس کرا.

عبدالله‌ی کوری عه‌بیاس - خویان لئی رازی بیئت - ده‌فه‌رمویت: پروژیکیان له پشئی پیغه‌مه‌ره‌وه‌ ﷺ بووم، پینی فه‌رمووم:

(يا غلام! إني أعلمك كلمات: احفظِ الله يحفظك، احفظِ الله تجدُهُ جاهك، إذا سألتَ فاسأل الله وإذا استعنتَ فاستعنْ بالله. واعلم أن الأمة لو اجتمعت على أن ينفعوك بشيء لم ينفعوك إلا بشيء قد كتبه الله لك، ولو اجتمعوا على أن يضروك بشيء لم يضروك إلا بشيء قد كتبه الله عليك، رُفعتِ الأقلامُ وحُفَّتِ الصُّحُفُ).^(۲)

واته‌: مافی ره‌وا به‌ فه‌رمان و داخوای یه‌کانی خوای گه‌وره‌ یده‌، تا کو شتیك به‌ره‌و ئەو دنیا ره‌وانه‌ بکه‌یت که له‌وئی سوودت پین بگه‌یه‌نیئت. خۆ ئه‌ گه‌ر هه‌ر شتیك داوا کرد، جگه‌ له‌ خوای گه‌وره‌ له‌ که‌سی داوا مه‌که‌، زه‌لیللی و ملکه‌چی بۆ غه‌یری خواوه‌ند مه‌نویند و جگه‌ له‌ خۆی بۆ هه‌یج مه‌به‌ستیك په‌نا بۆ که‌س مه‌به‌. چونکه‌ هه‌ر ته‌نها خوای گه‌وره‌یه‌ که‌ داخوای یه‌که‌ت بۆ ده‌هینیته‌دی و گه‌رو گه‌رفته‌که‌شت بۆ چاره‌سه‌ر ده‌کات. که‌واته‌ گه‌ر هه‌ر خواستیك هه‌بوو ته‌نها له‌وئی داوا بکه‌. خۆ ئه‌ گه‌ر له‌ هه‌ر که‌سیکی تری داوا بکه‌یت له‌ ئەنجام‌دا کاره‌ که‌ هه‌ر ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ لای

(۱) رواه أبو داود. السنة ۱۶. واته‌: کورم! تۆ هه‌ر گه‌ز تامی حه‌قیقه‌تی ئیمان ناچیزیت هه‌تا نه‌زانیت که‌ ئەو شته‌ی دینه‌ ریت، نه‌ده‌بوو لا به‌را به‌ و نه‌هاتایه‌ته‌ ریت و، ئەو شتمش که‌ نایه‌ته‌ ریت هه‌ر گه‌ز ناییت یینه‌ ریت. له‌ پیغه‌مه‌رم ﷺ بیست ده‌یفه‌رموو: "خوای گه‌وره‌یه‌ که‌م جار "قه‌له‌م"ی به‌دی هه‌تا و پینی فه‌رموو: بنو سه‌! قه‌له‌م وتی: چی بنو سه‌م ئدی په‌ره‌رد گارم؟ فه‌رمووی: ته‌قدیراتی هه‌موو شتیك بنو سه‌ که‌ تاقیامه‌ت دینه‌ و ج‌وود". کورم! گوینم لئ بوو پیغه‌مه‌ر ﷺ ده‌یفه‌رموو: هه‌ر که‌سیك له‌سه‌ر غه‌یری ئەم باوه‌ره‌ به‌ریت، له‌ من نی‌یه‌.

(۲) رواه الترمذی، القیامة ۵۹. المسند ۱/ ۲۹۳، ۳۰۳ - ۳۰۷.

خواوەند. کەواتە هەر تەنھا خوای گەورەیه کارە کەت بۆ ئەنجام دەدات. لەبەر ئەوە هەر گێز رەنجت بەبامەدە و دەستەوداوی ئێو هۆکارانە مەبە کە لە نێوان تو و خوای گەورەدان، بەلکو بە کردار و گوشتار هەموو هۆکاریک لەو ناوەندەدا لا بیه و باش بزانە کە سەرچەمی هۆکارەکان وەک تو دەستەوسانن و، هەر خواوەند خۆیەتی کە دەتوانیت خواستە کانت بۆ بهێنیتەدی، چونکە کلیل و جلەوی ئاسمانەکان و زەوی تەنھا بە دەستی خۆیەتی و جگە لە خۆی کەسی تر کاری تەقدیر و دەست نیشان کردنی شتانی لە توانا و دەستەلاتدان یە و.. هەر خۆی بەدیھێنەرە و هەر خۆشی بەدیھاتووای دەخاتە گریان و پێکەنین و هەر ئەو عیززەت دەبەخشیت بەو کەسە ویستی لەسەری بێت و ئەوانش زەلیل دەکات کە خۆی دەبەوێت زەلیل بن. بە رادەیهک کە ئەگەر هەموو خەلکی بە هەلەداوان و پێشپێکی بێن بە دەنگتەوێ تاکو سوودت بێ بگەیهنن یان فریات بکەون یاخود لەو بەلایە رزگارت بکەن کە پێوی دەتلییتەو، ئەوا هەموو ئەو کردارە چاکانەیان لە ناوەندی تەقدیری خواوەنددایە و ئەگەر ئەو نەبویستایە، ئەوان نەیان دەتوانی ئەو سوودانەت بێ بگەیهنن، ئەو کردارە خراپانەش بە هەمان جۆر کە خەلکی دەیانویست ئەنجامیان بدەن. چونکە ئەوێ خرابووە ئەستۆی قەلەمەوێ کە بیان نووسیت هەموویانی نووسی و نووسینە کانی و شک بوونەو. واتە تازە هیچ ئال و گۆرێک لەو نووسیناندا ناکریت.

پێغەمبەر ﷺ بەم فەرموودە پێرۆزە ی کە یەکیکە لە "جوامع الکلم"، ئێین عەبیاسی زانا و عدلالەدی نەتەوێ ئیسلام لە قوولترین "مەسەلە ی قەدەر" تی دەگەینیت. جاتەوانە ی کە لە دواپەکانی بەندایەتی و ئیخلاسلان ئاوالە "قەدەر" تی دەگەن. بەلێ، قەدەر مەسەلە یەکی حالی و وێجانی یە. واتە هەموو مەوقێک لە ناخ و وێجانی خۆی دا هەست بە هەموو ئەم راستی یە ناوبراوانە دەکات، تەنانت وێجانی پەرە لەم راستی یانە. بە رادەیهکی ئەوتۆ کە دەتوانرێ بوتریست: بابەتی قەدەر یەکیکە لەو مەسەلانە ی کە پێغەمبەر ﷺ رۆژر جەختی لەسەر کردووە و، شەش کتیبەکانی فەرموودەش پێر لەم چەشنە حەدیانە. کەواتە دەبێ "قەدەر" لە رۆشنایی ئەو فەرموودانەدا باس بکریت، چونکە ئەم باسە شایانی ئەوێ بە تەواوی لێ بکۆلریتەو و تاوتوێ بکریت. تەنانت ئەم کارە گەلێ پێویستە.

مەجووسەکان باوەریان وایە کە دوو هیزی جیاواز هەن: یەکیکیان هی کاری خێرە و ئەوی تریشیان هی کاری شەرە. خۆ ئەم چەشنە ئیمانە خوای گەورە دەخاتە زۆران و ململانی لە گەل شەیتاندا و وایشان دەدات کە - پەنا بەخوا - هیچ کامیان دەست لە کاری ئەوی تر وەر نەدات!

که‌چی ئایینی ئیسلام به‌تەواوەتی دژ و پیچەوانە‌ی ئەم بێر و باوە‌زە‌یه، تەنانەت ئیعلانی جیهادی‌شی بەرامەر بەم چەشنە بێر و بۆ‌چوونانە راگە‌یان‌دوو. ئەو‌ە‌تا ئێمە باوە‌رمان وایە که‌ خ‌وای گە‌وره‌ تاك و تە‌نیایە و چ له‌ زاتی خ‌وای دا و چ له‌ کرده‌وه‌ کانی دا هیچ شە‌ریک و هاو‌به‌شیک‌ی نی‌یه و جگە له‌ خ‌وای هیچ که‌س‌یک‌ی دیکە پەر‌و‌ر‌دگار نی‌یه و هەر ئەو‌ه که‌ به‌ ویستی خ‌وای و چۆنی بویت دە‌ستکاری م‌ول‌کی خ‌وای دە‌کات و هە‌موو دە‌ستە‌لایێک هەر تە‌نها هی ئەو‌ه و هە‌موو ه‌یزیک‌یش هەر تە‌نها به‌ دەستی خ‌وایە‌تی. ئەم حە‌قیقە‌تم‌ش لە‌و ذیک‌ره‌وه‌ وەر‌دە‌گرین که‌ له‌ سوننه‌‌دا هاتوو‌ه و به‌یانی و ئیواران دە‌خ‌وین‌رێت و بریتی‌یه له‌: "لا إله إلا الله وحده لا شريك له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير"^(۱).

ئێمە له‌ پروناکیی ئەم حە‌د‌یثە پ‌ی‌ر‌ۆ‌زە‌وه باوە‌رمان به‌: تە‌و‌حید‌ی خ‌وایە‌تی و، تە‌و‌حید‌ی سیفە‌تە‌مە‌زنە‌ کانی و، تە‌و‌حید‌ی کردارە حە‌کیمە کانی هە‌یه. گ‌یر‌انه‌وه‌ی هە‌موو شتێک بۆ خ‌وای گە‌وره‌ی تاك و تە‌نیا، مە‌سه‌له‌یه‌کی گ‌ر‌نگە له‌ ئیمانە‌که‌مان دا، تە‌نانەت بریتی‌یه له‌ کاک‌له و پ‌وختە‌ی ئیمانە‌که‌مان. ٤) ئیستا با له‌ گۆشە‌ی ئەم ر‌ی‌وایە‌تە‌ی ئیمامی عە‌لی‌یه‌وه - خ‌وای لێ‌ رازی بێت - ب‌روانینە ئەم مە‌سه‌له‌یه:

حە‌زەرە‌تی عە‌لی - خ‌وای لێ‌ رازی بێت - دە‌فەر‌م‌و‌ی: به‌ بۆ‌نە‌ی به‌خاک سپاردنی یه‌کی‌ک له‌ هاو‌ه‌له‌ کانه‌وه، له‌ گۆ‌ر‌ستانی "بقیع الغرق‌د" دا بووین، پی‌غە‌م‌به‌ریش ﷺ تە‌ش‌ریف‌ی ه‌ینا بۆ لاما‌ن و دانیش‌ت و ئیمەش به‌ دەوری دا دانیش‌تین. له‌و کاتە‌دا چیلکە‌یه‌کی به‌دە‌ست‌وه‌ بوو، ئنجاسە‌ری داخست و، به‌ چیلکە‌که‌ی دە‌ستی خە‌تی ب‌چ‌ووک ب‌چ‌وو کی یه‌ک له‌ د‌وای یه‌کی له‌ گ‌له‌ که‌ی به‌رده‌می دا ده‌ک‌یشا. پاشان فەر‌م‌و‌ی: (ما منکم من أحدٍ، ما من نفسٍ منقوسَةٍ، إلا وقد کتبَ الله مکانها من الجنة والنار، إلا وقد کُتِبَتْ شَقِیَّةٌ أَوْ سَعِیْدَةٌ). واتە: هیچ که‌سی‌ک نی‌یه له‌ ئیوه‌ که‌ شوونی له‌ به‌ه‌شت یان له‌ دۆ‌زه‌خ دا دیاری نه‌ک‌را بێت و به‌ "به‌د‌ب‌خت" یان "به‌خ‌ش‌وه‌ر" نه‌نووسا بێت. لە‌م کاتە‌دا پ‌یاوێک عە‌رز‌ی کرد: ئە‌ی پی‌غە‌م‌به‌ری خ‌وا! تایا ئیتر بۆ‌چی ئێمە چاو‌ه‌روانی ئە‌و نووسراو‌ه نه‌که‌ین و واز له‌ کرده‌وه‌ کا‌ئمان نه‌ه‌ینین؟ پی‌غە‌م‌به‌ر ﷺ فەر‌م‌و‌ی: هەر که‌سی‌ک له‌ ئە‌ه‌لی سە‌عاده‌ت و به‌خ‌ش‌وه‌ری بێت دە‌چ‌یت کرداری ئە‌ه‌لی سە‌عاده‌ت دە‌کات و ئە‌و که‌س‌ه‌ش که‌ له‌ ئە‌ه‌لی شە‌قاو‌هت و به‌د‌ب‌ختی بێت دە‌چ‌یت کرده‌وه‌ی ئە‌ه‌لی شە‌قاو‌هت دە‌کات. ئە‌وه‌بوو فەر‌م‌و‌ی: (اعملوا؛ فکلٌ مُسَرٌّ

لِمَا خُلِقَ لَهُ: أَمَّا أَهْلُ السَّعَادَةِ فَيُيسَّرُونَ لِعَمَلِ أَهْلِ السَّعَادَةِ، وَأَمَّا أَهْلُ الشَّقَاوَةِ فَيُيسَّرُونَ لِعَمَلِ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ! پاشان ئەم ئایەتەى خوێنده‌وه:

﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ﴿۱﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ﴿۲﴾ فَسَيَسِّرُهُ لِّلْيُسْرَى ﴿۳﴾ وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى ﴿۴﴾ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ﴿۵﴾ فَسَيَسِّرُهُ لِّلْعُسْرَى ﴿۶﴾﴾ (اللیل: ۵-۱۰) (۱).

بەلێ، ئەو کەسەى کە بۆ بەهەشت خولقیتراینت، دلى به نه‌شوهى عىبادەت و خواپەرستى پر دەبێت و به تەواوەتى نەفرەت لەو شتەى دەکات کە خواوەند نەهێى لى کردوون، بۆیه گرتەبەرى ڕینگای مەزگەوتى بۆ ئاسان دەکەیت و ڕینگای ئەو شتەى لى دەبێت بە زەحمەت کە نەهێى یان لى کراوه..

بەلێ، کار بکەن.. چونکە هەر کەسێک ئەو کارەى بۆ ئاسان دەکەیت کە بۆ ئەنجامدانى بەدى‌هێنراوه، ئەو تا ڕێى بەهەشت لە مەزگەوتەوه تێپەر دەبێت و بە شوێن ڕێى هەلگرەتى پێغه‌مبەر ﷺ دەگاتە قوناغ. خۆ ئەو کەسەى کە لە ژيانى دا سوژدەى بۆ خواى گەوره نەبردووه و دل و وێژدانى نەکردووه بە ئاوەنەهێى کى ئەوتۆ فەرمانەکانى بەدیهێنەریان تێدا ڕەنگ بداتەوه، هەر گیز ڕێى ناوترین ڕێى بەهەشتى گرتووته بەر. واتە ئەو کەسەى لە ئەهلى سعادەت بێت لە ئەنجامدا ئەو کردارانە جنى به‌جنى دەکات کە شایستەى ئەوێ دەکەن بچیتە بەهەشت. ئەو کەسەش لە ئەهلى شەقاوەت بێت لە ئاکامدا چەند کارێک ئەنجام دەدات کە بە هۆیانەوه شایستەى چوونە ناو دۆزەخ بەدەست بهێنێت. هەر لەبەر ئەوەش بوو کە پێغه‌مبەر ﷺ بەیانى و ئیوارە ئەم دوایەى دەخویند: (اللهم! أحسن عاقبتنا في الأمور كلها وأجرنا من خزي الدنيا وعذاب الآخرة) (۲). دەبینن پێغه‌مبەر ﷺ ئایەتەکانى (۵-۱۰)ى سوورەتى "اللیل" دەهێنێت و دەیانکات بە بەلگە لە سەر فەرمووده پێرۆزە کەى خۆى. ئەمەش گشت ئەو واتا مەزنانەى خواوە وەمان یاد دەخاتەوه:

هەر کەسێک مال و سامانى خۆى و هەرچى به‌کى هەیه لە پێناوى خواى گەوره‌دا بیه‌خشیت و به‌ختى بکات، ئەو دەرواته ناو بازنەى "تەقوا" و، سوود لە یاساکانى خوا وەرەگرت. واتە دلى پر دەبێت لە تەقوا و ڕێزلىنان، کە ئەمەش دەبێتە هۆى ئەوێ پەنا بەتە بەر پارێزگارى خواوەند و، ئێر دەزانیت پەنا و پشتیوانى تەنها خواى گەوره‌یه. واتە گەر مەرووف لە ڕێى بەندایەتى و ملکه‌چ بوونیه‌وه بۆ خواى گەوره‌ لە لایەن

(۱) رواه البخارى: التفسير (۹۲)، ۷ القدر ۶ التوحيد ۵۴. ورواه مسلم: القدر ۶ - ۸.

(۲) (واتە: خوايه گيان! ئەنجامى هەموو کارێکمان بە باشى کۆتایی پێ بهێنە و، لە رسوایی دنیا و سزای دواڕۆژ پەنامان بدە) موسندى ئىمامى محمد ۴/ ۱۸۱.

خواوه‌نده‌وه له هه‌موو کارێکی‌دا ته‌و‌فی‌قی به‌ده‌ست هه‌نا و پش‌تی به‌خوا به‌ست و باوه‌ری به‌ناوه‌ جوانه‌کانی خواوه‌ند و هه‌موو شه‌وا شتانه‌ هه‌نا که به‌دل‌نیایی ده‌زان‌ریت به‌شیک‌ن له‌ دین و ئیمان، شه‌وا خ‌وای گه‌وره‌ پ‌نی بۆ ئاسان ده‌کات و به‌و‌ینه‌ی شه‌وا لاف‌او‌هی که ده‌پ‌رات تا ده‌پ‌رژێته‌ شوینی دیاری ک‌راوی خ‌وی، شه‌مه‌ش به‌ره‌و ئامانجه‌کانی ده‌پ‌رات هه‌تا پ‌ی‌یان ده‌گات و، له‌ شوینی خ‌وی‌دا چیژ و له‌زه‌ت له‌ هه‌موو ک‌رده‌وه‌کانی چه‌شنی: "نوێژ و زه‌کات و جه‌ج و جه‌هاد"ی وه‌رده‌گریت. ته‌نانه‌ت شه‌وا که‌سانه‌ی که په‌ی به‌له‌زه‌ت و خ‌وش‌حالی شه‌مه‌ شتانه‌ نابه‌ن به‌سه‌رسامی په‌وه‌ ده‌پ‌راننه‌ شه‌مه‌ مرۆفه‌ یاخ‌ود به‌"شیت" ناوی ده‌به‌ن! تا‌وای لێ دیت نه‌ترسانی شه‌وا که‌سه‌ له‌م‌ردن و، سه‌خواه‌تی له‌پ‌اده‌به‌ده‌ری شه‌وا ده‌بیت به‌و‌یردی سه‌ر زمانی خه‌لکی، ته‌نانه‌ت کاره‌کانی پ‌رۆژانه‌ی و ازه‌ه‌نانی له‌ چیژ و له‌زه‌ته‌ تایه‌ته‌یه‌کانی خ‌وی به‌کاری ده‌راسا(خ‌ارق) له‌قه‌لم ده‌دریت.. هه‌موو شه‌مانه‌ی بۆ شه‌نجام ده‌دریت چونکه‌ خ‌وای گه‌وره‌ پ‌نگایه‌کی بۆ ئاسان ک‌رد‌وه‌ که به‌ره‌و پ‌ش‌تری به‌ات..

به‌لام به‌پ‌نجه‌وانه‌ی شه‌مه‌وه، واته‌ گه‌ر مرۆف ره‌زیلی بکات و هه‌یج شتیک به‌ک‌س نه‌دات، با باش بزانی‌ت که هه‌یج شتیک نادریت به‌که‌سیک که نه‌به‌خشیت و شت به‌ک‌س نه‌دات! خ‌و شه‌ گه‌ر بیدایه، شه‌وا خ‌وای گه‌وره‌ش ده‌ی‌دای و پ‌نی ده‌به‌خشی.. ئایا چیی پ‌نی ده‌به‌خشی؟! دیاره‌ "خ‌وسنا" واته‌: "عاقیبه‌ت خ‌یری"ی پ‌نی ده‌به‌خشی..

جا شه‌وا که‌سه‌ی نه‌به‌خشی و خ‌وی به‌ده‌وله‌مند زانی، واته‌ له‌ناخی ده‌روونی خ‌وی‌دا "بوون"ی خ‌وی ده‌بینی و وای داده‌نا که پ‌ی‌وستی به‌خ‌وای گه‌وره‌نی‌یه، له‌کاتێک‌دا که ده‌بوو "بوون"ی شه‌وا ب‌بینیایه‌ و پش‌تی پ‌نی به‌سته‌یه.. به‌واتایه‌کی ته‌روه‌کو قاروون له‌خ‌وی بابی ب‌یت که وت‌بوو: ﴿إِنَّمَا أُوتِیْتُ عَلٰی عِلْمٍ عِنْدِی﴾ (القصص: ٧٨).. هه‌روه‌ها هات‌و‌چ‌وی مزگه‌وت به‌کۆنه‌په‌رستی له‌قه‌لم بدات و به‌چ‌اوی سووک پ‌روانیته‌ شه‌هلی مزگه‌وت و.. "خ‌وسنا" واته‌ خواوه‌نی ناوه‌ جوانه‌کان - که خ‌وای گه‌وره‌یه - به‌درو ب‌خاته‌وه و.. باوه‌ر به‌و پ‌نجه‌مه‌ره‌ خ‌وشه‌ویسته‌ ﷺ نه‌کات که تیشک‌وی ده‌روشانه‌وه‌ی ناوه‌ جوانه‌کانه و.. بایه‌خ به‌و قورئانه‌ پ‌رۆزه‌ نه‌دات که پروو‌نکه‌ره‌وه‌ی شه‌زه‌لیی ده‌روشانه‌وه‌ی ناوه‌ جوانه‌کانی خوایه.. شه‌وا که‌سه‌ی شه‌مه‌ حالیه‌تی، پ‌نگای سه‌ختی ده‌خ‌ریته‌ پ‌ش. له‌وانه‌شه‌ هه‌ندێ جار ژانیکی ئایینی وه‌ک نوێژک‌ردن و پ‌رۆژوو گرتیشی ب‌یت، به‌لام به‌ب‌یزاری و ته‌مه‌لی‌یه‌وه‌ ب‌یانکات و جه‌زه‌نه‌کات له‌ناو پ‌نخه‌ف و نوینه‌که‌ی‌دا ب‌یت ده‌ره‌وه‌ بۆ نوێژی به‌یانی. ئه‌جا تا به‌مه‌ جه‌زه‌ کات و ژبانی لێ پ‌روات له‌شه‌نجام‌دا وای لێ دیت که جه‌ماعه‌ت و خواپه‌رستیش واز لێ ده‌ه‌ینی‌ت، ته‌نانه‌ت هه‌ندێ جار که فه‌رمانیکی خواوه‌ند له‌به‌رده‌م خ‌وی‌دا ده‌بینته‌وه‌ به‌و‌ینه‌ی

کەسێکی لێ دیت کە ببورێنەو، بە پێچەوانەی ئەوێ لێی داوا کراوە پەفتار دەکات و، لە دەمی بچوو کترین تە کلێفی خواوەنددا بیزاری پیشان دەدات، چونکە رینگای سەختی خراوەتە پیش. ئەو کەسێ کە ئەمە حالیەتی کت و مەت وەک کەسێک وایە کە بە کۆتێکی قورسەو بە سەر چیاوەک سەر بکەوێت، وەک ئەم ئایەتە پەرۆزە وەصفی کردووە: ﴿سَأَرْهَقَهُ صَعْدًا﴾ (المذثر: ١٧).

بەلێ، هەندێ کەس هەن کانی "خەلووز" دەدۆزنەو و بەردەوام بە دواپشی دا دەگەڕێن.. هەندێ کەسێ تریش کانی "زێو" .. هەندێکی تر "مەس" .. هەندێکی تر "زێر" دەدۆزنەو، بەلام گەلێ کەسێ دیکەش هەن کە نوقمی ناو "زێر" بە چەپەلەکان" دەبن! ئەو شتانەی کە رینگا بۆ مەرۆف ئاسان دەکەن، بریتین لە: پارێزگاری دڵساغی و، دەست بەردار نەبوون لە راستگویی و راستی (الصدق) و، ڕوو کردنی ئەواوەتی ڕوو و خوای گەورە و، بەخشین لە پێناوی دا و، چاوەڕوانی گێراپوون (الإستجابة) لە لایەن خواوەندەو و، باوەڕهێنان بە ناوە جوانەکانی و، دوورەپەڕینی ئەوێ کە مەرۆف پێی وایێت پێویستی بە خۆانی یە و، بە ویستە لاوازه کە و زانستە کەمە کە یەو بە خۆی نەنازێت و، باوەڕی وایێت کە هەموو شتیکی لە لایەن خواوەندەو پێی بەخشاوە و، خۆی و سامانیشی لە پێناوی خوای گەورەدا بەخت بکات..

بەلێ، ئەمانە هەندێک لەو شتانەی کە رینگا بۆ مەرۆف ئاسان دەکەن. هەر کردارێکی پێچەوانەی ئەمانەش بە ڕادەیهک رینگا لە مەرۆف سەخت و دژوار دەکەن کە نەتوانێت پێی دا تێپەڕێت.

حەزەرەتی عەلی - خوای لێ ڕازی بێت - کە ئەم فەرموودەیه ڕیوایەت دەکات، دەفەرموێ: دواي ئەوێ کە هاوێلەکان ئەم فەرموودەیهیان لە پێغمەبەر ﷺ بێست، لە خواپەرستی دا گەشتە پلەیهکی بەرز و، چاکیان لێ کرد بە لادا و بە ڕۆژ و بە شەو خەریکی خواپەرستی دەبوون. بەو واتایە کە تینگەشتن ئەوێ: مەرۆف هەر رینگایەک بگرتە بەر دەگاتە کۆتایی ئەو ڕێیە. واتە هەر کەسێک هەنگاو بنێت و بڕوات، لە ئەنجامدا هەر دەگات.

بەلێ، هاوێلەکانی پێغمەبەر ﷺ بەم جۆرە لە "قەدەر" گەشتبوون. خۆ ئەم چەشنە ئێمانە هەرگیز مەرۆف بەرەو تەمبەلی ناداتە بەر، بەلکو ڕوو و کار و تیکۆشانی بەردەوام هانی دەدات. چونکە ئەو هاوێلە بە باشی تینگەشتبوون ئەوێ کە: هەر رینگایەک بگرتە بەر ئەوا ئەنجام و کۆتایی ئەو رینگایەمان بۆ تەقدیر کراوە، بۆیە هەمیشە تێدەکوێشان تاکو بگەنە ئەنجام و دوا قوناغی ئەو ڕێیە.

ئەو‌ه‌تا زەرەر مەندی بۆ ئەوانەیه که پێی مزگەوتیان نەگرتو‌تە بەر و سوژدەیان بۆ خ‌وای گەورە نەبەردوو‌ه و بە پێی ئیمانداران‌دا نەپ‌رۆشتوون و هەموو کات و جەژنەکانیان لە چایخانه و مەلها و مەیخانه‌کان‌دا بەسەر دەبن. پێی ئەم جۆرە که‌سانە پێی گو‌م‌رابێیە و ئەنجام و کۆتایی بە که‌شی بریتی‌یە لە "سەقەر"^(١).

سو‌پاس و ستایشی‌کی زۆر و لەژمارەبە‌دهر بۆ خ‌وای گەورە که پێی ئیسلامی بۆ ئاسان کردین و خ‌ستی‌نیە سەر پێی مزگەوت، بە وێنەی ئەو‌هی که شە‌و‌غی لەسەر گە‌لا ناسکه‌کان داناو‌ه، د‌ل‌یشمانی کردوو‌ه بە ئا‌و‌ینه‌یه‌کی پرووناکی‌ده‌ره‌وی نو‌وره‌کانی قورئانی پ‌ی‌رۆز که خۆری هەموو خۆره‌کانه‌و، بە فەزل و بە‌خ‌ش‌ای‌شی خ‌و‌ی‌شی ن‌ی‌عمەتی شو‌ین که‌وتنی پ‌ی‌غە‌م‌بەرە ئازیز و خ‌وشە‌ویستە‌کی خ‌و‌ی ﷺ پ‌ی بە‌خ‌ش‌یو‌ین. هەر لەو خ‌وایەش دە‌پ‌ار‌ی‌ن‌ه‌وه که ن‌ی‌عمەتە که‌مان بۆ تە‌وا‌و بکات و بە‌رده‌وامی ن‌ی‌عمەت و شو‌کرانە‌ی ن‌ی‌عمەت‌یشمان پ‌ی بە‌خ‌ش‌یت.

٥) حەزەرەتی عە‌بد‌اللهی کوری عە‌مری کوری ع‌اص - خ‌وایان لێ رازی ب‌یت - دە‌گ‌یر‌یتە‌وه و دە‌فەر‌مو‌ی: "جارێکیان پ‌ی‌غە‌م‌بەر ﷺ ھا‌تە دە‌ره‌وه بۆ لامان و دوو ک‌ت‌ی‌ب‌ی‌شی بە‌ده‌سته‌وه بوو. فەر‌مو‌ی: دە‌زانن ئەم دوو ک‌ت‌ی‌بە چ‌ین؟ عەر‌زمان کرد: نە‌خ‌یر ئە‌ی پ‌ی‌غە‌م‌بەری خ‌وا! مە‌گەر خ‌ۆت پ‌ی‌مان ب‌ل‌ی‌یت. پ‌ی‌غە‌م‌بەر ﷺ سە‌بارەت بە‌وه‌ی دە‌ستی راستی فەر‌مو‌ی: (ئە‌مە ک‌ت‌ی‌ب‌که‌ لە لایەن پ‌ەر‌و‌ە‌ر‌د‌گاری هە‌موو ج‌یه‌انە‌کانه‌وه، ناوی ئە‌ه‌لی بە‌ه‌شت و ناوی با‌وک و ت‌یرە و عە‌شرەتە‌کان‌ی‌ش‌انی ت‌ی‌دایە، پ‌اشان م‌ۆر لە ئاخ‌ره‌که‌ی ن‌را‌وه؛ نە‌ ل‌ی‌یان زیادە‌کر‌یت و نە‌ هەر‌گ‌یز ل‌ی‌ش‌یان که‌م دە‌کر‌یت). ئ‌ن‌جا سە‌بارەت بە‌وه‌ی دە‌ستی چ‌ە‌پ‌ی‌شی فەر‌مو‌ی: (ئە‌مە‌ش ک‌ت‌ی‌ب‌که‌ لە لایەن پ‌ەر‌و‌ە‌ر‌د‌گاری هە‌موو ج‌یه‌انە‌کانه‌وه ناوی ئە‌ه‌لی د‌ۆ‌زەخ و ناوی با‌وک و ت‌یرە و ه‌ۆ‌زە‌کان‌ی‌ش‌انی ت‌ی‌دایە و، پ‌اشان م‌ۆر لە ئاخ‌ره‌که‌ی درا‌وه؛ هەر‌گ‌یز که‌سیان لێ زیادە‌که‌م ناک‌ر‌یت). ھا‌و‌ە‌له‌کانی عەر‌زیان کرد: ئە‌گەر هە‌موو ش‌ت‌ی‌ک ب‌رای‌تە‌وه و ک‌ۆتایی پ‌ی ھا‌ت‌ی‌ت ن‌ی‌تر ئە‌ی پ‌ی‌غە‌م‌بەری خ‌وا کرد‌ه‌وه‌ کا‌ئ‌مان ب‌ۆ‌چی ب‌که‌ین؟! فەر‌مو‌ی: (راست بن و خ‌ۆتان لە کرد‌ه‌وه‌ی چ‌اک نزیک ب‌خ‌ه‌ن‌ه‌وه، چون‌که‌ مر‌ۆ‌فی بە‌ه‌شتی هەر کرد‌ه‌وه‌یه‌کی کرد‌ی‌ت لە ئە‌نجام‌دا بە‌ کرد‌ه‌وه‌ی ئە‌ه‌لی بە‌ه‌شت ک‌ۆتایی بە‌ کرد‌ه‌وه‌کانی دە‌ه‌ی‌تر‌یت. ئە‌ه‌لی د‌ۆ‌زە‌خ‌یش، با‌ه‌ر کرد‌ه‌وه‌یه‌کی ئە‌نجام‌دا‌ی‌ت، لە ک‌ۆتایی‌دا بە‌ کرد‌ه‌وه‌ی ئە‌ه‌لی د‌ۆ‌زە‌خ د‌وایی بە‌ کرد‌اره‌کانی دە‌ه‌ی‌تر‌یت). پ‌اشان پ‌ی‌غە‌م‌بەر ﷺ دە‌سته‌کانی ر‌اته‌کان‌د و ئە‌و دوو ک‌ت‌ی‌بە‌ی لا‌دا و، ئ‌ن‌جا فەر‌مو‌ی: (خ‌وای گە‌ورە لە‌ کاری بە‌نده‌کانی بو‌و‌تە‌وه و،

(١) ئە‌و و اتایانە‌ی که‌ لە‌م ب‌ر‌گ‌یه‌ی سەر‌وه‌دا ھا‌تن ئام‌ازە‌ن بۆ ئایەتە‌کانی (٢٦-٣٠)ی سو‌وره‌تی "الم‌د‌ثر".

تاقمێکیان لە بەهەشت و تاقمێکیان لە دۆزەخدا^(۱).

وا ھەول دەدەین ئەم مەسەلە بە پرۆوداویک پروو بکەمەوێ کە خۆم دیوێ و تیا ی دا
ژیاوم:

لای سەری خۆشەوێستیکمەوێ ئامادە بووم کە بە دەم نەخۆشیی "مۆمکردنی
جگەر" (تشمع الکبد) ھوێ گێانی دەدا. لە تاو زۆری ئازار پێچی دەدا و زمانیشی ھێندە
ناوسا بوو کە لە ناو دەمی دا ھەل نە دەسوور! بەلام زانییم شتێک دوو پات دە کاتەوێ، کە
گوێی خۆم لێ نزیك خستەوێ ھەستم کرد و ھە بلێی دلێ لە بریی زمانی دە یوت: "لا
إله الا الله!" چونکە بە ژیا نی غەریبی دە ژیا و لەو غەریبی بەش دا گرفتاری نەخۆشی بەک
بوو بوو کە ئومێد وایە پلە ی شەھادەتی دەست بخت. لەو کاتەش دا خۆشەوێستانی
دەورەیان لێ دا بوو ھەموویان دوای خیریان بۆ دە کرد. و ھە بلێی خوای گەورە
ھەموو ھۆکاریکی چوونە بەھەشتی بۆ ئامادە کرد بوو. ئەو بوو لە دەمی
جێ بەجێ کردنی فەرز ی ھە جەدا نەخۆش کەوت و، کە گەر پلەوێ پێش ئەو ی چاوی بە
خزمە کانی بکەوێت، یە کسەر لە خەستەخانە ی "ئیزمیر" دا خستیان. ئەم مرۆفە
دەستکەوتیکی گەورە چاوەروانی بوو، ھەر چەندەش لە پوالتە دا بە مەزلووم و داماو
پێش چاوە دە کەوت. (من خۆم بە پێی پوالتە ی حالی شایەتی ئیمانی بۆ دە دەم و، گەر پێم
پێ بدەیت ئامادەم لە پۆزی قیامەتیش دا ھەمان شایەتی بۆ بدەم).

بەلێ، گەر مرۆف ئەھلی بەھەشت پێت، خوای گەورە بە کردەوێ ئەھلی
بەھەشت کۆتایی بە کردەوێ کانی دەھێنێت. بەلام گەر وا نە پێت ئەو عاقیبەتی بە
پێچەوانە ی ئەو ی یە کەمەوێ دە پێت. لە خوای گەورە دە پارێنەوێ کە نا ئومێدی
کردەوێ چاکمان نە کات و کردەوێ ئەھلی بەھەشتیشمان پێ بەخشیت. ئامین.

ئێمە باسی "وێستی مرۆف" و "بەدھێنانی کردەوێ کا ئمان لە لایەن خوای گەورەوێ"
کرد. لە راستی دا ئەو شتە ی کە ناوی "وێست" مان لێ ناوێ نازانین حەقیقەتە کە ی
چی یە، تەنانەت چۆنییە یە کە شتی سەبارەت بە ئێمە شتێکی نەزانراوێ، چونکە خواوەنی
"بوون" یکی گۆرە یی یە نە کە دەرە کی. لە گەل ئەوێش دا ئەم وێستە ی مرۆف بوو بە
مەر جێکی عادەتی بۆ بەدھێنانی کردارە کا ئمان لە لایەن خواوەندەوێ. لەبەر ئەو و لەم
پروو وە گرنگیی بە دەست ھێناوێ..

بەلام ئایا ئەو ئەرک و کار مەندی یانە ی کە لە ئەستۆ ی وێستی مرۆف دان، چین؟
ھەر وەھا پۆلیان لەو کردارە دا چی یە کە مرۆف دەیانکات؟ ئەمانە ھیچیان بە

تەواوەتی دەست نیشان نە کراون. بەلام ئەو شتە ی که دەتوانین بە دلنایی یەوە دانسی پێدا بنین بریتی یە لەو ی که: خوی گەورە یە کردەو چاکە کائمان دەمانخاتە بەهەشت و، بە کردەو خراپە کانشیمان بەرەو دۆزەخ - خوا بمانپاریزێت لێی - دەمانداتە بەر. چونکە هەر وە ک چاکە کاران بەهوی "ویست" ی خۆیانەو دەبن بە شایستە ی چوونە بەهەشت، خراپکارانیش بە هەمان جۆر بەهوی "ویست" ە کەیانەو دەپۆنە دۆزەخ. وە ک لە نایەتە کانی (١٣-١٤) ی سورەتی "الانفطار" دا هاتوو^(١).

بەلام نایا کاری مەرووف لەم خالەدا (واتە لە ویستی دا) چی یە؟ هەر وە ها ئەندازە ی دەست وەردانی لە خیر و شەردا چەندە یە؟ تا چەندەش دەبێت بەهوی ئەو بەدیهیانە ی که خواوەندی بەدیهینەر ئەنجامی دەدات؟ هەموو ئەم پرسیارانە و پرسیارە کانی تری هاوچەشنیان بە ناچاری هەواڵە ی خواوەندی "علام الغیوب" دەکەین.

بەلام دەلێن: کتیبێک زووتر نووسراو و ئەم کتیبەش بە چەند شیو و جۆرنکی جۆراو جۆردا تێپەرێو، چونکە پێش بەدیهیانێ ئاسمانە کان و زەوی، نەخشە و پلانێکی گشتی بریار دراو و نووسراو و، موقەددەراتی هەموو یە کێک بە ئەستۆیاندا هەلواسراو. ئێمە ناتوانین لە دەروە ی شتان و ڕووداو کەنەو بەر لە "خۆمان" و "ویستمان" بکەینەو، بۆ یە کاتی دەوتریت: "قەدەر" ئەوا ئێمە خۆمان و سەرجهمی ویست و ئارەزوو کانشیمان - بە واقعی - لە ناوەندی ئەو بازنە یەداین و لە گەل شتان و ڕووداو کەنداین. چونکە هەر شتێک پەیوەندی ی بە ئێمەو بەبێت و لە ناوەندی ئەو ڕووداوانەدا بێت کە دێنە و جود، پابەندە بە ویستی خۆمانەو. هەر چەندەش ناتوانین پێوەرێک بۆ ئەو "ویست" ە دانین، بەلام هەر گیز گومانمان لە بوونی دا نی یە.

"قەدەر" بریتی یە لە ڕوانینی خوی گەورە لە ڕوانگە یەکی بەرزووە بۆ هەموو شتێک - کە ویستی ئێمەش دەگرێتەو - و بینینی "سەرەتا" و "کۆتایی" بە وێنە ی کاتی "ئێستا". قەدەر، بەم و اتایە، جێنی چەمکی "ئەختیزال" و "جەبر" ی تێدا نایتەو. بەو و اتایە ی که هەموو ئەو کردارانە ی پەیوەندی یان بە ویستی ئێمەو هە یە، بە وێنە ی گشت ئەو کردارانە ی تر کە پەیوەندی یان بە ویستمانەو نی یە، هەر هەموویان لای خوی گەورەو زانراون و تەقدیر کراون. بەلام ئەو کردەوانە ی بە ویستی خۆمان دەیانکەین - مەودای فراوانی یان هەر چەندەش بێت - مەیل و ویستی مەرووفی تێدا ڕەچار کراو و بەپێی ئەو ویست و مەیلە تەقدیر کراون.

وتمان خوی گەورە چەند نووسینیکی جۆراو جۆری هە یە. چونکە ئەو شتانە ی که قەلەمی قەدەر لە "لەو حی مەحفووظ" دا نووسیونی، مەلایکەتە بەرێزە کان بە

(١) مەبەست ئەم دوو نایەتە: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾ • وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ •.

قه‌مه‌کانی خۆیان له به‌ری ده‌نووسمه‌وه. جا ئه‌م کتێبه‌یه‌ی که مه‌لایکه‌تان نووسییوانی ه‌ی ه‌هر که‌سه و به‌ ئه‌ستۆی خۆی دا ه‌ه‌لو اسراوه. واته‌ ه‌هموو کرده‌وه‌کانی سه‌رتاسه‌ری درێژایی ژبانیان پێش ئه‌وه‌ی ڕوو بده‌ن له‌م کتێبه‌دا نووسراون: له‌ کۆی .. چۆن .. که‌ی ئه‌نجام ده‌درێن. خۆ ئاشکرایشه‌ که "ویست" ی مرۆف له‌م نووسینه‌ جیانی‌یه، به‌لکو له‌ ناوه‌ندی‌دایه، واته‌ ه‌هموو ئه‌و کرده‌وانه‌ی که له‌و کتێبه‌دا نووسراون مرۆف به‌ ویستی خۆی ده‌یانکات و پاشان مه‌لایکه‌تان ئه‌و کرده‌وانه‌ تو‌مار ده‌که‌ن که ئه‌نجام دراو^(١). پاشان گه‌ر بێت و ه‌ه‌ردوو نووسراوه‌ که به‌راورد بکړین ئه‌وا وه‌کو یه‌ک ده‌رده‌چن. چونکه‌ ئه‌و کتێبه‌ی که له‌ لایه‌ن خواوه‌ندی عه‌لیم و خه‌بیره‌وه‌ نووسراوه، که زانیی ئه‌و ه‌هموو شتیکی ناو بوونه‌وه‌ری گرتووه‌ته‌وه‌ و ئاگای له‌ ه‌هموویانه، ه‌هر گیزاوه‌هر گیز پێچه‌وانه‌ی ئه‌و کتێبه‌ ناییت که مه‌لایکه‌تان دوا‌ی ئه‌نجامدانی کرده‌وه‌کانی مرۆف تو‌ماریان کردووه. چونکه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پێشتر ه‌هموو کرده‌وه‌یه‌کی مرۆف له‌ "زانین" ی خ‌وای گه‌وره‌دا "زانراو"ه، ئه‌وا ه‌هموو ئه‌و کرده‌وانه‌ له‌ کتێبی یه‌که‌م‌دا نووسراون. به‌لام کتێبی دووهم له‌و کاته‌دا نووسراون که ئه‌و کرده‌وانه‌ ئه‌نجام ده‌ده‌ین. جا ئه‌م دوو کتێبه‌ ته‌نانه‌ت له‌ به‌ج‌وو کتێبانیان دا وه‌کو یه‌ک وان و له‌ یه‌کتر ده‌چن! ئێمه‌ ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ به‌م جو‌ره‌ ده‌رده‌خه‌ین و جه‌ختی له‌سه‌ر ده‌که‌ین، تا‌کو نه‌یین به‌ه‌ۆی هیچ تێگه‌یشتیکی ه‌ه‌له‌ و ناته‌واو.

یه‌کێک له‌ ڕووه‌کانی ئه‌م نووسینه‌ له‌ شێوه‌ی عه‌هد و په‌یمانێک‌دا نووسراوه‌ که لی‌مان وه‌ر گه‌راوه‌ کاتی که‌ له‌ جیهانی "رۆح" یان جیهانی "میسال" یان جیهانی "گه‌ردیله‌ کان"‌دا بووین. ئێمه‌ ه‌همیشه‌ له‌ ویجدانی خ‌ومان دا ه‌ه‌ست به‌ ڕه‌نگدان‌ه‌وه‌کانی ئه‌م نووسینه‌ ده‌که‌ین. ئه‌وه‌بوو خ‌وای گه‌وره‌ ویستی وابوو که‌ له‌ سه‌رووی کات و زه‌مانه‌وه‌ ڕیاریک‌ بدات و ئێمه‌ش به‌ "بلی" وه‌لامی ئه‌و ڕیاره‌ی خ‌وای گه‌وره‌مان دایه‌وه. ئه‌م ئایه‌ته‌ پێڕۆزه‌ی خ‌واره‌وه‌ ئه‌م مه‌به‌سته‌مان بۆ ڕوون ده‌کاته‌وه:

﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ۖ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ﴾ (الاعراف: ١٧٢-١٧٣).

که‌واته‌ مرۆف که‌ ه‌یشتا له‌ پشته‌ی باب و با‌پیرانی دا بووه، یان ه‌یشتا له‌ جیهانی "رۆح"‌دا بووه و پێی نه‌ناوته‌ ناو زنده‌تۆو (حیوان منوی) وه، یان ه‌یشتا له‌ جیهانی گه‌ردیله‌ کان‌دا بووه.. په‌مانی لێ وه‌ر گه‌راوه. له‌وانه‌شه‌ ئه‌م په‌مانه‌ی له‌ کاتی ڕۆشتی

ئاوی مەنی بۆ ناو ڕەحم و دروستبوونی ئاوەلمە بە فوو پێدا کردنی مەلایکەت، لێ وەرگیراییت. واتە دەگۆنجن ئێم پەیمانەیی لە یەکیەک لەو مەنزڵ و قۆناغانەدا لێ وەرگیراییت کە مەزنیان پێدا تێ دەپەڕیت، یان لە هەموویان دا. شایەت لە سەر ئەمەش: مەزنی خۆیەتی.. و یجدانیەتی.

ئایەتە پێرۆزە کە بە وشەیی: ﴿رَبُّكَ﴾ ئاماژە بۆ گەلێ واتا دەکات. یەکیەک لەوانە بریتی بە لەو هی کە: ئەو کەسە ی پێت دەگەییەت و بەرەو کەمال دەتداتە بەر و لە ماددەیی "ئەر" گەردیلەکانی و جوودت بەدی دەهێنیت و شتانی جووژیی تویشی پێک هێناوە، ئنجا پێکھاتوو کەنیشتی لێ بنیات ناوە.. ئەو کەسە کە لە دایک: "هیلکە و گەرا" و، لە باوک: "ئاوی مەنی" بەدی هێناوە و لە ناوەندی تێپەربوونت بە چەندین تاریکستانی یەک لە دوا یەک دا شوینی لەبار و گۆنجاوی بۆ ئامادە کردوویت، هەتا گەیانیدیەت ئەو هی بتوانیت لە ژینگەیی کێ بێ هەوادا بە هەناسەیی دایک هەناسە بدەیت و بە خۆراکی ئەویش خۆراکی بۆ دابین کردیت و لە پێی خوینی دایکەتووە پاشەڕۆ زیادەکانی و جوودی خۆتی لە کۆل کردیتووە.. ئەو کەسە کە دوا ی پێی برینی چەند قۆناغیکی دیاری کراو بەرەو پلەیی بەرزی "أَعْلَى عَلِيْن" تۆی دایە بەر.. ئەو کەسە کە زیندە وەرانی تری پابەندی ناو سڕوشتی خۆیان کزد، کەچی تۆی - بە بۆنەیی "پەرورەدە" و پێگەیانندی خۆیەتووە - بە چەندین پلەدا بۆ لای خۆی سەرخستوو و دلێشتی بە ئیمان ئاوەدان کردووەتووە، تا کو ماددە و واتا و ناوەرۆکت تەواوەتی و کەمال بەدەست بهێنن. ئنجا بە کردووە چاکە کانت ڕوالتە دەروە و ناوەوەشتی ڕووناک کردووەتووە و، بۆ ئەو ڕینگاراستەش ڕینماییی کردوویت کە دەتگەییەتێتە خزمەتی پێغمبەری سەردارمان حەزرتی محمد المصطفی ﷺ و، چوونە ژێر بالی پەرورەدە کەیی خۆیشی بۆ دەستەبەر کردوویت و، لە سەرووی هەموو ئەمانەشەو نیعمەتی ڕۆشتن و شوێن پێ هەلگرتن و پەرورەدەیی ئەو پێغمبەری ﷺ پێ بەخشوویت هەتا گەیانیدیەت چلەپۆیی پلەیی ویلایت.. بەم جۆرە هەنگاو لە دوا ی هەنگاوی پێت دەگەییەت و پەرورەدگاریی خۆیت بۆ دەردەخات. جا ئێم پەرورەدگار (رب) هەم پەرورەدەیی کە لە سەر تادا پەمانی لێ وەرگرتوویت و تۆی کردووە بە شایەت لە سەر ئەو هی کە: هەر تەنھا خۆی پەرورەدگارە.

﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾ (الاعراف: ١٧٢). ئایا شایەتی دەدەن کە هەر من پەرورەدگارم و جگە لە من هیچ کەسێک نییە پەرورەدگاری ئێم بارو دۆخ و کاروبارە تیکەلاوانە پێت و.. غەیری من هیچ کەس نییە بتوانیت لە سەرەتا و کۆتایی دا هاسەنگیی ئێم ڕووداوانە

رابگریت و .. جگە لە من کەسی تر نی یە ئەم مەزۆفە بەهەشتی یە لە گەنکی چەر و پەر بەدی هینا بێت کە تەنانت پێشی مەلاییکە تیش دەداتەو؟

بەو و اتایە ی کە ئە ی گرو ی مەزۆف! هەر لە تەو قی سەر تانەو تا پاژنە ی پێتان سەر نەج بەدەن و بۆ ی پەر و ان .. بێنن ئایا جگە لە من بەدی هینەر ی کە هە یە ب تەو انیت لە سەر ئەم شێو یە بەدی تان ب هینیت؟ جگە لە من کەس هە یە ب تەو انیت خۆ ی لەم کسارە دا هەلبەقور تینیت؟ غەیری من کەس دە تەو انیت ئەم کە مانی بەدی هاتە تان بێ ب هە خشینت کە لە جوانترین شێو و پەر و خسار دایە؟ ئایا سەیری پەر و خساری دەم و چاوی خۆتان کردووە کە هیندە نیشانە ی جودا کەر وە ی تیدا دانراوە لە ملیارە ها مەزۆفی تر جیا تان بکاتەو، لە کاتێک دا کە ئەندازە ی دەم و چاوی ئەندازە ی یە کە لە یی دەست تێ ناپەریت؟ ئایا کێ دە تەو انیت ئەم موعجیزانە بەدی ب هینیت؟ خۆ تەنانت خەتی سەر پەنجە کانی ملیارە ها کەس لە یە کتر جیا یە، جا کێ دە تەو انیت ئاوا لە یە کیان جیا بکاتەو؟

بەم جۆرە، دوا ی ئەو ی کە خوا ی "پەر وەر دگار" پەر و نێ دە کاتەو بۆ خەلکی کە هەر تەنھا خۆ ی پەر وەر دگەر، دە چیت خۆ یان دە گریت بە شایەت لە سەر ئەم پەر وەر دگاری یە و دە فەر موی: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾؟ خۆ ئەو شتە ی پرسیارە کە ی ئاراستە کراوە، هەر چی یە ک بێت: رۆح بێت، یان گەردیلە کان، یان مەنی، یان ئاوە ی ناو رەحمی دایک، یان ماددە ی ئەتیر .. وەلام تەنھا هەر: ﴿بَلْسَى﴾ یە! واتە: بەلێ ئە ی پەر وەر دگار! هەر تەنھا تۆ ی پەر وەر دگاری راستە قینە و جگە لە تۆ کەسی تر نی یە پیمان بگە یە نیت و بەر و کە مال بمانات.

بەم جۆرە، ئەم شایەتی یە لە ناو "وێجدان" دا تۆ مار دە کریت و دە نوو سرت و بە چە شنی ک تیا ی دا جیگەر دە بێت کە هەر گیز نە تەو انیت ب سرتنەو.

پێغەمبەر ی خۆ شە و یست ﷺ ئاماژە ی بۆ ئەم نوو سینە کردووە لەو فەر موو دە یە دا کە فەر موو یە تی (كُلُّ مَوْلُودٍ يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، ثُمَّ أَبْوَاهُ يَهُودَانِيَهُ أَوْ نَصْرَانِيَهُ أَوْ يَمَجْسَانِيَهُ) ^(١).

بەلێ، هەموو کەسێک لە سەر فطرەت لە دایک دە بێت. وێجدان ی ئامادە یی تیدا یە بۆ ئیمان هینان بە خوا ی گەر وەر و، بە وێنە ی لا پەر یە کی سبی یە کە هیشتا هیچ شتیکی تیدا نە نوو سراوە و ئامادە ی ئەو یە کە خاوەنترین دە ستە واژە، یان پارچە شیعریکی تیدا بنوو سرت کە ژیری مەزۆفی تیدا سەر سام بێت. بەلێ بەم جۆرە لە دایک دە بێت .. بەلام دوا ی ئەمە چی رۆو دە دات؟ ئەو رۆو دە دات کە لە لایەن نزیکترین کەسی وە ک باو ک و

(١) البخاری: الجنائز ٩٣، أبو داود: السنة ١٧، الترمذی: القدر ٥.

دايک و مام و خال، بەتکو لە لایەن دوورترین کەسیشەوە، کاری تێدەکرێت و دەیکەن بە جوولە کە یان گاور یان مەجوس. خۆ گەر ئەو دەستەواژانە بە کار بهێنین کە لەم سەردەمەدا برەویان هەیە، دەتین: هەموو ئەوانە ئەم کەسە لەدایکبوو خاوەن بەرەو باوەشی شیوعییت و ماسۆنییەت و سەرمايەداری و ... هتد دەدەنە بەر. واتە هێندە کاریگەری یان لەسەری دەییت کە تەنانت لە ئایینی خوای گەورەش دووری دەخەنەو و بەرەو جۆرەها ڕینگای تری دەبن و چەپەلتی دەکەن.

هەموو خاوەن فێطرەتییکی ساغ لە وێژدانی خۆی دا دەنگی ئەم شایەتی یە دەییستیت لە سەر پەرورەدگارییتی خوای گەورە.. ئێمە لە یەک بە یەکی لاپەرەکانی قەوارە و بوونی خۆمان دا هەست بەم پەمانە دەکەین. هەر لەبەر ئەمەشە کە: "و یحدا" بە یەکیک لەو چوار بناغە گشتی و سەرەکی یە دادەنێن کە بەدیهێنەری خۆمان پێ دەناسین و، هەر لە خۆی دا بە بەلگە یەکی سەر بەخۆی وەر دەگرین لەسەر بوونی خوای گەورە^(١).

بە"ئێ" گەردوون" کتیییکە بە خوای گەورە ناسنامان دەکات.. بە هەمان جۆر "قورئانی پەرۆز" ییش کتیییکێ ترە و خواوەندمان پێ دەناسیت.. "پێغەمبەر" ی خۆشەو یستیشمان ﷺ بەلگە یەکی گۆبای خاوەن گوفارە بۆ ناسینی ئەو خواوەندە ڕێنماییمان دەکات.

جگە لەمانەش کتیییکێ تر هەیە کە دەنگی نی یە و هەر گیز درۆش ناکات، بەلام لە قولایی ناخمانەو دەنگی دیت - هەر وەک "کانت"^(٢) و "بریگسۆن"^(٣) و فەیلەسووفەکانی تری هاوچەشنیان ناسینی خوا دەگێرنەو و بۆ دەرەو ی کتیب و سروشت و بیرەکان - جا ئەم کتیبە بریتی یە لە: "و یحدا" .. لەم شایەتە راستگۆیەکی کە هەمیشە زمانی بە وشە ی: ﴿بلی﴾ تەر و شیرین و پاراو و بەلگە یەکی هێندە ڕوونە

(١) ڕوانە کتیی: "راستی ئەو حیدیان ئەو حیدی راستەقینە" ل ١٦٣-١٦٦. (وەرگیر)

(٢) (عەمانوئیل کانت): فەلەسووفێکی ئیمانداری ئەلمانی یە. لە نێوان سالاەکانی: (١٧٢٤-١٨٠٤ ز) دا ژیاو. لە بواری فەلسەفەدا نووسینەکانی یشکەش کردووە. هەستی ناوناخی مەزوف (وجدان) ی کردووە بە بەلگە لەسەر بوونی خوای گەورە. بۆ زیاده شارەزا بوون لە بۆچوونەکانی ئەم فەیلەسووفە لەم ڕووە ڕوانە کتیی: (قصة الإيمان بين الفلسفة والعلم والقرآن) ل ١٦٠-١٧٤. (وەرگیر)

(٣) (هینری لوی بریگسۆن): فەیلەسووفێکی فەرەنسی یە. سالی (١٨٥٩ ز) لە پارێس لەدایک بوو. دوا ی ئەو ی کە ماو یەکی ژبانی لە بواریەکانی بیرکاری و زانستە سروشتی یەکان دا بەسەر بردووە نجا ڕووی کردووەتە بواری "فەلسەفە" و گەلێ کتیی تێدا داناو کە یە کێکیان ناوی: (سەرچاوە ی نایین و ئەخلاقی) و بە دوا قۆناغی فیکری ی ئەم فەیلەسووفە دادەنرێت. سالی (١٩٢٨ ز) خەلاتی نۆبلی وەرگرتووە. سالی (١٩٤١ ز) کۆچی دوا ی کردووە. بۆ زیاده شارەزا بوون لە بۆچوونەکانی ئەم فەیلەسووفە لەم ڕووە ڕوانە کتیی: (قصة الإيمان بين الفلسفة والعلم والقرآن) ل ١٧٤-١٨٠. (وەرگیر)

له‌سه‌ر خ‌وای گه‌وره که هه‌ر که‌سه‌نک په‌یی پی بیات و له ناخی خ‌وای دا هه‌ستی پی بکات پی‌ویستی به هیچ به‌لگه‌یه کی تر نامینیت. سه‌روتن و دل‌نیایی ئەم و یج‌دانه‌ش ته‌نها له‌وه‌دایه که خ‌وای گه‌وره بد‌وزینه‌وه.

بهم ج‌وره، هه‌موو که‌سه‌نک که له دایک ده‌بیت ئەم شایه‌ته‌ی له گه‌لدایه. له‌به‌ر ئەوه‌یه که ئی‌مه پیمان باشه بهم واتایه له: "مَنْ عَرَفَ نَفْسَهُ فَقَدْ عَرَفَ رَبَّهُ"^(۱) تی بگه‌ین. واته هه‌ر که‌س له زمانی و یج‌دانی خ‌وای تی بگات، ئەوا خ‌وای گه‌وره‌ش ده‌ناسیت و پیی ئاشنا ده‌بیت.

"نیازی میسری"^(۲) له شیعرێک دا بهم واتایه‌ی خ‌واره‌وه ئەو ب‌و‌چ‌و‌وه‌ی دهر بر‌پ‌وه که تیای دا ده‌ل‌یت:

(به سه‌ری رووت و پیی په‌تی له ده‌شت و دهر و چ‌ولایی و بیابانه‌کان دا ته‌نیا به د‌وای ئەودا ده‌گه‌رام، به‌لام که په‌رده له نیوان دا لادرا، بینیم ئەوه‌ی من به د‌وای دا ع‌ودا‌لم له‌ناو ناخی و یج‌دانی خ‌و‌م‌دا دانراوه)^(۳)

ئەم بیر به‌مه‌تانه‌ی نیازی میسری گه‌یشته‌ چ‌له‌پ‌یه. ئەوه‌بوو ملی‌ونه‌ها که‌س له ئەولیا‌یان به‌رێنمایی ئەم کتێبه‌ پر له نه‌ینی‌یه‌ی "ویج‌دان" چه‌ندین ماوه‌ی پی ک‌وت‌ایی و یه‌ک له د‌وای یه‌کیان بری.

ئەم گ‌ۆشه‌ مه‌زنه‌ی لایه‌نه په‌روه‌ردگاری‌یه‌ ناسکه‌که‌ی ناو ناخی خ‌و‌مان، که پیی ده‌ل‌تین "ویج‌دان"، هه‌ر هێنده‌ی به‌ پێناسه‌ که‌یه‌وه – که هه‌موو گرێ ک‌وێره‌یه‌ک ده‌کاته‌وه

(۱) قال ابن تیمیة موضوع، و قال النووي قبله ليس بثبت وذكر بعض الأصحاب أن الشيخ عي الدين (بن عربي) قال: هذا الحديث وإن لم يصح من طريق الرواية فقد صح عندنا من طريق الكشف. وفي أدب الدين والدنيا للماوردي عن عائشة (رضي الله عنها) سئل النبي ﷺ من أعرف الناس بربه؟ قال: أعرفهم بنفسه. كشف الخفاء ۲۵۳۲.

(۲) نیازی میسری: (۱۶۱۸-۱۶۹۴ز) زانا و شاعیریکی زاهیده، له گ‌ون‌ل‌یک‌ی سه‌ر به‌ پارێزگای "مه‌لتیبه‌"ی ک‌وردستانی تورکیا له‌ دایک بووه. خویندنی له "ئه‌زه‌ر" ته‌واو ک‌رد‌وه، هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌ش پیی وتراوه: "میسری". که له‌ میسر گه‌راوه‌ته‌وه ده‌ستی ک‌رد‌وه به‌ رێنمایی موسلمانان له‌ یه‌ک‌ێک له‌ ق‌وتابخانه‌کانی ئەو کاته‌ی ئەسته‌م‌بو‌ل‌دا، هه‌ر له‌و‌یش ته‌ریق‌ته‌ی "خ‌ه‌لو‌ه‌تی"ی دامه‌زراند‌وه که پێش‌ی ده‌وتریت: "ته‌ریق‌ته‌ی نیازی" و "ته‌ریق‌ته‌ی میسری". جگه‌ له‌ "دیوان‌ی شیعر" و "مه‌ک‌و‌وبات" ه‌که‌ی، چه‌ند به‌ره‌م‌ینکی تری هه‌یه وه‌ک: "موائد‌ العرفان"، "عوائد‌ الإحسان"، "ه‌دایه‌ الإخوان". (وه‌رگ‌ێڕ)

(۳) هه‌ر بهم واتایه "حافظی شیرازی"ش وت‌و‌یه‌تی:

سالها دل طلب جام‌جم از ما می‌کرد
آنچه خود داشت ز بیگانه‌نما می‌کرد
گوهری کز صدف ک‌ون و مکان بیرون بود
طلب از گ‌م‌شدگان لب‌ دریا می‌کرد!
بر‌وانه: (دیوان حافظ شیرازی) ص ۱۰۶ چاپ: کتاب‌روشی اسلامییه - تهران - ۱۳۲۷ ه‌.ش. (وه‌رگ‌ێڕ)

- لە دلتمان دا دەبوو ژێتەو، یە کسەر دەبینن بەهەشت خۆی پیش چاوە دەخات و بۆن و بەرامە کە ی بەسەرمان دا هەل دەکات بە ڕادەیهک کە هەست دەکەین و دەبینن: جیلوهی حوزووری ئیلاهی تێدا بەرجەسته بوو. هەر وەك لە هەمان کات دا هەست بە نەفرت دەکەین لە دۆزەخ و هەر کردارێک مەزۇف بەرەو دۆزەخ بیات. ئەم نەفرتەش ڕۆژ لە دوا ی ڕۆژ زیادە کات تا "و یجدان" وای لێ دیت دەیتت بە ڕابەرێک و دەستمان دەگریت و بۆ هەموو گۆشەیه کی گەردوونمان دەبات و واتا کانی هەموو شتیکی ناو گەردوونیش دەخاتە پیش چاوە کائمان.

جا هەر مەزۇفێک کە دیتە دنیا ئەم بەلگەیهشی لە گەلدایە کە دەیهگەیه نیتە بەرزایی و چلەبۆپە کان. بەلام ئەو بێ ئاگایە ی کە نوقمی ماددە بوو و لەناو ئەزموونگە کان دا بە دوا ی خوا ی گەورە دا دەگەریت و گوێی خۆی لە دەنگی "و یجدان" دەئاخینیت و تەنانەت هەر و یجدانیشی ناخاتە کار، تا ئەو و یجدانە ی وای لێ ها توو کە چەپەل بوو و پوو کاو تەو.. ئەو کەسە، بێ هیچ گومانێک، لە حەقیقەتی ئەم بەلگەیه تی ناگات و ناتوانیت سوودی چاوەروان کراوی لێ ببینیت.

ئایەتی پێرۆزی: ﴿الستُ بربکم﴾ گەلێ حەدشی پێرۆز ڕوونیا ن کردوو تەو کە لە نزیکە ی سی کەسی هاو لە بەرێزە کانسو و ڕیوایەت کرا و، ئەم سەردارانە مان هەندیکیان: ئیمامی عەلی و، ئەبوو سەعیدی خودری و، سوراقە ی کور ی مالیک و، حەزرتی عائیشە ی دایکمان و، عەبدالله ی کور ی زوبەیر و، عەبدالله ی کور ی عەبباس و، عەبدالله ی کور ی مەسعود و، عەبدالله ی کور ی عەمر، خوايان لێ ڕازی ییت. وائەم حەدیتە یان لێ باس دەکەین:

حەزرتی عومەری کور ی خەتاب دەفەرموی: گوێم لێ بوو لە بارە ی ئەم ئایەتەو پرسیار لە پێغمەبەر ﷺ کرا. ئەویش فەرمووی: (خوای گەورە حەزرتی ئادەمی دروست کرد و ئنجا دەستی بەسەر پشتی دا هینا و وەچەیه کی لێ هینایە دەر و فەرمووی: ئەمانەم بۆ بەهەشت دروست کردوو و ئەوانیش کردووی ئەهلی بەهەشت دەکەن. پاشان دەستی بەسەر پشتی دا هینا و وەچەیه کی تری لێ هینایە دەر و فەرمووی: ئەمانەم بۆ دۆزەخ دروست کردوو و ئەوانیش کردووی ئەهلی دۆزەخ دەکەن)^(۱).

لە ڕیوایەتە کە ی "توبە ی کور ی کەعب" دا سەبارەت بەم فەرمایشتە ی خوا ی گەورە کە دەفەرموی: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ﴾... تا کۆتایی ئایەتە کە، پێغمەبەر ﷺ فەرموویەتی:

(خوای گه‌وره نه‌وه‌ی ئاده‌می کۆ کردووه‌ته‌وه و کردوونی به "رۆح". پاشان فه‌زلی دان به‌سه‌ر به‌دیها‌تووانی تر دا و ئنجا خستنیه‌ گو‌فتار و نه‌وانیش قسه‌یان کرد، پاشان عه‌هد و په‌یمانی لێ وه‌رگرتن و خو‌یانی کرد به‌ شایه‌ت له‌سه‌ر خو‌یانی سه‌باره‌ت به‌ په‌روه‌ر دگاریشی خوا‌ه‌ند و فه‌رمو‌وی: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾ نه‌وانیش له‌ وه‌لام دا و تیان: ﴿بلی﴾.. تا کۆتایی فه‌رمو‌وده‌که^(۱).

٦) فه‌رمو‌وده‌یه‌کی تر هه‌یه‌یه‌ کێک له‌ ها‌وه‌له‌ مه‌زنه‌کان رێوا‌یه‌تی کردووه‌ که‌ پی‌غه‌مه‌بر ﷺ فه‌رمو‌ویه‌تی:

(الشَّقِيُّ مَنْ شَقِيَ فِي بَطْنِ أُمِّهِ، وَالسَّعِيدُ مَنْ سَعِدَ فِي بَطْنِهَا)^(۲).

به‌لێ، "مار کس" شه‌یتانی‌که‌ له‌سه‌ر شی‌وه‌ی ئاده‌میزاد دا، مرۆفایه‌تی له‌ پێ ده‌رده‌کات. بۆیه‌ هه‌ر که‌ له‌ سکی دایکی دا بو‌وه، مۆری شه‌قا‌وه‌ت و به‌ده‌ختی له‌سه‌ر درا‌وه‌..

پا‌ه‌ره‌کانی سه‌ده‌ی یه‌سته‌میش وه‌ک: "حه‌سه‌ن به‌نا"^(۳) و "سه‌یید قوتب"^(۴) و نه‌و

(۱) الفتح الرباني في ترتيب مسند الإمام أحمد بن حنبل الشيباني لأحمد عبدالرحمن البنا ١٤٦/١٨.

(۲) ر‌واه‌ الهیثمی فی جمیع الزوائد ١٩٣/٧ و ر‌واه‌ البزار و الطبرانی فی الصغیر. و رجال البزار رجال الصحيح. (واته: به‌ده‌خت نه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ له‌ سکی دایکی دا به‌ده‌خت بو‌وه، و به‌خته‌وه‌ریش نه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ له‌ سکی دایکی دا به‌خته‌وه‌ر بو‌وه).

(۳) (حسن البنا): به‌کێکه‌ له‌ که‌سایه‌تی‌یه‌ نا‌وداره‌کانی بانگه‌وازی ئیسلام له‌م چه‌رخه‌دا. کۆری زانای مو‌حه‌ددینی می‌سری: (أحمد عبدالرحمن البنا)یه، له‌ سالی ١٩٠٦ ز له‌ دایک بو‌وه. کۆلیجی (دار العلوم) ی قاهره‌ی ته‌واو کردووه. سالی ١٩٢٨ ز له‌ شاری ئیسماعیلیه‌ کۆمه‌لی (برایانی مو‌سلمان) ی دامه‌زراندووه‌ و پاشان له‌ قاهره‌ و شاره‌کانی تری می‌سر دا چه‌نلین لقی تری بۆ نه‌و کۆمه‌له‌ کردووه‌ته‌وه. سالی ١٩٤٨ ز خۆی و کۆمه‌له‌که‌ی له‌ جه‌نگی فله‌ستین دا به‌شداری جیهادی جو‌وله‌که‌یان کردووه. سالی دوا‌ی نه‌وه‌ له‌ ١٩٤٩/٢/١٢ ز دا له‌ لایه‌ن ده‌ستینکی په‌نه‌انه‌وه‌ شه‌هید کرا. له‌ ولاته‌ عه‌ره‌یه‌یه‌کان و چه‌نلین شوینی تری جیهان دا بانگه‌وازه‌که‌ی ب‌لا‌و بو‌وه‌ته‌وه‌ و رۆژنێکی له‌به‌رچا‌وی بو‌وه‌ له‌م پا‌ه‌رو‌نه‌ ئیسلامی‌یه‌ی ئیستای جیهان دا، جگه‌ له‌سه‌ش چه‌ند کتێب و نامێلکه‌یه‌کی دوا‌ی خۆی به‌جێ هێشتووه‌ که‌ به‌نا‌و بانگه‌زبان یادداشت‌نامه‌یه‌که‌ به‌ نا‌وی: (مذکرات الدعوة والداعية). (وه‌رگیر).

(۴) (سه‌یید قوتب): نه‌دیپ و نو‌وس‌ه‌ر و که‌سایه‌تی‌یه‌کی ئیسلامی نا‌وداری می‌سری‌یه. سالی ١٩٠٦ ز له‌ یه‌کێک له‌ گون‌ده‌کانی پارێزگای نه‌سی‌و‌وط له‌ دایک بو‌وه. کۆلیجی (دار العلوم) ته‌واو کردووه. له‌ پێش دا‌له‌ لایه‌ن ده‌وله‌ته‌وه‌ بایه‌خینکی زۆری پێ درا‌وه، به‌لام که‌ له‌ سالی ١٩٥١ ز پیه‌وه‌نلێ به‌ کۆمه‌لێ (برایانی مو‌سلمان) وه‌ه‌ر کرد هه‌لو‌نستی ده‌وله‌ت به‌رامه‌ری گۆرا و چه‌ند جارێک دو‌و‌چار ی گرتن و نه‌شکه‌فه‌ی نا‌و به‌نێخا‌نه‌کانی نه‌و سه‌رده‌مه‌ی می‌سر کرا، هه‌تا له‌ به‌روا‌ری ١٩٦٦/٨/٢٨ ز دا فه‌رمانی له‌سێداره‌دانی ده‌رکرا و شه‌وی دوا‌ی نه‌وه‌ له‌ سێداره‌ درا. گه‌لێ به‌ره‌مه‌ی دوا‌ی خۆی به‌جێ هێشتووه، به‌نا‌و بانگه‌زبان ته‌فسیرێکه‌ به‌

ر‌ابه‌ره‌ش که به‌ناو "سه‌عید"ه و به نازناو و کۆمه‌له‌که‌شی له تورکیادا ر‌ابه‌ریکی تاب‌لئی مه‌زنه^(۱) و، هاوچه‌شنه زۆره‌کانی تری ئه‌مانه، هه‌ره‌ه‌موویان، که هیشتا له سکی دایکیان‌دا بوون، به مۆری سه‌عاده‌ت و به‌خته‌وه‌ری شه‌ره‌فمه‌ند بوون.

به‌لئی، به‌خته‌وه‌ر و به‌دبه‌خت ئه‌وانه‌ن که هیشتا له سکی دایکیان‌دا بوون: "به‌خته‌وه‌ر" یان "به‌دبه‌خت" بوون. به‌لام ئه‌م نووسینه‌ پێش و هخته‌ی چاره‌نووسیان "ویست"ی مروفی تیدا ره‌چاو کراوه، چ لایه‌نی ر‌ق و ئینکاری ئه‌و مروفه‌ بیته، چ سۆز و مه‌ردایه‌تی ئه‌و بیته.

(۷) له فهرمووده‌یه‌کی پێغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست دا ﷺ که هه‌ر دوو ئیمامی بوخاری و موسلیم ر‌یوایه‌تیان کردووه، ئه‌و گف‌ت و گۆیه‌ باس کراوه که له نیوان هه‌زره‌تی ئاده‌م و هه‌زره‌تی مووسادا - علیهما السلام - ر‌ووی داوه و، ئه‌و چاره‌نووسه‌ پێش و هخته‌ پروون ده‌کاته‌وه که ئیحه‌ خه‌ریکین باسی ده‌که‌ین:

"طاووس" - که زانایه‌کی دوا‌ی سه‌رده‌می هاوه‌له‌کانه - ده‌لێت: له ئه‌بوو هوره‌یره‌م بیست که ده‌یوت: پێغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: (گف‌ت و گۆیه‌ک له نیوان ئاده‌م و مووسادا ر‌ووی دا. مووسا پێی‌وت: ئه‌ی ئاده‌م! تۆ باوکه‌مانی که‌چی نا‌ئومێد‌ت کردین و له به‌هه‌شت به‌ده‌رت نا‌ین! ئاده‌م پێی‌وت: ئه‌ی مووسا! خ‌سوا‌ی گه‌وره‌ به‌ گف‌ت و گۆ

ناوی: (في ظلال القرآن) و کتێبه‌که به‌ ناوی (معالم في الطريق). گه‌لێ کتێب و لیکۆلێسه‌وه و بروانامه‌ی زانکۆیی‌ش له باره‌ی لایه‌نه‌ جو‌راو جو‌ره‌کانی ژپانه‌وه‌ نووسراوه، فراوانترینان تا ئێستا کتێبه‌که به‌ ناوی: (سید قطب من المیلاد إلى الإستشهاد) نووسینی: دکۆر صلاح الخالدي. (وه‌رگێڕ).

(۱) مه‌به‌ست زانای گه‌وره‌ی کورد: ب‌دیع الزمان مامۆستا سه‌عیدی نوورسی‌یه، که له گوندی (نوورس)ی سه‌ر به‌ پارێزگای (به‌دلیس)ی کوردستانی تورکیا له‌ دایک بووه و، له نیوان سا‌له‌کانی (۱۸۷۶-۱۹۶۰ز)دا ژیاوه. گه‌وره‌ترین زانایه‌ که له دوا‌ی مه‌ولانا خالیدی نه‌قه‌شه‌ندی له‌ناو نه‌ته‌وه‌ی کورددا ها‌تووته‌ د‌نیاوه و، یه‌کیکه‌ له‌ که‌سایه‌تی‌یه‌ جیهانی‌یه‌ گه‌وره‌کانی بانگه‌وازی ئیسلام له‌م چه‌رخه‌دا. ئه‌و پیلانه‌ی که دو‌ژمنان بۆ س‌په‌ن‌وه‌ی ئیسلام له‌ ولاتی تورکیادا دایان‌ر‌شتبوو ئه‌م زانایه‌ توانی ر‌ووبه‌ر‌ووی بیه‌ته‌وه‌ و، خ‌زوی و قوتاییانی (قوتاییانی نوور) بوون به‌ به‌ردی بناغ‌ی بو‌وژانه‌وه‌ی بانگه‌وازی ئیسلام و، هه‌موو زه‌هر و زه‌نگینکی مستعفا که‌مال و دام و ده‌زگا چه‌وسینه‌ره‌کانی و سی‌و پینچ سالی به‌ندی و زیندانی تاکه‌ که‌سی و به‌هه‌نده‌یی و ده‌ست‌به‌سه‌ری و ده‌یان داد‌گای تۆقینه‌ر نه‌یانتوانی چۆکی پێ دا‌بد‌ه‌ن. ته‌نانه‌ت توانی بانگه‌وازی ئیسلام بگه‌یه‌نینه‌ ئاستیکی ئه‌و تۆ که‌ پیلانی دو‌ژمنان پو‌وچه‌ل بکاته‌وه. زیاتر له‌ سه‌دوسی کتێب و نامیله‌کی دوا‌ی خ‌زوی به‌جێ‌ه‌شتووه، که به‌ زۆریه‌ی زمانه‌ زیندو‌وه‌کانی جیهان - که یه‌کیکیان زمانی کوردی‌یه - بلا‌و بو‌ونه‌ته‌وه. تا ئێستا زیاتر له‌ ش‌مش کۆنگره‌ی جیهانی و ده‌یان کۆری زانستی و پ‌ش‌پ‌ه‌ر ک‌ن‌ی ر‌ۆش‌ن‌پ‌ه‌ری له‌ ئاستی جیهان‌دا له‌سه‌ر کراوه و ده‌یان کتێب و سه‌دان لیکۆلێسه‌وه‌ی له‌سه‌ر نووسراوه و چه‌ندین به‌لگه‌نامه‌ی زانکۆیی‌شی له‌ خوێندنی بالادا له‌سه‌ر وه‌رگه‌راوه. (وه‌رگێڕ)

له گه‌ل کردنی خۆی پله‌وپایه‌ی تۆی له پێغه‌مبه‌رانی تر جیا کرده‌وه و هه‌لی بژاردیت و به ده‌ستی خۆی هه‌لی بۆ کێشاییت، نایا له‌سه‌ر شتی‌ک لۆمه‌م ده‌که‌یت که چل سال پێش ئه‌وه‌ی خواوه‌ند دروستم بکات ته‌قدیری کردبوو به‌یهیته‌ی ڕیم؟ به‌م جو‌ره‌ هه‌زه‌تی ئاده‌م له مووسای برده‌وه^(۱).

هه‌ر له‌ کۆنه‌وه پێشینانمان ئه‌م وتووێژه‌یان ڕوون کردوووه‌ته‌وه. و الی‌به‌دا قسه‌کانیان به پوختی ده‌هینین:

- بۆیه ئاده‌م مووسای به‌زانده‌ چونکه باوکیه‌تی.
- هه‌زه‌ره‌تی ئاده‌م و مووسا هه‌ریه‌که‌یان خواوه‌نی شه‌ریعه‌تی‌کن که تایبه‌ته به‌ خۆیه‌وه، له‌وانه‌یه شتی‌ک له شه‌ریعه‌تی یه‌کیکیاندا به‌ گونا‌ه‌ دا‌به‌رنیت، به‌لام له شه‌ریعه‌تی ئه‌وه‌ی تریاندا گونا‌ه‌ نه‌ییت. له‌به‌ر ئه‌مه ئاده‌م مووسای به‌زانده‌.
- به‌هه‌شت خا‌نه‌ی ته‌کلێف نی‌یه‌ وه‌کو دنیا، که‌واته ئاده‌م له به‌هه‌شتدا هه‌یج ته‌کلێفنیکی له‌ ئه‌ستۆدا نه‌بووه. که‌چی مووسا به‌پنی ده‌ستوورێک وتووێژی له‌گه‌ل ئاده‌مدا کردوووه که تایبه‌ته به‌ خا‌نه‌ی دنیاوه. بۆیه به‌لگه‌که‌ی هه‌زه‌ره‌تی ئاده‌م په‌سه‌ند کرا.

- هه‌زه‌ره‌تی ئاده‌م و یستی مووسا تی‌بگه‌یه‌نیت که خه‌یر و شه‌ر هه‌ردووکیان له‌ لای خواوه‌نده‌وه‌یه. که‌ دیاره ئه‌م هه‌لوێسته‌ی ئاده‌م ڕاسته، بۆیه مووسای به‌زانده‌.

جگه له‌مانه‌ش گه‌لێ ڕا‌فه و ڕوونکردنه‌وه‌ی تر له‌سه‌ر ئه‌م فهرمووده‌یه هه‌یه^(۲).

ئیه‌مه له‌به‌ر ڕیزگرتنمان له‌ زانایانی سه‌له‌ف مونا‌قه‌شه‌ی ئه‌م بۆ‌چوونا‌ه ناکه‌ین که له شه‌رحی ئه‌م فهرمووده‌ پڕۆژه‌ نا‌و‌بر‌ا‌وه‌دا وتوو‌یا‌نه، ئه‌مه جگه له‌وه‌ی که ئه‌م چه‌شنه ته‌وجیهات و بۆ‌چوونا‌ه له‌و جو‌ره‌ شتانه‌ نین که به‌توانریت کێشانه و پێوانه‌ بک‌ر‌ین. به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا نامانه‌و‌یت هه‌روا ئه‌م با‌سه به‌جێ به‌هێل‌ین بێ ئه‌وه‌ی ئاما‌زه‌ بۆ حیکمه‌تی‌کی ورد بکه‌ین که تیایدا‌یه. چونکه فهرمووده‌ که مه‌سه‌له‌یه‌کی ورد و په‌نهانی قه‌ده‌رمان تی‌ده‌گه‌یه‌نیت که بریتی‌یه له: (سَبَقَ الْکِتَابُ) واته هه‌موو شتی‌ک له‌ پێش په‌یدا‌بو‌نی‌دا نو‌وس‌را‌وه. ئه‌م فهرمووده‌یه به‌را‌وردی نی‌وان به‌لگه‌کانی هه‌زه‌ره‌تی ئاده‌م و مووسا ده‌کات، پاشان پێغه‌مبه‌ر ﷺ له ئه‌نجامی به‌را‌ورده‌که‌دا سنی جار فهرمو‌وی: "ئاده‌م له مووسای برده‌وه". به‌لام نه‌یفه‌رموو: قسه‌که‌ی مووسا هه‌له‌یه. تاکو سه‌رنج بۆ شه‌موولیه‌تی به‌لگه‌که‌ی هه‌زه‌ره‌تی ئاده‌م ڕابکێشیت.

(۱) رواه البخاري: التفسير ۲۰، القدر ۱۱، الانبياء ۳۱، التوحيد ۳۷. و رواه مسلم: القدر ۱۳.

(۲) بروانه: شرح مسلم للنووي ۱۶/۴۴۰-۴۴۲.

لە راستی دا قەدەر دوو ڕووی ھەیە:
یەكەمیان:

ڕووی تەقدیر و دەست نیشانکردنی ھەموو شتێك لە لایەن خوای گەورەو بە زانستی ھەمەلایەنگری خۆی. واتە ئەو ڕووی كە لە خوای گەورەو ھەبێت.

ئەو ڕووی قەدەر كە پەيوەندی بە ویستی مەرفەو ھەبێت.

جا ھەزرەتی موسا - دروودی لەسەر بێت - كاتی كەردنەدەرەوی ھەزرەتی ئادەمی لە بەھەشت لێك دایەو تەنھا ئەو ڕووی قەدەری خۆیندەو كە پەيوەندی بە ویستی مەرفەو ھەبێت. بەلام ھەزرەتی ئادەم لە ھەردوو ڕووی كەو ڕوانی بە قەدەر، واتە ڕووی "تەقدیری خواوەند" و ڕووی "ویستی مەرفەو". واتە لە مەقامی ڕەچاوە كەردنی ھەردوو ڕووی كەو لە گەڵ ھەزرەتی موسا دا وتووێژی كەرد. جا لەبەر ئەو ڕوانگەیی ڕوانینەكەیی ئەو فراوانز بوو ئەو لە ھەزرەتی موسای كەردەو.

ھەرچەند ویستی مەرفەو خواوەنی بوونی دەرەكی (و جوودی خاریجی) نییە، كەچی ھەرچی خراپە و گوناھبەری دەكەوێت دەخەوێتە ئەستۆیەو، چونكە ئەو ویستە مەرجینكە لە بەدھەشتانی ئەو كەردەو ئەو لە لایەن خوای گەورەو.

ئەم ئایەتە پێرۆزە تەرازوویە كەمان بۆ ئەمە دەداتێ كە دەفەر موی:

﴿مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَفْسِكَ﴾ (النساء: ۷۹)..

بەلام لایەنێكی تر لە مەسەلە كەدا ھەبێت، كە بریتی بە لە "مەشیئەتی خۆایی" واتە: ویستی خۆای گەورە، وەك ئەم ئایەتە پێرۆزە رای دەگەییەت:

﴿وَمَا تَشَاؤُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ (الإنسان: ۳۰).

بەلێ، خۆای گەورە خواوەنی ھیکمەتی ڕەھایە و فەرمان و ویستی خۆی لە سەر ووی ھەموو ویستەکانی ترەو ڕایی دەكات. خۆ ئەو ھەش كە ناوی "ویستی مەرفەو" تان لێ ناو لە راستی دا وەكو دلوینی بچووك وایە كە ئەگەر تێكەڵ بە دەریایەكی ڕو و گەورە بكەوێت ماھییەتەكەیی دەرناكەوێت، چونكە خۆی لە خۆی دا ھەر ھیچ نییە، بەلام خۆای گەورە ئەم جیھانەیی لەسەر ئەم ویستە ھیچە بنیات ناو. ئا لێرەو ھەبێت كە ویستی ھیچی مەرفەو گرنگی بەكەمێ بە ئەندازەیی جیھانی بەدەست ھێناو.

لەبەر ئەمە، دەینی بەم شمولییەتە ڕوانینە "قەدەر" كە ڕوانینی "مەقامی جەمەع" ە لە نێوان ھەردوو ئایەتە كەدا. خۆ ئەم ئایەتە پێرۆزانەیی خوارەو ئەم مەسەلەیمان بۆ ڕوون دەكەنو:

﴿كَلَّا إِنَّهُ تَذَكِّرَةٌ ۖ فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ ۖ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ
وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ﴾ (الدنر: ۵۴-۵۶).

کاتێ که بە ئیمامی غەزالی وترا: ئێمه کردووه ناکهین به لێکو ئیراده ده کهین، له وهلامدا فرمووی: ئه ئایا کێ ئهو ویست و ئیرادهیهی به ئیوه دا؟

بێ گومان ئێمه ته کلێفمان له ئهستۆدایه و، کاتێ که کردووه کاتمان ته نجام دهدهین وهك ئهوه وایه خوێمان بهکهری کردووه کان بێ! بهلام سنوور و حهقیقهتی ئهم ته کلێفه مه گهر ئهو کهسهی له ئهستۆی ناوین دهنا کەس به تهواوی نایزانیت. ئهوه تا شتیکی ئهو تزی به ئێمه داوه که ده گوێجی بێت به سه رچاوهی "خیر" یان سه رچاوهی "شه ر". کهواته به تهواوه تی نازانین ئهم شتهی که به ئێمه ی داوه پرووی دهره وهیه یان دیوی ناوه وهیه. بهلام ده بینن با شترین کوتالی لێ ده چنریت و هه ر که سێکیش جلوه ی ئهو شته بگرێته دهست، تاجی شاهانه ی له سه ر ده کریت. کهواته ئهم شته له پروویه کهوه به هیچ دانانریت و له لایه کی تریشه وه به شتیکی زۆر داده نریت. ئه مهش "مه قامی جهمع" داخوازیه تی کاتێ دهر وانریت ئهم مه سه له یه. جا هه ر کەس له هه ردوو پرووه کهوه لێی بدویت ئهوا مه سه له ی قه ده ری کۆ کردوو ته وه. بهلام ئهوانه ی بهم جۆره لێی نه دواون، بوون به "ئه هلی جه بر" یان "مو عته زله".

به ئێ، "کیتاب" یلک پێش وهخت نوو سراوه. بهلام له ته نیشتی ئهم کتێبه ی که به لای ئێمه وه نهزانراوه، کتێبیکی تر ههیه به گهردنمان دا هه لواسراوه. چۆنیتی یه که ی ئه ویش - به هه مان جۆر - سه باره ت به ئێمه وه نهزانراوه.

به دهینه ری "خیر" و "شه ر" هه ر خوا ی گه وه یه. بهلام به "شه ر" رازی نی یه و به "خیر" رازی یه. جا ئهو که سه ی ویستی له سه ر کرداری شه ره، مرۆفه که خۆیه تی. که چی خوا ی گه وه نایه ویت مرۆف کردووه ی شه ر بکات، بهلام کاتێ مرۆف ویستی له سه ر کردووه ی شه ر ده بێت ئهوا خوا ی گه وه بۆ یه دی ده هینیت.

(۸) یا چه ند ئه و نه یه کی تر به ئینه وه تا کو ئهم مه سه له یه زیاتر روون بیه ته وه:

کاتێ ئهم ئایه ته پیروژه نازل بوو:

﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنتُمْ لَهَا وَارِدُونَ﴾ (الانبیاء: ۹۸).

بته په رسته کان سه ریان لێ شیوا و گه رتاری سه رسامی بوون! چونکه ئایه ته که پروو ده کاته ئهوان و ده فهرمو ی: خوێتان و ئهو بتانه ی که به خواکانی خوێتانی داده نین و ده یانه په رستن و هه موو ئهو پالته وانیتی و شانازی یانه ش که ده یاندنه پال ئهو بتانه و

سەرکه‌وتن و ده‌ستکه‌وته‌کانیان بۆ ده‌گێڕنه‌وه.. واته: هەر شتێک که جگه له‌ خوای گه‌وره‌ ئیوه‌ ده‌یانپه‌رستن.. هەر هه‌موویان، ته‌خته و سووته‌مه‌نیی دۆزه‌خن!

ئهم ئایه‌ته‌یه‌ که‌م جار و راسته‌و خۆ پرووی له‌و بتانه‌یه‌ که‌ ناو که‌عه‌ی په‌ڕۆزیان لێ په‌ڕ کرابوو که‌ ژماره‌یان گه‌یشتبووه‌ سێ سهد و شه‌ست بت! جا ئهم ئایه‌ته‌یه‌ هه‌ره‌شی ئاگری دۆزه‌خ له‌و بتانه‌ ده‌کات که‌ مایه‌ی شانازی و سه‌ره‌به‌رزیی بت په‌رستان بووه. خۆ بێ گومان ده‌بوو به‌رامبه‌ر به‌م هه‌ره‌شه‌یه‌ به‌ بێ ده‌نگی دانه‌نیشته‌نایه‌ و شتیکیان پروو به‌ پرووی ئهم ته‌حه‌ددی‌یه‌ ئاشکرايه‌ بو‌تایه. به‌لام هه‌یج چاره‌یه‌ کیان به‌ ده‌سته‌وه‌ نه‌بوو، چونکه‌ توانای به‌ره‌نگار بوونه‌وی ئهم ئایه‌ته‌یان له‌ خۆیان دا شک نه‌ده‌برد.

پاشان "عه‌ده‌اللهی کورپی زه‌به‌عه‌ری"یان^(۱) که‌وته‌وه‌ یاد که‌ له‌ راده‌به‌ده‌ر توانای گوشتار و قه‌ناعدت پێی کردنی تێدا بوو. رۆشن بۆ لای و جه‌ختیان لێ کرد که‌ پیغه‌مه‌ریان ﷺ بۆ بێ ده‌نگ بکات و پێیان وت: شه‌ره‌ف و سه‌ره‌به‌رزیی ئیمه‌ له‌ ده‌ستی تۆدایه‌! ئه‌وه‌ بوو به‌ گوینی کردن و بیری کرده‌وه‌ له‌وه‌ی که‌ به‌ یاری‌یه‌ کی مه‌نتیقی بکه‌وته‌ گه‌ف و گو له‌ گه‌ل پیغه‌مه‌ردا ﷺ. پێی وت:

- تَوَيْتُ وَايَهٗ كِهٖ خَوَاتِمُ تَايَه‌تِی بۆ نازل کردوویت: ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنتُمْ هَآءَا وَارْتُدُّونَ﴾. خۆ مانگ و خۆر و مه‌لائیکه‌ت و عوزه‌یر و عیسی کورپی مه‌ریه‌میش له‌ لایه‌ن خه‌لکانه‌که‌وه‌ په‌رستاون، ئایا هه‌موو ئه‌وانه‌ش له‌ گه‌ل به‌ته‌کانی ئیمه‌دا ده‌خه‌رنه‌ ناو دۆزه‌خه‌وه‌؟

یه‌ کسه‌ر ئهم ئایه‌ته‌ په‌ڕۆزه‌ نازل بوو که‌ ده‌فه‌رموی:

﴿إِنَّ الدِّينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَ الْحَسَنِ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ﴾^(۲) (الانبیاء: ۱۰۱)!

به‌لێ، ئه‌وانه‌ی که‌ جمکی به‌رگ و پۆشا که‌کانیان تۆزی دنیای لێ نه‌نیشتووه‌، دوورن له‌ دۆزه‌خه‌وه‌.. ئه‌و مه‌لائیکه‌تانه‌ی که‌ بۆ ماوه‌ی چاو تروو کاندنیکیش له‌ خوای خۆیان غافل و بێ ئاگا نابن، دوورن له‌ دۆزه‌خه‌وه‌.. چه‌زه‌رتی مه‌سیحیش - علیه‌ السلام - که‌ گیان و وشه‌ی خوای گه‌وره‌یه‌ و فووی ژبانی به‌ مرقایه‌تی دا کردووه‌ و دله‌ مردووه‌کانی زیندوو کردووه‌ته‌وه‌، چه‌زه‌رتی عوزه‌یره‌یش - علیه‌ السلام - که‌

(۱) عه‌ده‌اللهی کورپی زه‌به‌عه‌ری دواپی موسلمان بووه‌ و به‌یه‌ کێک له‌ شاعیره‌ موسلمانانه‌ به‌ناوبانگه‌کان داده‌نێت و، شیعریکشی بۆ عوزر هه‌نانه‌وه‌ و سه‌په‌نه‌وی ئه‌و کاره‌ی پێشووی هۆنه‌یه‌ته‌وه‌. به‌روانه: (ابن کثیر ۳۷۶/۵). (وه‌رگێڕ)

(۲) (تفسیر ابن کثیر) ۳۷۴/۵-۳۷۵.

پێغه مەبرنکی مەزنە، هەردوو کیان، بە ئەندازەی دووری ئەزەل لە ئەبەدەو، لە دۆزەخەو دوورن. جا ئەو کەسانەی کە هەلگری بێ و باوەری چەوت و هەلەن، ئەنجامی ئەو هەلەپەیان بە چاوی خۆیان دەبینن. بەلام پێغه مەبران و مەلائیکەتان - علیهم السلام - وەک ئەوان نین، چونکە پێشتر بە "حوسنا" کتێبە کەیان بۆ پەر کران و ئەو. جا ئەوێ کە پەيوەندی بە باسە کە ی خۆمانەو هەیه ئەم تەعبیرە قورتانی یەیه: "السبق بالحسنی".

۹) حەزەرەتی عبدالرحمنی کورپی عەوف - خوا ی لێ رازی ییت - دەگیرێتەو و دەفەر موی: کاتێ کە وەنەوز گرتبوومی و ئاگام لە لای خۆم نەما بوو، دوو کەسی سامناک لە بەردەمدا راوستان و بەرەو شوێنێک منیان دایەبەر، و تەم: بۆ کۆنیم دەبەن؟ وتیان: (بۆلای عەزیزی ئەمین.. بۆ حساب)! کت و پەر پیاویک پەیدا بوو لەو دوانە ی پرسی: ئەم پیاو - کە مەبەستی من بوو - بۆ کۆی دەبەن؟ ئەوانیش هەمان وەلامیان دایەو و وتیان: (بۆ لای عەزیزی ئەمین). پیاو کە وتی: نەخیر ناییت بیبەن، چونکە ئەو کە هیشتا لە سکی دایکی دا بوو "سەبقی حوسنا" ی بۆ نوو سراو. پاش ئەمە بێدار بوو مەو.

ئەم فەر مودە پیرۆزە ی خوارەو - کە هەول دەدەین بە درێژی پروونی بکەینەو - ئەو پروو داوێ پێشوو پروون دە کاتەو. فەر مودە کەش بریتی یە لەمە:

(بە خوا هی و اتان تێدایە - لە رێوایەتێک دا: پیاوی وا هەیه - کردەو کانی هی ئەهلی دۆزەخن تاهیندە ی بالێک "گەزێک" ی دەمینیت بو دۆزەخ، بەلام کیتابە کە ی پێشتر بە ئەهلی بەهەشتی نوو سیو و ئەمیش لە ئەنجام دا کردەو ی ئەهلی بەهەشت دە کات و دەرواته ناویەو. پیاوی واش هەیه کردەو ی ئەهلی بەهەشت دە کات تا هیندە ی بالێک یان دوو بالی دەمینیت پنی بگات، کە چی کیتابە کە ی پێشتر بە ئەهلی دۆزەخی نوو سیو، دەبینیت لە ئەنجام دا کردەو ی ئەهلی دۆزەخ دە کات و دەچیتە ناویەو)^(۱).

ئاشکرایە کە حەزەرەتی عبدالرحمنی کورپی عەوف یە کێکە لەو دە کەسێ کە مژدە ی بەهەشتیان دراوەتی. ئەو هەش کە مەبەستمانە لەو پروو داوێ نوو سینی پێش وەختی کیتابە کە یەتی (سبق الکتاب).

(۱) رواه البخاري: القدر ۱. ومسلم: القدر ۱.

۱۰) عامری کورپی سه‌عدی کورپی نه‌بو وه‌ققاص نه‌م پرو‌داوه‌مان له باو‌کیه‌وه‌ بۆ ده‌گیریته‌وه‌:

جار‌نکیان سه‌عد - خ‌وای لئی رازی بی‌ت - به‌ رئی‌دا ده‌رۆ‌یشت، گو‌نئی لئی بو‌و پیاو‌نیک جو‌نئی به‌ حه‌زهره‌تی عه‌لی و ته‌لحه‌ و زوبه‌یر ده‌دا - خوا له‌ هه‌موویان رازی بی‌ت - سه‌عد پئی فهرمو‌و: تۆ جنی‌بو به‌ که‌سانیک ده‌ده‌یت که‌ پیش‌تر له‌ لایه‌ن خواوه‌نده‌وه‌ نه‌ویان بۆ نو‌وسرا‌بوو که‌ خ‌وی بۆی نو‌وسیبو‌ون. ده‌سا به‌خوا‌یان واز له‌ جنی‌بوئی دانیان ده‌هینیت یان دوعا‌ت لئی ده‌که‌م. پیاوه‌که‌ وتی "بر‌وانه‌! ده‌مز سینی‌ت.. ده‌لئی پی‌غه‌مبه‌ره‌!" حه‌زهره‌تی سه‌عدیش فهرمو‌وی: خوا‌یه‌ گیان! نه‌گه‌ر نه‌م پیاوه‌ جنی‌بو به‌ که‌سانیک ده‌دا‌ت که‌ له‌ لایه‌ن تۆوه‌ پیش‌وه‌خت نه‌ویان بۆ نو‌وسراوه‌ که‌ خ‌ۆت بۆت نو‌وسبو‌ن، هه‌ر نه‌م‌رۆ پئی بو‌ینه‌ و بیکه‌ به‌ په‌ند و عیبه‌رت. نه‌ه‌ی وت و رۆ‌شت. یه‌ که‌سه‌ر حو‌ش‌ترنکی می‌ینه‌ خ‌وی کرد به‌ ناو‌ خه‌لکه‌که‌دا و نه‌وانیش رئی‌یان بۆ چۆ‌ل کرد و رۆ‌شت نه‌و پیاوه‌ی شین‌لا و دایه‌ به‌ر له‌قه‌ه. چاو‌م لئی بو‌و خه‌لکی به‌ د‌وای سه‌عد‌دا راپان کرد و وتیان: نه‌ی نه‌بوو ئی‌سحاق! خ‌وای گه‌وره‌ دوعا‌که‌ی گیرا کردیت^(۱).

به‌لئی، نه‌و هاوه‌له‌ به‌ر‌یزانه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له‌ لایه‌ن خ‌وای گه‌وره‌وه‌ به‌ "حوسنا" کیتابی پیش‌وه‌ختیان نو‌وسرا‌بوو. چونکه‌ حه‌زهره‌تی عه‌لیی سه‌ردارمان: حه‌یده‌ری که‌ر‌پار و، ریش سه‌پی که‌له‌ مه‌ردان و، زا‌وای پی‌غه‌مبه‌ری خ‌ۆشه‌ویسته‌ ﷺ که‌ گه‌لنی سه‌نا و ستایشی جوانی له‌ باره‌وه‌ فهرمو‌وه‌..

حه‌زهره‌تی ته‌لحش نه‌و مرۆ‌قه‌یه‌ که‌: له‌ جه‌نگی ئو‌خود‌دا به‌ ده‌ستی شکاوه‌وه‌ به‌ر‌گریی له‌ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کرد و، شه‌ره‌فمه‌ندی نه‌و فهرمایشته‌ی پی‌غه‌مبه‌ر بو‌و ﷺ که‌ ده‌فهرمو‌ی: (فریای ته‌لحه‌ بکه‌ون)^(۲)..

حه‌زهره‌تی زوبه‌یریش پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ به‌ "حه‌واری"ی خ‌وی وه‌سفی کردووه‌ و فهرمو‌ویه‌تی: (هه‌موو پی‌غه‌مبه‌رنیک حه‌واری‌یه‌ ک‌ی هه‌یه‌، حه‌واریی منیش زوبه‌یره‌)^(۳).

سه‌عدی کورپی نه‌بو وه‌ققاصیش، که‌ بیستی نه‌و گو‌فتاره‌ نابه‌ج‌یه‌ی پئی قبو‌ول نه‌کرا سه‌بارت به‌و هاوه‌له‌ خ‌اوین و به‌رزانه‌وه‌، خ‌ال‌ت‌زای پی‌غه‌مبه‌ره‌ ﷺ و له‌ جه‌نگی ئو‌خودیش دا به‌ر‌گریی لئی کردووه‌ و پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له‌ باره‌یه‌وه‌ فهرمو‌ویه‌تی: (إِرمِ فِداکِ

(۱) أخرجه الطبرانی وقال الهيثمي رجاله رجال الصحيح. بروانه: حياة الصحابة للكاندهلوي ۲/ ۶۹.

(۲) البداية والنهاية لابن كثير ۴/ ۳۳-۳۴.

(۳) رواه البخاري: الجهاد ۴۰، ۴۱، ۱۳۵، فضائل الصحابة ۱۳، المغازي ۲۹. ومسلم: فضائل الصحابة

أبي وأمي^(۱). هەر و هەها فەر موویەتی: (خوایه! هەر کاتی سەعد لێت پار ایەو و دو عاکە ی گێرا بکە)^(۲). هەر لە بەر ئەو هەش بوو کە خەڵکی دە ترسان سەعد دو عایان لێ بکات.. هەموو ئەوانە لە لایەن خواوەندەو، پێش و هەخت، بە باشی کۆتایی بە کردەو کانیان هینراو. واتە: "سبقت لهم من الله الحسنى". بەو واتایە کە لە دەر گای میهره بانی یەو و بە لوتفی خواوەند و بێ ئیزن وەر گرتن دەر ژنە ناو بەهەشتەو. زووتر و تمان خوا ی گەورە بە پێی زانستی ئەزەلیی خۆی موقەددەرات و کردەو کانی بەندە کانی خۆی نووسیو. جا ئەوانەش کە "سبقت لهم من الله الحسنى"ن، لەوانە جیا نابنەو. چونکە خوا ی گەورە بەو زانستە ئەزەلییە ی خۆی دە زانی ت کە ئەوانە بە ویستی خۆیان چ کرداریک دە کەن، چاک بێت یان خراب. تێر خواوەند ئەو چەشنە عاقیبه تە ی بۆ تەقدیر کردوون. ئەمەش کاریکی سەیر نی یە، چونکە خوا ی گەورە زانای پەنھانە کان و شتانی ئاشکرا و نادیارە، تەنانەت زانیاریی خوا هەموو شتێک دە گرێتەو. لە پێش و لە دوای دروست بوونی، ئەم زانی نەشی لە تۆماری "قەدەر" دا دە رده خات. پاشان بەندە کە ی بە پێی ئەو نووسراو پەفتار دە کات کە لە کتێبه کە ی دا نووسراو، ئنجا مە لائیکە تان ئەو کردەوانە دە نووسن کە مەرو فە کە دە بانکات. دوای ئەو هەردوو تۆمارە کە پێکەو دە رده کەون و وە کو یە ک دە رده چن. اللهم الحقنا بالذين سبقت لهم منك الحسنى.. آمین.

(۱) رواه البخاري: الجهاد ۸۰. ومسلم: فضائل الصحابة ۴۱، ۴۲.

(۲) رواه الترمذي، المناقب ۲۶.

په یوه نډی "قزا" به "قهدهر" هوه

"قزا" و "قهدهر" چهند لایه نیکي جیاجیایان هیه، به لام ده توانریت له چوار کومل دا ټو لایه نانه کؤ بکړینه وه:

۱ - قزا و قهدهر له رووی زانستی خوا و نده وه.

۲ - قزا و قهدهر له روو هوه که خوی گه وره هموو شتیک ده نوو سیت.

۳ - قزا و قهدهر له رووی ویستی خوا و نده وه.

۴ - قزا و قهدهر له رووی به دیه نانه وه.

گه لئ مه سله و بابه تی زور هه که تېه لکیشی به کترین و ده چنه ژیر به کیک له چوار بناغه یه وه، به لام بو ټو هی له دریژه دان دا به باسی شانی جوزئی نو قم نه یین، ټو و هک بابه تیکي سهر به خو لییان نادوین.

وا ئیستا، به جیاجیا و یک له دوا یه ک، دریژه به چوار بناغه یه ده دین:

۱ - قزا و قهدهر له رووی "زانست" ی خوا و نده وه.

حه ز ده کم ټم باسه به فرمو و ده یه کی پیروز ده ست پی بکه م که زووتر باسمان کردو و و بریتی به له مه ی خواره وه: "ما منکم من أحدٍ ما من نفسٍ منقوسة، إلا وقد کتب الله مکانها فی الجنة والنار"^(۱). به و اتایه ی که خوی گه وره پیش ټو هی مروف دروست بکات شوینی ټو مروفه ده زانیت له به هشت یان له دوزه خدا.

ده با له رووی زانستی ټه زه لیبی خوا و نده وه دریژه به باسی قزا و قهدهر بده یین:

خوی گه وره زانایه به هموو شتیک؛ هر چی شت هیه به پی زانسته که ی خوی ته قدر و ده ست نیشانی ده کات. هه ندی مه سله ی ټو توش هیه که به فزل و چاکه کاری خوی به ټیمه ی ده به خشیت و قزا و حوکم و فرمانی خویمان له سهر جی به جی ده کات و، به تایه تی ته کلپی قورثانی پیروزمان ده خاته ټه ستو. به لام ده رو و نه کانی ټیمه زور به ی ټو مه سله لانه یان پی خوش نی به و حه زیان لی ناکه ن، که چی خوی گه وره و زانا و ناگادار به هموو شتیک هیچ فرمان و بریاریکمان بو ده ر ناکات گهر چندها دانست و سوود و به رزه و هندی یان بو ټیمه ټیدا نه بیت. واته

هممو تهو شتانهی که خوای گهوره تهقدیر و دهست نیشانان ده کات هم سوود و بهرژه و هندی یانهیان تیدا په چاو کراوه، به لام نیمه ناگامان له هیچ کامیان نی په، چونکه نیمه "نمزان" و خوای گهورهش "زانا" په به هممو شتیځ. "زانست" ی خوای گهوره سه بارهت به هر شتیځ هاو دمه له گهل "دانست" ه کeshی لهو شته دا، واته "زانایی" و "دانایی" دوو شتن هر گیز له په کتر جیا نابنه وه، و، حکمهت و بهرژه و هندی په کان همیشه شونیکه و تهی زانستی خواو هندن. تهو دنده هیه خوای گهوره ناچار نی په که هر شتیځ ده کات به پنی حکمهت و بهرژه و هندی په کان نه بنجامیان بدات، به لام هر وهك زانسته کهی دهر وړانده وری هممو شتیځی داوه، دانسته کهشی هممو شتیځی گرتوه تهوه. واته: "زانایه" به هممو شتیځ.. هر وهك له هممو شتیځ دا "دانایه" و ناگو بنجی هیچیان له په کتر جیا بینه وه.

خوای گهوره له هممو شتیځ دا حکمهت ټکی هیه، چونکه خوای گهوره کاری نابهنجی ناکات.

که واته همیشه "دانست" گوئی راپه ټی "زانست" ه که به تی و، له هر شونیک دا "زانست" دهر بکه ویت و "توانست" و "ویست" بیوژینه وه، ده بینیت "دانست" یش لهوئی تابلیتی دره خشانه و دهر بیکیته وه. به لام زور بهی جار ته کلیف و داواکاری خواو هند به لای دهر وونه کاخانه وه ناخوشه، چونکه هیچ زانیاری په کمان له باره ی هم سوود و بهرژه و هندی یانه وه نی په و له پرووی نه بنجام و ناکامه کانیشه وه جوانیسی هم ته کلیفانه نازانین، واته نازانین نه مانه له جوړی "حسن" لغیرها، و هك له زار او ه فیتهی په کان دا باس کراوه. چونکه مروف گهر له م گوشه یه وه، واته له پرووی نه بنجامه کانه وه بو تهو شتانه پروانیت، تهو اگهلی حکمهت و بهرژه و هندی یان تیدا ده بینیت. به لام خراپکاری و گونا هه کان په پوهندی یان به دهست کهوت (کسب) ی تایه تی خو مانه وه هیه.

هم تایه ته پیر و زه ی خواره وه به تهو او ی هم مه سه له یه پروون ده کاته وه:

﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة: ٢١٦).

واته زور شت هه ن که هر چه نده به پروالته ناشیرین و بیزارون، که چی گهلنی بهرژه و هندی و سوو دیان تیدایه. بو نمونه: دهست نویژ گرتن له کاتی سه رمادا و پرینی ربی دوور بو گدیشن به جماعت له مزگهوت دا و چاو ه پروان کردنی نویژ له دوا ی نویژ و شتانی تری وهك نه مانه، به لای نه فسه وه، قورس و ناخوش و بیزارون. که چی له

به نده کانی هم رېکه و تننامه به بدن. به تايهت دواي نه وهی که به چاوی خوځيان بښي يان "نه بوو جه ندهل" هات و په نای بؤ پښه مېر ﷺ هينا، که چي به کوټ و زنجيره که يه وه درايه وه به کافران! بڼي گومان هم دمه نه گه لښي نازاري دهر ووني هاو له بهر پزه کان دهادت.. به و اتايه ی که هر چي له روا ته تي خوده ييبه دا پرووی دا به پښه وانه ی حه ز و ناره زووی ئيماندار نه وه بوو.

به لام سهره پای نه و تووړه يي به ی که له دهر ووني ئيمانداران دا گه يشتبوو ه چله پوپه، پښه مېر ی نازيز ﷺ هيمنی و نارامیي خو ی پاراستوو، چونکه دلنيا بوو له وهی که نه نجامي هم رېکه و تننامه به به خيري موسلمانان ته و او ده ييت، که نه مهش ناوړو کی نه و زهرده خنه شیرينه ی سهر لیوی بوو که له ژير روانينه نازار به خشه کانيه وه دهری خست! له راستيش دا تينگه يشتن له هم موو لايه نه کانی هم مه سه له به کارنيکی گه لښي دژواره، ته نانت حه زره تي عومهری کوړی خه تتاب - خواي لښي رازی ييت - که له و دهمه دا له نه ييني هم مه سه له به تي نه گه يشتوو، له دواي دا که لښي تي گه يشت تا کوټاي ژياني بؤ په شيمان بوو نه وهی له و هلويسته ی که له خوده ييبه دا لښي دهر که و ت توبه و ئيستيفغاري ده کرد و خير و صه ده قه ی ده به خشي يه وه!

جا دواي نازل بوونی ثايه ته پروزه کان، به ک له دواي به کی گري کويړه کان کرانه وه و کيشه ته ماوی به کانش به هم موو لايه نه ديار و نادياره کانی مه سه له که وه لای هاو له بهر پزه کان پروون بوو نه وه..

به لښي، "خوده ييبه" خو ی له خو ی دا "فه تح" ه، چونکه قوره يش وای لښي هات په يمان له گه ل موسلمانان دا به ستيت، خو نه مهش له خو ی دا دان نانيکی به سمی به به بوونی موسلمانان دا، هه روه ک موسلمانان يش عومره ی سالي داهاتوويان ده سته بهر کرد، نه مهش نه وه ده گه يه نيټ که که عبه ته نها هی خه لکی مه که نه ی به. هه نه مهش بوو که گياني نازايه تي به بهری تيره و هوزه کانی تر دا کرد. ئنجا رېکه و تني خوده ييبه دهره تينکی گه لښي مهن بوو بؤ موسلمانان تا کو بانگه وازه که يان به هم موو لايه ک دا بلاو بکه نه وه، چونکه له و رېکه و تننامه به دا پر يار در ا هم دوو لايه نه تا ده سالي په به ق شهر له گه ل په کتری دا نه که ن. هه به و جوړهش بوو، چونکه دواي نه وه و له م ماوه دريژ خايه نه دا ئيینی ئيسلام به تيره و هوزه کان را گه يه نرا و، نه و تيره و هوزانهش به ک له دواي به ک هانت نه و ئايینی ئيسلام وه. که واته خوده ييبه له راستي دا فه تخنيکی بهر جه سته و ناشکرايه ^(۱).

نموونهیه کی تر له به سهرهاتی حهزهرتی یوسفهوه - دروودی له سهر بیټ - دههینن، تاكو لایه نی "مه له كووتی" ی پرووداوه كان بینین و پروه جوانه كانیان بجهینه پیش چاو:

ئوهو بوو بۆ ئهوهی حهزهرتی یوسف - دروودی له سهر بیټ - بیټ به عهزیزی میسر، دهبوو په کهم جار بخریته ناو بیره کهوه و، پاشان به وینهی کۆیله بفروشریت و، ئنجا بخریته بهندبخانهوه.. حهزهرتی یوسف - دروودی له سهر بیټ - ئازاری ههموو ئهمانهی چهشت و به سهر کهوتنیکی پروونی ئهوتو که شایانی پیغه مبهریکی بهریز بیټ، ههموو تاقیکردنهوه کانی پری. کهواته له پشتی ههموو ئه پرووداوانه ی که به رواالت قورس و سهخت و نهفرت لسی کراون، پلهیهك ههیه بۆی دهروات و سهرده کهوئیت تاكو فهرمانبره وایهتی بگریته دهست و پۆلی خۆی له چاره نووسی نهتهوه دا بینینت، ههروهك له راستیش دا حهزهرتی یوسف - دروودی له سهر بیټ - گهیشه ئهم پلهیه.

پیغه مبهری سهره ویشمان ﷺ له بارودۆخیکی ئاوا سهخت دا که ئازار و تهنگانه دهوهران دابوو، تهنانهت گشت پرووداوه کانیس له دژی ئهو بوون، سهر کهوت بۆ میعراج.. کاتیك بوو که موسلمانان ئابلقهی کافریانان له سهر دانرابوو، له ههمان کاتیش دا دوو کهس لهوانه ی که پشتگیری پیغه مبهر بوون ﷺ کۆچی دواپی یان کردو، نه حهزهرتی "خدیجة الکبری" و نه "ابو طالب" ی مامی له ژيان دا نهمان.. ئهمه سهره پرای ئهو دلشکاوی بهش که له گهشته کهی طائف دا تووشی بوو^(١).

ئاله م کاته دا بوو که بانگیشتنی ریزلینان و شهرفهمه ندانه ی له لایه ن خوا ی گهوره وه بۆ هات تاكو بهرزی بکاتهوه بۆ ئاسمان. ئهوه بوو بهم میعراجه تا پله ی "قصاب قوسین أو أدن" (که پلهیه که له نیوان ئیمکان و وجووب دا) بهرز بووه وه. بهلن، گهیشه جی به کی ئهوتو که تهنانهت حهزهرتی جوهریلش - دروودی له سهر بیټ - نهیده توانی به ئه ندازه ی پهنجیه کیش به رهو پیش بروات و تهنها به بینین چاوی له پیغه مبهروه بوو ﷺ^(٢)!

سه بارهت به حهزهرتی مووسایش - دروودی له سهر بیټ - ئهوا ههر له دهمی له دایك بوو نیه وه گیرۆده ی بارودۆخه سهخته كان بوو، چونکه خرایه ناو زهمیلهیهك و ئنجا خرایه ناو پروو بار و پاشان خوا ی گهوره له کۆشکی فیرعه ونی دوزمنی مووسا و

(١) البداية والنهاية لابن کثیر ١٥١/٣ - ١٦٦.

(٢) البداية والنهاية لابن کثیر ١٣٥/٣ - ١٤٥.

دوژمنى ھەرە گەورەي خىۋاي گەورەدا جىڭگاي كىردەۋە.. پاشان دىۋاي ئەۋەي كە زىللەي لە مەۋفېكى قىبىلى ۋە شاندە ۋە كۈشتى^(۱)، كەۋتە ژىيانى نامۇبىي دۋور لە كەس ۋە كارەۋە. بەلنى، گۆرىنى نەۋەي ئىسرائىل - كە ۋەك شەيتان ۋە ابۇون - بە كەسانىكى مەلا ئىكەت ئاسا، پىۋىستى بە بېرىن ۋە ھەلدانەۋەي لاپەرە كانى ژىيانىكى ئاۋا سەخت بو، تاكو ھەزەرەتى مۇساي پىي ئامادە بىكرىت بۇ ئەۋ ئەر كە دژۋارە. جا ھەر چەندە زىنجىرەي ئەم رۇوداۋانەي كە بە رېنىكى ۋە يەك لە دىۋاي يەك ھاتتە رېنى ھەزەرەتى مۇسا - دروۋدى خىۋاي لە سەر بىت - بە رۋالەت ناخۆشەن ۋە لە سەر دلى مەۋف قورس ۋە نەفرەت لىي كراون، كەچى خىۋاي گەورە، چاكە ۋە خىرى رەھا لەم سەرەتا پىر لە رۇوداۋە سەخت ۋە بىزراۋانە بەدى دەھىنىت.

ئەي ھەزەرەتى عىسا - دروۋدى لە سەر بىت - چۆن بەرز كرايەۋە بۇ ئاسمان؟ ئەۋەبوۋ دىۋاي چەندەھا گىروگىرە ۋە تەنگ پىي ھەلچىن ۋە چاۋدىرى لە سەردانانى سامناك ۋە يەك لە دىۋاي يەك، خاچى بۇ ئامادە كرا تاكو پىيادا ھەلباسرىت.. بەلام خىۋاي گەورە لەۋ كاتەدا، بە دەستى سۆز ۋە مېھەربانىي خۇي، بەرزى كىردەۋە بۇ ئاسمان^(۲). جا ھەر ۋەك لەدايك بوۋنى ھەزەرەتى عىسا - دروۋدى لە سەر بىت - موعجىزە يەك بوۋ بۇ خۇي، رۇشتىشى بۇ ئاسمان موعجىزە يەك كى تىرى ھەزەرەتى عىسا بو، دروۋدى لە سەر بىت.

ھەمان شت لە نەۋەۋەي ھەزەرەتى مەدەش دا ﷺ رۇودەدات ۋە، پىشت بەخۇا، بە ۋىنەي نەۋەۋە كانى پىشۋو، خىۋاي گەورە چەندىن خىر ۋە بىرىان لەم گىروگىرە تانە بۇ بەدى دەھىنىت كە ئىستا پىۋەي دەنالىن ۋە، دىۋاي بېرىنى ئەم رۇوداۋە گەورە ۋە سەختەي كە بە رۋالەت ئازار بەخش ۋە نەفرەت لىي كراون، خىۋاي گەورە دەرۋىيان لىي دە كاتەۋە ۋە نىعمەتى سەر كەۋتەيان پىي دەبەخشىت.

جا ھەمۇ رۇوداۋىك، ھەر لە سەرەتاۋە ھەتا كۆتايى يەكەي، لە زانستى خىۋاي گەورەدا گەلنى نەيىبى زۆرى ۋەك ئەمانەيان تىدايە. چۈنكە خىۋاي گەورە كە ھەر خۇي "ئەۋۋەل ۋە ئاخىر ۋە ھەمىر ۋە باطين" ە رۇوى مولىك ۋە مەلە كىۋوتى ھەمۇ شىتەك دەزانىت ۋە ئاگاى لىيەتى. جا "قەدەر" ناۋىشانىكى پىر لە نەيىبى ئەم زاننىي خىۋاۋەندە بەم چۆنىتى يە. كەۋاتە "قەدەر" ناۋىكى ترە بۇ ھەقىقەتى "لەۋحى مەحفۇظ".

(۱) بىروانە سوۋرەتى (الفصص: ۱-۳۵).

(۲) بىروانە سوۋرەتى (النساء: ۱۵۸).

٢ - قەزا و قەدەر لە ڤووناکی گەوره هەموو شتێک دەنووسیت.

تەقدیر و دەست نیشانکاری پێش و خستنی خۆی گەوره بۆ شتانی ئاینده و، ئنجا هاتە دێی ئەو ڤووداوانە لەو کاتە دیاری کراوانەدا.. ئەم کارە - لە راستی دا - نووسینیکی، لە ڤووی زانستی خواوەندەوه، تایبەتە بە قەزا و قەدەرەوه.. هەروەها نووسینی هەموو شتێکی لە کاتی ڤوودانی دا، نووسینیکی ترە و پەيوەندی بە لێڤرسینەوهی مەزموونە هەیه لەسەر کردەوه کانی.

بەلێ، هەرچی ڤوودەت و هەر ڤووداویکی بەسەر ژیاغان دا تێ دەپەرت، هەر هەموویان، چرکە بە چرکە و یەک لە دوا یەک تۆمار دەکڕن و دەنووسن، دەلێن تۆمارێکی هەلواسراون بەسەر تەنافی شو و ڤووی زەمان دا. ئیمە ئەم نووسینە ناو دەنین: "تەقدیری ڤووانە".

بەلێ، هاوکات لە گەڵ نووسینی ئەو مەلانیکی تەنای که قورئانی ڤووز لە بارەیانەوه دەفەرموی: ﴿كَرَامًا كَاتِبِينَ﴾ ﴿يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ﴾ (الافتار: ١١-١٢) نووسینیکی تر هەیه که بریتی یە لە نووسینەوه و لەبەر گرتەوهی چەند لەو حێکی قەدەری لەبەر نووسینە که ی "ئیمامی موین" لە "کتابی موین" دا^(١).

نووسینی یە کەم ئەم نایەتە مەزنە ڤووزە ڤوونی دەکاتەوه که دەفەرموی: ﴿وَكُلُّ إِنْسَانٍ أَلْفُ نَفْسٍ طَائِفَةٍ فِي عَقَبِهِ وَخُرُجٌ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا﴾ (الإسراء: ١٣). بەو واتایە که "نووسینیکی عیلمی" هەیه و خواوەنی و جوودی خاریجی نی یە و بریتی یە لەوهی که پێی دەلێن: "لەوحی مەحفووظ". نووسینیکی تریش هەیه که مەلانیکی تە بەرێزە کان دەینووسن و خواوەنی و جوودی خاریجی یە و هەموو ئەو کردارانی تیدا تۆمار دەکریت که مەزموونە دیانکات.

لە راستی دا هەر دوو نووسینە که بە تەواوەتی وەکو یەک وان و تەنانەت جیاوازی یە که دانه پیتیش لە نێوانیان دا نی یە. واتە ئەو کردارانی که مەزموونە دیانکات هەر ئەوانەن که پێشتر لە زانستی خۆی گەوره دا تەقدیر کرابوون، ئەوەندە هەیه که ویستی خۆمان دەبێتە هۆی ئەوهی و جوودی خاریجی بکات بە بەر ئەو نووسینە که تەنها و جوودی عیلمی هەیه، چونکە ئەم نووسینە دوو هەم ویستی ئیمە ی تیدا ڤه چاو کراوه.

لە ڤووی دادگای هەرە گەورهی حەشردا بە پێی بەرورد کردنی هەر دوو نووسینە که ڤرپار لەسەر مەزموونە دەر دەکریت و، ڤوون دەبێتەوه که هەریەک لەو دوانە هەمان

(١) لە پەیمانی (مین) ل (٤١ - ٤٣) دا مەبەست بەم دوانە ڤوون کراوەتەوه، هەروەها ڤروانە: (وتەکان) ل (٧٨٣-٧٨٤). (وەرگێڕ)

نووسینی تره و جیوازی یان له نیوان دانۍ په. چونکه مه لایکه ته بهر پزه که دهفر مویت: نهی پهروهر دگارم! من ناوا و ناوام نووسی. پهروهر دگاری مه زینش نووسینک دهخاته پیش چاو، نجا دهفر مویت: منیش ناوام نووسی، چونکه پیشتر ده مزانی که نهو کردارانه ده کات. واته په کینک لهو دوو نووسینه به دهستی مه لایکه ته وهیه و نهوی تریشیان به دهستی خواوهندی گهوره و پهروهر دگار وهیه.

جا نهو نووسینهی که له لایه نهو مه لایکه ته نووسهر و بهر پزه نهو تو مار ده کریت که شان و شکویه کی بهر زیان هیه و دانا به زنه ناستی کاری نزم و بنی نرخ و هر گیز گومان توخنی نووسینه که یان ناکه مویت، نهو نووسینه، روویه کی تری قزا و قهدهره.

به لئی، خوای گهوره پلان و پروگرامی هه موو شتیک داده نیت و "وجوودی عیلمی" ی ده داتی، پاشان له رینی په یوه نډی کردنی "توانست" و "ویست" ی خو یه وه بهم وجووده عیلمی په "بوونی دهره کی" شی پنی ده به خشیت. له بهر نهوه، هه موو شتیک په کهم جار به پنی نهو وجووده عیلمی په دهنو سریت، نجا نهو کردارانه ی که مروف دهیانکات به ته وای په کاویهک دهره چن له گهل نهو نووسینه دا و هر نهو کردارانه شن که مه لایکه ته بهر پزه کان دهیان نووسن. با هه ول بدین نهو مه سه لهیه له رووناکیی نهو نایه ته پهروزه داروون بکهینه وه که دهفر مویت: ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾ (الانبیاء: ۱۰۵). "ذیکر" خوی له خوی دا به واتای ناموزگاری دیت، به لام لیره دا به واتای "تهورات" یان "لهوچی مه محفوظ" - که واتایه کی گشتی تره - به کار هاتووه. جا به پنی نهو واتایه ده توانریت نایه ته که بهم شیوهیهی خواره وه لیک بدریته وه:

دوای نهوهی خوای گهوره شتانی ناو "لهوچی مه محفوظ" ی نووسی، نجا لهو کتیبانه دا که بو پیغه مهرانی - علیهم السلام - نارد چهند شتیکی له بهر نووسینه کانی "لهوچی مه محفوظ" گرتوه و بوی نووسین که نهویش بریتی په لهوهی: "بهنده چاکه کاتم میراتگری زهوی دهین". واته میراتگری راسته قینه و هه میشه یی زهوی، بهنده چاکه کانی خواوهندن، به لام فدرمانه روایه تی که سانی تر بو زهوی شتیکی کاتی په، چونکه فدرمانه روایه تی هه میشه یی، که به بهر دهوامی نوی بیته وه، هی بهنده چاکه کان و نهو ندهوه و کومه لگا پاشانه که لهوانه پینک دین. نهمش وهک یاسایهک له "لهوچی مه محفوظ" دا بریاری له سهر دراوه و له "زه بوور" یش دا نهو یاسایه تو مار کراوه و له لهوچی مه محفوظ وه بوی هینراوه.

به لئی، نهو زه بوور هی که دهستکاری نه کراوه و بو حه زره تی داوود - دروودی له سهر بیت - په وانه کراوه، نهو یاسایه تی تیدا بووه.

راسته، لهوانهیه چه‌ند پرژمێك لهوانه‌ی كه خ‌وای گه‌وره پێیان را‌زی نی‌یه، له خ‌ۆرهل‌ات و خ‌ۆرئا‌وادا، سه‌ر هه‌ل‌ ب‌ده‌ن. لهوانه‌یه له هه‌موو شوێنێك‌دا چه‌ندین فیره‌ون و كه‌سانی سه‌رسه‌خت و ملنه‌ده‌ر په‌یدا ب‌بن. به‌لام بۆ ماوه‌یه‌كی كاتی و دیاری كرا‌و. ئه‌مه‌ش ئه‌و یاسایه‌ له‌ئاوه‌ شینێته‌وه كه له له‌وحی مه‌حف‌ووظ و زه‌بووردا نو‌وسرا‌وه و قورئانی پسر‌و‌زیش هه‌واله‌ كه‌ی را‌گه‌یاند‌وه، چونكه مه‌به‌ست له‌و میراتگری‌یه نا‌و‌بر‌اوه: میراتی به‌رده‌وام و فه‌رمانه‌روایه‌تی درێژ‌خایه‌نه. خ‌ۆ سه‌ره‌لدانی كاتیی فه‌رمانه‌روایه‌تی‌یه خراپه‌كان، له‌سه‌ر بناغه‌ی حه‌كمه‌تێكی خ‌وایی‌یه كه بریتی‌یه له: بێ‌دار كرده‌وه و یاد‌خسته‌وه‌ی مو‌سلمانان تاكو به‌ په‌له و خه‌ی‌را له‌ناو خ‌ۆیان‌دا یه‌ك‌بگرن. ئه‌مه‌ش یاسایه‌كی خ‌وایی‌یه هه‌رگیز هه‌یج كه‌سێك ناتوانێت ئال‌و‌گ‌ۆری تێ‌دا بكات.

كه‌واته خ‌اوه‌ن په‌و‌شته به‌رزه‌كان یان ئه‌وانه‌ی به‌شینکی زۆریان له‌و په‌و‌شته به‌رزانه هه‌یه، له سه‌رده‌می خ‌ۆیان‌دا ده‌بن به‌ فه‌رمانه‌روای زه‌وی. شایانی سه‌رنج‌ه‌ كه مه‌به‌ست له "په‌و‌شته به‌رزه‌كان" ته‌نها سه‌ردانی مز‌گه‌وت و په‌فتاره‌كانی وه‌ك ئه‌وه نی‌یه، به‌لكو مه‌به‌ست په‌فتار كرده‌ به سه‌رجه‌م په‌و‌شته ج‌وانه‌كانی پ‌نجه‌مه‌ر ﷺ له هه‌موو گ‌ۆشه و لایه‌كی ژیان‌دا. هه‌ر ته‌نها به‌م په‌و‌شته به‌رزانه‌یه كه مر‌وف په‌ی به‌ واتای شتان و پرو‌داوه‌كان و په‌یوه‌ندی مر‌وف به‌ بو‌ونه‌وه‌رانه‌وه‌ ده‌بات، هه‌روه‌ك له‌م پر‌یه‌وه ده‌توانیت ها‌وسه‌نگی ته‌وا‌وه‌تی را‌گه‌ر بكات له‌ نێ‌وان پر‌و‌چوونی‌دا له‌ قولایی "ده‌روون" و بیر كرده‌وه‌ی‌دا له‌ فراوانیی "ئاس‌و‌كان"ی ده‌ره‌وه. به‌ واتایه‌كی تر ئه‌و كه‌سه‌ی توانیبیتی په‌ی به‌ "خل‌ود" ببات هه‌ر ئه‌وه ده‌توانیت چا‌كی و سه‌لاحه‌ت، به‌ و‌اتا راسته‌قینه‌كه‌ی، له‌سه‌ر زه‌وی‌دا به‌ی‌نێته‌دی.

ئه‌وانه‌ی كه تیر‌و‌ر و ت‌وقان‌دن و فه‌وزا و ئا‌زاوه له‌ شوێنه‌ جیا‌جیا‌كانی جیهان‌دا ده‌نێنه‌وه و.. له به‌رامبه‌ر تا‌وانه‌كانه‌وه تا‌وان ئه‌نجام ده‌ده‌ن و.. بۆ مه‌به‌ستی را‌كێشانی سه‌رنجی را‌ی گشتی، چه‌ندین در‌وشمی سیاسی هه‌ل‌ده‌واسن و.. به "ژیری"ی خ‌ۆیان ده‌نا‌زن و وا‌ز له "شو‌ورای" نێ‌وایان ده‌هێنن. هه‌رگیز ئه‌وانه ناتوانن "فه‌رمانه‌روایه‌تی" به‌ و‌اتا راسته‌قینه‌كه‌ی، دله‌م‌زێنن. پ‌شت به‌خوا پر‌و‌ژێك له‌ پر‌و‌ژان و له‌ ده‌می هه‌له‌هاتی خ‌ۆری ئیسلام‌دا له‌و بێ‌ئاگایی‌یه‌ی خ‌ۆیان به‌ خه‌به‌ر دێن و، له‌و كارانه‌یان په‌شیمان ده‌بنه‌وه و ده‌زانن له‌ چ تاریك‌ستانێك‌دا سه‌رگه‌ردان بو‌ون و، دان به‌ هه‌له‌ی خ‌ۆیان‌دا ده‌نێن!

به لني، نهو مروځي که به "رېز لېنگير او" به ديهيتر او، رېژيک ديت که رېنگي راست بدوزي ته وه. چونکه گهر وانه ييت نهو اتم ياسايه - په نا به خوا - هه له دهرده چيت. خو ناشکر ايشه که ياسايه ک خواي گه وړه دايييت هه رگيز تال وگوري به سمر دا نايه، چونکه: ﴿لَا تَبْدِيلَ لَخَلْقِ اللَّهِ﴾ (الروم: ٣٠).^(١)

به لام خواي گه وړه ياسايه کي تري هه يه که برتي به له ياساي:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ (الرعد: ١١).

که واته خواي گه وړه زه ليلي به سمر نه ته وه يه که دا ناهييت که خوا هني عيززه و تاجي سهر بوويت، مه گهر نهو نه ته وه يه ناوه وه ي خوي بگوريت. اتم ياسايه هه ردو وانايجابي و سه لبي به که وه کو يه که ده گرته وه. که واته نهو که سه ي ديه وي ت ناز ناوي "فاتح" به ده ست بهييت ده باله پيش دا قه لاي نه فسي خوي فته بکات. خو ته گهر نه يواني ناوه وه ي خوي فته بکات، نهو ا هيج شتي کي له دهر وه ي نه فسي خوي دا پي فته بکات ناکريت!

نهو که سانه ي که له ناوه وړ کي نهو "ته قوا" و "نيحسان" ه تي گه يشتون که له م نايه ته پر وړه دايه: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ (الحل: ١٢٨) هه نهو انده که شهره فمه ندي له گه ل دابووني خوا وندن.

ايا "نيحسان" چي به؟

"نيحسان" نه وه يه که کاتي خواي گه وړه ده پرستي و کو نه وه ي به چاو بيبييت ناوا بي پرستي. نيحسان برتي به له نووري ديوي ناوه وه ي مروځ. برتي به له فراواني و قوولي هه ست و نه سه کان. برتي به له وه ي مروځ نهو توانا و ماله که يه به ده ست بهييت که بتواني ت راسته و خو برواته ناو ديوي ناوه وه، بي نه وه ي بکه وي ته داوي ديلي خو پرستي نه فسه وه. برتي به له ده سکردن به فته ي دهر وه له ناوه وه. پاريز گاري کردني اتم فته يه له هه موو قوناغه کاني دا. به و اتيه کي تر برتي به له به ده ست هيني "صلاحت" ي ته واته تي.

نيحه له مه سه له ي "نوسين" ي کرده وه کانه وه سهرمان کيشا بو اتم باسه. باه ته سهره کي به که مان برتي به له وه ي که اتم ياسايه و ياسا کاني تري هاوچه شني، به جوړي کي هه رگيز نه گور، له "له وحى مه محفوظ" دا نوو سراون.

(١) هه وړه ها: ﴿وَلَنْ تَجِدَ لِسْتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾.

جاله‌بەر گرنگیی ئەم مەسەلەیه - بێ ئەو‌ه‌ی سنووری پە‌یوه‌ندلی ئەم باسه‌ به قه‌ده‌روه‌ بشکینن - ئەم ئایه‌ته‌ پ‌ی‌وز‌ه‌ی خوا‌روه‌ ده‌ه‌ین:

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (النور: ۵۵).

خوای گه‌وره‌ له‌م ئایه‌ته‌دا به‌ل‌ئین به‌وانه‌ ده‌دات که باوه‌ریان ه‌یناوه‌ و کرده‌وه‌ی چاکیان کرده‌وه‌. ئەمە به‌ل‌ئینیکی خوای گه‌وره‌یه‌. خۆ به‌ل‌ئینی خوای گه‌وره‌ش - بێ ه‌یچ گومانیک - راسته‌ و ده‌بیاته‌ سەر. چونکه‌ به‌ل‌ئین شکینی سه‌باره‌ت به‌ خواوه‌نده‌وه‌ مه‌حاله‌ و خوای گه‌وره‌ ده‌توانیت به‌ل‌ئینه‌که‌ی بیاته‌ سەر و فەرمانه‌وايه‌ به‌سەر هه‌موو شتیک‌دا.

که‌واته‌ بێ گومان به‌ل‌ئینی جێ نشین کردنی زه‌وی بۆ ئەوانه‌ ده‌باته‌ سەر که‌ باوه‌ریان ه‌یناوه‌ و کرده‌وه‌ی چاکیان ته‌نجام‌داوه‌. ئەو کاته‌ش جلّه‌وه‌ی ژبانی کۆمه‌لایه‌تی ده‌که‌وته‌ ده‌ستان و، ژبانی ئابووری ئیوه‌ ڕیکی ده‌خه‌ن و، په‌روه‌ده‌ی تاک و خ‌یزانی‌ش سیسته‌میکی نو‌ی به‌ خۆیه‌وه‌ ده‌بینیت. ئەو کاته‌ ئیوه‌ هه‌موو جیهان به‌ر‌ئوه‌ ده‌بن. چونکه‌ هه‌موو شتیک‌ ئەم جیهانه‌ له‌ ته‌نجام‌دا به‌ ده‌ستی ئیوه‌ ده‌ییت. خۆ ئەوانه‌ی که‌ له‌ ده‌وری میزه‌ باز نه‌بی‌یه‌ که‌ن(میزگرده‌کان)‌دا داده‌نیشن و جیهان له‌ نیوان خ‌ویان‌دا دا به‌ش ده‌که‌ن، له‌و ڕۆژه‌دا ه‌هر ٻ‌یارنیک ده‌ریکه‌ن له‌ پ‌یش‌دا ده‌م‌و‌چاوی ئیوه‌ ده‌خویننه‌وه‌ و سه‌یری سه‌روسیمای ئیوه‌ ده‌که‌ن و، جو‌گرافیای کۆمه‌ل‌یش به‌پ‌ی فەرمانه‌کانی ئیوه‌ شکل و شیوه‌کانیان ده‌گره‌خۆ، ته‌نانه‌ت هه‌ول ده‌ده‌ن له‌ ڕ‌یی ڕوانین و ئاماژه‌کانی ئیوه‌وه‌ له‌ و‌تا و ناوه‌رۆکه‌کان بگه‌ن و، ه‌هر ئیوه‌ - به‌ و‌ینه‌ی می‌ژرو‌ی پ‌یش‌نیان - خاوه‌ن ٻ‌یار ده‌بن له‌ دانان یان لا‌بردن‌ی ه‌هر که‌سیک‌دا و، پا‌دشایانی‌ش له‌ به‌رده‌رگا‌کانی ئیوه‌دا به‌ ئا‌واته‌کانیان ده‌گه‌ن و، گو‌فاره‌کانتان له‌ گه‌ل‌یان‌دا به‌ "فەرمان" داده‌ن‌ن له‌ ئیوه‌وه‌ بۆ خ‌ویان و، ه‌هر شتیک‌ ئیوه‌ ب‌یل‌ن یه‌ که‌سه‌ری ج‌ی به‌ج‌ی ده‌کر‌یت و د‌یت‌ه‌دی، ه‌هر شتیک‌یش ئیوه‌ نه‌تانه‌و‌یت یه‌ که‌سه‌ری و خ‌یرایی لا‌ده‌بر‌یت! که‌واته‌ ئیوه‌ ئەوانه‌ن که‌ خوای گه‌وره‌ له‌و ڕۆژه‌دا توانا و ده‌سته‌لاتی ج‌ی نش‌ینیان ب‌ی ده‌به‌خش‌یت!

ئەم گو‌فاره‌ نه‌ند‌یشه‌ و ئا‌وات و گو‌ف‌ارن‌یکی دو‌ور له‌ واقع‌نی‌یه‌.. چونکه‌ ئەوانه‌ی که‌ له‌ ٻ‌اب‌ور دو‌وا "صه‌لاحه‌ت" یان به‌ده‌ست ه‌ینا، گه‌یشتنه‌ ئەم چله‌پۆ‌په‌یه‌. خۆ ئەمه‌ش

ياسايه كى خوابى به و له ههموو كات و شويڼك دا دهست به كاره. جا نه گهر ئي هه
هه كات له دهروونى خوټان دا صه لاهه تان به دهست هينا، ههوا نه بجامه كانيشى
دينه دى و به بى گوماني بهر جهسته ده بن.

به و اتايه دى كه دوو نووسين هه به، نووسيني په كه ميان: نه وه به كه له "له وحى
مه حفووظ" دا نوو سراوه؛ ههموو شتيك به "وجودى عيلمى" له له وحى مه حفووظ دا
وجودى هه به. نووسيني دوو هه ميش: نووسيني نه و روو دا وانه به كه په ك له دواى په ك
دينه و وجودى دهره كى. هه رته نه هه نه و كرده وانه ش له م نووسينه دا لپهر سينه وهيان له سر
هه به كه له سر بناغه دى "ويستى مروف" نه بجام دراو ن.

نه م ثايه ته پروزه هه ردو نووسينه كه پينكه وه باس ده كات:

﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾ (يس: ۱۲).

كه واته ههموو نه و كردارانه دى كه مروف دهيانكات و نه و صه دهقه بهر ده وام و
جاري يانه ش كه دواى خويان به جى يان ده هيليت، هه ر ههموويان - به بى جياوازي -
ده نوو سرين. كه نه م ش برتي به له نووسيني دوو هه م. جگه له وه دى كه ههموو شتيك
پيشتر به "وجوده عيلمى" په كه دى نوو سراوه، وه ك له خودى ثايه ته كه دا به روونى دياره
كه ده فهرموى: ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾. كه واته ههموو شتيك، به بى
پشت گوئ خستنى هچ كاميان، له له وحى مه حفووظ دا نوو سراوه، هه ر وه كه نه م ثايه ته
پروزه دى خواره وه روونى ده كاته وه:

﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ مَا فَرَقْنَا فِي الْكِتَابِ
مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ﴾ (الانعام: ۳۸).

زوږ به دى تدفسيروسان وشه دى "الكتاب" دى نه م ثايه ته پروزه دى به: "له وحى
مه حفووظ" ليك دا وه ته وه، هه ر وه كه هه نډي كيشيان به: "قورټان" رافه يان كردو وه.
فهرمووده به كى پروزه دى هه به له باره دى نووسيني دوو هه مى له مېر نه و كردارانه دى كه
مروف به "ويست" دى خو دى دهيانكات و، دهرى ده خات كه دواى نووسيني په كه م ديت.
نه م ش ده قى فهرمووده كه په:

"كَانَ اللَّهُ وَلَمْ يَكُنْ شَيْءٌ غَيْرُهُ، وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ، وَكَتَبَ فِي الذِّكْرِ كُلُّ شَيْءٍ،
وَخَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ" (۱).

کەواتە ھەموو شتێک بە پێی دروستبوونی یەک لە دواى یەکیان دەنوسرێن. جا ئەم نووسینە ڕووی دوو ھەمی "قەدەر" پێک دەھێنێت.

۳ - قەدرا و قەدەر لە ڕووی "ویست" ی خواوەندەو.

یە کەم: ویستی خواى گەورە لە ئایەتە پێرژەکاندا:

وشەکانی: (شاء، یشاء، مشیئة) واتای "ویست" دەگەیەنن و لەو وشانەن کە بە زۆری لە قورئانی پێرژدا بە کارھاتوون. خۆ پەيوەندى "ویستی خواى گەورە" بە "قەدەر" ھە دووری یەکی تر دەھاوێتە سەر "قەدەر".

ئەسلى ڕوودانى ھەموو بەسەرھاتێک و پەیدا بوونی ھەموو شتێک بریتی یە لە ویستی خواى گەورە.

قورئانی پێرژ لە گەلى ئایەتی خۆی دا ئەم راستی یەمان یاد دەخاتەو. و ھەندیکیان لى باس دەکەین.

أ- ﴿وَلَا تَقُولَنَّ لِشَيْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَلِكَ غَدًا ۖ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ ۚ وَادْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَن يَهْدِيَنِّي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا﴾ (الكهف: ۲۳-۲۴).

بەو واتایە کە: ھەر کات بپراریت دا کارێک بکەیت، دەبێ لە پێشدا ویستی خواى گەورە بکەیت بە بناغەى کارە کەت و بى بەستیت بە ئیرادەى خواوەندەو. لە راستیش دا گەر خواى گەورە ویستی لەسەر ھەر شتێک نەبێت، ھەر گیز تۆ ناتوانیت ئەنجامی بدەیت. کەواتە دەبێ مرؤف ھەمیشە بەم جۆرە بیر بکاتەو و دەست بە ھەموو کارێک بکات.

بە بۆنەى ئەم ئایەتە پێرژەو ھە پێغەمبەرى خوشەو یست ﷺ ئەم ڕووداو ھى خواوە ھەمان بۆ دە گێڕێتەو:

(ھەزرەتى سولەمانى کورى داوود - دروودى خوايان لەسەر بێت - فەر مووى: دەبێ ئەمشەو بڕۆمە لای ھەر سەد خێزانە کەم تا کو ھەریە کەیان کورپێکی بێت لە پیناوى خوا دا غەزا بکات. مە لاییکەت پێى وت: بلێ: "إن شاء الله" کە چى ھەزرەتى سولەمان لە بى چو نەى وت. کاتى کە رۆشتە لای خێزانەکانى، ھى چیان منالیان نەبوو، یە کێکیان نەبێت کە منالێکی نیو ئەدەمیزادى بوو! پێغەمبەر ﷺ فەر مووى: گەر بى وتایە: "إن شاء الله" سویندە کەى نەدە کەوت و باشتیش بوو بۆ ھاتنە دى خواستە کەى^(۱)).

به لني، ده يې مړوف باوهړنكي ته واو دامه زراوى هه بېت به وهى كه هېچ كه سينك ناتوانيت هېچ كارېك ته نجام بدات گهر خواوهند "ويستى" له سهرى نه بېت. كه واته نهو مړوفى له لايه نه رواله تى و په نهانه كاني شتان تى ده گات و ده توانيت گوى له جبهانى ناووهى خوى را بگړيت، باوهړ بهم راستى به ده هينيت و ده شبيت باوهړى يې بكات. به چه شنيك كه ته نانه ت به ته ندازهى گهر ديله به كيش پيچموانه ي ته م راستى بهى به دل دا نايه ت.

نيمه كاتى بؤ شتان و پرو دواوه كان دهر وانين و په يوه نډى يان پتوه ده كه ين، به به قين و دلتيا يي په وه هه ست ده كه ين و ده بينين كه ناتوانين ته نانه ت يه ك دانه پووشى بچوو كيش له جينى خوى دا هدلبگړين، گهر خواى گه وړه ويستى له سهرى نه بېت. به لكو كاتى وا هميه هه موو پيشه كى به كان ناماده ده كه ين و بير له هه موو لايه ن و پروه كاني مه سه له كه ده كه ين وه و بهو يې به نه خشه و پلانه كاني بؤ داده پيژين، هه تا و امان لى ديت ده كه وينه نهو باوهړه ي كه هه موو هه ل و مهرجه كانمان جى به جى كرديت، كه چى ده بينين له بهر گرېمانيك كه هه رگيز به خه يال دا نه هاتووه، كار كه مان سهره و نخوون هه لده گه رپته وه! بهو و اتايه ي كه هه موو گرېمانه كان به وردى حسابيان بؤ كرابوو، به لام ويستى خواى گه وړه په يوه نډى يې د كار وه نه كړدبو. واته گهر خواى گه وړه "نه يه ويت" نهو شته بېته دى بهو جوړه ي نيمه ده مانه ويت، نهوا هه رگيز او هه رگيز نايه ته دى، با هه موو هه ل و مهرجه رواله تى به كانيشى بؤ ناماده كراييت. بهم جوړه هه موو نه خشه و پلانه كانمان بى ته نجام دهر ده چن. نه م راستى يهش، كه باسما ن كړد، نه م نايه ته پيروزه ي خواره وه تيمان ده كه يه نيت كه ده فرموى: ﴿وَمَا تَشَاؤُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ (الاسان: ۳۰). واته گهر هه رچى به كان هه يه به ختى بكنه و گشت ويستى كى خوشتان بخه نه كار، نهوا هه ر ته نها ويستى خواى گه وړه لهو كار ده ده ست به كار، چونكه هه موو ويست و هه وله كانمان هېچ جينگايه ك ناگړيت گهر ويستى خواوهند په يوه نډى به ته نجام داني نهو كار وه نه كات، به لام زور جار خواى گه وړه به زه يي پيمان دا دپته وه و هؤ كاره كانمان لى وهر ده گړيت كه خوى كړدوونى به مهرجى كى عادى بؤ به ديهينانى شتان و، ويستى مړوفيشمان لى گيرا ده كات كه وهك "دوعا" وايه. بهم جوړه ويستى خواى گه وړه په يوه نډى به هه موو شنيك و به هه موو به شه كاني گشت پرو دواو نكه وه ده به ستيت، كه واته به ته واوى له گه ل نهو پرو دواو نه دا تيكنه ل بوون.

"ويستى خواى گه وړه" له هه موو پروه كاني زيان و گشت لاپهړه كاني زينى مړوف دا خوى دهر ده خات، هه روه كه نه م نايه ته پيروزه ي خواره وه دهرى ده برپت:

ب - ﴿تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتُلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتُلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ (البقرة: ٢٥٣).

کەواتە گەر "وێستی خوا" نەبوابە هەر گێز نەتوان دەتوانی هیچ کردارێک ئەنجام بدەن. بۆ نموونە: گەر خوای گەورە وێستی لەسەر نەبوابە لە گەل یە کتردا نەدەجەنگان، خۆ مادم لەناو خۆتاندا بەشەردا دین و دەجەنگین ئەوا هەموو کردارە ئیجابیی و سەلبییە کانتان بە وێستی خوای گەورەوه گری دراو و هەر شتێک وێستی ئەوی لەسەر بێت دیتەدی و لەسەر ئەو کارانەش کە ئەنجامیان دەدات پرسیاری لێ ناکرێت، هەر وەک لەو کارانەی کردوونی و دەیانکات پرس و را بە کەس ناکات.

ئەم فەرموودە پێرۆزەیی کە دیت دەستورێکی بێرێاردراوە کە دەفەر مویت: "ما شاء الله کان وما لم یشأ لم یکن"^(١). هەر شتێک خوای گەورە بیهویت و وێستی لەسەری بێت، دەبێت و دیتە و جووود. هەر شتیکیش وێستی لەسەر نەبوونی بێت، نابێت و نایەتە و جووود.

شتێکی سەرنج راکیش لێرەدا هەیە، ئەویش پەیوەندی کردنی وێستی خوای گەورەیه بە "عەدەم" هە! هەر بۆیە ئەو شتەیی خوای گەورە وێستی لەسەر "نەبوون" ی بێت، نابێت و "بوون" بە خۆیەوه نابێت.. هەر وەک وێستی لەسەر "بوون" ی هەر شتێک بوو، دیتە و جووود و "بوون" ی پێی دەبەخشرێت. بەلێ، وێستی خوای گەورە پەیوەندی بە "جووود" و "عەدەم" هە دەکات و، بەو جۆرە نێیە کە هەندێ لێی تێ گەیشتون گوایا: وێستی خوای گەورە گەر پەیوەندی بە شتیکەوه بکات ئەو شتە دەبێت و دیتە و جووود، بەلام گەر پەیوەندی پێو نە کات نابێت و نایەتە و جووود. نەخێر، ئەم بۆچوونە هەڵەیه. چونکە هەر گێز شتێک لە گۆڕی دا نییە کە پێی بوێت. "پەیوەندی نەکردنی وێستی خوای گەورە". لەبەر ئەوەی چ "جووود" و چ "عەدەم" هەر دووک لەناو دەستی وێستی خوای گەورە دان!

خۆ ئەگەر "موعتەزێلە" و "جەبریە" لە ناوەرۆک و اتا و رده کانی فەرموودە کە ی پێشوو تێ بگەیشتا، ئەوا نەدە کەوتە ئەو هەڵە گەورە و زەقانهی کە دوو چاری بوون، چونکە پێغەمبەری خۆشەوێست ﷺ هەر دوو کارە کە بە فێعلی: "کینو" لێک دەداتەوه.

همروها ته نه اثم "ويست" هې خواى گه وره په كه له مه سه له ي ثيمان و هيدايت دا همموو شتيك ده بريتموه. نه و تا نه و كه سانه ي كه لم گو شه يوه ده پروانه اثم مه سه له يه، ده لين: "ثيمان" نور يكه خواى گه وره ده يهاوېنه ناو دلى هر كام له بنده كانيه وه، دواى نه وى كه نه و بنده يه ي جوزئى ئيختيارى خوى خسته كار. به و اتايه ي كه تو هول و تيكون شانت ده خه پته كار و خواوه نديش بؤت به دى ده هينيټ.

به لى، تو ناتوانيت نه و نووره له خوت دا دابگر سينيت و تا نه به به بهر ده و امى بيهيلىتموه، به لكو هر ته نه اثم خواى گه وره په كه - نه گهر ويستى له سهرى بيت - دايده گير سينيت و دلى توى پي پروناك ده كاته وه. به لگش له سهر نه مه، اثم ثايه ته پيروزه په كه ده فهر موى:

ج - ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ (يونس: ۹۹).

واته: نه و كه سه ي كه په ورو ده ي كرد و ويست و گهيان دوويته پله ي "كه مال" و فهر مان پروايه به سهر همموو شتيك دا، گهر بيه و يټ، هيدايتى همموو خه لكى ده دات. ثايه تيكي تر لم باره يوه هه يه كه بريتي په له:

د - ﴿وَإِنْ كَانَ كِبَرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلْمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بَأْيَةٌ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَى فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ (الانعام: ۳۵).
نه م بيدار كردنه و هيه ي خواوه ند بو خودى پيغه ميه ر ﷺ له راستى دا بيدار كردنه و هيه بو همموو خه لكى سه باره ت به هر شيو هه كي له ري ترازان له مه سه له ي قهدهر دا.

به لى، گهر په ورو رد گاري تو بيو يستا به: هيدايتى همموويانى ده دا و .. همموويان سوژديان بو ده برد و .. همموو خه لكى خواهنى ويژدان و دل و دهروونى پرووناك ده بوون و .. شه ر فمه ندى به نديا به تى پي گهر ديان بو خواى گه وره به ده ست ده هينا و .. به "ثيمان" و "ئيسلام" ريزيان لى ده گيرا. به لام "ويستى خواى گه وره" له سهر غه يري نه ميه، بويه په يوه نډى به "به ديته يان" ي اثم جوړه شتانه وه نه كردووه و نه يهيناو نه ته دى.

ه - ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ (المائدة: ۴۸).

به لى، گهر په ورو رد گارمان ويستى له سهر بوايه نه و ا همموو گر زى مروفي ده كرد به يه كه نه ته وه، به لام ويستى خواوه ند له سهر نه وه بووه كه بېن به چه ند نه ته وه يه كي

جیاجیا، بۆیه نه‌ت‌وه‌وه‌کان به‌م‌جۆره‌ و جیاجیا بۆ مه‌به‌ستی تاقی‌کردنه‌وه‌ به‌دی‌هینراون. سه‌باره‌ت به‌م‌وش که‌ فهرمان‌ره‌وایی ده‌وله‌ته‌کان و به‌رده‌وام‌بوونیان و به‌ دوا‌ی یه‌که‌دا هاتنی کاربه‌ده‌سته‌کانی ئه‌م ده‌وله‌تانه‌ هه‌موو به‌پێی ویستی خواوه‌ندن، ئه‌وا ئه‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ی خواوه‌وه‌ پروونی ده‌کاته‌وه‌:

و - ﴿إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ وَلَئِكَ الْأَيَّامُ لُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُرَءَاءَ ۚ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ (آل عمران: ۱۴۰).

ئ‌ه‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ "ویستی خ‌وای گه‌وره‌" ده‌رده‌خات، هه‌رچه‌نده‌ش به‌ راشکاوی ئ‌ه‌م وشه‌یه‌ی به‌کار نه‌هیناوه‌، چونکه‌ فهرما‌یشتی: ﴿وَلَئِكَ الْأَيَّامُ لُدَاوِلُهَا﴾ به‌ پروونی ده‌ری‌ده‌خات که‌ ئال‌ و‌گۆری بارو‌دو‌خ و هه‌لو‌یست و قونا‌غه‌کانی خه‌لکی، ته‌نها به‌ فهرمانی خواوه‌ند ده‌بیت و له‌ ده‌ستی ئ‌ه‌ودایه‌ و رۆژ‌گاره‌کان یه‌که‌ له‌ دوا‌ی یه‌که‌ به‌وه‌پ‌ری ئاسانی له‌ ده‌ستی خ‌وای گه‌وره‌دا ئال‌ و‌گۆریان پ‌ی ده‌کریت.

جا‌کاتی که‌ ئ‌یمه‌ با‌سی هه‌موو ئ‌ه‌مانه‌ ده‌که‌ین، ئایا نه‌ف‌ی "ویستی مرۆف‌"یان ت‌یدا‌ کراوه‌؟ نه‌خ‌یر. به‌لام ئ‌یستا له‌و باب‌ه‌ته‌ نادو‌ین، چونکه‌ لی‌ره‌دا ئ‌ه‌و ئایه‌تانه‌ ده‌ه‌ینین که‌ په‌یوه‌ندی‌یان به‌ "ویستی خ‌وای گه‌وره‌" وه‌هه‌یه‌.

جگه‌ له‌مانه‌ی پ‌یش‌وو، ئایه‌تیکی تر له‌م باره‌یه‌وه‌ هه‌یه‌:

ز - ﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكِ قَدِيرًا﴾ (النساء: ۱۳۳).

به‌ل‌ی، خ‌وای گه‌وره‌ ده‌توانیت ئ‌یوه‌ له‌ناو به‌ریت و له‌ بر‌یی ئ‌یوه‌ که‌سانی تر به‌ه‌ینیت. هه‌روه‌که‌ هاوه‌له‌کانی لا‌برد و ئ‌ه‌مه‌ویه‌کان و پاش ئ‌ه‌وان عه‌بباسی‌یه‌کان و پاش ئ‌ه‌وانیش سه‌لج‌وو‌قی‌یه‌کان و پاشان ع‌وسمانی‌یه‌کانی ه‌ینا، ئ‌نجا ئ‌ه‌وانیشی لا‌برد و، ئ‌یستا ئ‌ه‌مانه‌ته‌ گه‌وره‌ و میراته‌ موقه‌ده‌ده‌سه‌ که‌ چاوه‌روانی ده‌ست‌پا‌کانی نو‌ئ‌یه‌ تا‌کو هه‌ل‌ی بگرن. ئایا ده‌ب‌ی ئ‌ه‌وانه‌ ک‌نی بن که‌ ده‌ستی بالا‌یان له‌م ی‌واره‌دا هه‌یه‌؟ ئایا به‌شی "زیره‌کی" و "زیری" له‌م مه‌یدانه‌دا چه‌نده‌یه‌؟ چه‌ند که‌س له‌وانه‌ هه‌ول‌یان داوه‌ ب‌ی ئ‌ه‌وه‌ی شکست به‌ینن و ر‌ه‌نج‌ه‌رۆ ب‌ین؟

جا‌ئ‌ه‌و یاسا خ‌وایی‌یه‌ی که‌ هه‌ر گ‌یز ئال‌ و‌گۆری به‌سه‌ردا نایه‌ت، بر‌یتی‌یه‌ له‌: مه‌ودای پار‌یز‌گاری کردنی ئ‌ه‌و که‌سانه‌ بۆ هه‌ل و مه‌رجه‌ ئاسایی‌یه‌کان، که‌ بر‌یت‌ین له‌ هۆ‌کاره‌کان و، ویستی خواوه‌ند دا‌یناون. چونکه‌ چاوه‌د‌یری و پار‌یز‌گاری کردنی ئ‌ه‌و هه‌ل و مه‌رجانه‌ گه‌ل‌سی گ‌رنگ‌ن بۆ "مانه‌وه‌" و "هه‌ل‌گ‌رتن"ی ئ‌ه‌رکی ئایین و دا‌کو‌کی لی‌کردنی.

ده توانين لم پرووه گه لنی غوونوی میژوویی بؤ بهر زبونو هوه و شکستی نه ته وه کان بهینینه وه، به لام نامانه ویت باسیان بکهین، تا کو سنووری مه سه له که ی خو مان نه شکستین.

به لنی، گرنګترین کیشه له پرووی زه وی دا بریتی به له "پاریز گاری کردنی نالین" چونکه هر تنه نا یینه که نامانج و نه بجامی ژبانی پروون کردو وه ته وه و هر ته ویشه که با شترین بناغه و داد گهر ترین ته رازووی بؤ په پوهندی به کانی نیوان خه لکی داناوه^(۱). جا پاریز گاری کردنی هم په پوهندی یانه، نه که هر تنه نا ژبان و بوونی خه لکی، به لکو با شترین و ته و او ترین جوړی ژبانی شیان بؤ ده سه بهر ده کات.

به لام هاندانی خه لکی بؤ سر پنه وه ی ماهیه تی راسته قینه و سرو شتی خو یان و، دوور خسته وه یان له که سایه تی زاتی یان و، تواندنه وه یان له قالبی چند سیسته میکی بیانی و چند رو شنیری به کی نامو دا سه بهر ته به و ان، هم کاره له هه مو و زه به کی زاتی خو یان دایانده مالیت و ده باغخا ته سوال کردن له بهر دهر گای که سانی تر دا! له کاتیک دا که ده زانین سهر چا وه ی هه مو و رهو شتیکی جوان و کردار و رهفتاریکی باش و چاک تنه نا هر نایینه. خو هر چند مروف له نالین دوور بکه و یته وه، هه میسه له ناخی خو ی دا هه ست به و بوشایی به ده کات که نه مانی نالین دروستی کردو وه. هر نه ته وه به کیش له نالین دوور بکه و یته وه و پشی تی بکات بینای ماددی و مه عه ویی له بن هه لده وه شیت و سه ره و ژیر ده بیت.

ده ول ته کافره کان له وانه به بین به خاوه نی نابووری به هیز. به لام هیچ نه ته وه به کی خاوه ن نالین، که پشی له نایینه که ی هه ل کردیت، هر گیز ناتوانیت به بی نالین نه و چه شنه نابووری به به هیزه به ده ست بهینیت. چونکه چا و دیری به شتیکی نه و هو کارانه یان نه کردو وه که "ویستی خوی گه و ره" وه که مهر جیکی سه ره کی بؤ ژبانی ته وانی داناوه. هم نایه ته ی خواره وه هم خاله پروون ده کاته وه:

ح - ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ (المائدة: ۵۴).

و شه ی: "ارتد، يرتد" واتای گه رانه وه به ره و دوا وه ده گه به نیت، و اته گه رانه وه و پاشگه زبونو نه وه له نالین. قورثانی پیرو ز، که بهم و شه یه له گه ل هه مو و یمان داریک

(۱) ناشکرایه که مه به ست به "نالین" لیر ده نالیننی ئیسلامه، که تا که نایینه نه و تابه تکاری به ی تیدابه نوو سهر باسی ده کات. (وه رګېز)

دەدوێت، ھەموو و اتاکانی ئەم و شەپەیی مەبەستە. وەك: ھەلگەڕانمۆ لە بیروباوەر.. لە کردەوہ.. لە تەسەوور.. لە بیر کردنەوہ. ھەر وەك چەندەھا واتای زۆری تریشی لەخۆ گرتووە.

ھەر كەسێك - یان ھەر كۆمەڵێك - كە لە ژبانی ئایینی دا گەشتیئەتە ئاستێکی تاییەتی و بوویئەتە بە بەشێك لە بانگەوازی خەلكی بۆ لای خوا ی گەورە، كاتی خۆی لە بەردەم ئەم ئایەتە پێرۆزە دا دەبینیتەوہ ھەست دەكات ئایەتەكە ھەرەشەیی لێ دەكات كە نە گەڕێتەوہ بۆ ھالەتی پێش ئیمانەكەیی. چونكە ئەو قونانغانەیی كە ئەو كەسە - یان ئەو كۆمەڵە - پێیویانە تەنھا لوتفێکی خوا ی گەورەییە، ئەگەر چ تاك و چ كۆمەڵ جەلەوی بەردەوام بوونیان لەسەر كارەكەیان شل بكەن و نەتوانن پارێزگاریی خۆیان بكەن و، پاشە و پاش بەرە و دواوە بگەڕێنەوہ، ئەوا خوا ی گەورە ئەم بانگەوازیەیان لێ دەسینیتەوہ و بە "كەس" یك یان "كۆمەڵ" یكی تری دەسپێرێت!

ھەر وەھا گەر "دەولەت" یك ئایینی کردیئەت بە گییانی "ژیان" و، ئەم فەرمانەیی جێ بەجێ کردیئەت، ئەوا ڕووی گوشتاری ئەم ئایەتە سەر جەمعی نەتەوہكە دەگرتەوہ و ھەرەشەكەش ڕووی لە ھەموویانە. چونكە ھەر نەتەوہیەك خواوەند عیززەت و سەربەرزیی لەبەر ئەوہ یی بەخشیبێت كە ئایینیان کردیئەت بە مایەیی ژایانیان، گەر ئەو نەتەوہیە دەست لەم ئایینە ھەلگەڕن كە خوا ی گەورە بەھۆیەوہ سەری بەرز کردووەتەوہ، ئەوا یی گومان سەرخوون دەبن و خوا ی گەورە لە بریی ئەوان "سەربەرز" بە نەتەوہیەكی تر دەدات.

لە وشەیی ﴿قَوْمٌ﴾ دا "تەنوینی تەنكیر" ڕەچاو دەكرێت! واتە ھەر قەومێك ییت، كە لەوانەییە خەلكی نەیان ناسن و بە خەیاڵیان دا نەیت و نەزانن كەیی و بە چ بارودۆخیك دین و پەیدا دەبن، بەلام وەسفەكانیان دیارە. كەواتە ھەموو قەومێك پێشپەڕ كێ دەكەن و ھەول دەدەن ئەو قەومە بن كە خوا ی گەورە ستایشی کردوون. جا ھەر وەك ھیچ قەومێك ناتوانیئەت لافی ئەوہ لێ بدات كە بلیئەت: مەبەستی ئایەتەكە ئیمەییە، ھیچ كامیشیان لەوہ ناوێد نایێت كە ئەو وەسفانە لە خۆی دا بھێنیتەدی.

وەسفەكانی ئەو قەومە ئەمانەیی خواوەن:

سینەتی یەكەم: ﴿يَعِزُّهُمْ﴾ واتە: "خوا ی گەورە خۆشی دەون". چونكە خواوەند دلی خەلكی و الی دەكات كە گومانی باشیان بەوان ھەبێت. ھەزرەتی ئەبوو ھورەیرە - خوا ی لێ ڕازی ییت - لە پیغەمبەر وەك ﷺ دەگێڕێتەوہ كە فەرموویەتی: "گەر خوا ی گەورە بەندەییەكی خۆش ویست بانگ لە جویریل دەكات: خوا ی گەورە فلان بەندەیی

خوش دهوئیت تویش خوشت بویت. نیتر جو بریلش خوشی دهوئیت و نجا بانگ له نهلی ناسمان ده کات و دهلیت: خوی گه وړه فلانه که سی خوش دهوئیت ده سا نیووش خوشان بویت، بهم جوړه توانیش خوشیان دهوئیت و، نجا له سر زه وی ش دا قبولی له دلی خه لکی دا بو داده نریت^(۱). نو کاته هه موو خه لکی سهیری چاوی نه وان ده کهن و قسه کانیشیان له دلی نه وان دا کاریگری ده بیت و، نه نانهت هه پینشیاریک نه وان بیکه لای خه لکی به نه مر و فهران و ورده گمیت و، گه هه فهرانیکش دهر بکه نه که سر جی به جی ده کریت و له دل و ویزدانی خه لکه که دا جیگر ده بیت.

سینه تی دوو هه م: ﴿يَجُوءُ﴾ واته: "خوی گه وړه یان خوش دهوئیت". بی گومان نیشانه ی نه وهی که خوا خوشی دهون. بریتی به له وهی که نه مان خوی گه وړه یان خوش دهوئیت. چونکه هه که سیك به هه نه ندازه و ریژه یه ك خوی گه وړه ی خوش بویت نه و به هه مان ریژه لای خوی گه وړه خوشه ویست ده بیت.

سینه تی سی هه م: ﴿أَذَلَّ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾. واته: سه رجه می تیمانداران له خویان به باشر ده زان و دوو دل نین له وه دا که سه ریان بخه نه ژیر پی تیمانداران. خو هه تا بهم جوړه له پیناوی خوادا ته واز و و نه وازش و خو نه ویستی بنوینن، خوی گه وړه ش پتر سه ربه رزی یان بی ده به خشیت.

سینه تی چواره م: ﴿أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾. واته: سه بارهت به کافران هه سه ریان بلنده و له به رده میان دا ملیان بو نه وی ناکهن. به لکو له جیهادی به رده و امد ده بن له گه لیان دا. هه تا چهنده بو تیمانداران ته واز و و بنوینن، هه به و نه ندازه ش به سه ر کافران دا سه ریان بلنده.

سینه تی پنجه م: ﴿يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾. واته: له هه موو شوین و جیگایه ك دا و به پی بارو دؤخی نه شوین و جیگایانه، به به رده و امی هه له جیهادا ده بن. چونکه نه م رسته یه "جوله ی فیعلی" به به رده و امی و تازه بو نه وه ده گه یه نیت. واته هه میسه به فیراسهت و به صیرهت هه نگارو ده نین و ره فتار ده کهن.

سینه تی شه شه م: ﴿وَلَا يَخَافُونَ عُقُوبَةَ لَانِم﴾. واته: جگه له خوی گه وړه ترسیان له هیچ که سیکی تر نی به و حساب بو قسه ی که سانی تر ناکهن و گونی بی نادهن، چونکه نه نها بیر له "ره زامه نډی خوی گه وړه" ده که نه وه.

به لئی، نه م سینه تانه که له و کومه له میسالی به دا دینه دی. جا هه کومه لیک نه م سینه تانه یان تیدا به رجه سته بوو، نه و خوی گه وړه نه مانه ته موقه دده سه که یان

ده‌خاته ئه‌ستۆ. ئه‌مه‌ش یاسایه‌کی خوایی‌یه و هه‌ر گیزاو هه‌ر گیز ئال و گۆری تیدا نه‌بووه و نابیت. گه‌ر ئه‌م سیفه‌تانه له عه‌ره‌ب‌دا بێته‌دی ئه‌مانه‌ته‌که ده‌گر نه‌ستۆ.. گه‌ر له تورک‌دا بێته‌دی ئه‌و ئه‌مانه‌ته‌یان پێ ده‌به‌خشریت.. به‌هه‌مان جوور کورد و.. بۆشناق و.. ئه‌لبان.. هه‌ر قه‌ومێک ئه‌م سیفه‌تانه‌یان تیدا بێت ئه‌وا شایسته‌ی هه‌لگرتنی ئه‌مانه‌ته‌که ده‌بن.

ئایه‌تیکی تر هه‌یه که چه‌ندین بناغه و ده‌ستووری گشتی و هه‌مه‌لایه‌نه‌ی له‌خۆ گرتووه که ئه‌مه‌ی خواره‌ویه:

ط - ﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (آل عمران: ۲۶).

به‌لێ، هه‌ر نه‌توهیه‌که خاوه‌نی نوێنه‌ریک نه‌بێت که نوێنه‌رایه‌تی بکات ئه‌وا ئه‌و نه‌توهیه پارچه‌ پارچه‌ بوون و شه‌رزه‌یی چاره‌نووسیه‌تی. ئه‌گه‌ر پادشایانیش دلیان به‌ خواوه‌ند و خواوه‌نی راسته‌قینه‌ی خوێناوه‌ نه‌به‌ستن، ئه‌وا نه‌توه‌کانیان ماوه‌یه‌کی که‌م ده‌مێننه‌وه و له‌سه‌ر پێ راده‌وه‌ستن.

وه‌ک بێنی لێره‌دا - له‌لایه‌که‌وه - زه‌لیلایه‌که ده‌بیسریت به‌هۆی ئه‌وه‌ی "ویست" پێش چاو نه‌خراوه و، له‌لایه‌کی تریشه‌وه وه‌ک ئه‌وه وایه که بلیت: "مانه‌وه" ته‌نها به‌هۆی "ویست" هه‌ر به‌ده‌ست ده‌هیسریت. که‌واته ئه‌و ویسته‌ی که ده‌رده‌که‌وێت و پێش چاو ده‌خريت ده‌بی به‌ نیشانه‌ له‌سه‌ر فهرمانه‌ه‌وایه‌ تیمان و، پارێزگاری کردنیشمان له‌و فهرمانه‌ه‌وایه‌تی‌یه ته‌نها به‌وه ده‌بیت که له‌هه‌موو کرداریک‌دا هانا و په‌نا بۆ لای خوای گه‌وره‌ بیه‌ین.

به‌م جووره‌ ده‌رده‌که‌وێت که دۆزینه‌وه‌ی ئه‌م "هاوسه‌نگی" یه‌ پابه‌نده به‌ په‌ی‌بردنی ته‌واوه‌تی به: "قه‌دەر" و "ویستی جوژنی" و "ویستی خوایی" به‌ تاییه‌تی که ناوی "بوعدی سنی هه‌می قه‌دەر" مان لێ نا.

له‌م ئایه‌ته‌ پێرۆزانه‌وه که باس کران، له‌وه‌ تێگه‌یشتین و بۆمان ده‌رکه‌وت که: "ویستی خوایی" ده‌وێرانه‌ووری هه‌موو شتیکی گه‌وره و بچووکی ژبانی داوه، که‌واته ویستی خواوه‌ند هه‌موو شتیکی گرتووه‌ته‌وه، ته‌نانه‌ت "عه‌ده‌م" یش بریتی‌یه له‌ ده‌روشانه‌وه و ده‌رکه‌وتنی ویستی خواوه‌ند له‌و رووه‌دا، چونکه‌ خوای گه‌وره: ﴿فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ﴾ (البروج: ۱۶).

له‌به‌ر ئه‌وه، هه‌ر گیز ناگۆنجنی هیچ شتێک به‌ بێ "ویست" ی خوای گه‌وره‌ په‌یدا بێت.

دهبې ټه وېش بزاینې که "ویستی خوایی" هه نډی جار له شیوهی سوز و میهره بانی دا و هه نډی جاری تریش له شیوهی نازار و سزادا دهرده که ویت، ههریه که بیان له شوینی خوی دا. ټه نایه ته پیروزانه ی خواره هه ټه ممان بو پروون ده که نه وه:

ی - ﴿رَبُّكُمْ أَغْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِنَّ يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا﴾ (الاسراء: ۵۴).

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَكَلَّمْ مَا تَوْسُوْسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبَلِ الْوَرِيدِ﴾ (ق: ۱۶).

﴿لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبْذَرُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (البقرة: ۲۸۴).

به ټی "ویستی خوایی" هه میسه سروودی سهر زاری پیغه مبه ران بووه، دروودیان له سهر بیت. قورنانی پیروز شایه ته له سهر ټه مه:

ک - ﴿قُلْ لَا أَتْلُكَ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتَ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَا سَكَّرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (الاعراف: ۱۸۸).

به و اتایه ی که: "ویستی خوایی" بناغه ی هه موو شتیکه، ته نانه ت خویشم خاوه نی سوود و زیانی خوم نیم چ جای هی خه لکی، مه گهر خوا ی گه و ره خوی ویستی له سهر ی بیت.

پیغه مبه ری خوشه ویست ﷺ به ته و اه و تی و یه که جاره کی خوی ته سلیمی "ویستی خوایی" کرد بوو، به راده یه که فهرموو یه تی: (له یه که تر نریک بینه وه و له گه ل یه که دا راست بن، ټه وېش بزاین که هیچ کهس له ټیوه کرده وه که ی رزگاری ناکات) هاوه له کان عهر زیان کرد: تویش ته ی پیغه مبه ری خوا؟ فهرمووی: (منیش، مه گهر خوا ی گه و ره سوز و فهر ټی خویم فریا بخات)^(۱)

ټا ته مه یه ته رازووی پیغه مبه ری خوشه ویست ﷺ له به رده م "ویستی خوایی" دا و، ټا به م جوړهش تیمان ده گه یه ټیت و فیرمان ده کات. که و اه ده بې هه موو که سیلک خوی و کرده وه کانی به م ته رازو وه هه لسه نگینیت. به ټی، گهر پیغه مبه ر ﷺ له به رده م "ویستی خوایی" دا به م جوړه بیت، ده بې که سانی تر چون بن؟

ئەو کەسانە‌ی کە هەردەم دە‌لتین: کردە‌وه‌ی چاک‌ی زۆرمان ئە‌نجام‌داوه‌، جا ئە‌گەر ئێ‌مه‌ نه‌چینه‌ به‌هەشت ئایا کینی تێ‌ده‌چیت؟.. ئە‌و کەسانە‌ی کە ئە‌مه‌ و گو‌فتاره‌کانی تری وه‌ک ئە‌مه‌ له‌ زاریان ده‌رده‌چیت، کە جو‌ره‌ گو‌فتاری‌که‌ له‌ خو‌بایی بوون و خو‌ به‌ گه‌وره‌ گر‌تیان پێ‌وه‌ ده‌اره‌.. ئامۆ‌زگاری‌یان ده‌که‌ین کە هەردەم فەر‌موده‌ پێ‌رۆ‌زه‌ که‌ی پێ‌شو له‌ گه‌ل ره‌فتاره‌ که‌ی پێ‌غم‌به‌ر ﷺ له‌ به‌رده‌م "وێ‌ستی خوایی"‌دا، بکه‌ن به‌ نمو‌نه‌ و پێ‌ش‌په‌وه‌ی خو‌یان. واته‌: مل‌که‌چ‌بوون بۆ وێ‌ستی خوای گه‌وره‌ مرۆ‌ف له‌ "کبیر" و "غروور"‌ بزگار ده‌کات. که‌واته‌ ئیمان‌دار ناچاره‌ کە "وێ‌ستی خوایی"‌ بکات به‌ بناغه‌ی هه‌موو کار‌پکی، چونکه‌ هه‌ر ئە‌و وێ‌سته‌یه‌ کە ده‌وران‌ده‌وری رووی ئاشکرا و په‌نهانی هه‌موو شتیکی داوه‌، هه‌چ شتی‌ک نی‌یه‌ کە له‌ ده‌ره‌وه‌ی ئە‌و وێ‌سته‌وه‌ بێ‌ت. بێ‌ گومان په‌ی‌بردن به‌ "وێ‌ستی خوایی"‌ به‌ پێ‌ی ئە‌و ته‌رازووانه‌ی کە پێ‌ویستن، له‌ راستی‌دا پێ‌ویستی به‌ ئاستیکی دیاری کر‌ای زانیاری ده‌بێ‌ت و، گه‌ر که‌سی‌ک نه‌گه‌شتیته‌ ئە‌م ئاسته‌ گه‌لێ‌ دژ‌واره‌ به‌ ته‌واوه‌تی له‌ "وێ‌ستی خوایی"‌ تێ‌ بگات، به‌‌ل‌کو هه‌ر مه‌حاله‌ بتوانی‌ت په‌ی‌ پێ‌ بیات. چونکه‌ ئایا هه‌ر ئە‌م مه‌سه‌له‌یه‌یه‌ کێ‌ک نه‌بو له‌و مه‌سه‌لانه‌ی کە ئە‌و کۆمه‌لانه‌ی پێ‌غم‌به‌رانیان - علیهم‌ السلام - بۆ ره‌وانه‌ کران نایان‌توانی به‌ ته‌واوه‌تی لێ‌ی تێ‌ بگه‌ن و، له‌ ئە‌نجام‌دا به‌ره‌نگاری پێ‌غم‌به‌ره‌کانیان بوونه‌وه‌؟!

قورئانی پێ‌رۆ‌ز له‌ سه‌دان ئایه‌تی‌دا رووه‌ جو‌راو جو‌ره‌کانی "وێ‌ستی خوایی"‌ پروون ده‌کاته‌وه‌ و له‌ به‌سه‌ره‌اتی پێ‌غم‌به‌ران - علیهم‌ السلام - و نه‌ته‌وه‌کانیان‌دا گه‌لێ‌ نمو‌نه‌ی له‌سه‌ر ده‌هێ‌تیته‌وه‌. مه‌سه‌له‌ی "وێ‌ستی خوایی"‌ له‌ قورئانی پێ‌رۆ‌زدا له‌ زۆر رووی وه‌ک: رووی بیروباوه‌ڕ و، رووی ته‌سه‌ووڕ و، رووی کرده‌وه‌ و، چه‌ندین رووی ته‌روه‌ باس کر‌اوه‌.

حه‌زه‌رتی نوح - دروودی له‌سه‌ر بێ‌ت - نمو‌نه‌یه‌کی ئاشکرای ئە‌م مه‌سه‌له‌یه‌یه‌. چونکه‌ قورئانی پێ‌رۆ‌ز باسی ئە‌وانه‌ ده‌کات کە به‌ره‌نگاری هه‌زه‌رتی نوح بوونه‌ته‌وه‌ و گه‌لته‌یان به‌ هه‌ره‌شه‌کانی کرد‌وه‌، ئە‌وه‌تا قسه‌کانی ئە‌وان ده‌هێ‌نیت و ده‌فه‌رموی: ل - ﴿قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ (هود: ۳۲).

حه‌زه‌رتی نوح هه‌م‌ی خو‌اره‌وه‌ وه‌لامی دان‌ه‌وه‌:

﴿قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهَ اللَّهِ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنَا بِمُفْعِرٍ﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (هود: ۳۳-۳۴).

بهم جوړه، حه‌زهرتی نوح - دروودی له‌سهر بیټ - له‌م وه‌لامه‌ی‌دا‌ناماژه‌بو‌ئو
راستی‌یه‌ده‌کات‌که: "ویستی‌خوا‌ی‌گه‌وره" له‌سهر‌ووی‌هه‌موو‌شتیکه‌وه‌یه. وه‌ک
بیه‌وینت‌پینان‌بهر‌موئ: من‌ئو‌که‌سه‌نیم‌که‌ئو‌سزایه‌تان‌به‌سهر‌دا‌ده‌بارینت. خو
ئ‌گهر‌من‌م‌تواناییه‌سزای‌که‌سینک‌بد‌م‌ئو‌ا‌هیچ‌که‌سینک‌پر‌کی‌ش‌سی‌نه‌ده‌کرد‌ره‌خنه‌م
لنی‌بگریت‌و‌له‌قسم‌ده‌ر‌بجیت‌و، له‌همان‌کات‌دا‌نه‌ینیی "تاقیکردنه‌وه" ش‌ده‌درا‌به
بادا. به‌لام‌ئیه‌به‌هوی‌خسته‌کاری‌ئو "ویسته‌جو‌زی" یه‌ی‌که‌پشان‌دراوه، یان
ته‌سلیمی‌ئو‌ویسته‌ی‌خوا‌وه‌ند‌ده‌بن، یان‌پشتی‌لنی‌هه‌لده‌که‌ن. خو‌ئ‌گهر‌خوا‌ی
گه‌وره‌بیه‌وینت‌به‌هوی‌نه‌ینیی "تاقیکردنه‌وه" وه‌له‌ریشان‌ب‌تر‌ازینت‌ئو‌ا‌گو‌فتار‌و
ناموژ‌گاری‌من - ته‌نانه‌ت‌ئ‌گهر‌گه‌وه‌ری‌به‌نرخیش‌بن - (که‌هر‌وه‌هایشه؛
گو‌فتاری‌پن‌غه‌مبه‌ران - دروودیان‌له‌سهر‌بیټ - گه‌لنی‌له‌گه‌وه‌هر‌به‌نرخ‌رن) هیچ
سو‌و‌دیکتان‌پنی‌نا‌گه‌یه‌نیت، چونکه‌ویستی‌خوا‌وه‌ند‌له‌سهر‌ووی‌هه‌موو‌ته‌قدیر‌و
ته‌کلینیکه‌وه‌یه. هر‌ئو‌په‌روه‌رد‌گار‌تانه‌و‌ویستی‌له‌سهر‌هر‌شتیک‌و‌به‌هر
چو‌نیتی‌یه‌ک‌بیټ، ئو‌شته‌به‌و‌چو‌نیتی‌یه‌ده‌بیټ. هر‌وه‌ک‌ده‌گه‌رینه‌وه‌لای‌خوی، با
خو‌شتان‌نه‌تانه‌وینت‌بگه‌رینه‌وه‌لای. من‌ته‌نها‌ئ‌وه‌نده‌م‌به‌ده‌سته‌که‌بانگ‌و
ناموژ‌گاری‌و‌رینماییتان‌بکه‌م. که‌واته‌من‌و‌ئیه‌له‌به‌رده‌م "ویستی‌خوا‌ی‌گه‌وره" دا
یه‌کسانین.

ئم‌نایه‌ته‌په‌روژه‌و‌نایه‌ته‌کانی‌تری‌ها‌و‌چه‌شنی، گه‌لنی‌هه‌لو‌یستی‌جو‌را‌و‌جو‌ری
پن‌غه‌مبه‌رانمان - علیهم‌السلام - له‌به‌رده‌م "ویستی‌خوا‌یی" دا‌پیشان‌ده‌دن. ئ‌وه‌تا
حه‌زهرتی‌ئیر‌اهیمیش - دروودی‌له‌سهر‌بیټ - له‌ده‌می‌بانگ‌کردنی‌قه‌ومه‌که‌ی‌دا‌بو
"ئ‌وه‌حید" ده‌جیت "ویستی‌خوا‌یی" یان‌تی‌ده‌گه‌یه‌نیت!

م - ﴿وَحَاجَّةٌ قَوْمُهُ قَالَ اَتَمْنَحُوجُوْنِي فِي اللّٰهِ وَقَدْ هَدَانِ وَلَا اخَافُ مَا تُشْرِكُوْنَ بِهٖ اِلَّا اَنْ
يَشَاءَ رَبِّيْ شَيْئًا وَسِعَ رَبِّيْ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ﴾ (الأنعام: ۸۰).

حه‌زهرتی‌ئیر‌اهیم‌پینان‌د‌ه‌هر‌موئ: من‌نا‌ترسم‌له‌و‌شیرک‌و‌ها‌وبه‌شه‌ی‌که‌ئیه‌بو
خوا‌ی‌داده‌نین، به‌لام‌له‌و‌شتانه‌ده‌ترسم‌که‌خوا‌ی‌گه‌وره‌ویستی‌له‌سهر‌یان‌ده‌بیټ.
واته‌له‌وه‌ده‌ترسم‌خوا‌ی‌گه‌وره‌فه‌رمانیکم‌له‌سهر‌ده‌ر‌بکات، ده‌نا‌گهر‌ه‌موو
بو‌ونه‌وه‌ران‌به‌سهر‌توقی‌سهری‌من‌دا‌به‌تفه‌ینه‌وه، ئ‌وه‌ا‌هر‌گیز‌ترس‌و‌بیم‌نا‌خه‌نه‌ناو
دل‌مه‌وه، چونکه‌له‌و‌یه‌قین‌و‌دل‌نایایی‌به‌دام‌که‌هیچ‌شتیک‌زیانم‌پنی‌نا‌گه‌یه‌نیت، گهر
خوا‌ی‌گه‌وره‌ویستی‌له‌سهر‌زیانم‌نه‌بیټ.

ئەم وانەیهی ئەو حید که حەزەرەتی ئیبراھیم - دروودی لەسەر بێت - هیناویەتیەوه، به پروونی جەخت لەسەر "ویستی خواپی" دەکات.

ن - ﴿يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ﴾ (الصافات: ۱۰۲).

ئەمە وەلامی حەزەرەتی ئیسماعیلە - دروودی لەسەر بێت - بۆ پیشنیارە کە ی باوکی و یە کسەر دوای ئەوەش فەرموویەتی: ﴿سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ﴾ (الصافات: ۱۰۲) کە بەمەش ئاماژەی بۆ "ویستی خواپی" کردووە. واتە ئارامگرتنی خۆی دەبەستێتەوه بە "ویستی خواپی گەورە" وه.

کاتی ئە گەشتە دوو قۆلی یە کەدا حەزەرەتی خەضر بە حەزەرەتی موسای فەرموو: ﴿إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ (الكهف: ۶۷) حەزەرەتی موسا - دروودی لەسەر بێت - له وەلامدا فەرمووی: ﴿سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا﴾ (الكهف: ۶۹).

ئالێرەدا مەودای لەیەك چوونی هەلویست و گوشتاری پێغەمبەر ئانمان - دروودیان لەسەر بێت - بۆ دەردە کەوێت. ئەوەتا هەموویان لە هەمان هەست و پەیی بردن و تیگە‌یشتنەوه دەدوێن و هەمان فەرمایشت دوو بات دەکەنەوه، چونکە هەموویان وه کۆ یەك تەسلیمی "ویستی خواپی" بوون.

س - حەزەرەتی یوسف - دروودی لەسەر بێت - کاتی دایک و باوکی دەعوەت کرد بۆ میسر، پێی وتن: ﴿ادْخُلُوا مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ﴾ (يوسف: ۹۹). دەبینیت ئالەم کاتەش دا "ویستی خواپی" لە یاد ناکات.

گەر سەیری هەر کام لە پێغەمبەرانی - علیهم السلام - بکەین، به پروونی "ویستی خواپی" له زنجیرە ییرو باوەرە کەیاندا دەبینین. چونکە خواوەند هەموویانی وه کۆ یەك فێری ئەو شتانه کردووه کە پێی راگەیانددون.

بەلێ، ویستی خواپی گەورە هەموو شتیگە و بناغە ی ویستی مەزفێشه. رەت کردنەوه‌شی - پەنا بەخوا - شیرک و هاوێشی یە سەبارەت بە پەرورەدگاریتی یە کە ی. واتە ئەوه دەگە یە نیت کە خواوەند خۆی هەندێ لە کار بەرێی کردنە کانی به غەیری خۆی بسپێرێت.

دوو هەم: "ویستی خواپی" له فەرمووده پێرۆزە کاندا.

أ - نێمامی ئەحمەدی کۆری حەنەل لە توفەیلی کۆری سەخەرەوه - کە برای دایکیی حەزەرەتی عائیشە یە - دە گێرێتەوه کە: له خەونی دا به لای کۆمەلە کەسیکی جووله کەدا تێپەری کردووه و لێی پرسییون ئێوه کێن؟ و توویانە: ئێمە جووله کەین.

ئەمىش وتووێهەتى: به راستى ئێوه كۆمەڵىكى باشن گەر پێشان وانەبوايه كه عوزەبەر كۆرى خوايه. جووله كه كانیش وتووێهە: ئێوهش كۆمەڵىكى باشن گەر له قسە كاتنان دا نەلێن: "گەر خوا و محمد و یستیان له سەرى بێت". پاشان به لای كۆمەڵە كه سێكى گاورداتپەرى و لێى پرسین: ئێوه كێن؟ وتیان: ئێمه گاوریین. ئەمىش پێى وتن: ئێوه كۆمەڵىكى باشن گەر نەتان وتایه: مەسیح كۆرى خوايه. ئەوانیش پێیان وت: ئێوهش كۆمەڵىكى باشن گەر له گەفت و گۆ كاتنان دا نەلێن: "گەر خوا و محمد و یستیان له سەرى بێت". پاشان كه رۆژى لێ بووهوه ئەم خەونەى بۆ هەندى كەس گێرايهوه و، ئنجارۆشته خزمەتى پێغمبەر ﷺ و بۆ ئەویشى گێرايهوه. پێغمبەر ﷺ فەرمووى: "ئەم خەونەت بۆ كەس گێراوه تەوه؟" وتى: بەلێ. ئنجار كاتى كه موسلمانان نوێزبان له خزمەت پێغمبەردا ﷺ كرد، پێغمبەر ﷺ وتارى بۆ دان و دواى حمەد و سەناى خواى گەوره فەرمووى: (توفەهل خەونىكى دیوه و بۆ هەندى كەسى ئێوهش گێراوه تەوه. ئێوه وشەیه كتان دەوت و له قسە كاتنان دا به كارتان دەهێنا كه من له بەر شەرم و حەیا نەهیم نەده كردن لێى، بەلام وا ئیستا پێتان دەلێم: مەلێن: گەر خوا و محمد و یستیان له سەرى بێت) (١).

لەم فەرمووده پێرۆزهوه تێ دهگەین لەوهى كه وىستى خواى گەوره بناغەى هەموو شتێكه و جگە له خواى گەوره كەسى تر دەستى لەو وىستەدانى یه. تەنانەت گەر به "قەصد" هوه وازانرێت كه جگە له خواى گەوره كەسى تر دەستى تێدا هەیه، ئەوا به كوفر و شێرك دادەنرێت.

ب - غوونەیه كى تر سەبارەت بەم بابەتە دەهێنینهوه:

حەزەرەتى عبداللهى كۆرى عەبباس - خوايان لێى رازى بێت - دەگێرێتەوه كه پیاویك عەرزی پێغمبەرى ﷺ كرد: گەر خواى گەوره و تۆ و یستیان له سەرى بێت. پێغمبەر ﷺ پێى فەرموو: (مەنت كرد به هاوتای خوا؟ بلێ: گەر تەنها خوا بیهوێت) (٢). كەواتە پێغمبەر ﷺ سەبارەت بە هەلس و كەوت و كاروبارەكانى خواوەندەوه تەوحیدىكى رۆون و ئاشكرای پێیه به چەشنێك كه بوار به هەلهى هیچ كەسێك نادات - با هەر نیهەتێكىشى هەبێت - بەلكو هەله كەى بۆ راست دەكاتەوه و نایەلێت كەسى تر هاوبەش بكات له كاروبارى خواى گەوره دا.

(١) مۆستەدى ئیمامى ئەحمەد: ٧٢/٥.

(٢) مۆستەدى ئیمامى ئەحمەد: ٢١٤/١.

ج - حەزرەتی ئەنەس دەفەر مووی: پێنخەمبەر ﷺ زۆر جار دەیفەر موو: (يَا مُغَلَّبَ الْقُلُوبِ ثَبَّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ). عەرزەم کرد: ئەي پێنخەمبەری خوا! ئێمە باوەڕمان بە تۆ و ئەو تائینەش هێناوە کە تۆ بۆت هێناوین، ئایا هیچ مەترسی یەکتە لێمان هەیە؟ فەر مووی: (بەلێ، دڵەکان لە نێوان دوو پەنجەیی خواوەندی میهرەباندایە چۆنی بۆیت ئال و گۆڕیان بێن دە کات) ^(۱).

لە ڕیوایەتە کەیی نەو واسی کۆری سەمعان دا فەر موویەتی: (هیچ دڵێک نی یە کە لە نێوان دوو پەنجەیی خواوەندی میهرەبان دا نەبێت، گەر بیهوێت ڕاگێری دە کات و گەر بیشیهوێت لە ڕێ دەپێژێت) ^(۲).

لە راستی دا خوا ی گەورە لەم ئایەتەیی خوارە وە دا دوایە کێ وە ک ئەمەمان فێر دە کات:

﴿وَبَيْنَا لَا تُرْغِ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾ (آل عمران: ۸).

بێ گومان هەموو دوعا و نزاکان "وێستی خوا یی" دە چەسپێن. چونکە ئێمە لە پێشە کێ دا باوەڕمان هەیە کە خوا دەتوانێت دوعا کا ئمان گێرا بکات، هەروە ک باوەڕ پێشمان هەیە بەو ی کە هەر خوا ی گەورە خۆی دوعا کردمان ئێلها م دە کات، گەر وێستی لە سەری بێت.

بەم جۆرە، هەموو دوعایە ک و اتای دان نان دە گە یە نێت بە "وێستی خوا ی گەورە" دا کە ئەو ییش یە کێ کە لە بوعدە کانی قەدەر.

بۆ یە زۆر لە سەر ئەم مەسەلە یە دوا یین، چونکە پە یو هەندی یە کێ بە هێزی بە "ئەو حید" هە هەیە.

سێ هەم: مەسەلە ی "ئەمری جەبری" و "ئەمری شەری".
وا ئێستا لە مەسەلە یە کێ تر دە دویین کە پە یو هەندی بە هەمان بابەتە وە هەیە و، هەول دە دە یین پشت بە خوا ئەم مەسەلە سەخت و ئالۆزە و ئاسان بکە یین کە دوور و نزیک لێی تی بگەن.
ئەم ئایەتە پێرۆزە ی خوارە وە، دە کرێت بێت بە سەرەتایە ک بۆ ئەم باسە ی کە لێی دە دویین:

(۱) رواه مسلم: القدر ۱۷.

(۲) رواه ابن ماجه: المقدمة ۱۳.

﴿إِلَّا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (الاعراف: ۵۴).

به لنی، ههروهك "نهر و خهلق" تايبه ته به خواي گهروهوه، به هه مان جوړ "حوكم و خهلق" يش هه تايبه تن به خويوهوه.

نهر (فهرمان) ي خواي گهروهش دوو به شه:

يه كه م: نهر ي ته كوینی، ياخود نهر ي جه بری، ياخود نهر ي ته قديری.

دووه هم: نهر ي دينی، ياخود نهر ي شهرعی.

ههر تنها نهر ي جه بری يه كه فهرمانپوه او زاله له ناو گهردووندا و، ههرشتيك كه خواي گهروه به نهره جه بری يه كه ي به دينی دهينيت كه س دهستی تيدا نی يه و ناتوانيت خوی تيدا هه ل بقورتينيت و، هه مان ناچار ن گوي پرايه ل و ملكه چي نهم فهرمانه ي خواوهند بن. چونكه ههر خواوهند خوی خواوهند مولكه و چونی بویت وههاله مولكي خوی دا رهفتار ده كات. جا نهم هه ل سوكهوت و رهفتاره ي خواوهند له مولكه كه ي دا نيتمه گوي پرايه ل و ملكه چي خوی ده كات و چ هيژ و توانايه لك له ناستی دا شك نابهين. هه رچی نهر ي دينی ياخود شهرعیشه: نهميش به هه مان جوړ ناراسته ي نيتمه كراوه، جي به جي كردن يان جي به جي نه كردنی نهم نهر و فهرمانانه بهنده به "ويست" ي مروقهوه، كه له م رووهوه صه لحيهه تيكي نيسيبي دراوه تنی، هه رچهندهش نهو ويسته خوی له خوی دا خواوهدی بوونيكی زاتی نی يه.

جا كات ي به م شيوه يه له م دوو فهرمانه تنی ده گهين، نهوا نهو كاته له واتا و ناوهرؤكي هه موو نهو نهر و فهرمانانه ده گهين كه له قورثانی پيرؤزدا هاتوون و به روالهت نيختيلافيان تيدا دهرده كهوینت.

كهواته سهبارت به نهر ي "جه بری" يان "كهونی" يوه، ويست و نيراده ي خواوهند به چ شيوه و چونی تي يه كه په يوه نډی به تايه ته ته كوینی يه كانهوه - واته ياسا گهردوون يه كانهوه - بكات، نهوا شتان و پرووداوه كان بهو يي يه پيدا دهبن و دينه وجود.. به لام سهبارت به فهرمانی شهرعی يوه، نهوا خواي گهروه فهرمانی به كردهوه يه ك داوه كه دهيویت بكریت و ليی رازی يه. كهواته ههردوو نهره كه ويست و رهزامه نډی خواوهنديان تيدا يه.

پهرستش و كرداری مه لايكه تان و پيغمه بهران - عليهم السلام - ههروهه نهو كردهوه چاكانهش كه بهنده باشه كانی خواوهند نه بنجاميان ددهن.. هه موو نه مانه، به ويستی خواوهندن و خواي گهروه لييان رازی يه.. به لام هه نډی شت هه ن خواي گهروه لييان رازی نی يه، هه رچهندهش له بناغه دا ويستی خوايان له سهره، وهك: كوفر و

گوناهه‌کان و همه‌وو جوړنکی کرده‌وه خراپه‌کان. ئه‌م ئایه‌ته پیروزانه‌ی خواره‌وه ئامازه بو ئه‌م جوړه شتانه ده‌کهن:

﴿وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ﴾ (الزمر: ۷).

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُسْلِمِينَ﴾ (القصص: ۷۷).

﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ (الأنعام: ۱۴۱).

﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمَعْتَدِينَ﴾ (الأعراف: ۵۵).

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَلًا فَخُورًا﴾ (النساء: ۳۶).

به‌لټی، هه‌ر ته‌ن‌ها خ‌وای گه‌وره‌یه که "خراپه" به‌دی ده‌هینیت، نه‌م‌ش له‌به‌ر نه‌وه‌ی که "ویست" ی خ‌وای په‌یوه‌ندی پیوه‌کردووه، به‌لام له "خراپه" رازی نی‌یه. همه‌وو جوړه کرده‌وه‌یه کی خراپ به‌همان جوړه. جا نه‌گه‌ر له‌م گ‌وشه‌یه‌وه پروانینه مه‌سه‌له‌که، نه‌وا به‌شویه‌یه کی پروونتر له‌ه‌ندی ئایه‌تی پیروزی قورئان تی‌ده‌گه‌ین. ده‌سا به‌لام گ‌وشه‌یه‌وه سه‌یرنکی ئه‌م ئایه‌ته پیروزی خواره‌وه بکه‌ین:

﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا﴾ (الإسراء: ۱۶).

واته‌گه‌ر. بمانه‌ویت شاریک یان شارستانیته‌که له‌ناوبه‌رین، نه‌وا که‌سانی هه‌رزه و نرمی خو‌یان ته‌نانه‌ت هه‌ره سته‌م کاره‌کانیان به‌سه‌ردا زال ده‌کهن، تا‌کو سزای سه‌ختیان بده‌ن، د‌وای نه‌وه‌ی که‌ر‌و‌زی‌یه‌که‌یان ته‌نانه‌ت پارووه‌که‌ی ده‌میشیان لټی زه‌وت ده‌کهن. به‌لام خ‌و‌خه‌ل‌کی نه‌و شو‌ینه هه‌ر خو‌یان نه‌و سته‌مکارانه‌یان کرد به‌سه‌رگه‌وره‌ی خو‌یان به‌وه‌ی که‌به‌همه‌وو جوړنکی سوو‌کایه‌تی و رس‌وایی رازی ده‌بوون که‌سته‌مکاره‌کان ده‌یان‌هینایانه‌ر‌ی‌یان، تا‌له‌ته‌نجام‌دا پ‌نی‌را‌هاتن.

به‌روالته‌ت واده‌رده‌که‌ویت که‌نه‌و خه‌ل‌که‌به‌ویستی خو‌یان سته‌مکاره‌کانیان هه‌لټ‌ژاردووه و کردوویان به‌سه‌روکی خو‌یان، به‌لام ئایا له‌حقیقه‌ت‌دا وایه؟
"موت‌ره‌ف" ه‌کان نه‌وانه‌ن که‌له‌گیان و ناوهر‌وک‌دا نزم و بټی‌نرخن، به‌لام ج‌له‌وی کاروباری خه‌ل‌کیان گ‌رت‌و‌وه‌ته‌ده‌ست و له‌م‌ر‌ی‌یه‌وه "سوو‌کی و نزمایه‌تی" بووه‌به‌چاره‌ن‌و‌وسی نه‌ته‌وه‌که‌یان و نه‌وانیش دوو‌چاری هه‌رزه‌یی بوون، چونکه‌ج‌له‌وی فەرمان‌به‌وایی و کاروباری نه‌ته‌وه‌یان خست‌و‌وه‌ته‌ست‌و. جا‌کاری نه‌و موت‌ره‌فانه‌بریتی‌یه‌له‌وه‌ی خه‌ل‌کی بخ‌لاف‌یتن و له‌ر‌ی‌ده‌ریان بکه‌ن. خ‌و‌هه‌رکات کارگه‌یسته‌نه‌م‌راده‌یه‌نه‌واکاتی پرووخان و تیاچوونی نه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌یان نه‌و شارستانیته‌یه‌هات‌و‌وه‌ته‌پ‌شه‌وه.

نم فرمانه ی که لم ټایه ته دا باسی هاتووه وادیاره فرمانیکي "ته کوینی" بیت نهك "شهرعی"، چونکه هر گیز اوهر گیز خواوه ند به فرمانیکي شهرعی فرمان به موتره فکان نادات که: چ کرده وه یه کی خراب ده کهن بیکه. ټایه تی پروزی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ﴾ (الأعراف: ۲۸) به لگه یه له سهر نمه.

تو فیتی نیوان نم دوو "نمر" هی که له هردوو ټایه ته که دا هاتووه له وه دایه که نمری ټایه تی په کم نمریکي ته کوینی یه، به لام هی دوو هم نمریکي شهرعی یه. به وینه ی نم نمره ی که لم ټایه ته پروزه دایه:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغَيِّرُ مَا بَقِيَتْ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ﴾ (العد: ۱۱) ..

جا نه گهر جیهانی ناوخی مروف فسادی تیدا بلاو بووه وه و، ته ستره کانی ناسمانی "رؤح" یشی دا که وتن و، به خته وهری کومه لایه تی و شارستانی مروف به پیچ وانه وه وهر چهر خا، نه واهه موو نه وروناکی یانه ده کوژینه وه که زووتر له پیش چاوان دا دهر وه شانه وه.

بویه ده یی زور به باشی له هردوو نمره که تی بگه یی.

"جهبری په کان" له بهر نه وه ی نم دوو نمره شهرعی و ته کوینی په یان له یهك جیا نه کرده وه، له ری ترازان و بهه له دا چوون. نه وه بوو نم دوانه یان ټیکه ل کردو ټینکاری "ویستی مروف" یان کرد. "موعتزه یله کان" یش ویستی مروف یان کرد به بناغی ریږه وه که یان و وتیان: مروف خوی به دیه ټنه ری کرده وه کانیه تی، بهم جوړه پینان له ری راست تراز.

به لام ټیمه له سهر راسته شه قامیکي ریك دا لایه نه جوانه کانی هردوو لایمان له لا کو بوونه ته وه و، ده ټین: "ویستی خوی گه وړه" بناغیه له هردوو فرمانه شهرعی و ته کوینی په که دا. به لام له فرمانه شهرعی په که دا پله یهك دراوه به "ویستی به نده کان" که بریتی په له وه ی: به مهر جیکي عادی دانراوه. خو نه گهر هر شټیک "ویستی خوی گه وړه" واپه یوه نډی پټه بکات که نه یه ته وجود، نه واهه گیز نایه ته وجود. به لام نه و شتانه ی که خاوه نی وجودی خارجین بهم جوړه نین، چونکه له و شتانه دا ویستی خوی گه وړه ته نانه ته په یوه نډی به شتانی خراب و ناشیرینیشه وه ده به ستیت، نه وه نده هیه خوی گه وړه به و شتانه رازی نی یه، بویه به نده کان له سهر کرده وه خراپه کانیان سزا ده درین.

به هه مان جوړ "هیدایه ت" و "گومرایی" ش به ندن به ویستی خوی گه وړه وه. قورنایی پروژ له زور ټایه تی دا نهمه ی روون کرده وه ته وه، وهك نم ټایه ته پروزه:

﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَقُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرُّجُسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (الأنعام: ۱۲۵).

سروهی "ئیمان" به نهرم و نیانی و سازگاری هه‌لده‌کات و بهر په‌په‌ی دلی مرو‌ف ده‌که‌وێت. ئهم دله‌ش شیرینی به‌خته‌وه‌ری ده‌چیژێت و ئیمان‌ه‌که‌شی خۆش‌حالیی یه‌که‌ له‌ دوای یه‌کی پێی ده‌به‌خشیت. خۆهه‌تا "ئیمان" زیاد بکات شادمانی و خۆش‌حالیی یه‌که‌شی پتر په‌ره‌ ده‌سینیت، تا‌کو به‌م ئیمان‌ه‌ ده‌گاته‌ چله‌پۆیه‌ی که‌مالی مرو‌فایه‌تی و سه‌رتاپا ده‌بی‌ت به‌غوونه‌یه‌که‌ بۆ چاکه‌ و مه‌ردایه‌تی. بێ‌گومان مرو‌ف بۆ خۆی نه‌گه‌یشه‌ ئهم پایه‌ بلنده‌، به‌لکو نه‌و خواجه‌ گه‌یاندی که‌ به‌سه‌ر هه‌موو شتێک‌دا به‌توانا و ده‌سه‌لاته‌. چونکه‌ هه‌ر نه‌و خواوه‌نده‌یه‌ که‌ مرو‌فی به‌سه‌ر پلیکانه‌ی هیدایه‌ت‌دا پله‌پله‌ سه‌رخست تا‌کو گه‌یاندیه‌ ترۆپه‌ک‌ و دوا پله‌کان.. که‌چی زۆر که‌س هه‌ن "ژیری" و "زیره‌کی" یان دراوه‌تی، به‌لام به‌هره‌مه‌ندی "هیدایه‌ت" نه‌بوون و به‌وینه‌ی ئاژه‌ل ده‌ژین. به‌و واتایه‌ی که‌ هۆکاری "هیدایه‌ت" و "گو‌م‌رایی" په‌په‌ندیی به‌توانا و قاییلییه‌ت یاخود ویستی مرو‌فه‌وه‌ نی‌یه‌، به‌لکو هیدایه‌ت ئاسه‌وارێکی پر له‌حیکمه‌تی ویستی خواوه‌نده‌.

به‌م پرووناکردنه‌وه‌یه‌ ده‌رده‌که‌وێت که‌ ئیمه‌ به‌واری ده‌ست‌تێوه‌ردانی شتان و پروداوه‌ کاغمان نی‌یه‌. له‌به‌ر ئه‌وه‌، ده‌توانین بلێین: ئیمه‌ جگه‌ له‌ ته‌نها هۆکاری‌ک‌ هیچ رۆل‌ئیکمان له‌ "به‌ده‌په‌یان" دا نی‌یه‌. به‌لێ راسته‌، هیچ شتێک‌ به‌ بێ‌ ویستی خواوه‌ند نایه‌ته‌ وجود، چونکه‌ جگه‌ له‌و که‌سی تر خواوه‌نی نه‌و توانسته‌ نی‌یه‌ که‌ شتانی نامو‌م‌کین و نه‌گو‌نجاو بکات به‌ مو‌م‌کین و گو‌نجاو، هه‌روه‌ها به‌ پێچه‌وانه‌شه‌وه‌. هه‌ر ته‌نها خواوه‌نده‌ که‌ هیز و توانا‌که‌ی خۆیی (ذاتی)یه‌. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌شه‌ که‌ خواجه‌ گه‌وره‌: "ذو القوة المتین" و "القوي العزيز". نه‌و خواوه‌نده‌ش هه‌روه‌ه‌ هیزێ ته‌نجامدانی کاری پێ‌داوین، به‌کاره‌ینانی ویسته‌ که‌شمانی به‌ره‌و نه‌و پروو‌کاره‌ دیاری کراوه‌ بێ‌به‌خشیوین. به‌لام هه‌رچه‌نده‌ خواوه‌ند ویستی به‌ ئیمه‌ داوه‌، هه‌ر هیشتا ویست و مه‌شیه‌ت هی خۆیه‌تی و تایبه‌ته‌ به‌ خۆیه‌وه‌. له‌ مه‌سه‌له‌ی هیدایه‌ت و گو‌م‌راییش‌دا به‌هه‌مان جۆره‌ و هیدایه‌ت به‌خش و رێ‌لێ‌ونکه‌ر هه‌ر خواجه‌ گه‌وره‌یه‌.

هه‌ر نه‌و خواوه‌نده‌یه‌ که‌ هاندهری کوشتی پێغه‌مبه‌ری ﷺ خسته‌ دلی عومه‌ره‌وه‌ و به‌ نیازی کوشتیه‌وه‌ به‌ره‌و لای پێغه‌مبه‌ر ﷺ که‌وته‌رێ، که‌ رۆشتێک‌ بوو به‌ ر‌واله‌ت وه‌که‌ گو‌م‌رایی وایه‌، که‌چی خسته‌ ناو باوه‌شی گه‌رم و گو‌ر و نهرم‌نیانی هیدایه‌ته‌وه‌! هه‌ر نه‌و

خواوهنده شه که به هوی "عاره" هوه "نعشا" (۱) له سر گومرایی هیښته وه. نمونه ی ته مانه هیښه زوړن که نه که به سه دان به لکو به هزاران ده بن.

جا تا با دواي ته مه چی له بهر دم مروف دا ده میښته وه، جگه له وهی دان به ودا بنیت که "هیدایهت" و "گومرایی" به دهستی خواوهندن؟ به لئ، هر دوو کیان به دهستی ته ون.

هاو دم له گهل دان نان به هم مو ته مانه دا که باس کران، خواي گه وړه "ویست" یکی ماهییهت نه زانراوی له ماهییهتی نیمه دا داناوه، چونکه خواي گه وړه کاری نابه چی و بی هوو دهی لئ ناوه شته وه. نجا خواوهند هم مو ته و کردارانه ی که نیمه چ له رابوردو و چ له ناینده دا کردو مانن و دهیانکه بن، له سر ته و ویسته ماهییهت نه زانراوه ی نیمه بنیاتی ناو، جگه له وهی که پیشتر نه خشه و پلانی ته م بینایه ی له "له وحی مه حفظ" دا کیښاوه، بهر له وهی مروف به دی بهینیت.

که واته نیمه ته نها ته وده مان له بهر ده مدایه که دواي "هیدایهت" له خواي گه وړه بکه بن، چونکه وه که نه ختی پیش نیستا له باسی ثایه ته که دا وتمان: خواي گه وړه گهر بیه ویت که سیک "هیدایهت" بدات: سنگی بو نیمان ده کاته وه و حز و په غه تی ته خاته سر نیسلام و پرووی جوان و دره خشانی حقیقه تی بو دره د خات، نیز مروفیش له لایه نی خویه وه هه ست به شوق و هانده ریک ده کات بو خواستی حقیقه ت و عمو دال بوونی به دواي دا. هر که سیکیش خواي گه وړه بیه ویت گومرایی بکات: سنگی ته نگ ده کات و ته ویش به هیچ فرمانیکي نیسلام رازی ناییت و پشت له یاد خسته وه و ناموز گاری هله ده کات، تا وای لئ دیت که هر هه نگاویک ده نیت، له نیسلام دووری ده خاته وه: ﴿كَانَهُمْ حُمْرٌ مُّسْتَفِرَّةٌ ۖ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ﴾ (الدثر: ۵۰-۵۱)!

هم مو ته مانه ی که باس مان کردن ته نها مر جیکي عا دین، ته ویش بریتی به له: "ویستی مروف... له: "هه ست کردن به ته نجامدانی کاریک یان ته نجام نه دانی". له راستیش دا ته وهی که ته م مه سله یه پروون ده کاته وه بریتی به له وهی که: مروف خزی به سر به ست ده زانیت و بهرامهر به کرده وه کانی له ناخوه هه ست به بهر پر سیاری خزی ده کات. که واته ته و ویسته ی به مروف دراوه رولسی به ردی بناغهی کرده وه کانی مروف ده بینیت و خواي گه وړه ش له سر ته م بناغیه ته و شتانه به دی دهینیت که ویستی له سر یانه.

(۱) نعشا: شاعر یکی جاهلی یه و ناوی "معمونی کوپی قیس" ه و له سالی (۸ - ۶۲۹ ز) له دنیا در چوو. په کیکه له شاعرانی خمر و غزلی بن په رده و مدحی که ساهت پڼه کردن. (وهر گڼر)

وا دابني که ئیوه ده تانه ویت بارودوخی ئهم دنیا به راست بکه نه وه و بۆ ئهم مه به سته
 ئهو "ویست" هی خوتان که له ناخی خوتان دا ههستی پئی ده کهن - تا قوناغیکي
 دیاری کراو - خسته کار و، کوشش و سامانیشتان لهو پیناوه دا خه رج کرد تا هه رچی
 وزه و توانا و سامانتان ههیه، لهو پئی به دا خسته تانه کار و هه موو ئهو پینگایانه شتان
 گر ته بهر که ده تانگه به نه ئامانجه که تان و ئیتر هه یج شتی کتان له توانا دا نه ما. واته هه موو
 ئهو شتانه تان لهو پیناوه دا خسته کار که له ویستی مروفه وه چاوه پروان ده کرین، ئا ئهو
 کاته "ویستی خوای گه و ره" ش به نه صره ت و یار مه تیدانی خۆی به هانا تانه وه دیت و
 هه موو ئهو هۆکارانه تان پئی ده به خشیت که ده تانه ویت و پیویستانه.

به ئئی، خوای گه و ره گه لئی نیعمه ت و چاکه ی خۆی به ویسته نه زانرا وه که تان
 ده به خشیت. ئه مه ش یاسایه کی خوایی یه و مه رگیزا وه رگیز ئال و گۆری به سه ردا
 نایه ت.

جا ده بی - به پئی ئهم تیگه به شته - بزائن که چ کاری کتان ده که ویته ئه ستو و
 چاوه پروانی چی له خوای گه و ره ده کهن.

خۆ ئه گه ر خوای گه و ره هه ندی نیعمه ت و به خشایشی خۆی پئی به خشین، بئی
 ئه وه ی خوتان شایانی ئهو به خششانه بن، ئه و ته نه ا لوتف و که ره مکی خوا وه نده و
 خوای گه و ره پر سیاری لئی نا کریت چ کاری ک ده کات و بۆچی ده ی کات.. به لام ده بی
 بزانی ت که نایی کرده وه کانی مروف له سه ر ئهم لوتف و که ره مانه بنیات برئین.

به ئئی، ده بی ئیوه هه موو ئهو کار و پیداو یستی یانه ئه نجام بده ن که له باز نه ی
 "هۆکاره کان" دان و له ئه ستوی خوتان و ویسته که تان نرا وه، ئنجا ده سه کانتان به رز
 ده که نه وه و داوا کاری یه کانتان له به رده م خوای گه و ره دا ده خه نه پروو.

خۆ ئه گه ر مه سه له که له سه ره تا وه وه ر بگرین، ئه و ده لئین: خوای گه و ره
 "به ده به ختی کۆمه لگای مروفایه تی" له سه ر ده سته ئیوه دا لا ده بات و گۆی زه و ی له
 داد گه ری پر ده کات و هه موو کار و باره کانبش له سه ر سه لاحه ت و چاک سازی
 داده مزرین و جینی خۆیان ده گرن، دوا ی ئه وه ی که ئیوه هه موو کاره کانی ئه ستوتان به
 ئه نجام گه یاند.

نایا ئه مه وانی یه؟

به ئئی، خوای گه و ره نیعمه تی "شه هاده ت" به که سیک ده به خشیت که گیانی خۆی
 له پیناوی خوا دا به خت ده کات.. پاشان سه ر جه می نیعمه ته کان، یه ک له دوا ی یه ک،
 هه ر له نیعمه تی به هه شته وه تا ده گاته نیعمه تی بینینی جوانی خوای گه و ره و نیعمه ته له
 ژماره نه ها تو وه کانی تر، به دوا ی یه کتر دا دین و به سه ری دا ده برئین. وه ک بلیی خوای

گهواره - به فزل و به خشندهی خوی - عمقد و په پمانیکی له نیوان خوی و مروف دا گری داینت.

له بهر نه مه، هه تا هه موو کاره کانی نه ستوتان جی به جی نه کهن، هه رگیز چاوه پروان مه بن که هه زره تی مه سیح - دروودی له سهر بیټ - دابه زیته خواره هوه و هه زره تی مه هدیش - خوی لسی رازی بیټ - سهر هه لیدات! چونکه خوی گهواره یاسا و عاده ته کانی خوی که ته نانهت بو پیغه مبهره به ریزه کانی شی - علیهم السلام - نه گزویه، بو نیوه ی ناگزویت.

به لنی، هه له دیر زه مانه هوه شارینگا و راسته شقام هه نه مه بووه. نه وه بوو پیغه مبهره ښه چنده ها جاری زور گرفتاری بر سیتی و تینویتی ده بوو، هه روه که له جه ننگ دا دانه کانی پیښه وهی شکان و سهر کولم و پی کانی بریندار بوون و گه لسی ته شکه بجه و سه ختی و گرو گرفت هاته پی. هاوه له به ریزه کانی ده ورو به ریشی به هه مان جور بوون؛ هینده گرو گرفت و ته نگانه یان تووش بوو هه تا هه هه موویان هاواریان لسی هه لسا و وتیان: ﴿مَتَى نَصْرُ اللَّهِ﴾؟ یار مه تیدانی خوی گهواره که ی دیت به ده مانه هوه؟ ئا له م کاته دا یار مه تی دانی خواوه ندی فریاد رس هات به هانا یانه هوه و پی یان و ترا: ﴿إِنْ نَصْرُ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾. نه مانه ته پروزه ی خواره هوه نه مه حقیقه ته مان بووون ده کاته هوه:

﴿إِنَّمَا حِسِبُّمُ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْتَهْمُ النَّاسَِاءُ وَالضَّرَاءُ وَزَلُّوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾ (البقرة: ۲۱۴).

واته دواى نه وهی که هیچ شتيك به دهسته وه نه ما: نه پاروویهك که مروف له بر سیتی بزگار بکات و .. نه قوميك ئاو که تینویتی بشکینیت و .. نه پارچه هه سهریک له سهری رابکشین .. ئا له م کاته دا و به زمانی حالی رووداوه کان له لایه ن جیهانی غه بیه وه ده و تریټ: ﴿إِنْ نَصْرُ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾. جا نیوه ده بی "ویست" ی خوتان بجه نه کار و هه بهر ده و امیش بن تا نه م ده نکه ده بیستن. واته ده بی به وینه ی مؤم بهر ده و ام دابگر سیت و کار بکات - که نه مهش نه رکى نه ستویه تی - جا کاتنی گه بیسته دوا هه مین تروسکایی، نه و کاته یار مه تیدانی خوی گهواره به هانا یانه هوه دیت. نیوهش به هه مان جورن، ده بی تا نه و به ری ویستی جوز نیتان و تا دوا هه مین خالی نه و ویسته، لسی بهرین و تی بکوشن. نیتر نه و کاته ویستی کوللیی خوی گه و رهش ده که ویته کار و، زه لیلیتان ده کات به: "سهر بهرزی" و دوا که و تنتان ده گزویت به "پیشکه و تن" یکی دره خشان.

جا ئایا پێتان وایه که ئیستا ئێوه به راستی و به ههموو هیژ و توانایه کتانهوه "ویست"ی خۆتان خستووه ته کار؟ خۆ نه گهر وه لامتان "به ئی"یه، ئهوا مژده تان ده ده منی و پێتان ده ئیم: (دلنیا بن ئه و خوا به ی که جل هوی ئاسمانه کانی له ده ست دایه و توانای به سهر ههموو شتی که دا هیه، به ویستی به ی هه ی خۆی دیت به فریاتانه وه و سهر تان ده خات و فرۆفیلی چه په لی خراپکاران به سهر خۆیان دا ده شکینیه وه و ئیوهش له ههموو خراپه یه که ده پاریزیت.. عاده تی خوا ئا وایه. جا ئیوهش له م مژده یه دلنیا بن، ماده م ههر چی پێویستی و ئهر کی سهر شانتان هیه جی به جی تان کردوون).

به م رسته نه ی خواره وه ههموو ئه و شی کردنه وانه کورت ده کهینه وه که له باره ی "قەدەر" و "ویستی خوا وه ند" وه به درێژی خستمانه ڕوو:

خوای گه و ره به "زانینی گشتگیر"ی خۆی ده زانیت ئیمه له ناینده دا چ کرداری که ده که ی. ئنجا له شیوه ی نه خشه و پلانی که و له له وحی مه حفو و ظا ئه م "زانین"ه ی خۆی ته قدير و ده ست نیشان و تۆمار ده کات.. پاشان مه لای که ته به ریزه کان له چه ند کتیبی که دا کرده وه کانی ئیمه تۆمار ده که ن کاتی که ده یان که ی. جا ئه م دوو کتیبه به ته واته و وه کو یه که ده ر ده چن و هیچ جیا وازی به کیان له نیوان دا ناییت. بی گو مان له ههموو ئه مانه دا ویستی خوا وه ند ده ست به کار و جی به جی کرا و بووه، چونکه ئیمه ی ئه هلی سوننه ت و جماعه ت با وه رمان وایه که: ههر شتی که ویستی خوای گه و ره ی له سهر بی ت، ده بی ت.. ههر شتی که ویستی ئه و له سهر "نه بوون"ی بی ت ئه و شته نابی ت و نایه ته وجود.

۴ - قەزا و قەدەر لە ڕووی به دیهینانه وه.

خوای گه و ره به دیهینه ره ی ههموو شتی که. که واته "ههموو شت" ی که به دیهینراوی ئه وه، ئیمه خو مان و کرده وه کانیشمان به شیکین له و "ههموو شت"ه ی که به دیهینراوی ئه ون. بۆیه قورئانی پیرۆز ده فهر مویت:

﴿خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ (الصافات: ۹۶).

له فهر مووده ی پیرۆزیش دا پێغه مبه ر ﷺ ده فهر مویت:

"إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى صَانِعُ كُلِّ صَانِعٍ وَصَنَعَهُ"^(۱).

ههر کاری که ده که ن.. ههر شتی که ئه نجام ده دن: به رد ده تاشن یا خود مه ر مه ر، به دیهینه ره ی خو تان و به دیهینه ره ی کاره که تان ههر ته نها خوای گه و ره یه. ئه و که سه ی

(۱) کنز العمال: ۲۶۳/۱، البخاری: خلق أفعال العباد، الحاكم والبيهقي في الأسماء عن حذيفة.

توانای بیر کردنه‌وی پتی به‌خشیون و وای لئی کردوون که بیر بکه‌نوه و پاشان نه‌و شتانه‌ش دهر بېرن که بیر لئی ده‌که‌نوه، ههر ته‌نھا خوای گه‌وره‌یه. که‌واته‌ تیر کامه‌یه به‌شی "ویست" ی "نیمه"؟ هر کی سهر شانی "ویست" مان له‌م چه‌شنه‌ مه‌سه‌لانه‌دا چی‌یه؟ نه‌و شته‌ی که نیمه‌ ناوی "ویستی مرؤف" مان لئی ناوه‌ هیئنده‌ بچوو که که ههر چه‌نده‌ش ناسوی روانیمان قوول و فراوانتر بکه‌ین هیشتا ههر ناتوانین بیینین، چونکه‌ خاوه‌نی بوونی دهره‌ کی نی‌یه. نجا هیئنده‌ش بچوو که که ناتوانریت به‌پتی قاعیده‌ی "ته‌ناسوبی عیلیلیه‌ت" هیچ په‌یوه‌ندی‌یه‌ک له‌ نیوان خو‌ی و نه‌و کرده‌وانه‌دا دروست بکریت که له‌ نه‌نجامی به‌کار هیئانه‌یه‌وه‌ په‌یدا ده‌ین. به‌لئی، ویستی نیمه‌ ههر چه‌نده‌ش بچوو ک بیت، که‌چی لوتف و چاکه‌ی خواوه‌ند به‌سهرمانه‌وه‌یه‌ کجار گه‌وره‌ و مزین.

"به‌دیهنه‌ر ههر خوايه". چونکه‌ قورثانی پیروژ و سوننه‌تی خاوبنی پیغمه‌بر ﷺ و نه‌توه‌ که‌شی له‌ پشت سهریه‌وه - که نیمه‌ش به‌شیکین له‌ نه‌توه‌ که‌ی - ده‌ست به‌ دوعا لینی ده‌لالینه‌وه‌ که نه‌و شته‌ی بوی ته‌قدیر کردوون خیر بیت، له‌مه‌ش دا پشت به‌ میهره‌بانی خواوه‌ند ده‌به‌ستین نه‌ک به‌ ویستی خو‌مان. بۆ روونکردنه‌وه‌ی نه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ یه‌ک دوو دوعا ده‌یین:

"اللهم إني أستخيرك بعلمك وأستقدرك بقدرتك وأسألك من فضلك العظيم، فإنك تقدر ولا أقدر وتعلم ولا أعلم وأنت علام الغيوب. اللهم إن كنت تعلم أن هذا الأمر خير لي في ديني ومعاشي وعاقبة أمري أو قال عاجل أمري وآجله، فاقدره لي ويسره لي ثم بارك لي فيه، وإن كنت تعلم أن هذا الأمر شر لي في ديني ومعاشي وعاقبة أمري أو عاجل أمري وآجله فاصرفه عني واصرفني عنه واقدر لي الخير حيث كان ثم رضني به" (۱).

پیغمه‌بر ﷺ له‌م دوعایه‌دا هه‌ندی‌یه‌ که له‌ نه‌یته‌ی یه‌کانی "قه‌دهر" مان فی‌ر ده‌کات و تیمان‌ده‌ گه‌یه‌نی‌ت که جگه‌ له‌ خوای گه‌وره‌ی به‌توانا که‌سی تر. نامانگه‌یه‌نی‌ت به‌ "خیر" و که‌سی تریش جگه‌ له‌و "شهر" و به‌لامان لئی دوور ناخاته‌وه. چونکه‌ ههر ته‌نھا نه‌وه‌ که به‌وه‌ی تامی نازاری "خراپکاری‌یه‌کان" دهر خواردی و یجدانمان ده‌دات، له‌ کرده‌وه‌ی شهر و خراپکاری دوورمان ده‌خاته‌وه، که‌چی له‌ بواری خیر و چاکه‌کاری‌دا سروی میهره‌بانی‌یه‌ که‌ی به‌سهر و یجدانمان‌دا هه‌ل‌ده‌کات و له‌م ری‌یه‌وه‌ و یجدانیشمان

دەگەشتەموو و هیئەندە خوێشەحال دەبێت کە بە هەموو هیژ و توانایە کمانەووە هەول بۆ کردووی چاک دەدەین تا کو ئەو خێرە دەخەینە باوە شتمان. لە راستی دا هەر تەنھا خواوەندە کە "بیدە الخیر"ە، واتە خێری بە دەستە. چونکە هیچ کەسێکی تر جگە لەو ناتوانێت خێرمان بەیئێتەر پێ یان دووری بخاتەووە لیمان. جگە لەمە هیچ گرێمانیکی تر لە گۆڕی دا نییە.

هەر تەنھا خوای گەورەییە ئەو بەلایەیی لە کۆل حەزرەتی یوسف کردووە - دروودی لەسەر بێت - کە هااتە ڕێی. ئێمە لێرە دا لەو "بورهان"ە نادوین کە حەزرەتی یوسف چاوی پێی کەوت، بەلام دەتین: خوای گەورە پیغمبەرێکی گەورە و بێ گەردی لە شەری ئافەرەتیک رزگار کرد. بۆیە لە قورئان دا بەم جۆرە باس کراوە:

﴿كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ (یوسف: ٢٤).

ئالێرە دا لوتف و چاکەیی پەرور دگەر دیت و دەکەوێتە نێوان "کردووی خراپ" و "مەیلی و ێستی مەرۆف"ەو، بەم جۆرە ئەو کەسە لەو مەیلەیی کە هەبەتی بەرەو خراپکاری رزگار دەکات. بەلام ئالێرە دا شتێک هەبە ئەویش بریتی بە لە ئیخلاسی حەزرەتی یوسف - دروودی لەسەر بێت - چونکە هەر ئەو ئیخلاسی بوو کە لوتف و چاکەیی خواوەندی بۆ خستە کار، ئەوە تا خوای گەورە خۆی دەفەر موی:

﴿إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾.

ئەم واتایە فەرموودەیی کێ پیغمبەر ﷺ ڕوونی دەکاتەووە کە گەلنی واتای گەورە و قوولی تێدا، دەفەر موی:

(أَلَا وَإِنْ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ) ^(١)

بەلێ گەشتی دلی مەرۆف بە ئیخلاسی و قولێدانی بە خوشەوێستی و شکۆمەندیی خوای گەورە، هۆکارێکە بۆ دوورخستەووی ئەو بەلا و گێڕوگرفتانی کە یەک لە دوای یەک بەسەر مەرۆف دا دادەبارێن.

لەو فەرموودەیش دا کە ئێمامی بوخاری ڕیوایەتی کردووە، پیغمبەری خوشەوێست ﷺ لە دوایە کێ دا باسی ئەو دەکات کە خوای گەورە بەدیهێنەری کردووە کانه، هەر وەک بەدیهێنەری هەموو شتێکی تریشە. ئەمەش لە دوای: "إستفتاح" دا کە هەندێ لە ئێمامەکان دەبخوین و ئەمەیی خواوەوە بەشیکێتی:

(اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ) ^(۱).

له‌م دوعايه‌وه تې ده‌گه‌ين كه هېچ شتيك قه‌زا و حوكمي خواي گه‌وره ناگېرته دواوه. كه‌وا ته‌نمه "مه‌يل و پروتېكردن" مان له به‌رده‌م دا ماوه‌ته‌وه!

له راستي دا نيمه هست به دنيابي و متانه‌يه كي گه‌لني گه‌وره ده‌كه‌ين كاتني ده‌زايڼ كه: خواي گه‌وره به‌ديه‌نهرې كرده‌وه كانيشمانه. چونكه ته‌مه مزگيني‌يه كي گه‌وره‌ي خوش و به‌هيزمان ده‌داتني و دنيامان ده‌كات كه خواي گه‌وره ده‌ست له نيمه و كرده‌وه كانمان هه‌لناگرېت و، هه‌موو كات و ساتيك ته‌نانه‌ت له خوشمان نزيك‌تره لېمانه‌وه! باشه نايا ده‌بني چ شتيك هه‌بيت كه له‌مه زياتر مروف دلخوش و شادمان بكات؟! چونكه نيمه به‌م هست و نه‌ستانه‌وه خومان ده‌هاوينه ناو باوه‌شي مېهره‌بانبي خواوه‌ند و هه‌موو كرده‌وه كانماني پني ده‌سپېرين. جا ته‌م ملكه‌چي و ته‌سليم‌بوونه موته‌قه‌مان بو خواي گه‌وره هزكارېكه بو ته‌وه‌ي كه ويستي خواوه‌ندمان به وينه‌ي شه‌پزي به ته‌وزم و تين بو بخاته كار و بمانهاوينه ناو ده‌رياي ناسيني خواي گه‌وره‌وه! نيمه به‌م ناوات و ناره‌زووانه‌وه چاوه‌رواني ويستي خواوه‌نديڼ.. جا تومېده‌وارين كه خواي گه‌وره‌ي به‌توانا له‌م چاوه‌رواني به‌مان دا ناوميد و دلشكاومان نه‌كات.

له سهره‌تاي ته‌م باسه‌دا وثمان كه: "هيدايت" و "گومرايي" له لايه‌ن خواي گه‌وره‌وه‌ن و په‌يوه‌ستن به ويست و به‌ديه‌نياني خواوه‌نده‌وه. قورثاني پېروز به تېرو ته‌سلي ته‌م مه‌سه‌له‌يه روون ده‌كاته‌وه. به‌لام ليږده‌دا ته‌نها يه‌ك دوو ثايت به‌غوونه ده‌هيننه‌وه:

﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرِيدًا﴾ (الكهف: ۱۷).

﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ﴾ (الاسراء: ۹۷).

﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ أَلَيْسَ ذَلِكَ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ﴾ (الزمر: ۳۷).

ته‌و كه‌سه‌ي كه خواي گه‌وره هيدايتي بدات، تيشكه‌كاني "هيدايت" ده‌رژينه ناو دليه‌وه تا تي‌اي دا جينگر ده‌بن.. خو ته‌و كه‌سه‌ش كه خواي گه‌وره بيه‌ويت له ري بيتر از نييت، ته‌و ا هېچ كه‌سيك ناتوانيته له‌و گومرايي به‌رژگاري بكات، ته‌نانه‌ت ته‌گر سهرجه‌مي وتارخوين و واعيزه‌كانيش پي‌كه‌وه كوينه‌وه و هه‌موو ته‌و شتانه‌ي بزوون بكه‌نه‌وه كه پيوست بيت بو رزگار كردني له گومرايي، ته‌و ا هر بني ناكام ده‌بييت، هه‌رچه‌نده‌ش ته‌وان پاداosti ناموزگاري و

ریتماییه‌کانیان و ه‌رده‌گرن. چونکه نه‌و که‌سه قابیلییه‌تی هیدایه‌تی لئی دامالراوه، بۆیه هیچ کارنیک له‌گه‌لئی‌دا سوودی ناییت.

پیم وایه‌دمه‌نی گشتیی ئیستای ئیمه‌نموونه‌یه‌کی سه‌روزیادی ئه‌مه‌یه. لیره‌دا شتیك هه‌یه‌ده‌بی له‌پیش‌چاومانی دوور نه‌خه‌ینه‌وه، که بریتی‌یه‌له‌وه‌ی: خوا‌ی‌گه‌وره‌ی به‌دیینه‌ری هیدایه‌ت و گومرای، به‌پیی "ویستی مروف" هیدایه‌ت و گومرای به‌دی‌ده‌هینیت، هه‌رچه‌نده‌ش نه‌و ویسته شتیکی گۆره‌یی و ئیعتباری‌یه. که‌واته "به‌نده" داوای‌یه‌کیك له‌و دوانه‌ده‌کات و، "خواوه‌ند" یش که‌خواه‌ن وه‌سفی هه‌ردوو ناوی: "الهادی" و "المضل" هه‌یدایه‌ت و گومرای‌یه‌که به‌دی‌ده‌هینیت، بۆیه خودی "به‌نده" که به "ضال" واته "گومرا" داده‌نریت. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌شه که له‌نویژه‌کائمان‌دا و له‌کاتی خویندنی سووره‌تی "فاتحه" دا ده‌لین:

﴿غیر المغضوب علیهم ولا الضالین﴾ (الفاتحه: ۷).

په‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویت:

"المغضوب علیهم": جووله‌که‌کائن.. "الضالین" یش: گاواره‌کائن^(۱).

جاله‌به‌ر نه‌وه‌ی باسه‌که‌گه‌یان‌دینییه‌ ئه‌م شوینه، با که‌میک له‌سه‌ر پله‌و واتاکانی هیدایه‌ت رابوه‌ستین نه‌وه‌کو به‌هه‌له‌لینی تی بگه‌ین.

* * *

په یوه نډی نیوان: قهدهر، ئیراده، هیدایهت

پیمان وایه "هیدایهت" به پنی باسه که مان دوو پله یان دوو جوړه:
یه که میان: نهو هیدایهت ته جه بری یه ی که به پنی خواسته کانی شهریه تی فیطری
له کار دایه.

دووه میان: نهو هیدایهت ته ی که ویستی مروثی په چاو کردووه.

۱ - نهو هیدایهت ته ی که به پنی خواسته کانی شهریه تی فیطری له کار دایه.

هر بو نهو هر ښک کاتی به پنی یاسا کانی به دیهاتی روو ده کاته نهو نامانجه ی بوی
دیاری کراوه، به چه شنیکي "نیجباری" به ره نهو نامانجه ده که ویته ری و ده روات.
راست تر وایه نهو ری برینه ناو بنین "راپنچانی خوایی" (السوق الإلهي).

هر له یه که م هډنگاوی به دیه پنی مروثه وه و نجا گه شه کردنی له په حمی دایک دا تا
ده بیت به زه روو، نجا کاتی که به ناو بهک له دوا ی یه کی قوناغه کانی ناو له داتی
ده په ریت و له هر یه که یان دا ناو گوړی تایه تی به سهر دا دیت .. هه موو نه مانه، به پنی
نهو راپنچانه خوایی به نه نجام ده درین. سهر جه می بوو نهو هراتی تریش به هه مان جوړن و
تیکرا به پنی سوود و به رژه وهندی یه کانیان ده روون و ناو گوړیان به سهر دا دیت که
نهمه ش له م روژ گارانه مان دا لای هه موان ناشکرا و زانراوه.

خو هه رچه نده ماددی و سروشتی یه کان ناوی "غریزه" یان "راپنچانی سروشتی" یان
له م کاره ناوه، که چی جیهانی "و یجدان" یه که ده نگه له سهر نهو ی که نه مه راپنچانیکی
خوایی یه.

له راستی دا "به لگه ی هیدایهت" یه کی که له به لگه کانی "تو حید" و باب به تیکی
سهر به خو یه و، هه رچی به پنی نهو راپنچانه خوایی و هیدایهت په روه رد گاری یه روو
ده دات، ده یه ستیته وه به "بوون" و "یه کتایی" خوای گه وره وه.

هه موو شتی، هر له گه ردیله کانه وه تا ده گاته گه له ستیره کان به م راپنچانه
خوایی یه نه ر که کانی نه ستویان راده په رین. واته هر له و نه لیکترو نانه ی که به ده وری
ناو کی گه ردیله ده سوو رینه وه تا ده گاته هه ساره و نه ستیره و گه له ستیره مه له وانه کانی

ناو بۆشایی ئاسمان، تیکرا به‌پیی ئەو نه‌خشه و پلانه ده‌رۆن و ده‌جوولینه‌وه که خوای گه‌وره بۆی کێشاو، و، بێ ئەوه‌ی به ئەندازه‌ی سه‌ری په‌نجه‌یه کیش لینی لابده‌ن، تی ده‌کۆشن بگه‌نه ئەو ئامانجه..

مریشک به‌سه‌ر هیلکه که‌ی دا کپ ده‌که‌ویت و به‌چاوه‌روانیی ته‌واو بوونی ماوه‌ی کپ که‌وته که‌یه‌وه ئارام له‌سه‌ر برسیتی و تینویتی و گه‌رمای زۆر ده‌گریت و شوینه که‌ی خۆی به‌جێ ناهێلێت! ئایا ئەم مریشکه ده‌زانیت هیلکه کانی چی هه‌لده‌هین؟ یان بۆچی ئەم هه‌موو ئەرك و ماندوو بوونه هه‌لده‌گریت؟ له کاتێک دا ده‌زانین که دوا‌ی ئەوه‌ی جووجه‌له کانی گه‌وره ده‌بن، ده‌ریان ده‌کات و نایه‌لێت ئەو دانانه بچنه‌وه و هه‌لتی بگرن که خۆی ده‌یه‌ویت به‌ ده‌نووکێ هه‌لیان بگریت! وه‌لامی ئەم په‌رسیاره سه‌باره‌ت به‌ ئیمه‌وه‌ روونه، ئەویش بریتی به‌ له‌وه‌ی که: خوای گه‌وره‌ رووه‌و ئەو کارانه راپینچی ده‌کات و ده‌یداته به‌ر.

پاشان جووجه‌له‌ی ناو هیلکه هه‌ر ئەوه‌نده‌ی کاتی ئەوه‌ی دیت بیته‌ ده‌ره‌وه، به‌ ده‌نووک نه‌رم و ناسکه که‌ی دیواری هیلکه که کون ده‌کات و دیته‌ ده‌ره‌وه بۆ ناو ژیا‌نیکی گه‌لتی فراوانتر له‌وه‌ی ناو هیلکه که. ئایا له‌ کوینه‌هه‌ستی کرد و چۆن زانیی که ژیا‌نیکی تری نوێ هه‌یه تا هه‌موو هه‌ولێکی خۆی خسته کار له‌ناو هیلکه که بیته‌ ده‌ره‌وه و به‌و ژیا‌نه نوێ به‌هه‌رمه‌ند بپیت؟

هه‌روه‌ها منال که تازه له‌ دایک ده‌بیت، خۆی ده‌نووسینیت به‌ سنگی دایکه‌یه‌وه تا کو مه‌مکه کانی بمژیت! ئە‌ی ئایا کێ سنگی ئەو دایکه‌ی له‌ شیرێ پوخت و خاوین بۆ پر کرد؟ پاشان رینمایی ئەو مناله‌ی کرد که شیر له‌و مه‌مکانه‌دایه؟ کێ مناله‌ که‌ی فی‌ری مه‌مک مژین کرد؟! وه‌لامی ئەمانه و په‌رسیاره کانی تری هاوچه‌شیا‌ن ته‌نها ئەو تاقانه وه‌لامه‌یه که: هه‌موو ئەوانه به‌ راپینچانی خوایی روو ده‌ده‌ن.

قورئانی په‌رۆز له‌ زۆر شوونی دا ئەم راپینچانه خوایی به‌مان ده‌خاته‌وه یاد، ئەم ئایه‌تانه‌ی - بۆ نمونه - لێ باس ده‌که‌ین:

أ- ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ﴾ (النحل: ٦٨).

به‌لتی، هه‌نگ به‌م چه‌شنه رینمایی و فی‌ر کردن و هیدایه‌ته‌ فی‌ری دروستکردنی هه‌نگوین بووه. چونکه خوای گه‌وره فه‌رمان بۆ هه‌نگ ده‌رده‌کات که له‌ چیاکان دا و له‌ ناو دره‌خته‌کان دا خانه و لانه بۆ خویان بنیات بنێن. هه‌نگ له‌م فه‌رمان و رینمایی به‌ خوایی به‌وه‌ فی‌ری دروستکردنی شانه‌ی هه‌نگوین ده‌بیت. خو ئەو ئەندازیاری به‌ی که

هینده‌ی پې نه‌چوو میرووله‌کانی نه‌و شاره‌ میرووله‌یه‌ی که په‌ کیکیان لې ون بووه، پرویان کرده شاره‌ میرووله‌که‌ی تر و به‌سهر چیلکه‌یه‌که‌وه که له‌سهر چاله‌که داترابوو، هم‌موویان په‌رینه‌وه نه‌وبهر و هیرشیان کرده سهر شاره‌ میرووله‌که‌ی تر! ثایا کنی هه‌والی به‌م شاره‌ میرووله‌یه‌ دا که په‌ کیکیان دیار نی‌یه و له‌ شاره‌ میرووله‌که‌ی تر دایه‌؟

پسپوره‌کان به‌م جوړه‌ی خواره‌وه نه‌م مه‌سه‌له‌یه لیک‌ده‌ده‌نه‌وه، ده‌لېن:

نه‌و میرووله‌یه‌ی که خرایه شاره‌ میرووله‌که‌ی تره‌وه، به‌چه‌شینکی په‌نهان و له‌رېنی دروست‌کردنی چه‌ند شه‌پولنکی کارؤموگناتیسې و به‌چه‌ند ئیحدائیه‌یه‌کی دیاری کراو، هاوړنیکانی خوی له‌و به‌سهره‌تانه ناگادار کردووه‌ته‌وه که هاتوونه‌ته رېنی. جا دوا‌ی نه‌م گفت‌وگزیه‌ی که زور به‌په‌نهانی له‌ نیوان خوی و هاوړنیکانی دا پرو‌ی دا، دوا‌ی لې کردن بېن به‌هانیه‌وه و رزگاری بکه‌ن، بویه نه‌وانیش هیرشیان بؤ سهر شاره‌ میرووله‌که‌ی تر برد!

که‌واته میرووله‌ده‌دویت و قسه‌ده‌کات. خوا‌ی گهوره‌ش "حه‌زرتی سوله‌مان" ی - دروودی له‌سهر بیت - شاره‌زای زمانی میرووله‌کردبوو، بویه - وه‌ک‌ثایه‌ته‌که فهرموویه‌تی - زه‌رده‌خه‌نیه‌ک روخساری پیروزی نه‌وی گه‌شاندووه و، رووی کرده په‌روهر دگاری و، به‌وپه‌ری گهرمو‌گوپری شوکری نه‌م نیعمه‌ته‌مه‌زنی پیشکesh کرد! میرووله‌سیستمیکي کومه‌لایه‌تی‌یان هیه‌یه که له‌رژنمی کوماری ده‌چیت، چونکه هه‌موویان بؤ کؤ‌کردنه‌وه‌ی خوراک له‌ شاره‌که‌یان‌دا ماندوو ده‌بن و تی‌ده‌کوشن. ته‌نانه‌ت په‌ک میرووله‌ی ته‌مه‌ل یاخود که‌متره‌خه‌میشیان تیدا نی‌یه. خو‌ته‌گهر کؤلی ههر کامیکیان قورس بیت، بانگ له‌هاوه‌له‌کانی ده‌کات و نه‌وانیش هاو‌کاری ده‌که‌ن له‌گواسته‌نه‌وه‌ی خواردنه‌که‌دا بؤ ناو شاره‌که‌یان. به‌دریژی هاین میرووله‌کان له‌کار و کوششی سه‌روم‌ردان، به‌لام له‌وه‌رزی زستان‌دا دهر‌گاکان داده‌خه‌ن و خوراکه‌پاشه‌که‌موت کراوه‌که‌یان سه‌روزیاده. هه‌ندئ جار ده‌نکه‌دانه‌ویلنه‌پاشه‌که‌موت کراوه‌کان ته‌ر ده‌بن‌یان شتی ده‌گرن و پیویست ده‌کات بخرنه‌به‌ر خور، خو‌دوا‌ی وشک‌بوونه‌وشیان جاریکی تر ده‌یانگوینه‌وه بؤ ناو شاره‌که‌یان. هه‌ندئ جاری تر به‌شینک له‌و دانه‌ویلانه‌چه‌که‌ره‌ده‌که‌ن و سه‌وز ده‌بن، په‌کسه‌ر میرووله‌کان ده‌یکه‌ن به‌دوو که‌رتوه‌، خو‌گهر ههر کام له‌و که‌رتانه‌ش سه‌وز بیتوه‌، په‌کسه‌ر نه‌ویش دوو که‌رت ده‌که‌نه‌وه! به‌م جوړه‌له‌چوارچیوه‌ی سوودوهر‌گرت‌دا پاریزگاری له‌و ده‌نکه‌دانه‌ویلنه‌پاشه‌که‌موت کراوانه‌یان ده‌که‌ن، چونکه نه‌و ده‌نکانه‌ی که سه‌وز ده‌بن و ده‌روین تازه‌نه‌وان سوودی لې نابین!

ئایا کئی هه‌موو نه‌مانه‌ی فیری میرووله کرد؟ کئی نه‌م مه‌سه‌له ورد و تیکه‌ل و پیکه‌لانه‌ی فیر کردن له کاتیک‌دا که جه‌سته‌ی میرووله له بارسایی هیزی "حافیظه"ی ناو میسکی نیمه بچووک تره؟

حه‌زه‌تی نه‌بوو هوره‌یره - خوالیی رازی بیت - ده‌فرمویی: له پیغه‌مه‌رم ﷺ بیست ده‌فرموو: (جاریکیان میرووله‌یه که یه کیک له پیغه‌مه‌رانی گه‌ست، نه‌ویش فرمائی دا شاره میرووله که یان سووتاند، یه کسه‌ر خوای گه‌وره وه‌حیی بۆ نارد که: نه‌ته‌وه‌یه کت سووتاند ته‌سیحاتی خویان ده‌کرد)^(۱).

به‌لئی، هه‌روه‌ک له به‌ر چاودایه، میرووله نه‌ته‌وه‌یه کی سه‌ربه‌خۆن و به‌ زمانیک که نیمه لئی حالتی نایین، ته‌سیحات بۆ خوای گه‌وره ده‌که‌ن.

له رپوایه‌تیک حاکم‌دا پیغه‌مه‌ر ﷺ فرمویه‌تی: (جاریکیان یه کیک له پیغه‌مه‌ران - علیهم‌السلام - رۆشته ده‌روه‌ی شار بۆ نویژه‌بارانه، میرووله‌یه کی بینی ده‌ست و قاچه‌کانی به‌ره‌و ئاسمان به‌رز کردبووه‌وه، یه کسه‌ر به‌ خه‌لکه‌که‌ی فرموو: بگه‌رینه دواوه! چونکه له‌به‌ر نه‌و میرووله‌یه وا خوای گه‌وره هات به‌ هاناته‌وه‌وه و دوعای گیرا کردن)^(۲)!

که‌واته میرووله به‌ راپینچان و ئیله‌هامی خوایی هه‌موو نه‌و کارانه نه‌نجام ده‌دات. ج - قورئانی پیرۆز سه‌رنجی نیمه بۆ پرووی "ئیجباریی قه‌ده‌ر" و بۆ لای نه‌وه‌ش که زینده‌وه‌ران چه‌ند نه‌ته‌وه‌یه کی وه‌ک نیمه‌ن، راده‌کیشت:

﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحِهِ إِلَّا أَمَّ أَمَّا لَكُمْ مَا قَرَّبْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ﴾ (الأنعام: ۳۸).

نه‌بوو داوود نه‌م فرموده‌یه له پیغه‌مه‌ره‌وه ﷺ رپوایه‌ت ده‌کات که فرمویه‌تی: (ئه‌گه‌ر سه‌گ نه‌ته‌وه‌یه‌ک نه‌بوو نایه له نه‌ته‌وه‌کان، فرمام به‌ کوشتنی هه‌موویان ده‌دا، به‌لام ته‌نها ره‌شه درنده‌کانیان بکوژن)^(۳).

زانایان به‌ کۆتایی پێهاتی وه‌چه‌ی نه‌و جوژه‌قه‌له‌ره‌شانه‌نیکه‌ران بوون که له‌ تورکیادا پێی ده‌وتریت: (Kelaynaklar) چونکه هه‌موو بوونه‌وه‌رێک له‌ راگیرکردنی هاوسه‌نگیی ژینگه‌دا باریکی دیاری کراوی هه‌یه. خۆ نه‌مانی وه‌چه‌ی نه‌و چه‌شنه‌قه‌له‌ره‌شه‌ش نه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که که‌لینیک که‌وتیته‌ نه‌و هاوسه‌نگی یه‌وه! ئایا کئی هه‌موو

(۱) رواه البخاري: الجهاد ۱۵۳.

(۲) المستدرک: ۳۲۵/۱ قال الحاکم: هذا صحيح الإسناد ولم يخرجاه و وافقه الذهبي.

(۳) الدارمي: الصيد ۳.

بوونه وړنکي فير کردوه که چي خوي له راگير کردني هاوسه ننگي ژينگه دا بدوژيته وه؟

نيمه بهم مه سه ليه دهليين: "هيدايتي جه بري" يان نهو هيدايتي که به پني خواسته کاني شيريعتي فيطري کار ده کات. ههروها له م گوزشيه وه ههليان ده سه ننگين.

۲ - نهو هيدايتي که ويستي مروف ره چاو ده کات.

خوای گه وړه به نارډني چندين هوکاري هيدايت وړنمائي، خه لکي هيدايت ددات. نجا هه وړه که پيغه مهران - درووديان له سهر بيت - هوکاري هيدايت داني خه لکين، کنيه نازل کراوه کانيش هوکاريکي تری نهو هيدايتي. ههروها نهو که سانهش که له پياري ته بليغ وړنمائي داتي ده کوشن، چنه د هوکاريکن بو هيدايت، بهم وانا و مه بهسته.

ده بي بيشزانين که هه چنه د خوای گه وړه گه لي هوکاري هيدايتي نارووه، که چي زور له خه لکي ناکات که نهو هوکارانه وه برگرڼ، واته ناچار يان ناکات له رني نهو هوکارانه وه نيمان بهين. هه له بهر نه مه شه که هه ندي جار که سي و ابووه هه چنه د له ناو خاوخزاني پيغه مهرانيش دا ژياوه که چي رني هيدايتي نه گرتو وه بهر، يان نه ياري "هيدايت" بووه! هه ندي جاري تريش له کوشکي فیر عه وندا "نيمانداري نالي فیر عه وندا" و "ناسيا" په وړه ده بوون وړني هيدايتيان گرتو وه بهر! چونکه نهو جوړه هيدايتي ويستي مرفي تيدا ره چاو ده کريت. نهو تا خوای گه وړه هه موو هوکاره کاني هيدايت به دي ده هينيت، به لام به دي هيناني خودي "هيدايت" ده به ستيته وه به "ويست" ي خودي مرفه که وه، نهو ويستي که ماهيه ته که ي نازانريت و شتيکي نيسي يه، به لام مهر جيکي عادي يه بو به دي هيناني نهو هيدايتي.

قورثاني پيروز لهم جوړه هيدايتي به زوري تيدا باس کراوه، ليره دا يه که دوانکيان ده هينين:

۱ - ﴿وَأَمَّا تُمُودُ فَبَدَّيْنَاهُمْ فَاسْتَحْبُوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (نص: ۱۷).

واته: "هيدايت" به قهومي نهوود گه يشت، که حه زره تي صالح بووه - دروودي له سهر بيت - که چي نهوان، به ويستي خرايي خويان، گو مړايي يان پي باشت بوو، بويه به "له خو بايي بوون" و "فيز و ده مار" وه پشيان له هيدايت هه لکرد و ليي هه لگه رانه وه، تا گرفتاري دوزه خ و سزاي سه ختي کردن.

۲ - خوای گه‌وره گهلنی پښغمبه‌ری بۆ لای خهلکی ناردووه، تاكو بیانوو بۆ ئه‌و كه‌سانه‌ دروست نه‌بیټ كه‌ به‌ ویستی خوڤان له‌ ریی لاده‌ده‌ن و گو‌مرا ده‌بن:

﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ (النساء: ۱۶۵).

كه‌واته‌ ئه‌وانه‌ی رییان ون کردووه‌ هه‌چ به‌هانه‌ و بیانویه‌ کیان بۆ گو‌مراپی به‌ که‌یان به‌ ده‌سته‌وه‌ نی‌یه‌، چونکه‌ یه‌ك له‌ دوا‌ی یه‌ك پښغمبه‌ران - علیهم السلام - ره‌وانه‌ کراون و ئه‌وانیش به‌ پروونی و دره‌خشانی حه‌قیقه‌ته‌ کانیان به‌ خهلکی را‌گه‌یانندووه‌ و نه‌نجامی ناهه‌مواری کرده‌وه‌ خراپه‌ کانیان بۆ پروون کردوونه‌ته‌وه‌، هه‌روه‌ك چله‌پۆیه‌ی ئه‌و كه‌مالاتانه‌شیان بۆ باس کردوون كه‌ مرؤف له‌ رینی کرده‌وه‌ چا‌که‌ کانه‌وه‌ پښان ده‌گات:

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ (فاطر: ۲۴).

به‌لنی، هه‌رچی نه‌ته‌وه‌ هه‌یه‌ پښغمبه‌ری مژده‌ده‌ر و ترسینه‌ریان بۆ ره‌وانه‌ کراوه‌، كه‌ ئه‌وانیش حه‌قیقه‌ته‌ کانیان به‌و نه‌ته‌وانه‌ را‌گه‌یانندووه‌. خوای گه‌وره‌ش هه‌دايه‌تی بۆ ئه‌وانه‌ به‌دی هه‌ناوه‌ كه‌ به‌ ویستی خوڤان گوئی‌یست و گوئی‌رایه‌لی ئه‌و پښغمبه‌رانه‌ بوون. خو ئه‌وانه‌ش كه‌ گو‌مراپی‌یان پښی باشت‌ر بووه‌، ئه‌واله‌و گو‌مراپی‌یه‌دا ماونه‌ته‌وه‌ كه‌ خوای گه‌وره‌ ویستویه‌تی تیا‌ی‌دا بن.

﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ لَبِثْتَ رَسُولًا﴾ (الإسراء: ۱۵۰).

به‌لنی، خوای گه‌وره گهلنی پښغمبه‌ری ره‌وانه‌ کردووه‌، تاكو رینی به‌هانه‌ و پر‌وبیانوو بۆ كه‌س نه‌مینیه‌وه‌. ئه‌و پښغمبه‌رانه‌ش - درو‌دیان له‌سه‌ر بیټ - بۆ نه‌ته‌وه‌ کانیان بوون به‌ ریی‌پیشاندەر و رینگایان بۆ پروون کردوونه‌ته‌وه‌. به‌شی نه‌ته‌وه‌ی ئیمه‌ش له‌م رینمایه‌یه‌دا: خو‌وری تاسمانی پښغمبه‌رایه‌تی و سه‌رداری پښغمبه‌ران و سه‌روه‌رمان هه‌زهره‌تی محمده ﷺ. بۆیه‌ هه‌ر گه‌یزاوه‌ر گه‌یز هه‌چ به‌هانه‌ و بیانویه‌ کمان له‌ به‌رده‌م خوای گه‌وره‌دا به‌ ده‌سته‌وه‌ نی‌یه‌، چونکه‌ ده‌نگی پښغمبه‌ر ﷺ ده‌بیستین و هه‌ست به‌ هه‌ناسه‌ی پیروزی ده‌که‌بن، به‌ هه‌مان جو‌ر ئایه‌ته‌ مه‌زنه‌ کانی قورئانی پیروزی‌ش رۆحه‌ کائمان پرووناك ده‌که‌نه‌وه‌ و به‌رده‌وام و یجدا‌نمان به‌خه‌به‌ر دین.

جگه‌ له‌مانه‌ش خوای گه‌وره‌ به‌ فه‌زل و که‌ره‌می خو‌ی "سه‌ری هه‌موو سه‌د سالیک که‌سێک بۆ ئه‌م نه‌ته‌وه‌یه‌ ده‌نیریت که‌ کاروباری ئایینه‌ که‌یان بۆ نو‌ی بکاته‌وه‌" ^(۱) و

دهروونه کاتمان له چلک و چه پهلې پاکژ بکات و مروفي هممو سردهميک بههوي نمو نوکارانه وه ژباني ثابتي خويان نوي بکهنه وه و ژباني به بهردا بپوژينه وه. خوي گه وه هممو نه مانه له گهل مروفا ده کات، که چي هيشتا سهرباري نه مانهش هر ويستي مروفا ره چاو ده کات.. واته هر چنده خوي گه وه خوي به ديهي نهری هيدايهت و هوکاره کاني هيدايهت، که چي هيدايهت داني "بهنده" ي به ستووه توه به داو اکردني بهنده که خوي وه. که واته ليره دا به هيچ جوزنيک "هيدايهتي ئيجباري" له گورې داني يه.

هه ندي جاري تريس خوي گه وه راسته خو هيدايهت و گومرايي به دي دهه نييت و قابلييهت و نه هلييه تي نمو که سانه ره چاو ده کات:

نوه تا خوي گه وه پيغه مېره خوشه ويسته که ي ﷺ ره وانه ده کات، ئنجا پيغه مېره ﷺ نايينه که ي به "حه زه تي نه بوو به کر" راده گه يه نييت، يه کسر نه ويش يي دوا که وتن و يي نه وي به هه له دا بچيت، ئيمان دهه نييت و دلي به نووري ئهم ئيمان به ووناک ده بيه توه و بو سر لو تکه ي "صيديقييهت" سر ده که وييت..

هه روه ها خوي گه وه پيغه مېره خوشه ويسته که ي ﷺ ره وانه ده کات، که چي ئهم جاره "نه بوو جهل" روو به رووي ده بيه توه و، خوي گه ورهش سه بارهت بهو "گومرايي" به دي دهه نييت. چونکه به زانستي نه زه لي خوي ده زانيت که: نه بوو جهل نه هلييه تي هيدايهتي تي داني يه، نه ويش به کرداره گومرايي به کاني خوي ته صديقي ئهم حوکه ده کات و کوفر و يي نه زانيني خوي روژ به روژ زياد ده کات و پتر ده که ويته خواره وه تا له غه زاي به دردا له خوني خوي دا ده گه وزيت^(۱).

۳ - قورثاني پروژ له بهک ثابته دا هه ردو و جوړه که ي "هيدايهت" کو ده کاته وه و سه رنجيان بو لا راده کيشت:

﴿وَاللّٰهُ يَدْعُوْا اِلٰى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ﴾ (يونس: ۲۵).

خوي گه وه له ربي چنده ها هوکاري جوړ او جوړه وه خه لکي بو لاي هيدايهت و ربي راست بانگ ده کات، به لام هيدايهت ده به ستيته وه به ويستي خوي وه، نه وي خوي ويستي له سه ري بيت هيدايهتي بدات، ده يدات و.. بيه ويته هر که سنيکيش گومرا بکات، ده بکات. ته نها لايه نيکي بچووک له مه سه له که دا بو مروفا ده گه رپته وه، نه ويش له وه دايه که نه گه به دم بانگه وازه که ي خوي گه وه ره روژت و هه ولي دا سوود له

به‌شی جواره‌م

چهند پرسیار و وه‌لامیک له باره‌ی "قه‌دەر" هوه

پرسیاری یه‌که‌م:

مه‌به‌ست چی‌یه‌له: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ﴾ دا؟

وه‌لام:

ئهم وشانه به‌شیکن له‌و عهد و پهمانه‌ی که به‌دیهنەر له به‌دیهنراوان، به‌تابیه‌تی له مروفی وەر‌گر‌تووه. چونکه وه‌لامی ﴿بَلَىٰ﴾ به‌رامهر به‌پرسیاری: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾ بووه.

ئهم مه‌سه‌له‌یه دوو پرووی هه‌یه:

یه‌که‌م: ئهم پرسیاره له‌کێ و چۆن کراوه؟

دووهم: چ کاتی‌ک کراوه؟

ده‌توانریت ئهم تێبینی‌یانه‌ی خواره‌وه سه‌باره‌ت به‌ پرووی یه‌که‌م پێش‌چاو بخرین:

أ - ئهمه پرسیار و وه‌لام و پهمانی‌که له‌ ماهیه‌یه‌تی‌کی "نه‌کوینی" دا‌و، کاتی ئهم پهمانه له‌ مروف وەر‌گیراوه که هیشتا هێچ نه‌بووه و نه‌هاتووه‌ته "وجوود". وه‌لام‌دانه‌وه‌شی به‌ ﴿بَلَىٰ﴾ له‌ به‌رامهر ئهو فهرمانه‌ی خواوه‌نده‌وه بووه که بۆ "هینانه و جوودی" ئهم ده‌ری‌کردووه.

ب - کاتی مروف که له‌ جیهانی "گهر‌دیله‌کان" به‌ل‌کو له‌ جیهانی جوزئیاتی گهر‌دیله‌کان‌دا بووه، په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانه‌کان که هه‌موو شتی‌ک به‌ره‌و که‌مال ده‌بات ئهم گهر‌دیله‌نه‌شی داوه‌ته به‌ر و شه‌وقی دا‌ونه‌تی که بێن به‌ مروف. ئهم‌مه‌ش وەر‌گر‌تی عهد و پهمانه‌که‌یه.

واته ئهو عهد و پهمانه کۆلتانی‌که له‌ ته‌ستۆی گهر‌دیله‌ که‌ زۆر له‌ سه‌رووی وزه و توانای خۆیه‌وه‌یه. وتی: ﴿بَلَىٰ﴾ پێش‌له‌ به‌رامهر ته‌کلێف لێ‌کردنی په‌روه‌ردگاره‌وه بووه به‌ ئیجاد‌کردن و هینانه‌دیی ئهو گهر‌دیله‌یه.

جا ئهم پرسیار و وه‌لام و ته‌کلێف و قبووله‌ی که له‌سه‌ر ئهم شیوه‌یه‌ بووه، وه‌ک دیاره، له‌ شێکل و شیوه‌ی قسه‌ و گفت‌و‌گۆ‌دا نه‌بووه، بۆیه به‌شیک له‌ ته‌فسیر‌نوسان وه‌ک "ئێستیعاره‌ی ته‌مثیلی" روانیویه‌ته ئهم گفت‌و‌گۆیه. واته وه‌ک بێتی (ئا‌وا و ترا و به‌

جۆرەش ۋەلام درايە ۋە^(۱). ھەر بەمەش ئەم گەشت و گۆيە بەھای ياسايى خۆى بەدەست ھىنا، دەنا پەيمانىك نى يە كە بە قسە و گەشت و گۆى روون و ئاشكرا ۋەر گىرايىت. لە راستى دا گەيشتن بەم حوكمە، بى گۆى دانە سەير كردنى پىرستى گوشتار و ۋەلامى پەرورەدگارى عالەمیان كە ھەزار و يەك گوشتار و ۋەلامى ھەيە، ھەر گىز لە ھەلە بەدەر نايىت. پشت بەخوا ئەمە لە شوينى خۆى دا باس دەكەين.

ج - ئەم جۆرە داوا كردەنى پەرورەدگار لە مەرۆف بۆ: "دان پىندانان" و "پەيمان لى ۋەر گرتن" - لە راستى دا - برىتى يە لە ۋەى كە مەرۆف خۆى بناسيىت و بزانيىت غەيرى خۆى لە مەسلەى ئەودا ھەيە و تەنھا خۆى نى يە. ھەر ۋەھا برىتى يە لە: ناسينى "نەفس" و ئوونە ھىنانە ۋەيە بۆ حەقىقەتى: "مَنْ عَرَفَ نَفْسَهُ فَقَدْ عَرَفَ رَبَّهُ"^(۲). بە ۋەى كە ئاوينى مەھىيەتى مەرۆف دەخاتە بەرچا، بەمەش دەيىت بە شاھت لەسەر ئەو حەقىقەتە جۆراو جۆرانەى كە لەسەر ئاوينى ھەست و شعورى دا دەر دەكەون و، پاشان راگەياندى ئەم شاھتەيەيە. دەيى پىشزانين كە تىگەيشتنى ئەم ئىجاب و قبوول و يادخستە ۋە بىدار كردنە ۋەيە ئاسان نى يە و لەوانەيە لەو جۆرە شتەنە يىت كە پىويستيان بە بىدار كردنە ۋەى زۆر ھەيە تاكو مەرۆف لىيان تى بگات، ئاليرە ۋەيە گرنگىي "رېنمايى" دەر دەكەويت.

ئەمانەتى "نەفس" يان "من"^(۳) بۆ ئەو بە مەرۆف دراۋە كە خۆى گەورەى پى بناسيىت و دان بە "بوون" دا بنيىت. لە راستى دا ئامانجى بوونى مەرۆف تەنھا ئەم زانين و دان پىدانانەيە! ھەر لەبەر ئەو ۋەيە كە مەرۆف بە "بوون" خۆى دەيىت بە بەلگە لەسەر "بوونى خۆى گەورە" و، بە "سيفەتە جوژنى" يە كانيشى دەيىت بە بەلگە لەسەر سامان و دەوڵەتەندىي رەھاي خواۋەند و، بە "كۆلەۋارى" و "ھەژارى" يە كەشى دەيىت بە بەلگە لەسەر توانست و چاكە كارى يە كانى خۆى گەورە. جا ئەم چاكە و بەخششە لە پىش دا خواۋەند بە فەزلى خۆى بە مەرۆفى دەبەخشىت، ئىجا ئەو زانين و

(۱) ئىستىعارەى تەسنىنى لە رەوانىيى زمانى عەرەبى دا بەو جۆرە دەستەۋازە مەجازىيانە دەوترىت كە لەبەر نىشانە و ھۆيە كى تايەتى لە واتايە كى ترى جگە لە واتا راستەقىنە كەيان دا بە كار ھىتران و، زياتر ئەو پەندانە دەگرىتەو كە لەناو خەلكى دا دەماو دەميان پى دەكرىت. ۋەك ئەو ۋەى كە دەلّين: (بە يەك دەست چەپەلە لى نادريىت)! (ۋەر گىز)

(۲) كشف الخفاء: ۳/۴۳، پروانە پەرەۋىزى ژمارە (۱) لاپەرە (۴۹). (ۋەر گىز)

(۳) مەبەست بە "من" ليرەدا خود (ذات)ى مەرۆف، بەو واتايە كە مامۇسنا نورسى لە كىنى (من) دا لىكى داۋەتەو. (ۋەر گىز)

ههست كړدنه ی كه نه نجامي هم په كه به خششه ی خواوه ندن - له راستي دا - راگه ياندن و دان نانیکه له لایه ن مړو فوه به ههست كړدني به بوونی خواي گه وړه كاتي سهیری هه موو بوونه وړك ده كات و، دان نانیشه به نووری خواي گه وړه له هه موو پرووناكی په كدا. نه مهش و اتای په پمانی ﴿الست﴾ و ﴿بلی﴾ په.

جا هم په پمانه: ثیجاب و قبولیکه و، نه نجامي زانینی و اتا کانی نهو کتیه مه زنه په كه توانست و ویستی خواي گه وړه نوو سیویانه و، په ی بردنه به نه پنی په کانی ناو دپری پروو داوه کان.

۵ - ده بی هم په پمان و پرسیار و وه لامه به پنی شتانی جیسمانی (ماددی) هه له نه سه نگیرین و مړوف له و پروو هه لینی تی نه گات، چونكه خواي گه وړه به پنی ماهیه تی هه موو په كك له به دیها توواني فرمان بؤ په كه به په کیان درده كات و، گوئی له ده نگی هه موویان ده گریت و، تاگای لیپانه و، هره په كه شیان به پنی جی و شوینی خو یان ده چیت به ده میان هه و خواسته کانیان بؤ ده پنیته دی. خو نه گهر بمانه ویت به زار او ه کانی "زانستی كه لام" نه مه در برین، ده لپن: خواي گه وړه هه وړه تی ده گات له هه موو نهو گوفاران هه كه مړوف به له هجه و زمانه جیا جیا و ته عبیره جزو او جزو ه کانیان ده پلپن، به هه مان جزو له گوفاری هه موو به دیها توو په کی تی ده گات و ده زانیت چی ده لیت.. له هه مان کاتیش دا به چه نده ها زمانی جیا جیا و له هجه ی جزو او جزو فرمانیان بؤ درده كات و حقیقه ته کانیان تی ده گه په نیت و راستیی مړوف و گهر دوونیان بؤ پروون ده کاته وه و، گوفاری به دیها توواني وهرده گریت و عه هه و په پمانیان له گه ل دا ده به ستیت، به چه شنیک كه پروون كړدنه وه "گوفاری" په کانی خواوه ند ته نها له ناو ده سته واژه ی "كه لامی له فظی" دا ده پنیته وه. پاشان جزو ه کانی گف و گوئی خواي گه وړه هر له لیلها می زینده وهرانه وه تا ده گاته لیلها می مه لایكه ت، هه موویان چه ند جزو یكن له گوفاری خواي گه وړه كه نه ویش په كیکه له دره و شانه وه کانی "كه لامی نه فسی" (۱).

(۱) بؤ ینگیشتن له و اتای: "كه لامی له فظی" و "كه لامی نه فسی" به پنی لیکدانه وه ی زانستی كه لامی نه هلی سوننه و جه ماعت، ده لپن: به ثیجماعی نه ته وه ی نیسلام و تهو اتور له پیغه مهرانه وه - درو و دیان له سه ر ییت - چه سپاوه كه خواي گه وړه "ده دوت". خو مه حالیشه بدویت گهر خواوه نی سیفه نی "كه لام" نه نیت. كه لامیش - سه باره ت به خواي گه وړه وه - دوو و اتای سه ره کی هیه: په كه میان ته ویه كه پنی ده و تریت: "كه لامی نه فسی". كه نهو سیفه تمیه هر له نه زله وه زاتی خواي گه وړه هیه تی و به جزو یكه گونخواه بؤ نه وه ی فرمان و نه په په کانی خواوه ندیان پی ناراسته بکریت بؤ كه سانی تر و، له پنی وشه و ده سته واژه کانه وه دره در برین و، بریتی په له راستی په کی جیا واز له راستی "زانست" و "ویست" ی خواي

نهم جوړه گوشتاره ی خوی گه وړه له باز نه یه کی یه کجار فراوان دا له کار دایه، هر لمو واریداتانه ی که دینه ناو دلی مروفه وه تاده گاته جیهانی مه لایکه ت. نه وهنده هیه همریک لمو باز نانه له "وهرگرتن و بهخشین" ی نهو گوشتاره دا چو نیتی یه کی تایه نیتی هیه که جیا یه له هی نهوانی تر. بویه ناتوانری بزانی ت چی دینه ناو باز نه یه کی دیاری کړاو، هه ووه ها چیی تر له باز نه یه کی تره وه دهر ده چیت.

له راستی دا نیدد یعا کردنی نه وه ی که: "نیمه ده توانین له هه موو شتیک تی بگهین" هه له یه کی گه وړه یه! چونکه نیتا له م سرده مه دا هه ستمان کردوه که نهو شتانه ی ده یان زانین و په ی یان پی ده یه ی چهند دانه یه کی که من له نیوان ملیونیک شت دا که هیچیان له باره وه نازانین. هر به هه مان نه ندازش ده توانین شتان ببینین. نه مهش نه وه ده گیه نیت که نهو جیهانه ی ده ببینین و ههستی پی ده که ین هر به هیچ دانانری ت له چاو نهو شتانه ی که نایان ببینین و هه ستیان پی ناکه ین!

خو گف وگو ی په وړه دگاری جیهانه کان له گه ل گهر دیله کان دا و فدرمان دهر کردنی بؤ نیظام و سیسته مه کان و پیکه یان و هه لوه شانه وه ی شتان له لایه ن نهو خوا وهنده وه، له چهند دووری یه کی بهر ز و بلندی نهو تودا جی به جی ده کرین که له تهر ازوه به جوو که کانی نیمه دا جی یان نایسته وه.

خوی گه وړه په یمان له گهر دیله کان و، جوزئیات و، خانه کان و، جیهانی گهر دیله و.. له به حمی دایک دا و له سرده می منالی دا، وهرده گریت. نیمه هر گیز ناتوانین به تهر ازوه کانی خو مان نهو شتانه به پروونی لیک بده یه وه و هه لیان به سنگینین به تایه ت گهر نهو گوشتاره پروو به ووه له گه ل پو حی مرؤف و نهو و یجدا نه دا بیت که لهو پو حه دایه.

پو ح (گیان) ی مرؤف خوا ونی و جوو دیک ی سر به خو یه، چونکه نه مه زوړ به پروونی له م سرده می نیتا دا چه سپاوه، به چه شتیک که بواری مونا فه شعی تیدا نه ماوه. چونکه لقه جوړ او جوړه کانی زانستی پاراسایکولو جی که دهر انده وری جیهانی زانستیان داوه وای له م بایه ته کردوه که حمزی مرؤف بؤ زانینی پو ح و بوون و

گه وړه و، سیفه ټکی نه زه له یه. به لام "که لامی لمفطی" نهو ده نگ و شه و پتانمن که نهو گوشتاره ی خوی گه وړه یان پی دهر ده بریت و خوا وهند له "له وحی محفوظ" و حه زه تی جیریل و هر کس و شتیک تری غمیری خوی دا به دبی ده نیت. که نه یمان به دیها توه و نه زه لی نی یه و، به زاتی خوی گه وړه شه و به ند نی یه. بروانه: (کبری الیقینیات الکونی) نوو سینی: (دکتور محمد سعید رمضان البوطی) ص ۱۳۳-۱۳۶ الطبعة الثالثة. (وه ره گبر)

کارمەندی و ئاوات و ئارەزوووەکانی ڕۆح بەهێز نین. تەنانەت هیچ زانستگەیهک و کۆڕینکی چینه پیشکەوتوووەکان نەماوە کە لە بارەیهوه نەدوین. جالەبەر ئەوەی لە شونینکی تردا لە بارە "ڕۆح" هە دوایین ئەو الیژەدا هەر هێندە لێ دەدوین کە پەڕەندی بە باسە کە ی ئیستامانەو بەیت.

ئێمە هەر گیز بەم تەرازووانە کە بۆ تینگەشتن و تینگەیاندن هەمانە، ناتوانین لەو ئیجاب و قبولە تی بگەین کە پەڕەندی بەو عەهد و پەمانەو هەیه، لەو ڕووەو کە پەمانیکە لە گەڵ ڕۆحدا بەستراوە، چونکە ڕۆح پێش جەستە ی مەزوف بەدی هێنراوە. لە لایەکی تریشەو ماھییەتی ڕۆح لە سەر و ی کاتەو هیه. چونکە قسە کردنی ڕۆح وەکو ئەو قسە و هەست کردنە وایە کە لە خەو نەکاندا ڕوو دەدەن. هەر چەندەش دەتوانیت بێ ئەوەی پێوستی بە شەپۆلە دەنگی بە کان بێت - بە وێنە ی تەلیپاتی - گفت و گۆ و لەیه کە حالی یوون ئەنجام بدات. خۆ بایە خدانی گەورە و زۆر بەم بابەتە، تەنانەت لە یە کیتی سۆفیە تیشدا - کە تەمسلی جیهانی باوە بە ماددیەت دەکات - ئەوە دەگەیهینت کە گوشتار و قسە ی تایبەتی ڕۆح لە لایەن گرو ی مەزوفەو قبول کراوە و باوەری بێ هێنراوە. جاتەم قسە کردنە تایبەتی ڕۆح لەوانە بە گوشتارینکی تایبەت بە خودی ڕۆحەو، لە کاتینکی گونجاو دا دەر بکەوین و، لە چەند نامیرینکی تۆمار کەری جیاواز دا تۆمار بکەین و لە چەند کاسیتینکی ناوازه و جیادا هەلبگیریت و زمانی تایبەتی خۆی بە کار بهینیت.

جالەسەر بناغە ی ئەمە دەلین: لە شونین عەهد و پەمانە کەدا ڕۆحەکان بۆ گفت و گۆ کردن لە گەڵ پەرورەدگاری بەخشنەدا بانگ کراون و، ئەوانیش لەبەر ئەوەی کە پەرەخی جیسمانیەت نەکو تۆو تە ئیوان خۆیان و خۆای گەورەو ئەو هەموو شتیکیان بە ڕوونی دیوە و، سەبارەت بەو پەمانە و توویانە: ﴿بلی﴾. بەلام لەبەر ئەوەی زۆر بەی خەلکی ئەم ڕۆژگارەمان لە "بابی و یجدان" ی کیتی "ڕۆح" دا بە شون ئەمەدا نەگەراون، ئەواری یان لەم پەمانە نەکو تۆو و هەر گیز ڕیشیان لێ ناکەوین! چونکە هەر وەک لەو جیهانە بێ ئاگان، هیشتا باس و لیکۆلینەو شیان تیدا ئەنجام نەداوە. لە راستی دا ئەو کیتی بێ دەنگە ی کە ئەم دوو فەیلەسووفە لێی داوان: یە کەم: "کانت" - بێ ئاوردانەو لەو پێناسە ی کە لە کیتی کانی دا بۆ "بەدیهنەر" کردووەتی - و دوو هەمیش: "بریگسۆن" کە پشتی کردە گەردوون تاکو ئەو کیتی بێ دەنگە بخوینتەو و گوئی لێ ڕابگریت، یریتی بە لەم کیتی. چونکە پێوست بوو گوئی لە ڕۆح و ئیلهامەکانی ڕابگریت بۆ ئەوەی چەند ئەزموونگەیهک بۆ تینگەشتن لە زمانی

"ویجدان" دایمه‌زړینیت و هه‌ول بدریت له پټی نه‌و پېرستانه‌ی که له‌سەر ئاوینه‌ی شعوردا دهرده‌که‌ون، پرووی حه‌قیقه‌ت پېش‌چاو بخریت.

نهم کتېبه‌خوی له‌خوی دا‌شایه‌تیکي راستی بڼ‌درۆیه له‌سەر نه‌و حه‌قیقه‌ته‌به‌رزه‌که بریتی‌به له‌و عه‌هد و په‌مانه. دپاره‌تنگه‌یاندنې نه‌و که‌سانه‌ی که له‌م زمانه‌بڼ‌به‌شن هه‌رگیز کاریکي ئاسان‌نی‌یه! خو نه‌گه‌ر ژیری‌یه‌کان واز له‌خو‌به‌سته‌وه و برپاره‌کانی پېش‌تریان بهینن نه‌و! مړوف هه‌ست به‌و ﴿بلی﴾ ټیبه‌ده‌کات که "ویجدان" ی‌خوی بو نه‌و په‌مانه‌کردوویه‌تی.

له‌راستی دا مه‌به‌ست له‌بیر کردنه‌وه‌ی "نه‌نفوسی" و "نافاقي" و باسه‌کانی سه‌باره‌ت به‌مانه، هه‌ر ته‌نها نه‌مه‌یه که باس‌مان کرد، چونکه‌زه‌بڼی مړوف له‌گومرایی‌یه‌کانی خوی رزگاری ده‌بیت و سه‌ربه‌ستی به‌بیری خوی ده‌دات و تی‌ده‌کوشت که به‌زه‌ربه‌بڼی بیری سه‌ربه‌ستانه‌نووسراوه‌ورده‌کانی ناو ویجدانی خوی بخوینتیه‌وه. زور که‌س هه‌ن که خو‌یان و ا‌راهیناوه له‌م رڼ‌یه‌وه سه‌یری ناخی دل‌ی خو‌یان بکه‌ن. نه‌و داهاتانه‌ی که نه‌و جوړه‌که‌سانه به‌بڼین و هه‌ستیاره‌ناسکه‌کانی ناخی خو‌یان به‌ده‌ستی ده‌هینن هه‌رگیز ناتوان له‌هیچ کتیبیکي تر‌دا ده‌ستیان بکه‌وینت. ده‌توانریت له‌ژیر نه‌م زه‌ربه‌بڼه‌وه هینما و ناماژه‌کانی کتېبه‌ئاسمانی‌یه‌کان به‌ره‌نگه‌تایه‌تی‌یه‌کانی خو‌یان ده‌ر بکه‌ون. جا نه‌و که‌سانه‌ی که ناتوان نه‌م ئاسو‌یانه‌بڼین و له‌ناو چوار‌چپوه‌ی ده‌روونی خو‌یان‌دا قه‌تیس ماون و خو‌یان له‌و‌ی‌دا به‌ند کردووه و له‌و قاوغ و چوار‌چپوه‌یه‌ده‌ر نه‌چوون، هیچ کاتیک ناتوان شتیک له‌م قسانه‌حالی بڼ!

با ئیستا له‌پرووی دوو‌هه‌می پرسپاره‌که‌بدوین: چ کاتیک نه‌م په‌مانه‌وه‌ر گپ‌راوه؟ ده‌بڼی پېشه‌کی نه‌وه‌روون بکه‌بڼه‌وه که له‌ناو ده‌قه‌کان‌دا ناتوانین شتیکي گومان‌بر‌مان له‌سەر نه‌مه‌ده‌ست بکه‌وینت. به‌لام ده‌توانین نه‌و شتانه‌به‌هینن که ته‌فسیر‌نووسه‌کان له‌م باره‌یه‌وه و توویانه:

نهم ئیجاب و قبوله له‌کاتی رۆشتی زنده‌توو (حیمن) ی مړوف‌دا بووه‌به‌ره‌و پېتان‌دن و.. له‌و کاته‌دا بووه‌که ئاوه‌لمه (جنین) شیوه‌ی مړوفی له‌خو‌گرتووه.. پان نه‌و ده‌مه‌ی که منال ده‌گاته ته‌مه‌نی ئاوازن و بالغ‌سوون. هه‌ربه‌که له‌م را و بو‌چوونانه شیوازی تایه‌تی‌یان هیه‌بو به‌رگری له‌خو‌کردن. به‌لام گه‌ل‌نی دژواره‌که هه‌ر کاریکي یه‌کلایی که‌روه به‌ده‌سته‌وه ببیت و یه‌کیک له‌و را و بو‌چوونانه‌ی بڼ‌ترجیح بدریت.

جا هەروەك ئەم پەیمانە لە جیهانی گیانەکاندا ڕووی داو، دەشکریت لە کاتی پەیوەندی کردنی گیان بە گەردیلەکانی خۆیەوه لە جیهانیکی تردا ڕوو بدات.. هەروەك لە یەكێك لە قۆناغەکانی گەشە کردنی ئاوەملە لە ڕەحمی دایکدا ڕووی داو، دەشگۆنجیت لە هەر قۆناغیکی گەشە کردندا تا کاتی بالغبوون ڕوو بدات.

خۆ ئەو خواوەندە گەورەیی که وه کویەك له گەل "ئەمڕۆ" و "دوینی" دەدوینت و بە وێنەی ئەمڕۆ لە دوینیش ئاگادارە، لەوانەیە لە هەموو ئەم قۆناغانەدا پەیمانە کە ی وەرگر بیت. ئێمە لە قوولایی و بجدانی خۆماندا دەنگی بێ بەم جۆرە دەبیستین لە سەر ئاگاداری و شایەتی دڵمان لە سەر ئەم پەیمانە.

هەروەك "گەدە" بە زمانی تایبەتی خۆی برسیی یەكە ی خۆی دەر دەبریت و، "جەستە"ش، بە وشە تایبەتی یەكە ی، ئازارەکانی ڕادە گە یە نیت.. "و بجدان"یش بە هەمان جۆر، زمان و زاراوە تایبەتی یەكە ی خۆی دەخاتە کار و، باسی ئەو گەفت و گۆ و عەهد و پەیمانانە دەکات و، بە دەست ئازار و دلتەنگی یەكە ی کانیشیەوه دەنالی نیت. ئەم و بجدانە هەمیشە لە دلتە ی و نیگەرانی دایە تا کو بە راستگویی لە سەر گەفت و پەیمانە کە ی خۆی بمینیتەوه و، لە شیوە ی چەند شە پۆلیکی یەكە ی دوا ی یە کیش دا ترپە و ئینفیعالاتەکانی خۆی دەر دەخات. هەروەك منال کە بە گریانە کە ی سەرنجە کان بۆ لای خۆی ڕادە کیشیت و خۆشی لەمەدا بە "بەختەوه" دادە نیت و، گەر نەشتوانیت ئەو داخ و خەمانە ی دەر ببریت کە پێیانەوه دەنالی نیت، ئەوا نا ئومیدی و دلشکاوی پێوه دەر دە کەویت.. "و بجدان"یش بە هەمان جۆرە، چونکە و بجدان لە پێش چاوی ئەو کەسانەدا کە دە یخوینتەوه و هەستی ی دە کەن:

ئاوینە یەکی خاوی و درەخشانە بۆ مەزنین راستی یە کان و.. کتێبخانە یەکی یە کجار دەو لە مەندە و.. تۆمار یکی تایبەتی و.. شوێنیکی بەرز و بلند ی ئەمبار کردن و تێدا پاراستنی شانە.

پرسیاری دوو هەم:

ئایا بەلگە ی عدلی هەمە لە سەر: ﴿الستُ بربکم قالوا بلی﴾؟

وەلام: هەند ی مەسەلە و بابەت هەن کە گەلێ سەخت و دژوارە بە عەقل و ژیری ڕوون بکرنەوه. خۆ ئەگەر لە ڕێی ژیری یەوه خەلکیان لێ تی بگە یە نریت ئەوا تەنها لەو ڕووهوه دە کریت تی بگە یە نرین کە: ئەم بابەت و مەسەلانە لە جۆری "مومکینات"ن، واتە "مەحال"ن.

له راستی دا مادهم خوی گهوره باسی کردوه، نهوا هیچ ئیعترازیك پروو لهم مهسه لهیه ناکات.

ده توانین له دوو پرووه لهم پرسیاره بدوین:

۱ - ئایا شتی وای پرووی داوه؟ نه گهر پرووی داوه چون ده کری بجه سپینریت؟

۲ - ئایا که سیکي ئیماندار ئاگاداری ئهم ههوالهیه و بینویه تی؟

پیش هه موو شتیک، ئایا پرسیار: ﴿الست بریکم﴾ که خوی گهوره له رۆحه کانی کردوه - ئیتر له ههر جیهانیك دا بوو بیت - پاشان وه لامی رۆحه کانی: ﴿بلی﴾ پرسیار و وه لامیکی قهطعی و بی گومانه؟

ئهم مهسه لهیه له دوو ئایه تی قورئانی پیرۆزدا باس کراوه:
یه کیکیان ئهم ئایه تیه:

﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ﴾ (الأعراف: ۱۷۲).

کهواته ئهم پهیمانه وهر گیراوه و بهسه رها ته کهش پرووی داوه. تهفسیر نووسان له کۆن و نوێ دا قسه ی زۆریان له تهفسیری ئهم ئایه ته دا کردوه. بهشیکیان و توویانه: ئهم پهیمانه لهو گهر دیلانه وهر گیراوه که له داهاتوودا مرۆفیان لسی پینک دههینریت و له رۆحه کانیشیان پینکهوه.

هه ندیکي تریان و توویانه: لهو کاته دا وهر گیراوه که منال ده کهوینته رهحمی دایکیه وه. چهند تهفسیر نووسیکی ورده کار تر پشتیان به فەرموودهیه کی پیرۆز بهستوه و توویانه: ئهم پهیمانه لهو کاته دا له مرۆف وهر گیراوه که فووی رۆح (زیان) ی تی کراوه. له راستی دا قسه و گوفتاری خوی گهوره له گهل بهدیها تروان دا گه لسی جیا جیا و جۆراو جۆره. ئه وه تا ئیمه به جۆریکی تایه تی و شیوهیه کی دیاری کراو ده دوین، که چی له گهل ئهممهش دا جۆره گفت و گو یه کی ترمان ههیه که هی ههسته ناوه کی و دهره کی و ئاشکرا و په نهانه کائمان و، قسه و گوفتاری عهقل و رۆحمان ههیه و، جۆره گوفتاریکی دهروونی و له فزیشمان ههیه و، گه لسی جار به هه موو ئهم زمانانه ده دوین و هه ولش ده دهین ئه وانه شیان بێ تی بگه یه نین که لییان تی ده گهن.

ئه وه تا "دل" زمانی تایه تی خوی ههیه قسه ی بێ ده کات، به لام ههستی بێ ناکریت. خو ئه گهر پیمان بو ترئ: له دلی خو ئان دا چیتان دهوت؟ ده لێین: ئاوا و ئاوا. ههروها ئه و شتانهش ده گیر پنه وه که له دهرووغان دا و توومان، ئهممهش قسه و گوفتاری دهروونی به. هه ندی جاری تر له خه و نه کائمان دا قسه ده کهین و له خه لکشی تی ده گهن، که هیچ که سیکي ته نیشتی خو مان ههستی بێ ناکات، پاشان که له خه و هه لسه ستین و

ر ده‌بینوه په‌که‌به‌یه‌ کی‌ ئهو قسانه‌ بۆ‌ که‌سانی‌ تر ده‌گیرېنه‌وه، دياره‌ ئه‌مه‌ش‌ جوړنکی‌ تره‌ له‌ قسه‌ و‌ گوښاره‌ کاښان.

که‌سانیکي‌ تر هه‌ن‌ که‌ تابلؤ‌ کاني‌ جیهانی‌ میسالیان‌ پېشان‌ ده‌درن‌ و‌ له‌ گه‌ل‌ که‌سانی‌ جیهانی‌ میسالیښ‌ دا‌ ده‌درن‌ و‌ گفت‌ و‌ گوؤ‌ ده‌ کهن‌. له‌ وانه‌ به‌ندئ‌ که‌س‌ له‌ ماددی‌ یان‌ باوه‌ر به‌مه‌ نه‌ کهن‌ و‌ بلنن‌ ئه‌مه‌ وړېنه‌یه‌. با‌ وازیان‌ لښ‌ به‌نن‌! چونکه‌ پڼغه‌مېره‌ی‌ خو‌شه‌وېست ﷺ چه‌ندین‌ تابلؤ‌ی‌ میسالیی‌ جیهانی‌ به‌رزه‌خ‌ و‌ جیهانی‌ میسال‌ پېش‌ چاوی‌ بلنډ‌ و‌ به‌رزی‌ پڼغه‌مېره‌ان‌ه‌ی‌ ده‌خرا‌ و‌ ئنجا‌ هه‌موو‌ ئه‌وانه‌ش‌ که‌ چاوی‌ پېیان‌ ده‌ که‌وت‌ لښان‌ تن‌ ده‌ گېشت‌ و‌ هه‌ستی‌ یې‌ ده‌کردن‌ و‌ بۆ‌ که‌سانی‌ تری‌ ده‌گیرانه‌وه‌. خو‌ ئه‌مه‌ش‌ جوړنکی‌ تری‌ گوښاره‌.

به‌لام‌ "وه‌حی‌" جوړنکی‌ ته‌واو‌ جیاپه‌ له‌مانه‌. ئه‌وه‌بوو‌ که‌ وه‌حی‌ بۆ‌ پڼغه‌مېره‌ ﷺ ده‌هات‌ جگه‌ له‌ خو‌ی‌ که‌سی‌ تر هه‌ستی‌ یې‌ نه‌ده‌کرد‌ و‌ لښی‌ تن‌ نه‌ده‌گېشت‌. خو‌ ئه‌ گهر‌ وه‌حی‌ شتیکي‌ ماددی‌ بواپه‌ و‌ به‌ گوئ‌ بېس‌ترایه‌، ئه‌وا‌ که‌سانی‌ نړیکي‌ ده‌یانېست‌ و‌ هه‌ستیان‌ یې‌ ده‌کرد‌. که‌چی‌ کاتی‌ وا‌ ده‌بوو‌ که‌ وه‌حیی‌ بۆ‌ ده‌هات‌ سه‌ری‌ له‌ سه‌ر رانی‌ په‌ کیڅ‌ له‌ خېزان‌ه‌ کانی‌، یان‌ ئه‌ژنؤ‌ی‌ به‌ ئه‌ژنؤ‌ی‌ په‌ کیڅ‌ له‌ هاوه‌له‌ به‌رېزه‌ کابښه‌وه‌ ده‌بوو‌، له‌وا‌ کاته‌دا‌ پڼغه‌مېره‌ ﷺ له‌وه‌حی‌ په‌ تن‌ ده‌گېشت‌ یې‌ ئه‌وه‌ی‌ که‌سی‌ تری‌ جگه‌ له‌ خو‌ی‌ هه‌ستی‌ یې‌ بکات‌. ئنجا‌ پڼغه‌مېره‌یش‌ ﷺ پېت‌ به‌ پېتی‌ ئه‌وه‌ وه‌حی‌ په‌ پې‌ راده‌ گه‌یانډن‌. خو‌ ئه‌مه‌ش‌ ده‌نگ‌ و‌ قسه‌ و‌ گوښارنکه‌ له‌ شېوه‌ په‌ کی‌ تر‌دا‌.

"ئېله‌هام‌" بۆ‌ دلئ‌ وه‌لئ‌ دېت‌ و‌ شتیک‌ به‌ گوئ‌ی‌ دلئ‌ دا‌ ده‌چرېننیت‌، که‌ ئه‌مه‌ش‌ جوړنکی‌ تری‌ گوښاره‌ و‌ به‌ وېنه‌ی‌ زمانی‌ مؤرس‌ (بروسکه‌) واپه‌، که‌ چه‌ند‌ جارنکی‌ دیاری‌ کراو‌ لښ‌ ده‌درن‌ و‌ کارمه‌ندئ‌ به‌رپر سیاری‌ بروسکه‌ راسته‌وخو‌ لښی‌ تن‌ ده‌گات‌. جا‌ هه‌ندئ‌ شت‌ به‌ هه‌مان‌ جوړ‌ له‌ دلئ‌ وه‌لئ‌ دا‌ داده‌درنیت‌، ئنجا‌ ئه‌وېش‌ له‌ لایه‌نی‌ خو‌په‌وه‌ چه‌ندین‌ واتای‌ جیا‌جیا‌ی‌ لښ‌ ده‌ره‌هېننیت‌. بۆ‌ نمونه‌ وه‌که‌ ئه‌وه‌ی‌ وه‌لئ‌ په‌ که‌ بلنیت‌: فلانی‌ کورئ‌ فیسار‌ که‌س‌ گه‌یشته‌ به‌ر‌ده‌ر‌گا‌، که‌ ده‌ر‌گا‌ بکه‌نه‌وه‌ بېنن‌ له‌وئ‌ په‌ و‌ گه‌یشتووه‌! خو‌ دیاره‌ ئه‌مه‌ش‌ جوړنکی‌ تری‌ قسه‌ و‌ گوښاره‌.

ئنجا‌ "ته‌لپانئ‌" ش‌ هه‌یه^(۱).. ئه‌وه‌ تا‌ زانایانی‌ ئه‌مړؤ‌ به‌ ژمیر‌ کاری‌ و‌ تاقیک‌ردنه‌وه‌ کانی‌ خو‌یان‌ رڼ‌ بۆ‌ ئه‌و‌ رږژه‌ خو‌ش‌ ده‌ کهن‌ که‌ پېیان‌ واپه‌ ده‌توانن‌ به‌ ته‌لپانئ‌ له‌ گه‌ل‌ په‌ کتر‌دا‌ بدوئ‌ن‌. که‌ ئه‌مه‌ش‌ جوړنکی‌ تری‌ قسه‌ و‌ گوښاره‌.

(۱) (ته‌لپانئ‌ Telepathy): برېتۍ‌ په‌ له‌ گوږېنه‌وه‌ی‌ به‌ر‌ و‌ بۆ‌چوون‌ و‌ له‌به‌ کتر‌ حالئ‌ بوون‌ له‌ نښان‌ می‌ش‌کی‌ چه‌ند‌ که‌س‌یک‌دا‌، به‌ یې‌ به‌ کاره‌ننای‌ زمانی‌ قسه‌ و‌ گوښار‌. ږواوه‌ فره‌هنگی‌: Oxford. (وه‌ر‌گېږ‌)

پرووتىكرىنى دل لە دل و پرووسكە بەيەك دانى مروۇف لە ناخوۋە جۈرىكى تىرى دەربىرىن و گىفت و گۆيە.

لە ھەموو ئەمانوۋە كە باسماڭ كىرىن، تى دەگەين لە ھۈەى كە خۇاى گەورە چەندىن جۈرى لە ۋمارە بەدەرى قىسە و گىفت و گۆى بەدى ھىناۋە. ئىستاش با پروىنە ھۈە سەر باسە كەمان.

خۇاى گەورە بە ئىمەى ھەرموۋ: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾؟ بەلام ئىمە نازاين بە كام جۈر لە جۈرە كانى گوفتار ھەرموۋى تى. خۇ ئەگەر ئەم ھەرمائىشەى لە شىۋەى لىدانى مۇزىس دا بوو بىت - دىبارە ئەمە ئىمە ئىمە، و ئىمە ئىمە قىرە و بىرەى لە سەر ناكىرىت - بە وىنەى قىسە كىرىن لە گەل مروۇفى ۋەلى دا، ئەوا ئى گومان ناتواين بە گۆى كانماڭ ئەم گوفتارە بىيىستىن. واتە ئەو گوفتارە "ئىلھام" ە و "ۋەھى" نى بە. خۇ ئەگەر "ۋەھى" ىش بىت "ئىلھام" نى بە. گەر گوفتارە كەى ئاراستەى رۇح كىرىت ئەوا لە گەل جەستەى نى بە، ئەگەر ئاراستەى جەستەى كىرىت ئەوا لە جۈرى ئەو گوفتارە نى بە كە لە گەل رۇح دا دە كىرىت.

ئەم خالە گەلى گىرىكە، چۈنكە كىرىكى بە كىجار ھەلەبە گەر ئەو شتەنى كە مروۇف لە جىھانى "مىسال" و جىھانى "بەرزەخ" و جىھانى "رۇحە كان" دا دەيان بىنىت و ھەستىان بىن دەكات، بە تەرازوۋە كانى ئەم جىھانە ھەلەبە ئىگىرىن. ئەو تا پىغەمبەر ﷺ دەفەر مویت: "كاتى بەندە خراپە گۆرە كەى و ھارپى يانى بە جى يان ھىشت و ئەو ىش گۆنى لە دەنگى پىيانە، ئالەم كاتە دا دوو مەلئىكەت دىن بۇ لای و دای دەنىشىن و پىنى دەلئىن: بەرەمبەر بەم پىاۋە كە محمد ﷺ لە دىنادا چىت دەوت؟" ^(۱). ئاىا ئەم پرسىيارە لە چ لایەنىكى ئەو مروۇفە دە كىرىت؟ خۇ چ لە جەستەى و چ لە رۇحى بىرىت، ئەنجامە كەى ھەرىە كىكە و ناگۆرىت. گەر مردوۋە كەش ھەست بەم گوفتارە بىكات ھەر گىزاۋ ھەر گىز نامادە ھوانى دەور و بەرى ھەستى پى ناكەن. تەنانەت گەر ئامىرىكى تۇمار كىرىش لە گۆرە كەى دا دابىن، ئەوا ھەر گىز ناتوان ھىچ شىك بىيىست. چۈنكە ئەو گىفت و گۆىە لە چەند دوورى (أبعاد) بە كى تىرى غەبرى دوورى بە كەى ئىۋە دا ئەنجام دەدرىت، بە وىنەى دوورى بە كانى چوارەم و پىنجەم و دوورى بە كانى تىرى ۋەك ئەمانە كە ئەنىشتاين و غەبرى ئەو ىش دۇزىو پىانە تەوۋە. مەسەلە كە - بە ھەمان جۈر - بە پىنى گۆرانى جى و شۇنىش دەگۆرىت و بە شىۋەى كى تىر لە بەردەمتان دا دەردە كەۋىتە ھۈە. كەواتە: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾ گوفتارىكى خۇاى گەورە بە كە بە ئاراستە كىرىكى ئاىبە تەوۋە

لە گەل ڤۆح دا کردوو یەتی. لە بەر ئەو، نابێ چاوە ڤوانی ئەو یم که پە ی بە کاری گەری
ئەم گوفتارە لە خۆم دا بەم، یان لە بەرم کردبیت و لە بیرم مابیت، بە لکو لە شێو ی
هەست کردنیک دا که لە "و یجدان" ئەو سەری هەلدایبیت دەتوانریت چاوە ڤوانی ئەو
بکړیت. ئەو تا ئێمە لە ڤنی ئەو ئیلها مانە ی که دینە ناو و یجدانمانەو هەستی ڤی دە کەین.
لە کاتی ڤوونکردنەو ی ئەم مەسە لە پە دا، یە کیک ڤی و تم:

— کوا؟ من هەستم بەمە نە کردوو؟

ڤی م و ت:

— بەلام من هەستم ڤی کردوو! خۆ ئە گەر تۆ هەست ڤی نە کردبیت ئەو پە یو هەندی
بە خۆ ئەو هە یە. بەلام من باش لە یاد مە که هەستی ڤی دە کەم. گەر ڤر سياريشم لى
بکړیت: بە چ شتیک هەست ڤی کرد؟ دە ئیم: بەو شەوق و تاسە مەندی یە که لە
ناخم دا دانراو بەرەو "ئە بەد". خۆ هەر چەندە خۆم کۆتاییم ڤی دیت، بەلام لە ڤنی حەزو
ئارەزوو ڤی کۆتایی یە کانمەو ئەم دەنگم بیستوو. لە راستی دا لە بەر ئەو ی من
سنووردار و پابەندم ناتوانم پە ی بە بەد ڤیئەری مەز نەم، چونکە چۆن بتوانم دەر کی
رەهای ڤی کۆتایی بکەم؟ کەچی بەو حەز و ئارەزوو تاسە مەندی که بەرەو "رەها" و
"پابەند نەبو" لە خۆم دا هەستی ڤی دە کەم، دەتوانم پە یی ڤی بەم. ئەو تا میروو یە کی
سنووردار لەم جیهانە سنووردارە و لە جیهانە بەر تەسکە کی خۆی دا دە ژى، کاتیکیش
که دە مړیت هەموو ئەو شتە سنووردارانه شی لە گەل دا دە مرن که لە ناو ژيانی ئەو دا
بوون. منیش وەك ئەو لە جیهانیکی سنووردار و کۆتایی ڤی هاتوو دا دە ژیم. بەلام بێر لە
ڤی سنوور و ڤی کۆتایی دە کەمەو و، حەز و ئارەزووشم بەرەو ئە بەد تیدایە و، شەوق و
تاسە ی "بە هەشت" و "ڤینی جیوانی خوا ی گەورە" شەم لە ڤۆح دا هەلگرتوو. خۆ
ئە گەر سەر انسەری دنیا ڤیئەت بە مۆلکی من هیشتا ئەم خەم و حەز و شەوقەم لاناچیت.
هەر لە بەر ئەمەش بوو که و تم: "من هەستی ڤی دە کەم". چونکە ئەم حالە لە خۆم دا شک
دە بەم.

"و یجدان" هەر چی یەك ڤیئەت، هەمیشە بە هەموو کوللییات و بە شە کانیهو زمانى بە
یاد و ذیکری خوا پاراو و، هەر گیز او هەر گیز درۆ ناکات. خۆ کاتیک ئەو شتە ی ڤی
بدریت که دە یەو یت و ئارەزووی لى یە تی، یە کسەر دە سەر و یت و دلتیایی بە دەست
دە هیئیت. بۆ یە دلی مۆف که لایە نیکی ناسک و نیانی ڤەروە دگاری یە لە مۆف دا،
هەر گیز دلتیایی بە دەست ناهینیت هەتا و یجدان نە سەر و یت و نە کەو یتە دلتیایی یەو. وەك
ئەم ئایە تە پیرۆزە نامازە ی بۆ دە کات:

﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ (الرعد: ۲۸).

جگە لەمەش "برىگسۇن" و فەيلە سووفە كانى تىرى ھاۋچەشنى، لە بوارى چەسپاندنى بوونى خۆى گەورەدا وازيان لە ھەموو بەلگە عەقلى و نەقلى يە كان ھىنا و تەنھا "ويجدان" يان کرد بە بەلگە لەسەرى. تەنانتە "كانت" لە شوئىنك دا دەلئيت: (من ھەموو زانىارى يە كانى خۆم پشت گوئ خست و وازم لى ھىنان تاكو بەو شوئە يەى كە شايسەى مەزنايە تىي خۆى گەورە يە، خواوەند بناسم)! "برىگسۇن" يش كاتى كە دەيەوئ ئەم رىنگايە بگريئە بەر، تاقە بەلگەى ھەر "ويجدان" ە. ئەو تا "ويجدان" گەلى بە "ئىنكارى بوونى خۆى گەورە" نىگەرەن دەيئ و، جگە لە "ئيمان ھىنانى بە خۆى گەورە" بە ھىچ شتىكى تر ناسەرەوئ و ئارامى و دلتىايى بە خۆيەوە نايئيت.

مرؤف كاتى كە گوئ لە دەنگى ئەو ويجدانە رادە گريئ كە لە ناخىيەوە دەر دەجئ، ھەميشە لەو دەنگەدا ھەست بە بوونى پەرستراوئىكى ئەزەلى و ئەبەدى دەكات. ۋەلامى: ﴿بلى﴾ برىتى يە لەم حال و دەرپرئەى كە بە چەند و شەيە كى بى دەنگ لە ناخى ويجدانى مرؤف دا خۆى دەر خست و ۋەلامى: ﴿الست برىكم﴾ ى گرفتارى خواوەندى بى دايەوە. خۆ ھەر مرؤفك بە وردى سەرنج لە خۆى بدات، ھەست بەو زايەلە يە دەكات كە لە قوولايى يە كانى ناخى رۇخى خۆيەوە بەرز دەيئەوە. دەنا گەر لە "زىرى" يان "جەستە" دا بە دواى ئەم زايەلە يەدا بگەرئ، ئەو گرفتارى ھەلوئستە دژ بە يەك و نادروستە كان دەيئ. بەلى راستە، ئەم زايەلە يە لە ويجدانى ھەموو كەسك دا ھەيە، بەلام چەسپاندنە كەشى تايەتە بە مەيدان و بوارى خۆيەوە.

جا ھەموو ئەھلى تەحقيق و ئەھلى شھود و ئەصفيا و ئەوليا و پىغەمبەرەن - درووديان لەسەر بئ - بە وئەى خۆرى رۆزى روناك ئەمەيان ديوە و پيشانى غەبرى خۆشيان داوە. بەلام لە رېئى زىرى يەوە ناتوان بىچەسپىن و روونى بكەينەوە ۋەك ئەوەى كە درەختىكى پەلك يان سەو بەر روون دەكەينەوە. ئەو كەسەى گوئ لە ويجدانى خۆى رادە گريئ و چاوى بەو شتەنە دەكەوئ كە لەوئ روو دەدات، بە بى گومانى ئەمە دەيئيت و ھەستى بى دەكات و دەيئيت.

پرسىيارى سى ھەم

قورئانى پىرۆز روونى کردووەتەوە كە وىستى ھەمەكى (ئىرادەى كوللى) تايەتە بە خۆى گەورەوە. خۆ ئاشكرائشە كە مرؤف وىستىكى جوزئى ھەيە. ئابا ئەو كەسەى گوناھ دەكات، لەسەر بناغەى وىستە جوزئى يە كەى خۆى دەيكات.. يان ئىرادەى كوللىي خۆى گەورە پالى پئو دەئيت بۆ گوناھ كردن؟

و ەلام: ئەم مەسەلە یە بەم چەشتەیی خوارووە کورت دە کەبنەو:

مرۆف و یستیککی ھەبە و ئیمەش ناوی: "ئیرادە ی جوژنی" یان "ویستی بە شەری" یاخود "توانای کەسی مرۆف" مان لێ ناو. بە بەدیھێنانە کە ی خوای گەورەش دەلێن: "ئیرادە ی کوللی" یان "ھیزی بەدیھێنان" یان "قودرەت" یان "ئیرادە" یان "تە کوین" (کە ھەموو ئەمانەش سیفاتی خوای گەورەن).

جا ئە گەر مەسەلە کە لەو ڕووەوە بگڕین کە دە گەرێتەو بە خوای گەورە، مرۆف و تێ دە گات کە ەك بلیتی خوای گەورە شتان ناچار دە کات بۆ پەیدا بوون و ھاتنە وجود. ئیتر بەم جوژە "جەبەر" خۆ ی دە ھاوێتە ناو مەسەلە کەو. خۆ ئە گەر لەو ڕووەوە ئەم مەسەلە یە بگڕین کە دە گەرێتەو بە مرۆف ئەوای لێ تێ دە گەین کە مرۆف خۆ ی بکەری کردەو کانی ییت. ئەو کاتەش بیری "قەدەر یە - موعتەزیلە" خۆ ی دە کات بە ناودا کە لە سەر ئەو بناغە یە دامەزراوە گوا یا: "بەندە بەدیھێنەری کردەو کانی خۆ یە تی"!

لە راستی دا خوای گەورە بەدیھێنەری ھەموو شتیکە لە بوونەو ەردا. ئەو ئیرادە کوللی یە کە لە ڕەسیارە کە دا ھاووە بریتی یە لە مە. تەنانەت ئایە تی پیرۆزی: ﴿وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ (الصافات: ۹۶) ڕوونی دە کاتەو کە خوای گەورە بەدیھێنەری خۆتان و ئەو کردەوانە شتانە کە ئەنجامیان دە دەن. بۆ نمونە: گەر ئۆتۆمبیلێک دروست بکەن یان خانوو بەر یەك بنیات بنین، ئەوای گەورە بەدیھێنەری ھەموو ئەو شتانە یە و چ خۆتان و چ کردەو کانتان ھەموو ھی خوای گەورەن. بەلام تەنھا یەك شت تاییە تە بە ئیووە، ئەویش کە سب و کار تێدا کردنی مرۆفە، کە مەرجیککی عادی یە و ەو کو "مەیل" یاخود بە وێنە ی دە ست لێو دەانی سوێچی تۆرێکی کارەبا یە کە دنیا ڕووناك دە کاتەو. جا ھەر ەو ک لەم ھەلۆیستە دا ناتوانی ت بوتری: ھیچ دە ستیککی ئیووە لەم کارە دا نی یە، ناشتوانی ت ھەموو شتیککی ئەم کارە ھی ئیووە ییت. کارە کە بە تەواوی ھی خوای گەورە یە، بەلام کاتی خوای گەورە ئەم شتانە بە دی دە هیئت دە ست ئیووە ردانی جوژنی ئیووە ەك مەرجیککی عادی قبوڵ کردووە و ھەموو ئەو شتانە ی کە خۆ ی دیانکات و بە دی یان دە هیئت لە سەر ئەو جوژنە ئیختیار ی یە بنیاتی ناو.

بۆ نمونە: سیستەمی کارەبا ی ئەم مزگوتە، خوای گەورە بە دیی ھێناو ە، داگیرساندەو ی سەر لە نوێشی ھەر تاییە تە بە خواو ەندەو. چونکە بەدیھێنانی ڕووناکی لە لافاوی ئەلیکترۆنە کان و ڕووناك کردنەو ی مزگوتە کە ھەر یە کە یان

کاریکی سه‌ره‌خویه له خۆی دا و هه‌موو ئهم کارانه‌ش ئهو خوايه ته‌نجاميان ده‌دات که:
 "نورالنور، منورالنور، مصورالنور" ه، به‌لام به‌شی ده‌ست‌تیوه‌ردان و کاری
 راسته‌و خۆی ئیوه له‌رووناک کردنه‌وه‌ی ئهم مزگه‌وته‌دا ئهو سیسته‌مه‌یه که خوا ی گه‌وره
 له‌کاره‌بادا دایناوه و بریتی‌یه له‌وه‌ی ته‌نها په‌نجه له‌سوچی کاره‌با که بده‌ن ئیتر
 مزگه‌وته که‌رووناک بیه‌ته‌وه. به‌لام کاری‌رووناک کردنه‌وه‌ی مزگه‌وته که به‌سیسته‌می
 کاره‌با، تایه‌ته به‌خوا ی گه‌وره‌وه و گه‌لنی له‌وزه و ویستی ئیوه به‌رز و بالاتره.

با ئهمه زیاتر‌روون بکه‌ینه‌وه. بۆ نمونه: مه‌کینه‌یه‌کی ئاماده‌بو کارکردن و‌رۆیشتن،
 که ته‌نها ئهرکی په‌نجه‌لیدانی کلیلی خسته‌کاری به‌ئیه‌و دراییت. جوولاندنی ئهم
 مه‌کینه‌یه تایه‌ته به‌وه‌که‌سه‌وه که‌دروستی کردوه، بۆیه به‌م ده‌ست‌لیدانه‌جوزئی‌یه‌ی
 که تایه‌ته به‌م‌رۆقه‌وه ده‌لێن: "که‌سب" (واته به‌ده‌ست‌هینان) یان "ئیراده‌ی جوزئی".
 به‌لام ئه‌وه‌ی که تایه‌ته به‌خوا ی گه‌وره‌وه‌پێی ده‌لێن: "خه‌لق، ئیجاد" (واته
 به‌دییه‌نان). به‌م‌پێ‌یه ئیراده‌(ویست) ده‌بیت به‌دوو به‌شه‌وه:

۱- ئیراده‌ی کوللی.

۲- ئیراده‌ی جوزئی.

ویست و ئیراده تایه‌تن ته‌نها به‌خوا ی گه‌وره‌وه: ﴿وَمَا تَشَاؤُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ
 اللَّهُ﴾ (الانسان: ۳۰). به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی که‌س به‌هه‌له‌تی نه‌گات ئه‌وا کاتی که ئهم قسه‌یه
 ده‌که‌ین له‌گه‌لنی دا ده‌لێن: به‌نده‌ش ئهرکی په‌نجه‌لیدانی سوچه‌که‌ی له‌م کاره‌دا
 به‌رکه‌وتوه، که‌واته ئه‌ویش ئیراده‌ی هه‌یه، ئه‌مه‌ش بۆ ئه‌وه‌ی نه‌که‌وینه ئهو بۆ‌چوونه‌دژ
 به‌یه‌کانه‌ی که‌رێه‌وی "جه‌بری" تی‌که‌وت. کاتیکیش که ده‌لێن: به‌دییه‌نهری ئهو
 شته هه‌ر ته‌نها خوا ی گه‌وره‌یه، ده‌مانه‌وێت‌روونی بکه‌ینه‌وه که ئیمه وه‌کو‌رێه‌وی
 "موعه‌زله" ناروانینه مه‌سه‌له‌کان. به‌مه‌ش کارێک ده‌که‌ین که شێرک و هاو‌به‌شایه‌تی بۆ
 خوا ی گه‌وره‌دانه‌نێن، نه‌له‌خوا به‌تی‌یه‌که‌ی دا نه‌له‌په‌روه‌ر‌دگاری‌تی‌یه‌که‌ی دا. چونکه
 خوا ی گه‌وره هه‌روه‌ک له‌زاتی‌دا تا‌ک و ته‌نیا‌یه، له‌به‌ر‌ئ‌کردنی کاره‌کانیشی‌دا به‌هه‌مان
 جو‌ر تا‌ک و ته‌نیا‌یه و کاری خۆی به‌که‌سی تر ناسپێریت و هه‌ر به‌زاتی خۆی هه‌موو
 شتی‌ک به‌دی‌ده‌هێنیت. به‌لام له‌به‌ر "ته‌کلیف" و حیکمه‌ت و نه‌هینی‌یه‌کانی تری
 هاو‌چه‌شنی، ده‌ست‌تیوه‌دانی م‌رۆفی له‌و کارانه‌دا وه‌که‌م‌رجیکی عادی قبول کردوه.
 بۆ‌روونکردنه‌وه‌ی زیاتر لێره‌دا نمونه‌یه‌ک ده‌هێنێن که پێشه‌وا یه‌کی مه‌زن باسی
 کردوه:

(ئه‌گهر منالئیکی کۆله‌واری لاوازت له‌سه‌ر شانت هه‌لگرت و سه‌ربه‌ستیت دایه ده‌ست خۆی و پیت‌وت: چ جینگایه‌کت ده‌وئیت ده‌تبه‌م بۆ ئه‌وئ، مناله‌که‌ش داوای کرد بۆ سه‌ر چپایه‌کی مه‌زن سه‌ری بجه‌یت و تۆش بردت بۆ ئه‌وئ، به‌لام مناله‌که‌ له‌وئ نه‌خۆش که‌وت یان که‌وته‌خواره‌وه. بێ گومان پیتی ده‌لئیت: تۆ خۆت داوای ئه‌مه‌ت کرد. ئیتر سه‌رزه‌نشستی ده‌که‌یت و، جگه‌ له‌ نازاره‌که‌ی خۆی، نازاری زلله‌ی ته‌میی کردنیشتی بۆ زیاد ده‌که‌یت! خوای گه‌وره‌ش - والله‌ المثل الاعلی - به‌هه‌مان جوړه، ئه‌وه‌تا ئه‌و خواوه‌نده‌ی که "أحکم الحاکمین" ه، "ویست" ی ئه‌م به‌نده‌یه‌ی خۆی، که له‌و په‌ری لاوازی دایه، کردووه به‌مه‌رجیکی ئاسایی بۆ ویسته هه‌مه‌کی به‌که‌ی خۆی^(۱).

ئایا له‌م نمونه‌یه‌دا ده‌توانرئ ئینکاری "ویست" ی مناله‌که‌ بکرنیت؟ بێ گومان له وه‌لام‌دا ده‌لئین: نه‌خیر، چونکه‌ خۆی ویستویه‌تی و داوای کردووه. به‌لام ئه‌و که‌سه‌ی گه‌یاندی به‌ ئه‌و شوئنه‌ به‌رزه، تۆ بوویت گه‌یاندت. به‌هه‌مان جوړ نه‌خۆشی به‌که‌ش مناله‌که‌ نه‌یکردووه و ئه‌نجامی نه‌داوه، به‌لکو جگه‌ له‌ داواکردنی رۆشتنی سه‌ر چپا که هیچ شتیکی تری لئ دهر نه‌که‌وتوووه. که‌واته ده‌بئی ئه‌مانه‌ له‌ به‌ک جیا بکرنه‌وه: ئه‌و که‌سه‌ی مناله‌که‌ی نه‌خۆش خست و.. ئه‌و که‌سه‌ی گه‌یاندی به‌ ئه‌وئ و.. ئه‌و که‌سه‌ش داوای ئه‌م گه‌یاندنه‌ی کرد. ئیبه‌له‌م واتا و تینگه‌یشتنه‌وه ده‌روانینه: "قه‌ده‌ری خوا" و "ویستی مرؤف". خۆ جگه‌ له‌ خوای گه‌وره‌ی خواوه‌ن ته‌قدیر که‌سی تر حه‌قیقه‌تی هیچ شتی‌ک نازانیت.

* * *

پرسیاری چواره‌م

قورئانی پیرۆز ده‌فه‌رموئیت:

﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا﴾ (الكهف: ۱۷).

هه‌روه‌ها له‌ قورئان‌دا هه‌یه‌ که: خوای گه‌وره‌ بیر و زیری و ویستی به‌ مرؤف داوه‌ و، هه‌ردوو رینگاکه‌ی پیشان‌داوه‌ و سه‌ربه‌سته‌ له‌ گرتنه‌به‌ری هه‌ر کامیان‌دا. ئایا چۆن ئه‌م دوو شته‌ به‌ک بجه‌ین؟

وه‌لام: ئه‌م په‌رسیاره‌ دوو که‌رتی تێدایه:

(۱) بروانه: سه‌رجه‌می په‌یامه‌کانی نوور، به‌رگی به‌که‌م (وته‌کان) نووسینی بلیع الزمان مامۆستا سه‌عه‌یدی نوورسی ل ۶۶۰ که‌ به‌ پشتیوانیی خوای گه‌وره‌ کردمان به‌ کوردی. (وه‌ر گێڕ).

تایا ئه و شته ی برو و ده دات به و ئیراده کوللی یه برو و ده دات که خوای گه و ره ویستی له سه ریته ی، یان مرو و ف ویستی خو ی تیدا ده خاته کار؟ و اتای ئه و هیدایه ته ی که له پرسیاره که دایه بریتی یه له: رپی راست.. پو شد.. ئه و رینگایه ی که پیغه مه ران - درو و دیان له سه ر بیست - گرتیانه به ر. به لام ضه لاله ت (گومرایی) بریتی یه له: رپی گومریان.. و ن بو و له رنی راست.. لادان له راسته شه قام.

جا نه گهر به وردی سهرنج بدریت ده زانریت که ههر دوو شته که یه ک کارن و نهو
 پروو هشی که په یوه نندې به مرو فوه هیه بریتی به له کاریکی په کجار بچووک. جا له سهر
 نه م بناغه یه، ده بی ههر دوو کاره که بدریته پال خوا ی گه وره، چونکه ههر چی کاره
 ده گهر یتوه بو خوا و هیچ کاریک نی په هی نهو نه بیټ. له بهر نهوه، خوا ی گه وره به
 داخوازی ناوی: "المضل" ی خو ی "ضه لاله ت" به دی ده یتیت و، به داخوازی ناوی:
 "الهادی" شی "هیدایه ت" به دی ده یتیت. که واته نهو که سه ی هیدایه ت ده دات و
 گو مر اش ده کات ههر ته نها خوا ی گه وره یه.

به لّام تممه و ناگهینیت که بهنده له لایه ن خوای گهوره وه به زوره ملی به ره و
 "گومرایی" و "هیدایهت" راپیچ ده کریت، بی ئه وهی خوی هیچ دهستیکی تپدا ههینت!
 ده کری به کورتی و بدم شیوهیهی خواره وه له م مهسه لهیه تی بگهین:

گەر گرتەبەری رڤی "هیدایەت" .. یان بەر بوو نەو بەرەو "ضەلالەت" کارێک ڤیت قورسایە کەى - بۆ نمونە - دە تەن (طەن) ڤیت، ئەو کارێکى هەلەیه گەر یەک لە سەدى ئەو قورسایە بە مەزۆف بەدریت! چونکە خاوەنى راستەقینەى ئەو کارە هەر تەنها خواى گەورەیه، کەواتە دەبێ کارە کە بەدریت بە خاوەنە کەى.

با ئەمە زیاتر روون بکەینەو:

خوای گهوره هیدایهت دهره و گهلی هۆکاری هیدایهتیشی بۆ مرۆف داناره. بۆ نمونه: هاتن بۆ مزگهوت و.. گوئی گرتن له ناموزگاری و.. پروناك كردنهوی بمر و.. گوئی راگرتن له قورئانی پیرۆز و.. بمر كردنهوه و پۆچوون له ناخی و اتاكانی دا و.. ئاماده بوونی كۆری پینگمهبر ﷺ و.. قوتایینی كردن به گوئی دل بۆ فهرمووده كانی و.. گوئی لسی راگرتیان به گوئی رۆح و دلیکی بیدار و.. خاوین كردنهوی و یجدان به وینهی ئاویته بۆ دانهوی ئهو درهوشانهوانهی كه بۆی دین.. ههموو ئهمانه، ههندیكن له رینگا كانی هیدایهت و، مرۆف خۆی بۆ خۆی له م رینگایانه دا مامهله له گهڵ هیدایهت دا ده كات. بهلێ راسته، هاتن بۆ مزگهوت مامهلهیه كی جوزئییه، بهلام خوای گهوره ئهم هاتنه - ئهم مامهله جوزئییه - ده كات به هۆکاری هیدایهتدان. كهواته هیدایهت دهر

هەر خ‌وای گه‌وره‌یه، به‌لام له‌دهر گاده‌ری خ‌وای گه‌وره‌یه بۆ گه‌یشتن به‌م هیدایه‌ته: به‌نده‌که‌یه‌تی، که‌ئهم کاره‌ی ناوی "که‌سب" ی‌لێ نراوه.

هه‌روه‌ها مرۆف به‌سه‌ردانی له‌مه‌یخانه‌کان و.. شوینه‌کانی هه‌ره‌زه‌یی و.. بت‌خانه‌کان، له‌دهر گای ناوی: "المضل" ده‌دات و، وه‌ک ئه‌وه‌ وایه‌ ب‌لێت: گو‌م‌رام ب‌که‌! خ‌وای گه‌وره‌ش گه‌ر بیه‌وێت گو‌م‌رای ده‌کات و گه‌ر بیه‌یه‌وێت چه‌ندین ته‌گه‌ره‌ی ده‌هینێته‌ ب‌ئێ تا‌کو گو‌م‌رای نه‌کات.

که‌واته‌ گه‌ر به‌وردی سه‌یری وستی جوزئی مرۆف ب‌که‌ین، ده‌بینین هینده‌که‌م و ب‌چوو که‌که‌ ناتوانیت هیدایه‌ت و گو‌م‌رای به‌دی به‌یئت.

ئایا ئه‌وه‌ نه‌تان له‌سه‌ر ئه‌مه‌ ده‌وێت؟ ده‌فه‌رموون ب‌روان:

کاتی گوی له‌قورئانی پ‌رۆز و ئامۆزگاری و پ‌نهایی ده‌گرن، یان کتیبکی زانستی ده‌خوێننه‌وه، ناوه‌وه‌تان نو‌قی نو‌ور و پرووناکی ده‌ییت.. که‌چی یه‌کیکی تر هه‌ر ته‌نها به‌یستی بانگی محم‌دی.. یان ئامۆزگاری.. یان نه‌رم و نیان‌ترین مونا‌جاتی قه‌لبی.. هینده‌ ب‌زار ده‌ییت که‌ سه‌کالا له‌ده‌نگی بانگ ده‌کات!

به‌و واتایه‌ی که‌ "هیدایه‌ت" و "گو‌م‌رای" هه‌ردووکیان به‌ده‌ستی خ‌وای گه‌وره‌ن، به‌لام گه‌ر هه‌ر مرۆفیک ب‌نی نایه‌ سه‌ر پ‌نی گو‌م‌رای - به‌وێنه‌ی ده‌ستدان له‌سو‌یچی کاره‌با که‌ - ئه‌وا خ‌وای گه‌وره‌ش به‌شه‌کاره‌ تایه‌تی یه‌که‌ی خ‌وی که‌بریته‌یه‌ له‌ ۹۹۹,۹ به‌دی ده‌هینیت و، ئه‌جا وای لێ ده‌کات که‌ مه‌یلی به‌لای گو‌م‌رای دا ب‌ییت. جا له‌سه‌ر ئه‌م ئاره‌زووه‌ی به‌نده‌که‌ی یان سزای ده‌دات یان لێ خوش ده‌ییت.

* * *

پ‌رسیاری پ‌نجه‌م

که‌سانیک زۆر ده‌بینین که‌ خ‌وای گه‌وره‌ سامانی زۆر و ئۆتۆمبیلی پ‌ه‌نگین و کۆشک و ته‌لاری گه‌وره‌ و شان و شه‌ره‌فی به‌رز و ناوبانگی بلاوی ب‌نی به‌خشین، که‌چی که‌سانیک تر هه‌ن به‌ده‌ست ب‌رسیته‌یه‌وه‌ ده‌تلێنه‌وه‌ و گرفتاری ئازار و گه‌و‌گرفت و هه‌زاری و نه‌خۆشی یه‌کان ده‌بن. ئایا ئه‌مانه‌ که‌سانیک ب‌نی که‌لکن و، ئه‌وانی ت‌ریش خواوه‌ند خ‌ۆشی ده‌ن که‌ ئه‌م هه‌موو ن‌عمه‌ته‌ی به‌سه‌ردا باراندوون، له‌ کاتیک دا که‌ ئه‌مان له‌ ژێر ئه‌ر که‌ قورسه‌کانی ژبان دا ده‌پلێشه‌نه‌وه‌؟!

وه‌لام: ئه‌م جۆره‌ پ‌رسیاره‌ نابێ ب‌کریت، مه‌گه‌ر ته‌نها بۆ مه‌به‌ستی ت‌یگه‌یشتن و ف‌یربوون، ده‌نا مرۆف - په‌نا به‌خوا - ده‌که‌وێته‌ ناو گونا‌هه‌وه‌. له‌پ‌استی دا ئه‌و که‌سه‌ی که‌ به‌م چه‌شنه‌ ب‌یر کردنه‌وه‌یه‌وه‌ گ‌یرۆده‌ بووه‌ ئه‌م جۆره‌ پ‌رسیاره‌ی پ‌یویسته.

به‌ئێ، خوای گه‌وره‌ کۆشک و ئۆتۆمبیل و ئه‌سپ و مه‌ر و مالا‌ت و زه‌وی و زار به‌و که‌سانه‌ ده‌دات که‌ خۆی ویستی وایه‌ بیانداتی، هه‌روه‌ک هه‌ژاری و موحتاجیش به‌وانه‌ ده‌دات که‌ خۆی ده‌یه‌ویت بیانداتی. به‌لام ده‌بی له‌ هه‌موو ئه‌مانه‌دا ئینکاری پۆلی هۆکاره‌ کانی خێزان و ژینگه‌ی ده‌ورو به‌ری ئه‌و که‌سه‌ نه‌ کریت. بۆ ئه‌وه‌ نه‌ ناتوانریت ئینکاری شاره‌زایی که‌ سیک بکریت له‌ به‌ده‌ست هه‌ینانی سامان‌دا، هه‌روه‌ک ناشکریت ئینکاری ئه‌وه‌ بکریت که‌ ئه‌و زانینه‌ی سه‌باره‌ت به‌ ڕینگا کانی به‌ده‌ست هه‌ینانی سامانه‌وه‌ هه‌یه‌تی، به‌پێی بارو دۆخی ده‌ورو به‌ری، هۆکارێک به‌ن بۆ ئه‌و به‌ده‌ست هه‌ینانه‌ی. جگه‌ له‌مه‌ش خوای گه‌وره‌ له‌و کاته‌دا که‌ ئه‌هلییه‌تی هه‌ندێ که‌سی ده‌رخستوه‌ که‌چی منال و سامانی نه‌داوه‌تی. له‌ گه‌ل ئه‌مه‌ش دا له‌ حه‌دیسێکی ضه‌عیفی پڕ واتادا ئه‌مه‌ هاتوه‌و که‌ تاپیه‌ته‌ به‌ باسه‌ که‌ی خۆمانه‌وه‌:

(إِنَّ اللَّهَ يُعْطِي الْمَالَ مَنْ يُحِبُّ وَمَنْ لَا يُحِبُّ، وَلَا يُؤْتِي الْإِيمَانَ إِلَّا مَنْ أَحَبَّ. فَلِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَبْدًا أَعْطَاهُ الْإِيمَانَ^(۱)).

له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ ده‌بی سامان - خۆی له‌ خۆی دا - به‌ خێر و چاکه‌ دانه‌نریت. به‌ئێ، گه‌ر خوای گه‌وره‌ ویستی له‌سه‌ری بی‌ت، هه‌ندێ جار سامان و منال به‌ هه‌ندێ که‌س ده‌دات و هه‌ندێ جاری تریش نایداتی و، له‌ هه‌ردوو حاڵه‌ته‌ که‌دا خێر له‌ کاره‌ که‌دا هه‌یه‌، چونکه‌ گه‌ر تۆ مرۆفیکێ باش بی‌ت و ئه‌و سامانه‌ی که‌ خوای گه‌وره‌ پێی به‌خشیه‌ویت له‌ کرده‌وه‌ی چاک‌دا به‌ کاریان به‌ی‌نیت، ئه‌وا بۆت ده‌بی‌ت به‌ خێر. خۆ ئه‌و گه‌ر مرۆفیکێ خراپ و گومرا بی‌ت و له‌ ڕێی راست لات‌دا بی‌ت، ئه‌وا خوای گه‌وره‌ چ سامانت به‌داتی و چ نه‌ت‌داتی هه‌یجیان خێر نین.

به‌ئێ راسته‌، گه‌ر تۆ ڕێی راست نه‌ گرتی‌ته‌ به‌ر ئه‌وا هه‌ژاری به‌ که‌ت بۆ ده‌بی‌ت به‌ ده‌رگایه‌ک و له‌سه‌ر کوفر ده‌خری‌ته‌ سه‌ر پشت، چونکه‌ به‌ره‌و سه‌رپنجی کردن له‌ فه‌رمانه‌ کانی خوا ده‌ت‌دا ته‌ به‌ر و پۆژ له‌ دوا‌ی پۆژ سه‌رپنجی و ملنه‌دانت بۆ خوای گه‌وره‌ زیاد ده‌کات.. به‌ هه‌مان جو‌ر گه‌ر له‌سه‌ر راسته‌ شه‌قام نه‌ بی‌ت و ژبانی قه‌له‌ی و رۆحیت نه‌ بی‌ت ئه‌وا ده‌وله‌مه‌ندی به‌ که‌ت لێ ده‌بی‌ت به‌ به‌لا و گه‌یرو گه‌رفت. خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌ی:

﴿الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ (الکھف: ۴۶).

(۱) مجمع الزوائد: ۹۰/۱۰، ۲۲۸، الدیلمی. واته‌: خوای گه‌وره‌ مال و سامان ده‌دات به‌وانه‌ی که‌ خوشی ده‌ون و به‌وانش که‌ خوشی نا‌ون، به‌لام ئیمان ته‌نها به‌و که‌سانه‌ ده‌دات که‌ خوشی ده‌ون. که‌واته‌ گه‌ر خوای گه‌وره‌ که‌سیکی خوش بو‌یت، ئیمانێ ده‌داتی.

زۆر کەس لەم تاقیکردنەوەیدا تووشی زیان بوون.. ئەوەتا گەلنی کەس لەوانەی کە
نوقمی سەر وەت و سامانی زۆر و زەبەندە بوون، لەبەر ناشکۆری نێعمەت، هیچ
تروسکایی یەکی نوور و پرووناکی لە دلێاندا نییە. کەواتە ساماندا نییە خواى گەوره
بەو چەشنە کەسانە لە راستی دا ئیستیدراجە و ھۆیە کە بۆ گومراکردنیان. خۆیشیان
شایانی ئەم ئەنجامەن، چونکە بە دەستی خۆیان ژبانی قەلبی و پوچیی خۆیانیان
مراندوووە و ئەو توانا و قاییلیاتانەشیان تێکداوە کە خواى گەوره پێی بەخشیوون.

لەوانەییە ئەم فەرموودە پێرژەى خوارووە زیاتر ئەم مەسەلەییە روون بکاتەو:

(كَمْ مِنْ أَشْعَثَ أَغْبَرَ ذِي طَمَرٍ - صَاحِبِ ثَوْبَيْنِ - لَا يُؤْبَهُ لَهُ، لَوْ أَقْسَمَ عَلَى
اللَّهِ لِأَبْرَهُ، مِنْهُمْ الْبَرَاءُ بِنُ مَالِك) ^(۱)!

واتە: گەلنی کەسی تەپ و تۆزاوی و قژ ئالتۆز کاو ھەن کە تەنھا دەستێک بەرگ و
پۆشاکى دراپیان ھەیە و کەسیش بایەخیان پێ نادات، کەچی لای خواى گەوره
ئەوێندە خواوێن پلە و پایەن کە ئەگەر سوێند لە خوا بخۆن بۆ ھەر کارێک، خواى گەوره
سوێندە کەیان ناخات و داواکەیان بۆ جێ بەجێ دەکات. یەکیک لەوانە: "بەرپرائی
کۆری مالیک"ە! لە کاتیەکدا کە "بەرپرائی کۆری مالیک"ی براى ئەنەس، نە خواردنی
ھەبوو بێخوات و، نە خانە و لانەشی ھەبوو بڕواتە ناوی. بەلکو ھەر بە ھێندە دەژیا کە
لە برساندا نەمریت!

لەوانەییە زۆر کەس ھەبن بە وێنەى "بەرپراء" تەپ و تۆزاوی و قژ ئالتۆز کاو بن، بەلام
خواى گەوره کە سەیری دلە مەزن و پوچە فراوانەکانی کردوون ئەم پلەییە داو نەتێ و
وێک لەسەر زمانى پێغەمبەردا ﷺ ھاتوو: "لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لِأَبْرَهُ"!

کەواتە نە "دەولەمەندی" بە تەنھا خۆی و نە "ھەژاری"ش بە تەنھا خۆی، بە
موسیبەت دانانرێت، بەلکو ھەریە کەیان بە پێی رێ و شۆینە کەى حسابی بۆ دەکرێت،
ھەژاری لە ھەندێ شوێندا و دەولەمەندییش لە ھەندێ شوێندا، بە نێعمەتی خواى
گەوره دادەنرێن.

پێغەمبەر ﷺ بە ویستی خۆی "ھەژاری"ی ھەلژاردوووە و، فەرموویەتی: (ئایا پارێزى
نابیت بەوێ کە دنیا بۆ ئەوان بێت و ئەودنیاى بۆ نێمە)؟ ^(۲). ھەزەرەتى عومەریش -
خواى لێ پارێزى بێت - تەنھا ژبانی مایەى بژێو (کفاف)ى بۆ خۆى ھەلژارد و هیچ لەم
ئەندازەییە زیاترى نەویست، تەنانەت لەو کاتەشدا کە گەنجینەکانى دنیای ھێنراوە
بەردەست!

(۱) رواه الترمذی: المناقب ۵۵.

(۲) رواه البخاری و مسلم.

بەلام جۆرە ھەژارى يەك ھەيە كە - خواپەنامان بدات - ۋەختە لە گەل كافرۍ دا يە كىك يىت.. بۆ نمونە گەر ئەو چەشنە پرسىيارە كە سىكى ئيماندار نەيكات، بەلكو ھى كە سىك يىت كە كافر و ناشكور يىت بە نىعمەتە كان، ئەوا ئەو كەسەى كە بەو جۆرە سكاڵا لە نىعمەتە كانى خوا دەكات، بە كافر دادەنرێت!

بەو واتايەى كە "ھەژارى" لە شوێنى خۆى دا نىعمەتە و.. "دەولەمەندى" ش لە شوێنى خۆى دا نىعمەتە. بناغەى مەسەلە كەش بریتى يە لە بوونى تەصديق لەناو دل دا.

دەسا ئەى پەرۋەر دگارى! ھەرچى لە تۆۋە يىت ھەمووى ھەر جوانە و پىم خۆشە: خەلات يىت يان كفن.. چ گۆلنىكى پشكوتو يىت ياخود درك و دال. چونكە لوتف و قەھرت ھەردوو كيان جوان و ڕەنگىن.

خەلكى خۆرھەلاتى ئەنادۆل (كوردستان) ھەميشە ئەم گوفتارە دەلێنەو:

(خوايە! ھەرچى لە لاين تۆۋە يىت جوانە)^(۱)

بەلئى، گەر مەروڤ لەناو دەرپاي سامان و دەولەمەندى دا يىت و لە گەل خواى گەورە دا يىت، ئەوا بە وینەى شىخى گەيلانى - قلس سرە - پنى لەسر شانى ئەو لياكان و پنى پىغەمبەرىش ﷺ لەسر شانى ئەو دەيىت. بەلام گەر ھىچ شتىكى لە گەل خوادا نەيىت ئەوا مەروڤى ھەژار دىنا و ئاخىرەتى لە دەست چوو، دەولەمەندىش ئەنجامە كەى ھەر زيان و زەرەرمەندى دەيىت ھەرچەندەش لە روالەت دا لەناو بەختەوهرى و ناز و نىعمەت دا يىت.

* * *

پرسىيارى شەشەم

بۆچى خواى گەورە بەندە كانى خۆى "يەكسان" دروست نە كردووە؟ ئەو تە ھەندىكيان كوڤر و ھەندىكيان شەلن؟
ۋەلام:

۱ - خواى گەورە خواھنى مولكى دىنا و قىامەتە و بە ويستى خۆى ئال و گۆر بەسر مولكە كانى دا دەھىنيت و ھەلس و كەوتيان تىدا دەكات و، ھەرگىز ھىچ كەسىك خۆى لە كار و بارە كانى دا ھەلناقور تىنيت. ئەو كەسەى كە گەردىلە كانى جەستەى تۆى بەدى ھىناو و بەشە كانى ئەو جەستەيشى رىك خستوو: خواى گەورەيە.. ئەو كەسەى تۆى بە مەروڤ بەدى ھىناو: ھەر خواى گەورەيە. تۆ لە پىش ھەموو ئەمانە دا ھىچ شتىك بە خواى گەورە نەداو ھەتا ئىدديعاى ماف بکەيت بەسرەيەو. چونكە گەر لە

(۱) لاى خۇمان دەلێن: (ھەرچى لە لاين خواو ە يىت خۆشە)!

پیشه‌کی‌دا شتی‌کت به‌خوای‌گه‌وره‌بدایه‌له‌وانه‌یه‌مافی‌ئهو‌ت‌ب‌ب‌وایه‌که‌بت‌وتایه: دوو‌چاوم‌ب‌ده‌ری‌ن‌ه‌ک‌یه‌کی‌ک، دوو‌ده‌ستم‌ب‌ده‌ری‌ن‌ه‌ک‌یه‌ک‌ده‌ست.. خو‌تۆ‌هیچ‌شتی‌کت‌به‌و‌نه‌داوه‌تا- په‌نا‌به‌خوا- سته‌می‌ب‌ده‌یه‌ته‌پال. چونکه‌سته‌م‌له‌ناحه‌قی‌و‌ماف‌نه‌دان‌ه‌وه‌سه‌ر‌چاوه‌ده‌گریت. ئایا‌تۆ‌چ‌مافی‌کت‌به‌سه‌ر‌خوای‌گه‌وره‌وه‌ه‌یه‌پنی‌نه‌داییت‌تا‌کو‌ئید‌دیعای‌سته‌می‌له‌سه‌ر‌ب‌که‌یت؟ خوای‌گه‌وره‌تۆ‌ی‌له‌"نه‌بوون"‌ه‌وه‌هیناوه‌ته‌"بوون"‌و‌ئنج‌ا‌کردو‌وتی‌به‌مرۆف. خو‌ئۆ‌ئه‌گەر‌که‌می‌ک‌سه‌رنج‌له‌و‌بوون‌ه‌ره‌انه‌ب‌ده‌یت‌که‌زۆر‌له‌خوارووی‌تۆ‌وه‌ن، ده‌زانیت‌نیعه‌متی‌زۆرت‌ده‌ست‌که‌وتووه.

۲- هه‌ندئ‌جار‌خوای‌گه‌وره‌ته‌نها‌یه‌ک‌پنی‌له‌مرۆف‌یک‌ده‌سینیته‌وه، به‌لام‌له‌دوارۆژ‌دا‌گه‌لنی‌شتی‌ده‌داتنی، چونکه‌به‌م‌لنی‌سه‌ندنه‌وه‌یه‌ی‌ئهو‌به‌شه‌واله‌و‌مرۆفه‌ده‌کات‌که‌هه‌ست‌به: ده‌سته‌وسانی‌و‌لاوازی‌و‌هه‌زاربی‌خۆ‌ی‌بکات‌و، له‌م‌ری‌یه‌وه‌خوای‌گه‌وره‌دلنی‌ئهو‌به‌نده‌یه‌ی‌بۆ‌لای‌خۆ‌ی‌را‌ده‌کی‌شتیت. خو‌ئۆ‌ئه‌گەر‌خوای‌گه‌وره‌دلنی‌ئهم‌مرۆفه‌بکاته‌وه‌و‌شادمانی‌و‌چاو‌کراوه‌یی‌پنی‌به‌خشی‌ت‌ئهو‌ازۆری‌پنی‌به‌خشیوه‌و‌که‌می‌شی‌لنی‌وه‌ر‌گر‌تووه‌ته‌وه‌له‌راستی‌دا‌ئمه‌لوتفی‌خوای‌گه‌وره‌ده‌گه‌یه‌نیت‌به‌و‌به‌نده‌یه‌ی، هه‌ر‌چه‌نده‌ش‌له‌رواله‌ت‌دا‌ئهو‌لوتفه‌ده‌ر‌نا‌که‌ویت، وه‌ک‌ئهو‌ی‌که‌"پله‌ی‌شه‌هیدی"‌به‌یه‌کی‌ک‌به‌خشی‌ت‌و‌بیخاته‌به‌هه‌شته‌وه‌و‌به‌حوزووری‌خوای‌گه‌وره‌شاد‌و‌به‌هه‌رمه‌ندی‌بکات. که‌ئمه‌ش‌پله‌یه‌که‌صید‌دیقان‌و‌پیاو‌چاکان‌خۆ‌ز‌گه‌ی‌پنی‌ده‌خوازن، ته‌نانه‌ت‌هه‌ر‌که‌سینک‌ده‌بی‌نیت‌ده‌لتیت: خۆ‌ز‌گا‌ئمه‌ش‌وه‌ک‌ئهو‌به‌پله‌ی‌شه‌هیدی‌شه‌ره‌فمه‌ند‌ده‌بووین. که‌واته‌ئهم‌مرۆفه‌ی‌که‌شه‌هیدی‌خه‌لات‌کراوه، گەر‌پار‌چه‌پار‌چه‌ش‌ب‌کریت‌هین‌شا‌هه‌ر‌که‌می‌به‌خشیوه. چونکه‌ئهو‌ی‌ده‌ستی‌که‌وتووه‌گه‌لنی‌زیاتره‌له‌وه‌ی‌به‌خشیویه‌تی!

به‌ده‌گمه‌ن‌روو‌ده‌دات‌که‌هه‌ندئ‌که‌س‌له‌وانه‌ی‌هه‌ندئ‌ئهن‌دامی‌جه‌سته‌یان‌له‌ده‌ست‌داوه، له‌ری‌ب‌تازین‌و‌هه‌ست‌به‌نا‌ه‌وا‌ی‌ب‌که‌ن‌و‌ره‌خنه‌و‌به‌هانه‌له‌کاری‌خوای‌گه‌وره‌ب‌گرن‌و‌بیزاری‌و‌ره‌ش‌بینی‌یان‌تین‌دا‌یت. چونکه‌زۆر‌به‌ی‌ئهو‌که‌سانه‌نا‌ه‌وا‌ی‌یه‌کانیان‌بۆ‌بووه‌به‌هۆ‌کاری‌ک‌که‌روویان‌پنی‌بکاته‌خوای‌گه‌وره. له‌به‌ر‌ئهو، نایی‌ئهو‌چه‌ند‌که‌سه‌که‌مانه‌به‌نموونه‌به‌یترینه‌وه‌که‌وه‌ک‌میرووی‌زیانه‌خش‌وان‌و‌هه‌ندئ‌ئهن‌دامی‌جه‌سته‌یان‌له‌ده‌ست‌داوه. به‌لکو‌ده‌بی‌ب‌زانیت‌که‌بناغه‌و‌ئه‌سلنی‌ئهم‌مه‌سه‌له‌یه‌بریتی‌یه‌له‌بیدار‌کردنه‌وه‌ی‌گیانی‌شه‌وق‌و‌تاسمه‌ندی‌بۆ‌ئاخیره‌ت‌له‌دل‌و‌ده‌روونی‌خه‌لکی‌دا، که‌هه‌ر‌له‌بناغه‌دا‌بۆ‌ئاخیره‌ت‌به‌دی‌هینراون.

واته‌ئهم‌چه‌شه‌شته‌ستانی‌که‌دینه‌پنی‌مرۆف، خاوه‌نه‌که‌یان‌بۆ‌لای‌خواوه‌ند‌ده‌گیر‌نه‌وه‌و، هه‌ندئ‌که‌سی‌تریش‌په‌ندی‌لنی‌وه‌رده‌گرن‌و‌متمانه‌و‌دل‌نیایی‌پنی‌په‌یدا

ده‌كه‌ن به‌خوای گه‌وره. خو‌دیاره به‌مەش ئەو ئامانجە حە‌كیمە‌ی كه‌ لەم چە‌شنە
حاله‌تانه‌دايه، دیتە‌دی.

هە‌موو لە‌دايك‌بووان و كۆ‌چ‌كردووانی ئە‌م جیهانه‌ بابە‌تی تاقی‌كردنە‌وه و ئی‌متی‌حانن.
چونكه‌ هە‌روه‌ك "بوون"ی هەر شتێك به‌لگه‌یه‌ له‌سەر به‌دی‌هێنەرێك كه‌ له‌ پشت
پە‌رده‌وه‌یه، به‌ هە‌مان جۆر "مردن" و كۆ‌تایی پێ‌هاتنی ئە‌ركی سەر‌شانیشی به‌لگه‌یه‌
له‌سەر ئە‌به‌دییه‌تی ئە‌و به‌دی‌هێنەرە‌ی پشت پە‌رده‌كه‌، كه‌ سەر‌ه‌تا و كۆ‌تایی بۆ‌نی‌یه‌.. ئنجا
هە‌روه‌ك ئی‌مه‌ و سەر‌جە‌می بوونه‌وه‌ران له‌ عە‌ده‌م و هه‌یجه‌وه‌ هاتو‌ینه‌ته‌ و ج‌وود و به‌
"بوون"ی خو‌مان ده‌بین به‌ به‌لگه‌ له‌سەر بوونی به‌دی‌هێنەر و به‌ "بیستن" و "بینین" و
"زانست" ی‌شمان ده‌بین به‌ به‌لگه‌ له‌سەر زاتی‌کی ته‌نیای ی‌نەر و بی‌سەر و زانای پ‌ه‌ها.. به‌
هە‌مان جۆر، به‌ واز‌هێنان و ده‌ست‌ه‌ل‌گرتن‌ی‌شمان له‌ ئە‌مانه‌تی ئە‌ستۆ‌ی درێ‌ژی‌ی ژیا‌تمان،
ده‌بین به‌ به‌لگه‌ له‌سەر خوا‌وه‌ندی "تاك و ته‌نیا":

﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ (الم‌لك: ۲).

گ‌رن‌گ‌رین شت سه‌بارە‌ت به‌ م‌رو‌قه‌وه: پ‌ی‌برد‌نی‌ه‌تی به‌ نه‌ه‌ینی هاتنه‌د‌نیا و، پ‌ر‌ینی
تاقی‌كردنە‌وه‌ی و ج‌وود و، خو‌ ئاماده‌ كردن بۆ‌ م‌ا‌ل‌ئا‌وایی.

ئ‌ی‌ستاش د‌وای ئە‌م سەر‌ه‌تایه‌، لە‌م بابە‌ته‌ ده‌د‌وین كه‌: ئایا ئە‌و كه‌سانه‌ی پ‌ی‌كه‌وه
كۆ‌چی د‌وایی ده‌كه‌ن، ئە‌جە‌لیان پ‌ی‌كه‌وه‌ هاتووه‌؟

به‌ئێ، ئە‌جە‌لی هە‌موویان پ‌ی‌كه‌وه‌ هاتووه‌ و هەر‌گیز هه‌یج ر‌ی‌گ‌رێك له‌مه‌دان‌ی‌یه‌.
چونكه‌ هە‌روه‌ك ئە‌و خوا‌وه‌نده‌ی كه‌ ج‌له‌وی سەر‌جە‌می بوونه‌وه‌رانی له‌ده‌ست‌دايه،
هە‌موو شتێك و هە‌موو خە‌لكی پ‌ی‌كه‌وه‌ و به‌پێی قە‌ده‌ری خو‌ی، هەر‌ له‌ گ‌ه‌ردیله‌ كانه‌وه‌ تا
گ‌ه‌له‌ست‌یره‌كان، به‌دی‌ده‌هێن‌یت.. هەر‌ ئە‌و خوا‌یه‌ش ده‌توان‌یت هە‌موویان پ‌ی‌كه‌وه‌
ب‌م‌ر‌یت‌یت و، ج‌یا‌وازی شو‌ینه‌كانیان و وه‌سف و چۆ‌ن‌یتی‌یه‌ جۆ‌را‌و‌جۆ‌ره‌كانیان، هه‌یج
پ‌ر‌ی‌یه‌ك له‌م كارە‌ی نه‌گ‌رن، پ‌ی‌گومان هه‌نانه‌وه‌ی نموونه‌یه‌ك كه‌ به‌ ته‌وا‌وی توان‌ستی
پ‌ه‌های خوای گ‌ه‌وره‌ ده‌رب‌خات، كار‌ی‌کی یه‌ كج‌ار د‌ژ‌واره‌.. به‌لام ده‌توان‌یت گ‌ه‌لس‌ی
نموونه‌ی زۆ‌ر له‌و شتانه‌دا به‌ه‌ر‌یت‌ه‌وه‌ كه‌ ده‌گ‌ونج‌ی ب‌بن به‌ ئا‌و‌پ‌نه‌ی ئە‌و توان‌سته‌ و پ‌یری
م‌رو‌ف‌ پ‌روون ب‌كه‌نه‌وه‌..

بۆ‌ نموونه: ئە‌و بوونه‌وه‌رانه‌ی كه‌ له‌ وه‌سف و چۆ‌ن‌یتی‌دا له‌یه‌ ك‌تر ناچن و پ‌روویان له‌
خۆ‌ره، ژیا‌نی خو‌یان به‌ پ‌وو‌ك‌ردنه‌ خۆ‌ر ده‌به‌نه‌ سەر، پ‌ی‌ ئە‌وه‌ی "خۆ‌ر" ژیا‌نیان ل‌یل
ب‌كات. ئە‌وه‌تا هە‌موو ئە‌وانه‌ له‌ ژ‌یر پ‌روونا‌کیی خۆ‌ردا ج‌وان‌زین‌ حاله‌ت ده‌گ‌رنه‌ خو‌یان و
له‌ پ‌ه‌نگ‌ی‌كه‌وه‌ بۆ‌ پ‌ه‌نگ‌ی‌کی تر ده‌گ‌ز‌ر‌ین و، به‌ هه‌له‌هاتن و ئا‌وا‌بوونی خۆ‌ریش پ‌ی‌

دەگرن و گەشە دەکەن، ئنجادە کوژنەووە و کوژ دەکەن.. هەمان حال لەو شتەماندا بەدی دەکرێت کە لە بەھاردا دەپیتن و لە ھاویندا بلاودەبنەووە و زیاتر گەشە دەکەن و پاشان لە پایزدا زەرد دەبن و دەژاکین. بەلام هەموو یەکێک لەوانە نەخشە و "قەدەر"ی خۆی هەیە، چونکە هەموویان بە پێی ئەو ڕێ و نەخشە و پلانیی کە "زانستی ڕەھا" بۆی کێشاوە، بە ئاراستە کردنی "ویستی ڕەھا"ش دینە و جووود و دەرۆن، نەک بە ھەر ھەمەکی و بە پێی ھەز و ئارەزووی خۆدی بوونەوەرە کە، بە لێکۆ بە ویستی خوازی گەورە:

﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مبینٍ﴾ (الأنعام: ۵۹).

جائە گەر "ژیان" و "مردن" و "گەشە کردن" و "بەر و بووم"ی درەخت و گژو گیایا ناوێک و تۆوە کان تا ئەم رادەیە بە جێددی گەر و گوێری چاودێری بکری، ئایا دەگونجێت مەرۆف پشت گوێی بخریست کە کامێترینی بوونەوەرانە؟ بێ گومان ئەو خواوەندە خواوەن مولێکە کە "بیستن" یان "بینین"ی هیچ شتێک ڕێی بیستن و بینینی شتی تری لێ ناگری، بایەخ بەم مەرۆفە دەدات کە ناوازیترین سەخت و ئازیزترین بەدیھاتووی خۆیەتی، ھەر نێعمەتێکی بە "جۆر" و "رەگەز"ی بەدیھاتووانی تر بەخشێو بە هەموو "تاک"ێکی مەرۆفیشی دەبەخشێت، بە تاییەتی چاودێری مەرۆف دەکات کە پێرستی جیھانە، چاکە و فەزل و بەخشایشی لە ئەندازە بەدەری خۆی پێ دەبەخشێت، بە چەشنێکی تاییەتی دەیداتەبەر تا شەرەفمەندی حوزووری خۆی دەکات.

جائەم بانگیشتن و ڕاپێچ کردنە خوازییە، ھەندێ جار لەسەر جێ و، ھەندێ جار لە مەیدانی جەنگ و، ھەندێ جاری تریش بە موسیبت و گرفت و ڕووداویێک دەبێت. تەنانت ھەندێ جار دانە دانە و ھەندێ جاری تریش بە کۆمەل دەبێت، چونکە هیچ کام لەمانە لە گۆشە ی ڕوانینی بەدیھتەرەو بە مەرۆف هیچ کاریک ناکاتە سەر ئەنجام. خوازی گەورە خواوەنی زانست و توانستی ڕەھایە و، ھەناسە ی ھەموو زیندەوەرێک و جەلەوی ھەموو مەرۆفێکی بە دەستە و، چ کاتیێک بیهوێت جەلەوی بۆ شل دەکات. کەواتە کاریکی گەلێ ژیرەکی و مەتیقییە کە بە پێی ئەو قەدەرە ی لای خۆی نووسراوە گیانە کان بکێشێت، چ ھی یەکیکی دیاری کراو بیت یان ھی کۆمەلێک بیت. پێم وایە پێشتر لەمە دواوە و تەمان: ھەک ماوەی تەسریح کردنی تیپێکی سوپایە بە فەرمانی سەر کردە ی گشتی، کە پێشتر ئەو ماوە و کاتە، لای سەر کردە، دیاری کراو بوو.

جگه له‌ممش گه‌لنی مه‌لانیکه‌تی زۆر هه‌ن که ئهر کی گیان کێشانیان له‌ ته‌ستۆدایه‌ و، ده‌توانن له‌ ته‌نها یه‌ک کات و له‌و شوێنانه‌دا که ده‌رد و ئافاتیان تێدا بلاو بووه‌ته‌وه‌، به‌ ته‌قدیر و سه‌ر په‌ر شتی کردنی خاوه‌نه‌ مه‌زنه‌ که‌یان گیانه‌کان به‌کێشن. ته‌نانه‌ت له‌وانه‌یه‌ چهند مه‌لانیکه‌تیک هه‌بن که‌ بتوانن به‌پێی ئه‌و کتێبه‌ی که‌ له‌ به‌رده‌ستیاندا یه‌: چاوپێکه‌وتن له‌ گه‌ل هه‌موو که‌سیکی مرده‌ودا ساز بکه‌ن و له‌ گه‌لیاندا بدوێن.

له‌م چه‌شنه‌ کاره‌سات و موسیبه‌تانه‌دا گه‌ر به‌ وردی سه‌رنج بدریت، ته‌قدیری پێشتر و پێکه‌وه‌ هاتنی ئه‌جه‌لی هه‌موو مرده‌وان ده‌بینریت و، له‌وانه‌یه‌ پێویستمان به‌ چهند به‌رگێکی کتێب هه‌بێت تا کو هه‌موو رووداوه‌ سه‌رسوور هین و ئاناسایی یه‌کانی ئه‌م بواره‌یان تێدا تۆمار بکه‌ین، جگه‌ له‌وه‌ی که‌ ئه‌وانه‌ی تا ئیستا تۆمار کراون له‌ چه‌ندین به‌رگ تێپه‌ر ده‌که‌ن. ئه‌وه‌تا روژنی یه‌ له‌ چاپه‌مه‌نی یه‌کاندا چهند رووداویکی ئاوا ئاناساییمان پێش چاوه‌ نه‌که‌وێت.

بۆ ئه‌مونه‌: ئه‌و بوومه‌له‌رزه‌ سامناکانه‌ی که‌ شاره‌کان هه‌لده‌گیر نه‌وه‌ و سه‌رو بنیان ده‌که‌ن.. سه‌رباری ئه‌و هه‌مول و ته‌قلا سه‌رو مه‌رانه‌ی که‌ له‌و کاتانه‌دا ده‌دریت، که‌چی هیشتا ناتوانریت چهند هه‌زار که‌سیک بزگار بکړن. ده‌بینیت ئا له‌م کاته‌دا سه‌دان منال له‌وانه‌ی که‌ ناتوانن پارێزگاری له‌ خۆشیشان بکه‌ن، له‌ ژێر زه‌وی و دارو په‌ر ده‌وی خانوو به‌ره‌ روو خاوه‌کاندا به‌ زیندوویی و بێ ئه‌وه‌ی هیچ زیانیکیان پێ گه‌یشتییت، ده‌دۆزێته‌وه‌! یان عه‌ره‌بانه‌یه‌کی کرێکاره‌کان هه‌تا ئاوه‌ نالی ئاویک تلێر ده‌بێته‌وه‌ و هه‌موو کرێکاره‌کانی ناوی ده‌مرن، که‌چی به‌ چهند ماوه‌یه‌کی دوور له‌ شوێنی رووداوه‌ که‌وه‌ منالیک له‌ناو قوما‌تدا و به‌سه‌ر ئاوه‌ که‌وه‌ ده‌دۆزێته‌وه‌ که‌ هیچ ئازاریکی ته‌وش نه‌بووه‌! به‌ هه‌مان جو‌ر له‌ که‌وته‌سه‌خواره‌وه‌ی فڕۆکه‌شدا روو ده‌دات که‌ هه‌رچی یه‌کی تێدا بووه‌ ته‌نانه‌ت فڕۆکه‌وانه‌ کارامه‌کانی ناویشی ده‌سووتین، که‌چی له‌ دووری دوو سه‌ده‌ مه‌تره‌وه‌ منالیک خۆشه‌ویستی خنجیلانه‌ ده‌دۆزێته‌وه‌ که‌ هیچ زیان و ئازاریکی پێ نه‌گه‌یشته‌وه‌! جا ئه‌م رووداوانه‌ و هاوچه‌شنه‌کانیان ده‌ری ده‌خه‌ن و ده‌یچه‌سپێن که‌ "زیان" و "مردن" جله‌ویان بۆ به‌رنه‌دراوه‌ و به‌ هه‌ره‌مه‌کی روو ناده‌ن، به‌لکو کارسازینکی بیسه‌ر و بینه‌ر ده‌یانسازینیت و رێکیان ده‌خات!

هه‌موو به‌دیها‌تووان که‌ دینه‌ ژیان، چ له‌ شیوه‌ی تا‌ک تا‌کدا و چ له‌ شیوه‌ی کۆمه‌له‌دا بن، کاتی به‌پێی هاتنی ئه‌جه‌لی هه‌ره‌یه‌ که‌یان ئه‌و کار و ئه‌رکانه‌ ته‌نجام ده‌ده‌ن که‌ خراوه‌ته‌ ئه‌ستۆیان و له‌ تۆماری به‌ره‌تیی کرده‌وه‌ کانێاندا تۆمار کراون و، دوا‌ی ئه‌نجامدانی ئه‌رکی فیه‌ره‌تیان و تێگه‌شتن له‌ نه‌ینی و لایه‌نه‌ ورده‌کانی فیه‌ره‌ت و په‌رده‌لادان له‌سه‌ر نه‌ینی یه‌کانی پشته‌ی په‌رده‌ی سه‌رو شت و، دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌ بوون به‌ ئاویته‌ی

تیادەر کەوتنی ناوەکانی ئەو خواوەندە ی که هەموومان ی ڕەوانە ی ئیڕە کردوو و، دوا ی ئەواو بوونی تەمەنیان، هەر هەموویان چ بە تاک تاک و چ بە کۆمەل کۆمەل لە ئەرکی ژیان تەسریح دە کرین!

"زانین" ی هینانی بوونە وەرەن و پاشان دەست یی هەلگر تیان لە کارەکانیان، واتە کۆتایی هینان بە ئەرکی سەر شانیان و هینانە پیشەوە ی ئەجەلیان لە یەک کات دا، کارێکی گەلی ئاسانە سەبارەت بەو خواپە ی که خواوەنی زانستی ڕەھایە بە: سەرەتا هەتا کۆتایی هەموو شتێک. ئەمە جگە لەو ی که دەزانین خواوەندی زانای ئاشکرا و پەنھان ژمارە یەک مەلایکە تی گەلی زۆری لە دەوری مرۆف داناو و ژمارە یەک مەلایکە تی زۆریشی بۆ گیان کیشان ئامادە کردوو.

لەوانە یە بەم شیوە یی خواوە ئیعتیازێک لەم باسە بگێریت:
لەم چەشنە موسیبە تانە دا گەلی کەسی یی تاوان لە گەل ئەوانە دا تیادە چن که شایستە ی ئەو بە لایەن. ئایا ئەم کارە مان بۆ ڤوون دە کەنەو؟

لە پیشە کی دا دەلێن: هەلە یەک لە عەقیدە و بۆچوونی ئەو کەسە دا هە یە که ئەم ڤر سيارە دە کات و، ڤر سيارە کەشی لەو هەلە یەو سەر چاو دە گرت! چونکە ئە گەر "ژیان" هەر تەنها ئەم ژیانە ی دنیا بوا یە و ژیان ی ئەو دنیا و جوودی نەبوا یە، لەوانە یە ئەم ئیعتیازە تا ڤادە یەک جێی خۆی بوا یە. کەچی لە راستی دا ئەم دنیا یە تەنها بریتی یە لە کێلگە و، مەیدانی کار و، هۆلی چاوە ڤوانی. بەلام ئەو دنیا خەرمان و شوینی دروینە ی داھات و ھا تەبەری بەروبووم و گەشتن بە بەختەو هری و ڤزگار بوونە لەو شتانە ی که لەم دنیا یە دا مرۆف ییزار دە کەن.

لەبەر ئەو، هەر گیز پێکەو هەردنی "باش" و "خراب" و "بی تاوان" و "تاوانبار" کارێکی نامۆ نی یە، بەلکو ڤوودانی ئەم کارە بەم جۆرە مردنە زیاتر لە گەل مەنتیق و ژیری دا یەک دە گرێتەو، چونکە هەموو مرۆفێک که لەو دنیا دا زیندوو دە بیتهو، بە پێی نیەت و ڤەفتار و کردارەکانی ئیڕە ی و جوودێکی نوێی دە دریتی و هەر بەو یی یمش مامەلە ی لە گەل دا دە گرت: یان ژیان ی بەختەو هری یە کی هەمیشە یی... یان بەدبەختی یە کی بەردەوام.

پوختە ی قسە:

"مردن" و "ئەجەل" بریتی یە: کۆتایی ھا تەنی ماوە ی مانەو و کار کردن لەم دنیا یە دا. جا ئەم چەشنە ماوە یە بریتی یە لەو نەخشە یی که پیشتر خواوەندی بیسەری زانا کیشاو یە تی و لە تۆمارە بنەرتی یە کان دا تۆمار کراون و، هەر بە فەرمانی خواوەند

خۆشی لە کاتی دیاری کراودا جێ بە جێ دە کرێ و، لە پرۆی مەنتیق و ژیریشە ھیچ جیاوازی یەک لە ھەدا نی یە کە ئەم کارە بە "دانه دانە" یان لە شیوەی "کۆمەل" دا جێ بە جێ بکری.

من لەو باوەڕە دام کە ھۆکاری یە کەمی لە پێ ترازانی مەزۆف لەم مەسەلە یە و گەلێ مەسەلە ی تەردا، دە گەڕێتە ھە بۆ: جەھل و تێ نە گەشتن لە "زانستی پەھا" ی خوای گەورە و "توانستی بێ سنوور" ی. ھەر ھە کە ھۆکاری یکی تر: ھە تە کردنی مەزۆفە لەو گۆشە ی پێوانیە ی کە لێ یە ھە دەروانی تە شتان و پرۆ دا ھە کان. چونکە ئە گەر نە توانین خۆمان لە چە مکە کانی: "سروش" و "پێکەوت" دا تە لێ و لە ناخمان ھە بە سەر "مەلە دان" و "پێکەوت" کردن "دا زانی نە یین، ئە و نا ھە ھە مان لە چە مکە ھە تە و ساخ تە و پێو چە کان پێ دە ییت و ھە گۆرە پانیکی لێ دیت بۆ مەلانی ی و ھە سە سە کانی شە ی تان لە دەمی پرۆ یە پرۆ یە ھە مان لە گەل پرۆ دا ھە کان دا. خۆ جگە لە لاوازی جیھانی پێو جیمان و خۆراک پێ نە دانی بە شیوە ی پێویست و سەر باری ئە مە، ھە موو پێو زیکیش ئە و گومان و دوو دلی یانە ی دە ر خوار دە دریت کە ھیچ بە لگە و پالێشتیکیان نی یە. ئە مەش گێر و گرت و موسی بە یێکی گەلێ سامناکە، چونکە ئە ک ھەر تە نا ھە ییت بە ھۆ ی لە پێ ترازانی و ھە چە ی نوێ، بە لکو پارێز گاری کردنی مان ھە ی بە رە ی ئێستاش لە سەر راستە شە قام دە کات بە کاریکی سەر سوو پە یین و دزوار.

لە و انە ی کە سێک ھە ییت پێی واییت کە ئە م چە شتە مە سە لە و بابە تە سادە و ساکارانە ی کە بە پێ ھە ت زۆر گە رگ نین زیادە لە پێویست لە سەر یان نوو سەر اییت و بە لگە یان لە سەر ھێنر اییت ھە. بە لام ئێ مە سە بارە ت بە "بابە تە کانی ئیمان" ھە ھە بە شیی کەس نا کە یین لە م چە شتە بێر و بۆ چو نە دا، چونکە بچو و کترین مە سە لە و بابە ت کە پە یو ھە ندیی بە عە قیدە ھە ییت لە راستی دا بە ئە ندازە ی ھە موو جیھان گەورە یە. ھەر لە بەر ئە و ھە کە ھە تا زیاتر لێی بدوین و قسە ی تێ دا بکە یین ھێشتا ھەر ئە و دە ھێنیت و شایە نیە تی. تە کامان وایە ئە و بێر یانە ی کە لە م گۆشە ی ھە دەروانە ئە م مە سە لانە، بێزار نە یین و چا و پێو شیمان لێ بکەن.

پرسیاری ھە دوتە م

ئە گەر زووتر کات و چۆنی تیی ئە جەل دە ست نیشان کرا ھە، ئێ تر تاوانی بابای "قاتل"

جی یە؟

ۋە لام: بە لێ، کات و چۆنی تیی مردن - ھە ک ھی ھە موو شتیکی تر - پێشتر دیاری و دە ست نیشان کرا ھە. بە و اتایە ی کە ئە و شتە ی سە بارە ت بە سەر جە می بوو نە وەر ھە وە

واریده و پرووده‌دات، سه‌باره‌ت به ژيان و مردنی مرؤفیشه‌وه به هه‌مان جزوره. چونکه ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ی که له‌م بواره‌دا ناتوانریت پشت گوی بخریت بریتی‌یه له: هاتنه و جوودی هه‌موو بوونه‌وه‌رێك به‌ چهند رینگایه‌کی تایبه‌تی و ئنجا به‌سه‌ر بردنی ژیانیشی به‌پێی چهند بناغه‌یه‌کی دیاری کراو، پاشان دوا‌ی ته‌واو کردنی ماوه‌یه‌کی ده‌ست‌نیشان کراویش، له‌سه‌ر شانۆی ژيان ده‌کشینه‌ دواوه.

به‌لێ، هه‌موو شتێك به‌پێی نه‌خشه و پلانیکی ده‌ست‌نیشان کراو که بۆی کیشراوه و له‌ناوه‌ندی باز نه‌یه‌کی گشتی و ته‌واو فراوانی قه‌ده‌ردا: له‌ دایک ده‌ییت و.. گه‌شه ده‌کات و.. ئنجا ده‌مریت. ئه‌مه‌ یاسا و سیسته‌مێکی گشتی و ته‌زه‌لی‌یه‌ که هه‌ر گیز ئال و گۆری به‌سه‌ردا نایه‌ت.

به‌پێی ده‌ستور و بناغه‌ گشتی و به‌گ‌دا کو تاوه‌کانی زانستی نوێ، که له‌ ناخی ئه‌م گه‌ردوونه‌وه‌ هه‌لقولاون، ئه‌و گه‌ردوونه‌ی که به‌پێی سیسته‌مێکی به‌کجار ورد و پێکه‌وه‌ گونجانیکی ناوازه‌ی سه‌رسووڕه‌ین کار ده‌کات.. له‌م ده‌ستور و بناغه‌ گشتی‌یا نه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وێت که: هه‌موو شتێك، هه‌ر له‌ گه‌ردیله‌ کانه‌وه‌ تا ده‌گاته‌ گه‌له‌ستیره‌کان: پێشتر ته‌قدیر و ده‌ست‌نیشان کردنیکی تایبه‌تی هه‌یه‌ و، گه‌ر به‌م چه‌شنه‌ ده‌ست‌نیشان کردن و نه‌خشه و پلانه‌ پێش‌وه‌خته‌ نه‌ییت هه‌ر گیز ناتوانریت رێسای ناوازه‌ی گه‌ردوون و پێکه‌وه‌ گونجانی ره‌نگینی ناوی روون بکری نه‌وه‌، ته‌نانه‌ت ناشتوانریت له‌ زانسته‌ پرووته‌کان‌دا هه‌یج پێشکه‌وتنێك به‌ده‌ست به‌یتریت.

هه‌ر ئه‌و سیسته‌مه‌ ورد و ئه‌ندازیاری‌یه‌ ره‌نگینه‌ی ناو ئه‌م گه‌ردوونه‌یه‌ - که به‌پێی چهند یاسایه‌کی بیرکاری ورد کار ده‌که‌ن - مرؤفیان هه‌ل‌داوه‌ که به‌پێی چهند بناغه‌یه‌کی دیاری کراو له‌ ئه‌زموو‌نگه‌کانی فیزیادا باس و لیکۆلینه‌وه‌ کانیان ئه‌نجام بده‌ن و، به‌پێی چهند ده‌ستورێکی تایبه‌تیش له‌ زانستی توێژکاری (علم‌ التشریح) بکۆلنه‌وه‌، یان برۆنه‌ ناو قوولایی گه‌ردوونه‌وه‌. چونکه‌ گه‌ردوونێك گه‌ر رێسای تێدا نه‌ییت و.. جیهانیك گه‌ر نه‌خشه و پلانی بۆ دانه‌ریژراییت و.. کۆمه‌له‌ به‌شیکی سروشت که به‌پێی سیسته‌م و رێسا کار نه‌کات، هه‌ر گیز ناتوانریت باه‌ته‌ زانستی‌یه‌ کانیان تێدا باس بکری. ته‌نانه‌ت سه‌رجه‌می "زانسته‌کان" له‌ حه‌قیقه‌ت‌دا بریتین له‌ چهند کامیرایه‌ک بۆ پێشاندانی هه‌ندێ ده‌ستور و یاسای ناو گه‌ردوون و، هه‌ر له‌م پڕی‌یه‌شه‌وه‌ له‌ ژێر ناو‌نیشانی "زانسته‌کان" دا‌رۆشتو نه‌ته‌ ناو دوو‌توێی کتێبه‌ کانه‌وه‌! بێ‌گومان ئێمه‌ به‌به‌ستمان ئه‌وه‌ نێ‌یه‌ له‌ گرنگی و شان‌وشکۆی زانسته‌کان و دۆزینه‌وه‌ نوێ‌کان که‌م بکه‌ینه‌وه‌، نه‌خێر.. به‌لکو ده‌مانه‌وێت پڕی و شوێنیان یاد

بخهینه وه و سهرنجی مروڤیش بۆ لای شتیکی له زانسته کان گرنگتر رابکیشین که بریتی به لهو سیستم و پینکه وه گونجانه ناوازه یه ی که هر له میژه له گهر دوون دا هه، تهنا نهت پیش تهو هه زانسته کان بیان دۆزنه وه و په رده یان له سهر هه لمان، تهو رپسایه ی که به وینه ی دلنکی لیدر و زیندوو وایه له جهسته ی تهو گهر دووندا.

تهو "توانست" ه چهنده مه زنه که به پنی نه خشه یه کی "قهدهری" ی پیشتر بایه خه بهم رپسا ناوازه یه داوه و کردوو یه تی به بناغه یه ک بۆ سهر تاسهری گهر دوون! تهنا نهت هه ندی له زانایانی "کۆمه لناسی" ده یانه ویت تهو یاسا زال و فهرمانه وه ایانه ی ناو جیهان (که له شونینکی سهر ووتره وه نازل بووه) به سهر کۆمه لگا کانی مروڤیش دا پیاده و جی به جی بکه ن! خو ههر چه ندهش بانگه شه کردن تا تهو راده یه بۆ "قهدهر" یان به ده برپینکی راست و دروست بۆ: "جه بریه تی زیاد له پتو یست" هه می شه ره خه و ئیعتیرازی ناراسته ده کریت، به لام له پرووی دانان دا بهو رپسا فهرمانه وه ایه ی ناو جیهان و بهو نه خشه و پلانه نه زه له یه پیشینه، جیی بایه خه و ناوه روک و واتایه کی قوولی تیدا یه!

له راستی دا ههر "حه قیقه ت" یک که په یه ونیدی به "عه قیده" وه بیست، پتو یستی به پشتگیری و ته سدیقی ده ره وه ی خو ی نی یه. به لام وه چه و به ره ی بی به ختی ئیستا، که به هو ی گه لئ رواین و بۆ جوونی بیانی، چاوی گرفتاری نابینایی بووه و دلشی له رپی چهند ورینه یه کی ده ره کی بیانی یه وه له ری تراز وه، کاتی که پنی ده لئین: بۆ سهر بیر و ژیری و هو شی خۆت بگه رپره وه، ده بی له گه ل تهو رپنمایی یه دا - تهنا نهت گهر به نامازه بۆ کردنیش بوو بیت - تهو ناسازی (تناقض) یه ی بۆ روون بکه ینه وه که له گرفتاری تهو که سانه دا به دی ده کرین که ئەمانیان - بی سوود - له ری تراز اندوو! ههر له بهر تهو هه شو بوو که درێژه مان به قسه کاغان دا و روشتینه ده ره وه ی باسه که. ده نا جم و جوولی سهر تاسهری گهر دوون، ههر له گهر دیله کانه وه تا ده گاته گه له ستیره کان، به پنی رپسایه کی یه کجار ورد و پینکه وه گونجانیکی کامل و ناوازه و ته قدیر و دیاری کردنیکی پیشتر که هه موو شتیکی ناو گهر دوون پینکه وه گرئ ده دات، ته بخام ده درین و، ته مانهش هینده روون و ناشکران که له پیش چاوی هه موو که سینکدان. خو تهو هه شو به لگه یه له سهر فهرمانه وه ایه تی یه کی زال و ره ها. جا هه موو جیهانه کانی ناو گهر دوون ههر له وه ده مه وه که خوای گه و ره به دی هینان و تا ئیستا، ملکه چی تهو فهرمانه وه ایه تی یه ره هایه ن و، له هه موو جم و جوول و ئال و گۆرینکیان دا به ته واته سهریان بۆ نه وی کردوو ه.

هەرچەندەش "بەدیهیانێی یەكەم" سەبارەت بە سەرجهمی بەدیھاتووانەو تەنانەت مەرۆف و ئەوانەش کە وەك مەرۆف خواوەنی ویست و سەر بەستین، بەدیھیانێکی "جەبری" بوو بە تەواوەتی، کەچی لە پاشاندا ئەم بوونەوەرە خواوەن ویست و سەر بەستی یانە، لەو شانەدا کە سەر بە ویستی خۆیان، لە بەدیھاتووانی تر جیا دەبنەو. هەر لەبەر ئەم جیابوونەو یەشە کە "دەست نیشانکردنی پێشین"ی ئەوان شیوەیەکی تایبەتی لەخۆ گرت.

لە راستی دا پرسیارە کە لە پەینەبردنەو بەم لایەنە جیاوازی مەرۆف سەری هەلداوە، هێ ئەو یە کە مەرۆفیشی وەك شتانی تر داناوە. بۆیە ئێمە پێمان وایە کە هەست کردن بەم جیاوازی یەنی ئیوان مەرۆف و بوونەوەرانی تر - تەنانەت جیاوازیی لە گەڵ هەندیکیان دا - گرێی ئەم مەسەلە یەمان بۆ دەکاتووە. بەلام پاشاوەی مەسەلە کە لە راستی دا بریتی یە لە قبوول کردنی گشتگیری (إحاطة) ی زانستی ئەزەلیی خواوەند سەبارەت بە هەموو شتێك.

بەلێ، مەرۆف - بە پێچەوانەی بەدیھاتووانی تر - قایلییەت و توانای سەر بەستی و ویست و مەیل و ئیختیاری تێدا یە، بەپێی هەموو ئەمانەش: "خێر و شەر" و "پاداشت و سزا" ی دەدرێتە پال.

خۆ هەرچەندەش ویست و مەیلی مەرۆف لە بەردەم گەورەیی ئەنجام و داھاتەکانی ئەو ویست و مەیلەدا بچووك بێت، کەچی خوای گەورە وەك مەرج و هۆکارێك ویستی مەرۆفی قبوول کردووە تاكو ئەم شتە جوژنی یە کە پێی دەلێن: "ویستی مەرۆف" لە شیوەی مەیل کردنی مەرۆف دا بەرە و "خێر" یان "شەر" دەربخات و، ئێر مەرۆفیش لە ئەنجامی ئەمەدا بە گوێرە ی ئاراستە کردنی ئەو ویستە ی خۆی بەرەو کردووە ی چاك یان خراب بە "تاوانبار" یان "بێ تاوان" لە قەلەم دەدریت. خۆ ئەو ڕووداوەی کە ئەنجامی ئەم مەیلە ی مەرۆف، بازوور قورسیش بێت و لە توانادا نەبێت لە کۆلی مەرۆف بنریت، کەچی هەر لە ئەستۆی مەرۆف دا یە، چونکە خۆی داوای کردووە و مەیلی بەلای دا بوو و خواستوویەتی. بۆیە تۆلە و پاداشت بۆ مەرۆف کە دەست نیشان دەکرین و، خوای گەورە هەرگیز مەستوولی یەتی ئەو کارانە ی نادریتە پال کە تەقدیری کردوون و لە کاتی دیاری کراویش دا بەدی هێناون.

بەلە ڕووناکیی ئەم نمونە یە خوارەو دا لەمە تی بگەین:

گەر بەدیھێنەری مەزن ڕووداویکی گەورە ی وەك گوێرینی وەرزەکانی بە هەناسە هەلکێشان و هەناسە دەردانی ئێمەو بەست و، فەرمووی: ئەگەر زیاد لەم ڕادە یە

هەناسە ھەلبیکیشن و دەری بەدەن ئەوا باری جوغرافیای شونێ کەتان بۆ دەگۆرم و، ئیمەش بەپێی دەستووری: "تناسب العلية" پەيوەندیمان لە نێوان هەناسەدانێ خۆمان و ھەرزگۆرین دا نەبێنی و، لەم ڕێ پەو ە لە فەرمانی دەرجوین و، ئەویش بەپێی بەلێنە کە ی خۆی و ەرزە کە ی ئیمە ی گۆری.. ئەوا "بەرپرسیاری" تەنھا لە ئەستۆی خۆماندا یە، چونکە خۆمان بووین بە ھۆکاری ئەو ئال و گۆرە، با ئەو کارەش گەلێ لە سەر ووی وزە ی خۆمانەو ە ییت.

ھەر بە وینە ی ئەم ئمو نو ە یە: ھەموو مەرفیک بەپێی ئیختیار و ویستی جوژیی خۆی و لەبەر ئەو ە ی ھۆکاری ھاتنەدیی ئەو ئەنجامانە یە کە لەم ویست و ئیختیارە یەو ە پەیدا دەبن، بە "تاوانبار" یان "بێ تاوان" دادەنرێت.

با ئیستاش نەختی لەبەر کەرتی دوو ھەمی مەسەلە کە بدوین، واتە چۆنییسی یە کخستن لە نێوان: "زانستی ھەمەلایەنگری خواو ە ند" و "ویستی مەرف" دا: ھەموو شتیک لە زانستی خوا دا لە گەل شتانی پشت و تەنیشتیەو ە و ھاو دەم لە گەل ھۆکار و ئەنجامە کانی دا ھەموو پێکەو ە ن، بە رادە یە ک: کە: پێشتر و دواتر، ھۆکار و ئەنجام، کۆر و باوک، بەھار و ھاوین، ھەموویان لە یە ک خال دان و، تیکرا دوو ڕووی یە ک شت و، "پێشتر و دواتر" و "ھۆکار و ئەنجام" پێکەو ە دەزانرێن.

کەواتە ھەر کە سینک مەیلە کە ی لە ھەر شیو ە و بە ھەر ئاراستە گە یە ک دا ییت و ویستی خۆیشی - کە مەرجیکی عادی یە - بە ھەر لایە ک دا بە کاربەنیت، پێشتر لە زانستی خوا دا ھەموو ئەمانە زانراون. ھەر لەبەر ئەمە شە کە تەقدیر و دەست نیشان کردنی ئەو ئەنجامانە ی کە لەم ھۆکارانەو ە پەیدا دەبن، نە ویستی مەرف دەبەستەو ە و نە زۆریشی لێ دەکەن بۆ ھیچ شتیک، چونکە کاتی ئەم تەقدیرانە سەبارەت بە مەرف تەقدیر کراون مەیلی مەرفیان تیدا رەچاو کراو ە. کەواتە ویستی مەرف لە مەسەلە کە دا وەرگیراو ە و گرنگیی دراو ە تی. ئمو نو ە ی ئەمە و ە ک ئەو ە ی ک:

ئەگەر کە سینکی مەزن بە خزمەتکارە کانی بلیت: ھەر کات کۆ کە ی خۆتان گرت و نە کۆکین و نە تانە یشت دەنگان دەرییت ئەوا دیاریی زۆرتان دەدەسن، بەلام گەر کۆ کە ی دەستکردان لە خۆتان ھینا، ئەوا لەو دیاریانە بێ بەش دەبن. کەواتە لیڕە دا ئیرادە و ویستی ئەوانی وەرگرتو ە و رەچاوی کردو ە.

لیڕەش دا بە ھەمان جۆرە، چونکە گەر خۆای گەورە بە یە کێک لە بەندە کانی خۆی بلیت: "گەر مەیلەت بەم لایە دا دەرخەیت ئەوا منیش ئەو شتەت بۆ بەدی دەھێنم کە مەیلەت لایە تی و، ھەر لە ئیستاشەو ە تەقدیر و دەست نیشان ی دەکەم بەپێی مەیلە کە ی خۆت". کە ئەمەش وا دەگە یە نیت خۆای گەورە گرنگی یە ک ی بە "ویستی مەرف" داو ە.

له‌سەر هم بناغه‌یه، ده‌توانین بلی‌ین: هه‌روه‌ك خ‌وای گه‌وره له ته‌قدیر و ده‌ست‌نیشان‌کردنی سه‌ره‌تادا ه‌یچ كه‌س‌یكی نه‌به‌ست‌وه‌ته‌وه و پا‌به‌ندی نه‌كرد‌وه، به‌ زو‌ره ملیش شتی‌كی له‌ كرده‌وه‌كانی مرو‌فی به‌ پ‌نجه‌وانه‌ی ږه‌زامه‌ندی مرو‌فه‌كه‌ به‌دی نه‌ه‌ینا‌وه.

پاشان ده‌بی بزاین كه‌ قه‌دەر و ده‌ست‌نیشان‌کردنی سه‌ره‌تا و پ‌ش‌وه‌خت بریتی‌یه له‌ نه‌خشه و پلانی زانستی خ‌وای گه‌وره، گه‌ر هم ته‌عبیره‌دروست ی‌یت. واته خ‌وای گه‌وره به‌ زانستی هه‌مه‌لایه‌نگیری خ‌وی پ‌ش‌تر ده‌زان‌یت كه‌ چ مرو‌ف‌نك مه‌یلی به‌ چ ناراست‌گه‌یه‌ك‌دا ه‌یه و له‌ دوا‌یش‌دا نه‌و مه‌یله‌ی به‌و جو‌ره‌ بو‌ به‌دی ده‌ه‌ینیت و هه‌موو نه‌مانه‌شی له‌ نه‌خشه و پلانی‌ك‌دا بو‌ داده‌نی‌ت.

خ‌و هم "زان‌ی" هی خ‌واوه‌ند‌یش - كه‌ وج‌و‌د‌ی‌كی عیلمی‌یه - ه‌یچ شتی‌ك له‌ ده‌ره‌وه‌دا به‌ ه‌یچ شی‌وه‌یه‌ك به‌دی نه‌ه‌ینیت، به‌لكو "توانست" و "ویست" ی خ‌واوه‌ندی به‌دیه‌ینه‌ر نه‌و شته‌له‌ ده‌ره‌وه له‌سەر شی‌وه‌یه‌ك به‌دی ده‌ه‌ین به‌پ‌نی نه‌و مه‌یلانه‌ی كه‌ مرو‌ف ده‌ری‌خست‌وون. كه‌واته نه‌و شتانه‌ی هات‌وون یان د‌ینه‌ وج‌و‌ود له‌به‌ر نه‌وه نه‌هات‌وون كه‌ زو‌وتر له‌ لایه‌ن خ‌واوه‌نده‌وه زان‌راوه به‌م جو‌ره‌ د‌ین، به‌لكو عیلمی نه‌زه‌لی و هه‌مه‌لایه‌نگری خ‌واوه‌ند زانی‌ویه‌تی به‌و شی‌وه‌ وج‌رانه‌ د‌ین ب‌ویه هه‌ر به‌و جو‌ره‌ش زان‌راون. كه‌ نه‌مش بریتی‌یه له‌و ته‌قدیر و ده‌ست‌نیشان‌كردنه‌ به‌ره‌تی و پ‌ش‌ینه‌ی به‌كه‌م جار.

زانایانی كه‌لام هم چه‌مكه‌یان به: "العلم تابع للمعلوم" ده‌ر‌ږی‌وه. واته نه‌و شته‌له‌ دوا‌یی‌دا له‌سەر چ شی‌وه‌ و چ‌ون‌یتی‌یه‌ك ی‌یت، پ‌ش‌تر به‌و جو‌ره‌ ده‌زان‌یت، نه‌ك به‌ پ‌نجه‌وانه‌وه، واته نه‌ك: ب‌ویه وا‌هات‌و‌ته‌دی چ‌ونكه‌ پ‌ش‌تر وا‌زان‌راوه! چ‌ونكه‌ هه‌روه‌ك نه‌خشه و پلانه‌ زانستی‌یه‌كانمان نه‌وه ناگه‌یه‌نن كه‌ ته‌نها به‌ نه‌خشه‌دانانه‌كه‌ نه‌و شتانه‌ی ته‌سه‌وورمان ك‌رد‌وون، ی‌ته‌دی.. به‌هه‌مان جو‌ر مه‌رج نی‌یه‌ ده‌ست‌نیشان‌كردنه‌ به‌ره‌تی‌یه‌كان، كه‌ به‌ نه‌خشه و پلانی به‌دیه‌ینه‌ریان داده‌نی‌ین، ه‌یچ شتی‌ك له‌ ده‌ره‌وه‌دا به‌ه‌یننه‌ وج‌و‌ود.

پ‌وخته‌ی قسه‌:

خ‌وای گه‌وره به‌ زانستی فراوان و هه‌مه‌لایه‌نگری خ‌وی و ناگاداری‌ی له‌ شتانی پ‌ش‌ین و شتانی دوا‌یین - به‌ و‌ینه‌ی زان‌ین و ناگاداری‌ی له‌ ته‌نجامه‌كان - له‌ هو‌كاره‌كان‌یش ناگاداره‌و.. به‌ و‌ینه‌ی زان‌ین و ناگاداری‌شی له‌ هو‌كاره‌كان، زانا و ناگاداره‌ به‌ ته‌نجامه‌كان‌یش. چ‌ونكه‌ خ‌وای گه‌وره به‌ زانستی نه‌زه‌لی و ږه‌های خ‌وی پ‌ش‌تر زانی‌ویه‌تی

كە چ كەسىك نىيەتى باشى ھىناۋە كىردەۋەى چاك بىكات و، كىنى تىرىش دەپەۋىت كىردەۋەى خراپ بىكات. ئىنجا بەپىنى ئەم نىيەت و ھەولانەى مەۋقە كان ئەم شتانەى لە كاتى ئەنجامدانى ئەم كىردەۋانەدا و بەپىنى مەبىل و نىياز و نىيەتى بەندە كەى ئەم شتانە بەدى دەھىتتە كە وىستى خۆى پىشتەر تەقدىرى كىردوون.

لەبەر ئەۋە، دەست نىشان كىردى سەرەتا و پىشىنى مردنى كەسىك و چۆنىتىشى مردنە كەى و ئەۋەش كەى يە كىكى تر ھۆكار بوۋىت لە پروۋاۋە كەدا، ھەرگىز "بەرپرسىيارى" لەسەر ھۆكارە كە ھەلناگرىت، چونكە ئەم تەقدىرە پىشىنە وىست و سەر بەستى مەۋقى تىدا پرەچاۋ كراۋە، بۆيە تاۋانە كەى دەدرىتە پال و موخاسەبە دەكرىت لەسەرى.

پىمان وايە سەردانەۋە لە سەرچاۋە بىنەرەتى يە كان بۆ ئەم مەسەلە قولى "قەدەر" و لىكۆلىنەۋەى يەك لە دواى يەك تىاىدا، كارىكى پىۋىست بىت. چونكە ئەۋەى كە لىرەدا پروۋمان كىردەۋە تەنھا پروۋنكر دىنەۋەيە كە بۆ "ئاستى عەۋامە كان" لە ناۋەندى بناغە مەحكەم و قائمە كانى زانايانى سەلفەدا.

پرسىيارى ھەشتەم

"ئىرادەى كولى" و "ئىرادەى جوزنى" چىن؟

ۋەلام: ئىرادەى كولى ئەم وىستەيە كە لە لايەن عەۋامەۋە دەدرىتە پال خواى گەۋرە. بەلام ئەم زاراۋەيە لە سەردەمى ھاۋەلان و تاييىن و شۆنىكە وتوۋانى تاييىن دا نەبوۋە، ھەرگىز ئەوان بە وىستى خواۋەندىان نەوتوۋە: "ئىرادەى كولى" و بە ھى مەۋقىشيان نەوتوۋە: "ئىرادەى جوزنى". لەگەل ئەۋەش داۋا ديارە بە روالەت ھىچ رىگرىكى ئەتو لە دانانى زاراۋەيە كى ۋەك ئەمەدا نەبىت، تاكو ئەم مەسەلەيە لە عەۋامە كان بگەيەنرىت. ئەۋەش ھەيە كە دەرگەى ئەم قەسەيم لەسەر پىشتە بۆ ئاراستە كىردى ھەر پرەخنىەك.

لە راستىش دا زاراۋەى ۋەك ئەمە: تەبىر و ھەلسەنگاندىكى سىروشتى يە بۆ ئەنجامى بەسەرھات و پروۋاۋە كان و لەۋىۋە سەرچاۋەى گرتوۋە. لەبەر ئەۋە، دەتوانرىت بە "خالىكى پىشت پى بەستىن" ى راست و دروست دابىرىت. مەبەست لەۋ "ئىرادە كولى" يە كە بۆ وىستى خواى گەۋرە بە كارھىتراۋە ئەم و اتايانەى خواۋەيە كە برىتىن لەۋەى: (ھەرچى وىست و ئىرادە ھەيە تايبەتە بە خواى گەۋرەۋە و وشەى

"ئێزاده" ناوێ بۆ ویستی خۆای گەورە و، ھەركات ویستی لەسەر بەدیھێنانی ھەر شتێك بێت بەدی دەھێنیت، بێ ئەوێ سەیری ویستی كەسێ تەركات).

لێرەدا دەمانەوێت سەرنجێتان بۆ لای شتێك رابكێشین كە زووتر باسمان كەرد و بریتی یە لەوێ ھەندێ كەس دەلێن: "خۆای گەورە ئەو شتێ ویستی لەسەری بێت بەدی دەھێنیت، بەلام ئەو شتانێ ئێزادە ی نی یە بۆیان، بەدی یان ناھێنیت". ئەم گۆفتارە گۆفتاریكی ھەلە یە! راستە كە شێ بریتی یە لەوێ كە: ھەر شتێك خۆای گەورە ویستی لەسەری بێت بەدی بەدیی بەدیی، بەدی دەھێنیت.. ھەر شتێكیش ویستی لەسەری بێت بەدی نەھێنیت، بەدی ناھێنیت: (ما شاء اللہ كان وما لم يشأ لم یكن)!

گەردوون "جەبر" ی تێدا زال و فەرمانرەوایە. ئەو تا كاتی خۆای گەورە گەردوونی بەدی ھێناو، پرسی بە كەس نە كەردووە و جگە لە ویستی خۆی ویستی ھێج كەسێكی تری نە كەردووە بە بناغە ی ئەم كارە ی، چونكە خواوێند: ﴿فَعَالًا لَّمْ يُولَدْ﴾ (السورج: ١٦). بەلام لە كارە ئێزادی یە كانی مرۆف دا "ویست" ی بە مرۆف بەخشیووە و ئەو ویستەش ھۆكارێكە بۆ "بەرزبوونەو" یان "نەرمبوونەو" ی مرۆف. بەخشینی ئەم ویستەش لە لایەن خواوێندەو بە مرۆف پەییوێندی بە دوو ناوی: "الرحمن الرحيم" ی خواوێندەو ھە یە. واتە ئەم ویستە ی كە بە مرۆفی داو، لوتفێكی خواوێندە كە بە درەوشانەو ی ئەم دوو ناوێ ی بێ بەخشیووە. دەنا گەر لە گۆشە ی ئیسمی ئەعظەم و لەفظی جەلالە (اللہ) وە سەیری شان بکەین، دەبین سەرتاسەری گەردوون لە جەبرێكی رەھادایە. بەلێ، دەستووری: "مالك الملك يتصرف في ملكه كيف يشاء" لە ھەموو بوونەوێران دا دەست بە كارە، جگە لە كەردەو ئێزادی یە كانی مرۆف. چونكە مرۆف لەو كەردەوانە دا ویستێكی ماھییەت نەزانراوی دراوێتی و ئەو ویستەشی لەو كەردەوانە دا رەچا و دەكرێن. خۆ ھەركات مرۆف ئەم ویستە ی خۆی بەرەو كاری چاكە و خێر ئاراستە كەرد، خۆای گەورە "خێر" ی بۆ بەدی دەھێنیت و، گەر بەرەو شەڕیش ئاراستە ی كەرد "شەڕ" ی بۆ بەدی دەھێنیت، گەر ویستی لەسەر بێت. تەنھا پشت بەستیشمان بە رەھمانییەت و رەھیمیەتی خۆای گەورە ئێمە ی بەرەو پركێشی و جورئەت كەردن لەم ھۆكەم دا دا یە بەر!

واتە ئێمە باوێرمان وایە كە ھەر كات ویستمان لەسەر ئەنجامدانی كەردەو ی خێر بوو، ئەو بە بێ گومان ی خۆای گەورە بەدی دەھێنیت بۆمان. بەلام ھەندێ جار - بە لوتف و كەرەمی خۆی - ئەو "شەڕ" بەدی ناھێنیت كە ویستی مرۆفی بۆ ئاراستە دەكرێت. بۆ ئێوە: كەسێكی گومرا دە یەوێت ھەموو ھۆكارێك بختە كار و مرۆفێك

گومر ا بکات و له رڼی بېترازینیت و، نه‌میش مه‌یلی ده‌چیت به‌لای دا، به‌لام خوای گه‌وره نایه‌ویت له رڼی بترازیت و گومرایی سه‌بارت به‌و به‌دی ناهینیت، له‌به‌ر کرده‌ویه کی چاکی نه‌و مروفه که زووتر کردوویه‌تی، یان له ئاینده‌دا ده‌بکات و زانستی خوا ناگای لڼی په‌تی. ته‌نانه‌ت هه‌ندی جار خوای گه‌وره ته‌گه‌ره‌یه‌ک دروست ده‌کات که به‌هویه‌وه له‌و کرده‌وه خراپه‌ دووری ده‌خاته‌وه. که نه‌میش به‌خششیک پی‌روهر دگاری به. ته‌نانه‌ت به‌هه‌شت خویشی، له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌روویه که‌وه په‌یوه‌ندی به‌خسته‌گه‌ری وېستی مروفه‌وه هه‌یه، نه‌وا خوای گه‌وره نه‌و شتانه‌ی تیندا به‌دی ده‌هینیت که به‌نیاز و ناوی خیره‌وه مروف وېستی له‌سهریان بووه و، هه‌ر هینده به‌سه که مروف گوناوه‌یک و گه‌وره نه‌نجام نه‌دات که هه‌موو خیره‌وه‌کانی بسپرنه‌وه و له‌شایسته‌یی چاکه و به‌خششی خوا بڼی به‌شی بکات.

* * *

پرسیاری نۆه‌دم

تکایه‌ یاسای: "به‌خششی خوای گه‌وره" (عطاء الله) مان بۆ روون بکه‌ره‌وه. وه‌لام: به‌خشش (العطاء) له‌ زمان‌دا به‌ واتای لوتف و چاکه و بڼی به‌خشین دیت. نه‌وش که له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا په‌یوه‌ندی به‌ باسه‌ که‌مانه‌وه بڼیت نه‌و لایه‌نه‌ی "عطاء" ه که په‌یوه‌ندی به‌ قه‌زا و قه‌دەر هوه هه‌یه..

مروف گه‌ر وېستی له‌سهر کرده‌وه‌ی خراپ بڼیت خوای گه‌وره نه‌و کرده‌وه خراپه‌ی بۆ ته‌قدیر ده‌کات، چونکه ته‌قدیراتی له‌مه‌ر مروف "وېستی مروف" ره‌چاو ده‌کات. بۆ نمونه: گه‌ر پښ نه‌وه‌ی ده‌ستم به‌رز بکه‌مه‌وه، "ده‌ست به‌رز کردنه‌وه" م بۆ ته‌قدیر کرابڼت نه‌وا له‌به‌ر نه‌وه بۆم ته‌قدیر کراوه که زانستی ره‌ها و هه‌مه‌لایه‌نگری خواوه‌ند زانیویه‌تی من مه‌یل و وېستی خۆم به‌ره‌و نه‌و کاره ده‌خمه‌ه گه‌ر. چونکه سیفه‌تی "زانستی خوای گه‌وره" ده‌وارنده‌وری هه‌موو شتیکی، که بووه یان ده‌بڼیت، ته‌نانه‌ت ده‌وارنده‌وری زاتی مه‌زنی خواوه‌ندی ده‌وه. بۆیه ده‌زانیت من چ کاریک ته‌نجام ده‌ده‌م، نه‌ویش له‌سهر نه‌و شیویه ته‌قدیری ده‌کات بۆم: (فلانه به‌نده‌م مه‌یلی ئاراسته‌ی به‌رز کردنه‌وه‌ی ده‌ستی ده‌کات، منیش نه‌و به‌رز کردنه‌وه‌یه‌ی له‌و کاته‌دا بۆ به‌دی ده‌هینم) یان (نه‌مد به‌م جو‌ره نووسیه). که نه‌میش بریتی به‌ له‌ "قه‌دەر". واته نووسینی نه‌مه به‌م شیویه بریتی به‌ له‌ "قه‌دەر". به‌لام کاتی که ده‌ستم به‌رز ده‌که‌مه‌وه نه‌وه "قضاء" ه، واته هینانه‌دیی نه‌و شته‌یه که پښتر بۆم ته‌قدیر کرابوو.

به‌لام به‌خشش (العطاء) ده‌توانین به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه لئی تی‌بگه‌ین:

"به‌نده" ویست و مه‌یلی خۆی به‌ره‌و کرده‌وه‌ی خراپه و شه‌ر ده‌خاته کار، به‌لام خوای گه‌وره به‌خشش‌ینکی تایبه‌تی بۆ ده‌خاته کار و نایه‌ل‌ت گ‌رفناری نه‌و خراپه و شه‌ره‌ بی‌ت، نیت‌ر چ له‌به‌ر بارودۆخ‌ینکی باشی نه‌و به‌نده‌یه‌ی بی‌ت، یان له‌به‌ر نه‌وه بی‌ت که دل‌ینکی خاوی‌نی له‌خۆدا هه‌ل‌گرتوه، یان له‌به‌ر کرده‌وه‌یه‌کی باشی نه‌و به‌نده‌یه‌ی، نیت‌ر به‌م بۆنه‌یه‌وه نه‌و شته‌ خراپه‌ی که بۆی ته‌قدیر کرابوو سه‌باره‌ت به‌و ته‌نفیز و جی‌به‌جی نا‌ک‌ریت. که‌واته: "عطاء" کاری له‌"قه‌ده‌ر" دا کرد و قه‌ده‌ریش کاری له‌"قضاء" دا کرد. به‌لام هه‌موو نه‌مانه له‌تۆماری کوژانه‌وه و نووسین (لوح المحو و الإثبات) دا‌پوو ده‌ده‌ن و، هه‌ر گ‌یز هیچ ئال و گۆر‌نک له‌زانستی خوادا‌پوو نادات. که‌واته تۆماری کوژانه‌وه و نووسین له‌پروویه‌که‌وه بریتی‌یه له‌ده‌فته‌ری کرده‌وه‌ی تایبه‌ت به‌هه‌موو م‌رؤف‌یک و، ده‌گونجی ئال و گۆر‌ی تیدا‌پوو بدات. به‌لام هه‌ر گ‌یز ئال و گۆر له‌"له‌وحی مه‌حفوظ" دا نا‌ک‌ریت.

"عطاء" لوتف‌ینکی خاوی‌یه و، لوتف‌یش شایسته‌یی و نه‌هلیبه‌ت په‌چاو نا‌کات و به‌مه‌رجی نا‌ک‌ریت.

جا‌ئه‌گه‌ر له‌م گۆشه‌یه‌وه پروانینه مه‌سه‌له‌که، ده‌بینین که هه‌رچی کرده‌وه‌ی چاکمان هه‌یه هه‌موویان به‌خششی خوای گه‌وره‌ن.

له‌ده‌می بانگی عه‌سری رۆژی شه‌مه‌ی ر‌ن‌که‌وتی ۲۵/ر‌به‌مه‌زانی/۱۴۱۸ کۆچی، به‌رامبه‌ر ۱/۲۴/۱۹۹۸ از خوای گه‌وره، به‌عتا و به‌خشش و لوتفی خۆی، وه‌ر گ‌یزانی ته‌م کت‌یبه به‌نرخه‌ی له‌سه‌ر ده‌ست ئاسان ک‌ردین. له‌خوای گه‌وره‌ی لی‌بو‌رده‌ی میه‌ره‌بان ده‌لا‌ت‌ینه‌وه که به‌عتا و لوتفی خۆی ته‌م کاره‌مان به: "سه‌ده‌قه‌ی جاره" و "زانستی سوود ل‌ئ وه‌ر گ‌یراو" بۆ بنووسیت و عا‌نخاته ر‌یزی ئازاد ک‌راوانی مانگی ر‌به‌مه‌زانی پ‌یرۆزه‌وه. تکاشمان له‌خوینه‌ری به‌ر‌یز نه‌وه‌یه که له‌پاش‌مله‌ دو‌عای خ‌یر به‌تایبه‌تی دو‌عای لی‌خۆش‌بو‌نمان له‌حوزووری خوای گه‌وره‌دا بۆ بکات.

وصلی الله علی سیدنا محمد وآله وصحبه أجمعین والحمد لله رب العالمین.

فاروق رسول یحیی

پوخته يەك لە ژيانى دانەر:
(مامۆستا محمد فتح الله گولەن)

- لە سالى ۱۹۳۸ز دا لە گوندی "كۆرۈجۈك"ى قەزای "پاسینلەر"ى سەر بە پارىز گای "ئەرزپۇم" لە دايك بوو.
- باوكى ناوى مامۆستا "رامىز"، ئىمامى مزگەوت بوو. دايكىشى ناوى رەفیعە خان بوو.
- دوو ھەم منالى خىزانە كەيەتى كە ھەشت منال بوون، شەشيان كۆر و دوانيان كۆچ.
- لە تەمەنىكى بچووك دا ھەموو قورئانى پىرۈزى لەبەر كردوو، لە لای زانا بەناوبانگە كانى شارى ئەرزپۇم بە تايەت لای مامۆستا "عوسمان بە كئاش" وانە كانى خویندوو. ھەروەھا ئامادەى وانەى گەورە پیاوانى تەسەووفى ناوچە كەيان بوو.
- چوار سال پىش نوپۇ و وتارىپۇ بوو لە سى مزگەوتى "ئەدىرنە" دا.
- دواى ماوہيەك لە "كرك لارەل" بۆ ماوہى سالىك بە "واعيظ" دامەزراو.
- لە سالى ۱۹۶۶دا بە ھەمان ئەركى "واعيظ"ى نەقلى ئىزمىر كراو، لە مزگەوتى "كەستانە بازارى" نامۇزگارى پىشكەشى خەلكى كردوو و ھاودەم لەگەل ئەو ھەشدا سەرپەرشتى خولى فېرېبونى قورئانى لە "كەستانە بازارى" دا كردوو. لەم ماوہيەدا و ھەتا سالى ۱۹۷۱ وەكو واعيظى گەپۈكى ھەرىمەكە، لەسەر وەعظ و نامۇزگارى و وانە و تەوہە لە قەزا و ناحيە كانى ھەرىمى "ئىجە" دا بەردەوام بوو.
- ھەرچەندە لە بىر يارىكى سالى ۱۹۷۱دا لە كارەكەى دوور خراپەو، بەلام بە كەلك وەرگرتى لە ياساى لىيوردن گەراپەو بۆ سەر كارەكەى.
- دوا بەدواى ئەم بىر يارە لە قەزای "ئەدرەمىت"ى سەربە شارى بالىكەسىر و لە شارۈچكەى "مانىسا" شدا بەردەوام بوو لە جى بەجى كردنى ئەركى وەعظ و نامۇزگارى، ھەتا گواستراپەو بۆ قەزای "بۆرنۇفا"ى سەر بە پارىز گای ئىزمىر، ئىنجا لەوئىش ھە تا ۱۹۸۰/۹/۱۲ لەم كارەى دا بەردەوام بوو.

□ لە دەمی کوودەتای سەربازی و لە پاش کوودەتاکەشدا نزیکەی شەش ساڵ لە کارە کەمی دا برآ، چونکە بێریاری دەستگیر کردنی درابوو. بەلام لە سالی ١٩٨٦هـ ئەنجامی بێریاری دادگای ئاسایشی دەوڵەت گەڕایەوه بۆ ژبانی ئاسایی خۆی.

□ لەبەر داواوەی کێ زۆری خەڵکی، بێ بەرامبەر، دەستی کردەوه بە وهـعـظ و نامۆزگاری لە "ئیزمیر" و ئەستەمبوول هەتا سالی ١٩٩٢.

□ جگە لە زمانی تورکی، عەرەبی و فارسیش دەزانیت.

□ لە چەندەها گۆڤار و ڕۆژنامەدا بابەتی بلاو کردوووەتەوه.

□ ئەمەش ناوی هەندیکە لە بەرھەمە بلاو کراوەکانی:

١ - بەرەو بەهەشتی نادیار.

٢ - چاخ و نەو.

٣ - پارچە زێڕەکانی کات.

٤ - ئەو ڕۆژانەی پشوو بە بەهار دەدەن.

٥ - پێوانە، یان ڕووناکییەکانی ڕینگا (چوار بەرگ).

٦ - نووری بێ کۆتایی (سێ بەرگ).

٧ - لە سیبەری باوەڕدا (دوو بەرگ).

٨ - ژبانی دوای مردن.

٩ - کەوانەی ڕەنگەکان (دوو بەرگ).

١٠ - لە وەرزی کەوه بۆ وەرزی کێ تر.

١١ - وهـلامی دوو دلییەکانی سەردەم (چوار بەرگ).

١٢ - تەپۆلکە زەبرووتی یەکانی دل. (دوو بەرگ).

١٣ - قەدەر لە ڕووناکیی قورئان و سوننەتدا

١٤ - جیهاد، یان ئیعلای "کلمە اللہ".

١٥ - دیوانیکی شیعر.

□ وهـعـظ و نامۆزگاری یەکانی بە کاسینی ئاسایی و کاسینی فیدیۆ تۆمار کراون و،

لە لایەن خەڵکی یدووە سوودیان لێ وەر دەگیریت.

نا ئیستا دوو کتێب لە سەر ژباناڵامە و بە سەرھاتەکانی بلاو کراوەتەوه.

پیرستی بابه ته کان

بهشی په کم:

قهدهر و لایه نه جیاجی کانی

لاپهړه

باس

- ۱۲ واکانی قهدهر له "زمان" و "زاراوه" دا
- ۱۴ نهو قهدهره "جهبری" په ی که به سر گهر دودن دا زاله
- ۱۹ قهدهر مه سه له په کی "وچدانی" په
- ۲۰ نهو ده سته کوته ی که "فیمان به قهدهر" به مرو فی ده به خشیت
- ۲۲ "قهدهر" و "ویستی جوزئی" د ژایه تی یان له نیوان دا نی په
- ۲۳ "قهدهر" جزر یکه له "زانستی خوابی"
- ۲۶ هر کی سر شانی "ویست ی مرو ف"
- ۳۲ ویستی خوی گه وړه .. ویستی مرو ف
- ۳۴ قهدهر له پروونا کیی ثایه ته کانی قورئان و فخر موده پروزه کان دا

بهشی دوو هم

په یوه ندی "قهزا" به "قهدهر" هوه

- ۶۰ قهزا و قهدهر له پرووی "زانست" ی خوا و نه دوه
- ۶۶ قهزا و قهدهر له پرووه که خوی گه وړه هم موو شتیک ده نوو سینت
- ۷۲ قهزا و قهدهر له پرووی "ویست" ی خوا و نه دوه
- ۹۴ قهزا و قهدهر له پرووی به دیه پنه نه وه

بهشی سی هم

په یوه ندی نیوان: قهدهر، لیراده، هیدایه ت

- ۹۹ نهو هیدایه ته ی که به پنی خواسته کانی شریعه تی فیطری له کار دایه
- ۱۰۵ نهو هیدایه ته ی که ویستی مرو ف به چاو ده کات

بهشی چوار هم

چهند پر سیار و وه لامیک له باره ی "قهدهر" هوه

پر سیاری په کم:

- ۱۱۰ ۱ - مه به ست چی په له: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ﴾ دا؟

پرسیاری دووهم:

۱۱۶ ئایا به‌لنگه‌ی عه‌قلی همه‌یه له‌سه‌ر: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ﴾؟

پرسیاری سێهم:

ئه‌و که‌سه‌ی گ‌رنا‌ده‌کات، ئایا له‌سه‌ر بنا‌غه‌ی وێسته‌ جو‌زئێ‌یه‌که‌ی

خۆ‌ی ده‌یکات.. یان ئێ‌اده‌ی کوللیی خ‌وای گ‌ه‌وره‌

۱۲۱ پالی پێ‌وه‌ ده‌نیت بۆ گ‌ونا‌ه‌کردن؟

پرسیاری چواره‌م:

قورئانی پێ‌و‌ز ده‌فرم‌و‌یت: ﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ

تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُّرْشِدًا﴾ (الک‌ه‌ف: ۱۷). له‌همان کات‌دا خ‌وای گ‌ه‌وره‌ بیر و

زیری و وێستی به‌ مر‌وف دا‌وه‌ و، ه‌ردوو پ‌ینگا‌که‌ی پ‌یشان دا‌وه‌ و سه‌ر به‌سته

له‌ گ‌رتنه‌ به‌ری ه‌هر کامیان‌دا. ئایا چ‌ۆن ئه‌م دوو شته‌یه‌ک‌ بخه‌ین؟ ۱۲۴

پرسیاری پێنجهم:

که‌سانیک‌ی زۆر خ‌وای گ‌ه‌وره‌ سامانی زۆر و شان و شه‌ره‌فی به‌ری

ب‌ین به‌خش‌ی‌ون، که‌سانیک‌ی ت‌ریش گ‌رفتاری ئازار و گ‌یر و گ‌رفت و هه‌زاری و

نه‌خۆشی به‌کان ده‌بن. ئایا ئه‌مانه‌ ب‌ن که‌لکن و، ئه‌وانی ت‌ریش خ‌واوه‌ند

خۆشی ده‌ون؟! ۱۲۶

پرسیاری شه‌شهم:

بۆچی خ‌وای گ‌ه‌وره‌ به‌نده‌کانی خۆی "یه‌کسان" دروست نه‌کردوه‌؟

۱۲۹ ئه‌وه‌تا هه‌ندیکیان کو‌یر و هه‌ندیکیان شه‌لن؟

پرسیاری هه‌وته‌م:

۷- ئه‌گه‌ر زووتر کات و چ‌ۆن‌ت‌ب‌ی ئه‌جه‌ل ده‌ست‌نیشان ک‌راوه‌، ئیتر تاوانی

بابای "قاتل" چی‌یه‌؟ ۱۳۵

پرسیاری هه‌شته‌م:

۱۴۱ "ئێ‌اده‌ی کوللی" و "ئێ‌اده‌ی جو‌زئێ‌ی" چ‌ین؟

پرسیاری نۆه‌م:

تکایه‌ یاسای: "به‌خششی خ‌وای گ‌ه‌وره‌" (عطاء الله) مان بۆ روون بکه‌ره‌وه‌ ۱۴۳

(پیرستی نایه ته کانی قورئانی پیروز)

که لهم کتیبه دا هیتراون

به یی سوره ته کانیان

ژماره ی
لاپه ره

سوره ت و نایه ت و ژماره که ی

سوره تی: (الفاتحه)

۹۸ غیر المضروب علیهم ولا الضالین ﴿الفاتحه: ۷﴾.

سوره تی: (البقرة)

۶۱ تعلمون ﴿البقرة: ۲۱۶﴾.

﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا

﴿تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَنَّا الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَنُوا وَلَكِنْ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ (البقرة: ۲۵۳).

۷۴

﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخِلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ

مَسْتَهُمُ الْبَاسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلُّوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
مَتَى نَصُرَ اللَّهُ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿البقرة: ٢١٤﴾.....

۹۳

﴿هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾ ﴿البقرة: ٢﴾.....

۱۰۸

﴿أَوَّلِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ﴾ ﴿البقرة: ٥٠﴾.....

۱۰۸

﴿اللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبْدُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ
تُخْفُوهُ يُخَاسِبُكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ﴿البقرة: ٢٨٤﴾.....

۸۱

سور‌ه‌تی: (آل عمران)

﴿إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ مِثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ تُدَاوِلُهَا بَيْنَ
النَّاسِ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذُ مِنكُمُ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
الظَّالِمِينَ﴾ (آل عمران: ١٤٠).....

۷۶

﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ
وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ﴾ (آل عمران: ٢٦).....

۸۰

﴿رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً إِنَّكَ
أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾ (آل عمران: ٨).....

۸۶

سور‌ه‌تی: (النساء)

﴿مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ
نَفْسِكَ﴾ (النساء: ٧٩).....

۵۴، ۲۱

﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَلِكَ
قَدِيرًا﴾ (النساء: ۱۳۳).....

۷۶

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا﴾ (النساء: ۳۶).....

۸۸

﴿رُسُلًا مَّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ
الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ (النساء: ۱۶۵).....

۱۰۶

سور‌ه‌تی: (المائدة)

﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا
عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ
الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنكُمُ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً

- وَأَحَدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَقُوا الصَّغِيرَاتِ إِلَى اللَّهِ
مَرْجِعَكُمْ جَمِيعًا فَيَنْبُتُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿(المائدة: ٤٨)﴾ ٧٩
- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ
يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةً لَئِيمَةً ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿(المائدة: ٥٤)﴾ ٧٧

سورہ تی: (الأنعام)

- ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا
تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا
يَابَسُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مَبْنُوعٍ ﴿(الأنعام: ٥٩)﴾ ١٠٤، ١٢
- ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ مَا
فَرَقْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿(الأنعام: ٣٨)﴾ ٧١
- ﴿وَإِنْ كَانَ كِبَارُكَ عَلَيْكَ إِغْرَأْهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْغِي نَفَقًا فِي
الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بَابُهَا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى
الْهُدَى فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿(الأنعام: ٣٥)﴾ ٧٥
- ﴿وَحَاجَّةٌ قَوْمُهُ قَالَ اتَّخِذُوا مِنِّي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ
بِهِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا
تَتَذَكَّرُونَ ﴿(الأنعام: ٨٠)﴾ ٨٣
- ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿(الأنعام: ١٤١)﴾ ٨٨
- ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ
يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَلْمَا يُصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ
الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿(الأنعام: ١٢٥)﴾ ٩٠
- ﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي
ظِلْمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابَسُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مَبْنُوعٍ ﴿(الأنعام: ٥٩)﴾ ١٣٢

سورہ تی: (الأعراف)

﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى
أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا
عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿١﴾ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ

بعدهم أفهلكنا بما فعل المبطلون ﴿﴾ (الاعراف: ۱۷۲-۱۷۳) ۱۱۷، ۴۵

﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾ (الاعراف: ۱۷۲) ۵۰، ۴۷، ۴۶

۱۱۰، ۵۱،

۱۱۷، ۱۱۶

۱۲۱، ۱۱۹

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ
الْغَيْبِ لَاسْتَكْرَهْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ

لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (الاعراف: ۱۸۸) ۸۱

﴿إِلَّا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (الاعراف: ۵۴) ۸۷

﴿إِنَّهُ لَا يَحِبُّ الْمَعْتَدِينَ﴾ (الاعراف: ۵۵) ۸۸

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ﴾ (الاعراف: ۲۸) ۸۹

سورہ تی: (یونس)

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ، لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا
جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ (یونس: ۴۹) ۱۳

﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرَهُ النَّاسَ
حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ (یونس: ۹۹) ۷۵

﴿وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ﴾ (یونس: ۲۵) ۱۰۷

سورہ تی: (ہود)

﴿قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ﴾ (ہود: ۳۲) ۸۲

﴿قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ
نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ
رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (ہود: ۳۴-۳۳) ۸۰

سورہ تی: (یوسف)

﴿أَدْخُلُوا مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِينَ﴾ (یوسف: ۹۹) ۷۴

﴿كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا

الْمُخْلَصِينَ﴾ (یوسف: ۲۴) ۹۶

سورہ تی: (الرعد)

﴿اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ﴿٨﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ﴿٩﴾ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ

بِالنَّهَارِ﴾ (الرعد: ۸-۱۰)..... ۱۱۴

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغَيِّرُ مَا بَقِيَ حَتَّىٰ يُفْتَرُوا مَا بَأْنَفُسِهِمْ﴾ (الرعد: ۱۱)..... ۸۹، ۶۹

﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ

الْقُلُوبُ﴾ (الرعد: ۲۸)..... ۱۲۰

سورہ تی: (الحجر)

﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنْزِلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ﴾ (الحجر: ۲۱)..... ۱۴

سورہ تی: (النحل)

﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ﴾ (النحل: ۶۸)..... ۱۰۰

﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ (النحل: ۱۲۸)..... ۳۹

سورہ تی: (الإسراء)

﴿وَكُلُّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عَقِبِهِ وَنُخْرِجُهُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا﴾ (الإسراء: ۱۳)..... ۶۶، ۲۵

﴿رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنْ يَشَأْ يُرْحَمَكُم أَوْ إِنْ يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا﴾ (الإسراء: ۵۴)..... ۸۱

﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا﴾ (الإسراء: ۱۶)..... ۸۸

﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَبُهْدَىٰ مُهْتَدٍ﴾ (الإسراء: ۹۷)..... ۹۷

﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ (الإسراء: ۱۵)..... ۱۰۶

سورہ تی: (الكهف)

﴿وَلَا تَقُولَنَّ لِشَيْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَادْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنِّي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا

رَشْدًا﴾ (الكهف: ۲۳-۲۴)..... ۷۲

- ۸۴ ﴿إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ (الكهف: ۶۷).....
- ۸۴ ﴿سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا﴾ (الكهف: ۶۹).....
- ﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا﴾ (الكهف: ۱۷).....
- ۱۲۴، ۹۷ (الكهف: ۴۶).....
- ۱۲۷ ﴿الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ (الكهف: ۴۶).....

سورہ تی: (الأنبياء)

- ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنتُمْ لَهَا وَارِدُونَ﴾ (الانبياء: ۹۸).....
- ۵۶، ۵۵ (الانبياء: ۱۰۱).....
- ۵۶ ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾ (الانبياء: ۱۰۵).....
- ۶۷ (النور: ۵۵).....

سورہ تی: (النور)

- ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (النور: ۵۵).....
- ۷۰ (النمل: ۷۵).....

سورہ تی: (النمل)

- ﴿وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ (النمل: ۷۵).....
- ۱۳ ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادٍ آتَمَلٍ قَالَتُمَلَّةٌ يَا أَيُّهَا الْأَتَمَلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحْطُمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ (النمل: ۱۸).....
- ۱۰۲ (القصص: ۷۷).....

سورہ تی: (القصص)

- ۸۸ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ (القصص: ۷۷).....
- ۴۰ ﴿إِنَّمَا أُوتِيَنِيهِ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾ (القصص: ۷۸).....

سورہ تی: (الروم)

- ۶۹ ﴿لَا تَبْدِيلَ لِحَقِّ اللَّهِ﴾ (الروم: ۳۰).....

سورہ تی: (فاطر)

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا

۱۰۶

نذیر ﴿فَاطْر: ۲۴﴾

سورہ تی: (یس)

﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ

۷۱، ۱۳

أَخْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾ (یس: ۱۲)

سورہ تی: (الصفات)

۹۴، ۳۱، ۲۰

﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ (الصفات: ۹۶)

۱۲۲

۸۴

﴿يَا أَيَّتُهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَفْعَلْ مَا تُؤْمَرُونَ﴾ (الصفات: ۱۰۲)

۸۴

﴿سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ﴾ (الصفات: ۱۰۲)

سورہ تی: (الزمر)

۸۸

﴿وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ﴾ (الزمر: ۷)

﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّضِلٍّ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي

۹۷

إِنْتِقَامٍ﴾ (الزمر: ۳۷)

سورہ تی: (فصلت)

﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةٌ

۱۰۰

الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (فصلت: ۱۷)

سورہ تی: (الشوری)

﴿وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا

الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِلَيْكَ لَتَهْدِي

إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي

۱۰۸

الْأَرْضِ إِلَّا إِلَى اللَّهِ تُصِيرُ الْأُمُورُ﴾ (الشوری: ۵۲-۵۳)

سورہ تی: (ق)

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ وَكَعَلُومٌ مَّا تُؤسُّوسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ

۸۱

حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾ (ق: ۱۶)

سورہ تی: (النجم)

۲۲

﴿وَأَن لَّيْسَ لِلْإِنسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ﴾ (النجم: ۳۹)

سورہ تی: (الرحمن)

۱۰

﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ (الرحمن: ۷)

سورهتی: (الحدید)

﴿وَمَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ (الحدید: ۲۲)..... ۳۴

سورهتی: (الملک)

﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ﴿قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ (الملک: ۲۵-۲۶)..... ۱۳
﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ (الملک: ۲)..... ۱۳۱

سورهتی: (الدثر)

﴿سَأَرْحَمُهُ صَعُودًا﴾ (الدثر: ۱۷)..... ۴۱
﴿كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرٌ﴾ ﴿فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ﴾ ﴿وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ﴾ (الدثر: ۵۴-۵۶)..... ۵۵
﴿كَانَتْهُمْ حُمْرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ﴾ ﴿فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ﴾ (الدثر: ۴۹-۵۰)..... ۹۱

سورهتی: (الإنسان)

﴿وَمَا تَشَاؤُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ (الإنسان: ۳۰)..... ۱۲۳، ۷۳، ۵۴

سورهتی: (الانفطار)

﴿كِرَامًا كَاتِبِينَ﴾ ﴿يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ﴾ (الانفطار: ۱۱-۱۲)..... ۶۶
﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾ ﴿وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ﴾ (الانفطار: ۱۳-۱۴)..... ۴۴
سورهتی: (البروج)

﴿بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ﴾ ﴿فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ﴾ (البروج: ۲۱-۲۲)..... ۱۳
﴿فَعَالٌ لِمَا يُرِيدُ﴾ (البروج: ۱۶)..... ۱۴۲، ۸۰، ۱۹

سورهتی: (اللیل)

﴿فَأَنَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى﴾ ﴿وَصَدَقَ بِالْحُسْنَى﴾ ﴿فَسَيَّرَهُ لِلْإِسْرَى﴾ ﴿وَأَنَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى﴾ ﴿وَكَذَبَ بِالْحُسْنَى﴾ ﴿فَسَيَّرَهُ لِلْغُسْرَى﴾ (اللیل: ۵-۱۰)..... ۳۹

(پیرستی فەرمووده پیرۆزه کان)

که لەم کتیبەدا هاترۆن

بەپیتی یە کەم پیتیان

گەلسی فەرمووده ی پیرۆز لەم کتیبەدا هتارۆن و لە پەراوێژە کاندا تەخریجیکی
پوختیان بۆ دانراوه. هەندێک لەو فەرموودانەش واتاکەیان بە کوردی و ئەوانی
تێریش دەقەکانیان بە عەرەبی نووسراوه. جا ئەم پیرستە تەنها ئەم بەشە دیوایی
دەگرێتەوه. (وەرگیر)

لەپەرە کە ی

دەقی فەرمووده کە

پیتی (أ)

- ۳۸-۳۹ (اعملوا؛ فكلٌ مُبْتَسِّرٌ لِمَا خُلِقَ لَهُ: أَمَّا أَهْلُ السَّعَادَةِ فَيَبْتَغُونَ لِعَمَلِ أَهْلِ
السَّعَادَةِ، وَأَمَّا أَهْلُ الشَّقَاوَةِ فَيَبْتَغُونَ لِعَمَلِ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ).
۵۹ (إِرمِ فِدَاكَ أَبِي وَأُمِّي).
۹۶ (أَلَا وَإِنْ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةٌ إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ
الْجَسَدُ كُلُّهُ أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ!)
۳۹ (اللَّهُمَّ! أَحْسِنْ عَاقِبَتَنَا فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا وَأَجِرْنَا مِنْ خِزْيِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ
الْآخِرَةِ).
..... (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ

- العظیم، فَإِنَّكَ تَقْدِيرُ وَلَا أَقْدَرُ وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ. اللَّهُمَّ
إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي أَوْ قَلَّ
عَاجِلُ أَمْرِي وَأَجَلُهُ فَاقْدِرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ
أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي أَوْ عَاجِلُ أَمْرِي وَأَجَلُهُ
فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ رَضِّنِي بِهِ). ۹۵
(اللَّهُمَّ لَا مَنَاعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَلْدِ مِنْكَ
الْجَلْدُ). ۹۷
(اللَّهُمَّ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ). ۸۶
(إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى صَانِعُ كُلِّ صَانِعٍ وَصَنَعْتَهُ). ۹۴
(إِنَّ اللَّهَ يَعْطِي الْمَالَ مَنْ يُحِبُّ وَمَنْ لَا يُحِبُّ، وَلَا يُؤْتِي الْإِيمَانَ إِلَّا مَنْ أَحَبَّ.
فَإِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَبْدًا أَعْطَاهُ الْإِيمَانَ). ۱۲۷

پیتی (ب)

- (بُعِثْتُ مُبَلِّغًا أَنَا وَدَاعِيًا وَلَيْسَ إِلَيَّ مِنَ الْهَدْيِ شَيْءٌ، وَخَلِقَ إِبْلِيسُ مُزَيْنًا
وَمُبْغِيًا وَلَيْسَ إِلَيْهِ مِنَ الضَّلَالَةِ شَيْءٌ). ۱۰۹

پیتی (ش)

- (الشَّقِيُّ مَنْ شَقِيَ فِي بَطْنِ أُمِّهِ وَالسَّعِيدُ مَنْ سَعِدَ فِي بَطْنِهَا). ۵۱

پیتی (ك)

- (كُتِبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ
سَنَةٍ. قَالَ: وَعَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ). ۳۵
(كُلُّ مَوْلُودٍ يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، ثُمَّ أَبَوَاهُ يَهُودَانِهِ أَوْ نَصْرَانِيَةٍ أَوْ مَجَسَّانَةٍ). ۴۷
(كَانَ اللَّهُ وَلَمْ يَكُنْ شَيْءٌ غَيْرُهُ، وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ، وَكُتِبَ فِي الذِّكْرِ
كُلُّ شَيْءٍ، وَخَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ). ۷۱
(كَمْ مِنْ أَشْعَثَ أَغْبَرَ ذِي طَمَرَيْنِ - صَاحِبِ ثَوْبَيْنِ - لَا يُؤْتِيهِ لَهُ، لَوْ أَقْسَمَ
عَلَى اللَّهِ لِأَبْرَهُ، مِنْهُمْ الْبَرَاءُ بِنُ مَالِكِ)! ۱۲۸

پیتی (م)

- (مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ). ۱۴۲، ۷۴
(مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ، مَا مِنْ نَفْسٍ مَنْفُوسَةٍ، إِلَّا وَقَدْ كَتَبَ اللَّهُ مَكَانَهَا مِنَ
الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، إِلَّا وَقَدْ كُتِبَتْ شَقِيَّةٌ أَوْ سَعِيدَةٌ). ۶۱، ۳۸
(مَنْ عَرَفَ نَفْسَهُ فَقَدْ عَرَفَ رَبَّهُ). ۱۱۱، ۴۹

پیتی (لا)

(لا إله إلا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير).

۳۸

پیتی (ی)

يا بني! إنك لن تجدَ طعمَ حقيقة الإيمان حتى تعلمَ أن ما أصابَكَ لم يكن ليخطئك وما أخطأك لم يكن ليصيبك. سمعتُ رسولَ الله ﷺ يقولُ: (إن أول ما خلقَ الله القلمَ، فقال اكتب. قال: رَبِّ وماذا أكتبُ؟ قال: اكتب مقاديرَ كل شيء حتى تقوم الساعة). يا بني! إني سمعتُ رسولَ الله ﷺ يقولُ: (مَنْ ماتَ على غيرِ هذا فَلَيْسَ مِنِّي).

۳۶

(يا غلام! إني أعلمك كلمات: احفظ الله يحفظك، احفظ الله تجده تجاهك، إذا سألت فاسأل الله وإذا استعنت فاستعن بالله. واعلم أن الأمة لو اجتمعت على أن ينفعوك بشيء لم ينفعوك إلا بشيء قد كتبه الله لك، ولو اجمعوا على أن يضروك بشيء لم يضروك إلا بشيء قد كتبه الله عليك، رفعت الأفلح وحفت الصحف).

۳۶

تبیینی یدک:

ثم بهر همه می که نیستا له بهر دهستی خوینهری بهر یزدایه چند دهستیکی رهنگین به شداریی
تیبجایی و له بهر چاویان له قوناغه کانی ثاماده کردنی دا کردوه. جا هر چند من گومانم له وهدا
نی به که حز به ناوهینانیان ناکه و قبول بوونی لای خوای گمورهیان سه روزیاده، به لام وهک
ثمه کداری بهک و ناوی هندیکیان ده نووسین و هیواداریشین لای خوای گه وره پاداشتیکیان
بدریتوه که شایانی که رمی خواهه ند بیت:

کاک شازاد: نوو سینوهی ره شنووس و پاکنووسی ثم کتیبه.

کاک هوشیار: تایی کومپوتهر.

کاک شیخ خالید: له گهل هو دوو ناوبراوه دا هاو به شیی ورد و له سه رخوی له بزار کردن و

هاله گیری چاپ و پیداچو نه وهی دا کردوه.

کاک هه حمده: پوخته ژبانه کهی دانهری له زمانی تور کی یه وه کرد به کوردی.

خیره وه مندیکیش - که داوای کرد ناوی نه هینم - هر کی چاپی گرته ستز.

القدر

في ضوء الكتاب والسنة

ألفه باللغة التركية العالم الفاضل الشيخ:

محمد فتح الله گولن

نقله من التركية إلى العربية الأستاذ:

إحسان قاسم الصالحی

ترجمه من العربية إلى اللغة الكردية:

فاروق رسول یحیی

* * *

ژماره‌ی سپاردن (۱۲۵) سالی (۲۰۰۱)

چاپخانه‌ی (نازه / همولیر)

نهم کتیبه

لهو کاتهوه که مروّف له سهر نهم هه ساره یه دا خو ی بینوه ته وه و بیرى له دیارده کانی ده وروبهرى کردو وه ته وه، ده یان پرسىارى له باره ی "قه ده ر" و "ویست" ی خوا ی گه و ره و "ویست" ی مروّفه وه له لا گه لاله بوون. نایینى ئیسلامیش له ناوه ندی ئایه ته کانی قورئانى پیرو ز و سوننه تی خاوینى پیغمبره وه ﷺ وه لامى نه و پرسىارانه ی مروّفى دا وه ته وه و له سهر سامى یه کانی رزگارى کردو وه.

نهم کتیبه ش هه ولێکی پیشکه و ته وه له خستنه رووی نه و لایه نه ی قورئان و سووننه ت دا بو مروّفى به و یژدانی هاوچه رخ، به تایبه ت له وه لامى نه و پرسىارانه ی که زیاتر له م سهر ده مه دا ورووژینراون و له بی ئاگایى و نه شاره زایى مروّفه وه له سروشتى په یوه ندی نیوان بهنده و خوا وه ندی پهروه ردگار وه سهر چاوه یان گرتو وه.